

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֹּהָר

שִׁחְבֵר הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זי"ע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֹּהָר", "זֹהָר תְּדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֹּהָר"

מְנַקֵּד

- כרך נב -

תְּקוּנֵי הַזֹּהָר

דף י"ג ע"ב – דף ל"ב ע"ב

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ מִלְּוֹנֵי הַתְּנָא לְמַעַן יִרְוֶץ הַלְוִמֵּד בּוֹ

מְחַלֵּק לְשָׁנָה אַחַת וּלְשָׁלֹשׁ שָׁנִים

מוֹפֵץ לְלֹא מִשְׁרֹת רוּחַ כֹּלֵל וְעִיקָר
לְקִירוּב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּדַקוֹת סְפּוּרוֹת בְּלִבְדָּה תִּזְכָּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

נִסְדָּר, נְעֻרָה וְהוֹנָה מִחֶן שׁ, בְּנִקּוּד וּפְסוּק מְלֵא, עִם מְרָאָה מְקוּזָמוֹת,
בְּחִלּוּק קְטָעִים לְפִי הָעִנְיָנִים, בְּאוֹתֵיזוֹת גְּדוּלוֹת וּמְאִירוֹת עֵינַיִם

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֹּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
כְּסִילוֹ תִשְׁעֵ"א לִפְ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר (קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פנה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תפלה לאחר למוד הזהר (יאמר בפנות הלב)

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמך הגדול הגבור והנורא אמן פן יהי רצון.

שִׁלְחַן זֶה הַלֵּב, וְנֹאמַר בּוֹ שִׁלְחַן
בְּצִפּוֹן, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
היא מְנוּרָה, כְּשֶׁנוֹסַעַת מִיָּמִין,
וְשׁוֹרָה עָלֶיהָ חֲכָמָה, וְנֹאמַר בָּהּ,
הַרוּצָה לְהַחֲפִים - יָדִים.
וְכִשְׁנוֹסַעַת מִשְׁמָאל, שֶׁהיא
גְּבוּרָה, נִקְרָאת שִׁלְחַן, וְנֹאמַר
בָּהּ, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר - יִצְפִּין,
וְשׁוֹרָה עָלֶיהָ בִּינָה, שְׁנֹאמַר בָּהּ
בְּרַפְת יְהו"ה היא תַּעֲשִׂיר.
וְכִשְׁנוֹסַעַת מִהַגּוֹף, שֶׁהיא עֲמוּד
הָאֲמָצְעִי, נִקְרָאת מִשְׁפָּן כְּלוּל
מִשְׁנֵיהֶם.

הַבְּיּוֹר וְכֵנּוּ הֵם שְׁתֵּי כְּלוֹת,
וּבְהֵם שׁוֹרִים שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת.
הַמַּחַ, עָלָיו נֹאמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
הַיָּמִין, וְשֵׁם דּוֹלְקַת הַמְּנוּרָה.
הַלֵּב, וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאל, וְשֵׁם
שִׁלְחַן מִתְקַן, מִשׁוּם שֶׁלֵּב הוּא
בְּשִׁמְאֵל. עַל הַגּוֹף נֹאמַר וּפְנֵי
נֶשֶׁר, וְשֵׁם הַמִּשְׁפָּן מִתְקַן,
וְשִׁכְינָה שֶׁהיא דְמוֹת אֶחָד
לְאַרְבַּעַתָּן, וְהיא ד' שֶׁל אֶחָד,
וְהיא אַרְבַּע הַפָּנִים שֶׁל כָּל חִיָּה.
מִשׁוּם שֶׁבָּהּ מְאִירוֹת אַרְבַּע
אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן יְהו"ה וְהיא דְמוֹת
אָדָם, שֶׁהוא יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א, וְעֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ הֵן
שְׁעוֹר קוֹמָה שֶׁל הַגּוֹף הַזֶּה
שֶׁהוא מִשְׁפָּן, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר
עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְבַּע הַקָּרֶשׁ, וְאִמְלֵא
אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֲכָמָה
וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה.
בְּחֲכָמָה זֶה ו', בְּתַבּוּנָה זֶה ה',
וּבְדַעַת זֶה ו', וּבְכָל מְלָאכָה זֶה
ה'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים - אֵלּוּ
אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת הַגּוֹף, יִזְהִירוּ
בָּהֶם אַרְבַּע חִיּוֹת, שֶׁהֵן מִזַּל
אַרְיָה, מִזַּל שׁוֹר, מִזַּל נֶשֶׁר, מִזַּל
אָדָם, שֶׁפְּרָצוּפוֹ שֶׁל אָדָם נִפְרַ
בָּהֶם בְּפְנֵי הָאָדָם, וְזוֹהי הַכֶּרֶת
פְּנֵיהֶם עֲנַתָּה בָּם. כְּזֶהר זֶה

פְּתוּרָא דָא לְבָא, וְאַתְמַר בֵּיה שִׁלְחַן בְּצִפּוֹן,
וְדָא שְׂכִינְתָא פְתָאָה, אִיהִי מְנַרְתָּא
כַּד נְטִילָא מִיָּמִינָא, וְשְׂרִיא עָלָה חֲכָמָה, וְאַתְמַר
בָּהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יָדִים, וְכַד נְטִילָא
מִשְׁמָאלָא דְאִיהִי גְבוּרָה, אֲתִקְרִיאת פְּתוּרָא,
וְאַתְמַר בָּהּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְשְׂרִיא
עָלָה בִּינָה, דְאַתְמַר בָּהּ (משלי י כב) בְּרַפְת יְהו"ה
היא תַּעֲשִׂיר, וְכַד נְטִילָא מִגּוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאֲמָצְעִיתָא, אֲתִקְרִיאת מִשְׁפָּנָא כְּלוּל
מִתְרוּיָיהוּ.

בְּיּוֹר וְכֵנּוּ אֵינּוֹן תְּרִין כְּלִיִּין, וּבְהוֹן שְׂרִיִין
תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, מוּחָא, עָלֶיהָ
אַתְמַר (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין, וְתַמָּן
מְנַרְתָּא דְלִיק, לְבָא וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאל, וְתַמָּן
פְּתוּרָא מִתְתַקְנָא, בְּגִין דְלְבָא אִיהוּ לְשְׂמָאלָא,
גּוּפָא עָלֶיהָ אֲתִמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר, וְתַמָּן מִשְׁפָּנָא
מִתְתַקְנָא, וְשְׂכִינְתָא אִיהִי דְמוֹת אֶחָד
לְאַרְבַּעַתָּן, וְאִיהִי ד' דְאֶחָד, וְאִיהִי אַרְבַּע
אַנְפִין דְכָל חִיָּה.

בְּגִין דְבָהּ אַרְבַּע אֲתוּון נְהִירִין דְאֵינּוֹן יְהו"ה,
וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, דְאִיהוּ יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א, וְעֶשֶׂר אֲתוּון אֵלּוּן אֲנוּן שְׁעוֹר
קוֹמָא דְגּוּפָא דָא, דְאִיהוּ מִשְׁפָּנָא, וְעַלֵּיהוּ
אַתְמַר (שמות כו טז) עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְבַּע הַקָּרֶשׁ,
וְאִמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים, בְּחֲכָמָה וּבְתַבּוּנָה
וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג), בְּחֲכָמָה דָא ו',
בְּתַבּוּנָה דָא ה', וּבְדַעַת דָא ו', וּבְכָל מְלָאכָה
דָא ה'.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלּוּן אַרְבַּע יְסוּדִין
דְּגּוּפָא, יִזְהִירוּ בְּהוֹן אַרְבַּע חִיּוֹן, דְאֵינּוֹן
מִזַּל אַרְיָה, מִזַּל שׁוֹר, מִזַּל נֶשֶׁר, מִזַּל אָדָם,
דְּפְרָצוּפָא דְבַר נֶשׁ אֲשֶׁתְמוּדַעַת בְּהוֹן בְּאַנְפּוּי

הנְשֵׁמָה, וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים
בְּאִיבְרֵי הַגּוֹף, יְהִיו מְאִירִים אֶת
מְזֶלְם, כִּפְכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוּ
אַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ אַרְבַּעָה מְלָאכִים, שֶׁהֵם
מִיכָא"ל גְּבַרְיָא"ל רְפָא"ל
נוּרְיָא"ל. כְּזֹהֵר - זֶה כִּסֵּא
הַכְּבוֹד.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוּ
הַשְּׁפָתִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וְשִׁפְתוֹתַי נוֹנוּ שְׁבַח, וּבָהֶם אַחַה"ע
בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זִסְרַ"ץ,
שֶׁמְשַׁמְשִׁים בִּפְנֵי עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, וּבָהֶם חֲתוּף דְּבוּר
הַתְּפִלָּה לְשִׁבְחַת לְמַלְךְ. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ הָעֵינַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
וְעֵינַיִנוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹת.
שְׁבַעַת גְּלָדֵי הָעֵינַיִם הֵם, שֶׁמְאִירִים
בָּהֶם שְׁבַעָה כּוֹכְבֵי לַכֶּת וְשֶׁמֶשׁ
וּלְבָנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְעֵינַיִנוּ
מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹת, הֵרִי
תִּשְׁעָה, כְּמוֹ שֶׁתִּשְׁעַת נִקְדוֹת
הַתּוֹרָה, וְהֵרִי חֲמָה וּלְבָנָה בְּכֻלָּם
שְׁבַעָה כּוֹכְבִים הֵם, אִיךְ מְחַשֵּׁב
אוֹתָם כְּתוֹסַפֶּת עַל ז' אֵלָא
הַחֲמָה הִיא נִקְבָה לְגַבֵּי הַשְּׁמַשׁ,
הַלְבָּנָה נִקְבָה לְגַבֵּי יָרֵחַ, וְשֶׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ מְאִירִים לְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי
לַכֶּת, שֶׁהֵם כְּשִׁבְעַת גְּלָדֵי הָעֵינַיִם
וְשֶׁמֶשׁ וּלְבָנָה, הֵרִי תִשְׁעָה. בֵּת
עֵינַיִם עֲשִׂירֵית לָהֶם, כִּלְהַלּוּלָה
מִכָּלָם.

כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, זוֹ אֶסְפַּקְלָרְיָה
הַמְאִירָה בְּפָנֵי אָדָם, שֶׁמְמַנְהָ
תְּלוּיִים הָאֲזוּנִים וְהָעֵינַיִם וְחֻטָּם
וּפֶה שֶׁהֵם מְנַהֲיְגֵי הַגּוֹף וְאִיבְרֵיו,
כְּמוֹ שֶׁהַטְּעָמִים הֵם מְנַהֲיְגֵי
הָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקְדוֹת שֶׁבַתּוֹרָה,
כְּמוֹ שֶׁשְׁפָתַיִם וּשְׁנַיִם וְחֵד וְלָשׁוֹן
וְגֵרוֹן מְשַׁמְשִׁים לְאוֹתִיּוֹת, כִּף
כְּמוֹ זֶה כְּנִפֵי הָעֵינַיִם וְעַפְעָפִים שֶׁל
הָעֵינַיִם, וְשִׁלְשַׁת גּוֹנֵי הָעֵינַיִם הֵם
מְשַׁמְשִׁים אֶת הָעֵינַיִם, וְהַכֵּל נִקְשֵׁר

דְּבַר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ הַפְּרַת פְּנִיָּהֶם עֲנָתָה
בָּם (ישעיה ג ט), כְּזֹהֵר דָּא נִשְׁמַתָּא, וּמְצַדִּיקֵי
הַרְבִּים בְּאִבְרֵין דְּגוּפָא, יְהוֹן נְהַרִּין מְזַלְיָיהוּ
כִּפְכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁפְּלִים אֵלֶיךָ אַרְבַּע סְטָרֵי
עֲלֵמָא, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ אַרְבַּע מְלָאכְיָא,
דְּאִינוּן מִיכָא"ל גְּבַרְיָא"ל רְפָא"ל נוּרְיָא"ל,
כְּזֹהֵר דָּא פְּרִסְיָא יְקָרָא.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים אֵלֶיךָ שְׁפָוֹן, דְּאֶתְמַר
בְּהוּן וְשִׁפְתוֹתַי נוֹנוּ שְׁבַח, וּבְהוּן אַחַה"ע
בּוֹמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זִסְרַ"ץ, דְּמְשַׁמְשִׁין
בְּפוּמָא בְּכ"ב אֲתוּוֹן, וּבְהוּן חֲתוּף דְּבוּרָא
דְּצִלוּתָא לְשִׁבְחָה לְמַלְכָא, יִזְהָרוּ אֵלֶיךָ עֵינַיִן,
דְּאֶתְמַר בְּהוּן וְעֵינַיִנוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹת,
שְׁבַעָה גְּלָדֵי עֵינָא אִינוּן, דְּנְהַרִּין בְּהוּן שְׁבַעָה
כְּכִבֵּי לַכֶּת, וְשֶׁמֶשׁ אִינוּן וְסִיְהָרָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן
וְעֵינַיִנוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹת, הָא תִּשְׁעָה,
כְּגוּוֹנָא דְּתִשְׁעַת נִקְוֵדִין דְּאוּרִיְיָתָא, וְהָא חֲמָה
וּלְבָנָה בְּכֻלָּם שְׁבַעָה כְּכִבְיָא אִינוּן אִיךְ חֲשִׁיב
לוֹן תּוֹסַפֶּת עַל ז', אֵלָא חֲמָה אִיהִי נוֹקְבָא לְגַבֵּי
שְׁמַשׁ, לְבָנָה נוֹקְבָא לְגַבֵּי יָרֵחַ, וְשֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
אִינוּן נְהַרִּין לְשִׁבְעָה כְּכִבֵּי לַכֶּת, דְּאִינוּן
כְּשִׁבְעָה גְּלָדֵי עֵינָא, וְשֶׁמֶשׁ אִינוּן וְסִיְהָרָא הָא
תִּשְׁעָה, בֵּת עֵינַיִם עֲשִׂירֵית לוֹן, כִּלְהַלּוּלָא
מִכָּלָהוּ.

כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, (דף יד ע"א) דָּא אֶסְפַּקְלָרְיָה
דְּנְהָרָא בְּאַנְפוּי דְּאָדָם, דְּמִינְהָ תְּלִינַיִן
אוּדְנִין וְעֵינַיִן וְחוּטָמָא וּפוּמָא, דְּאִינוּן מְנַהֲיְגֵי
גוּפָא וְאִבְרֵין דִּילֵיהּ, כְּגוּוֹנָא דְּטְעָמִי, דְּאִינוּן
מְנַהֲיְגֵי אֲתוּוֹן וְנִקְוֵדֵי דְּאוּרִיְיָתָא, כְּמָה דְּשִׁפְוֹן
וְשִׁינַיִן וְחֵד וְלָשׁוֹן וְגֵרוֹן אִינוּן מְשַׁמְשִׁין
לְאֲתוּוֹן, הֵכִי כְּגוּוֹנָא דָּא כְּנִפֵי עֵינָא וְעַפְעָפֵי
עֵינָא וְתִלַּת גּוֹנֵי דְּעֵינָא, אִינוּן מְשַׁמְשִׁין

לְעִינָא, וְכֹלָא אַתְקַשְׁר בְּחַמֵּשׁ נִקְוֵינָן כְּגִוּוֹנָא
 דָּא אַאֲאָא, אַתְוּוֹן וְנִקְוֵינָן חַמֵּשׁ בְּגוּ חַמֵּשׁ,
 וְעַלְיָהּוּ אַתְמַר (דברים כט ט) רָאשֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם
 זְקֵנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חַמְשָׁה,
 טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגַרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחְנֵיךָ מִחֻטָּב
 יַעֲצִיף עַד שְׂאֵב מִימֵיךָ הָא חַמֵּשׁ אַחְרָנִין, חַמֵּשׁ
 לְגוּ חַמֵּשׁ אֲלֵיךָ ה"ה, וּמִנֵּייהוּ אַתְיִיהִיבוּ עֲשֶׂר
 דְּבָרָן דָּא י', (שמות כו טו) וְכֹל הָעָם רוֹאִים אֶת
 הַקּוֹלוֹת מִסְּטָרָא דו'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים, אֲלֵיךָ מְאָרִי מְקָרָא
 בְּעֲשִׂיָהּ, יִזְהָרוּ אֲלֵיךָ מְאָרִי מִשְׁנָה
 בִּיצִירָה, דְּאִינוּן מְאָרִי מִתְּנִיתִין מ"ט אֲנַפִּין
 טָהוּר וּמ"ט אֲנַפִּין טָמָא, מ"ט אֲנַפִּין טָהוּר
 אֲנוּן מ"ט אַתְוּוֹן דְּפִרְשָׁה דִּיחֻודָא עֲלָאָה דְּאִיהוּ
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כ"ה אַתְוּוֹן, וְכ"ד אַתְוּוֹן דְּפִרְשָׁה
 תְּנִינָא דִּיחֻודָא דְּאִיהִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, כ"ה אַתְוּוֹן עַלְיָהּוּ אַתְמַר (שמות
 יט א) פֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וּבְכ"ד אַתְוּוֹן
 דְּכִלְיָן בְּהוּן כ"ד סְפָרִים, דְּאִינוּן כ"ד דְּשְׂאִיב
 מִן יִמָּא דְּאוּרִייתָא, אַתְמַר בְּהוּן וְתַגִּיד לְבִנְי
 יִשְׂרָאֵל, וּמֵאִי נִיהוּ דְּשְׂאִיבִין מְנִיָּה הָאִי כ"ד
 דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא, כִּלְיָא מְכ"ד סְפָרִי
 דְּאוּרִייתָא, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ נְהָר דְּנִפְיָק מְעַדָן
 עֲלָאָה, בְּגִין דְּנַחֲתִית בֵּיהּ ו', דְּאִיהוּ בֶן י"ה.

וּבְגַלְלוּתָא אֶסְתַּלַּק מְנִיָּה, וְאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיהו יט
 ח) וְנְהָר יִחְרַב וְיִבֵּשׁ, יִחְרַב בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן, וְיִבֵּשׁ בְּבֵית שְׁנִי, וְאִיהוּ דָן בְּכ"ד
 סְפָרִים, וְעַם כָּל דָּא דְּאִיהוּ חֲרַב וְיִבֵּשׁ, אַתְמַר
 בֵּיהּ אֵל יִשׁוּב דָן נְכֻלָּם (תהלים עד כא), אֵל יִשׁוּב
 דָן, דְּאִיהוּ צְדִיק בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, ד' בְּשְׁכִינְתָא, דְּאִיהִי כ"ד אַתְוּוֹן
 דִּיחֻודָא, עַלְיָהּ אַתְמַר (מלכים א ב מה) וְהַמְלִךְ
 יִשָּׁב דָן, שְׁהוּא צְדִיק, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,

בְּחַמֵּשׁ נִקְדוֹת כְּמוֹ זֶה: אַאֲאָא.
 אוֹתִיּוֹת וְנִקְדוֹת חַמֵּשׁ בְּתוֹךְ
 חַמֵּשׁ, וְעַלְיָהֶם נֹאמַר רָאשֵׁיכֶם
 שְׁבִטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כֹּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חַמְשָׁה.
 טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגַרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
 מַחְנֵיךָ מִחֻטָּב עֲצִיף עַד שְׂאֵב
 מִימֵיךָ - הָרִי חַמְשָׁה אַחְרִים,
 חַמֵּשׁ בְּתוֹךְ חַמֵּשׁ, אֵלֶּה ה"ה,
 וּמֵהֶם נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, זֶה
 י', וְכֹל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת,
 מִצַּד שָׁל ו'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלֹו
 בְּעֲלֵי מְקָרָא בְּעֲשִׂיָהּ. יִזְהָרוּ -
 אֵלֶּה בְּעֲלֵי מִשְׁנָה בִּיצִירָה, שְׁהִם
 חַכְמֵי הַמְשָׁנָה אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טָהוּר וְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טָמָא. אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טָהוּר הִם אַרְבַּעִים וְתִשְׁעָה
 אוֹתִיּוֹת שֶׁל פְּרִשְׁת הַיְחֻוד
 הַעֲלִינָה, שְׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
 עֲשָׂרִים וְחַמֵּשׁ אוֹתִיּוֹת, וְעֲשָׂרִים
 וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַפְּרִשָׁה
 הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַיְחֻוד, שְׁהִיא בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 עֲשָׂרִים וְחַמֵּשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁעַלְיָהֶן
 נֹאמַר כ"ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב.
 וּבְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
 שְׁכִלּוּלִים בְּהֶם עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
 סְפָרִים, שְׁהִם כ"ד שְׁשׂוּאֵב מִים
 הַתּוֹרָה, נֹאמַר בְּהֶם וְתַגִּיד לְבִנְי
 יִשְׂרָאֵל. וּמִיָּהוּ שְׁשׂוּאֵבִים מִמְּנוּ
 כ"ד הַלְלוּ, שְׁהִיא שְׁכִינָה, כִּלְוָה
 מְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרִי הַתּוֹרָה?
 זֶה צְדִיק, שְׁהוּא נְהָר יוֹצֵא מְעַדָן
 הַעֲלִיּוֹן, מִשׁוּם שְׁיֻרְד בּו ו',
 שְׁהוּא בֶן י"ה.

וּבְגַלְלוּת הַסְּתַלַּק מִמְּנוּ, וְנֹאמַר בּו
 וְנְהָר יִחְרַב וְיִבֵּשׁ. יִחְרַב בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן, וְיִבֵּשׁ בְּבֵית שְׁנִי. וְהוּא
 דָן בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרִים.
 וְעַם כָּל זֶה שְׁהוּא יִבֵּשׁ וְחֲרַב,
 נֹאמַר בּו אֵל יִשָּׁב דָן נְכֻלָּם. אֵל
 דָן בְּשְׁכִינָה שְׁהִיא עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע

אותיות היחוד, ועליה נאמר והמלך שלמה ברוך. ועל אלו עשרים וארבע האותיות נאמר, ושמתי כדכ"ד שמשתיך וכו'. העניי הזה הוא ד"ף, ובת זוגו דפ"ה, והיא כד"ה על שכמה. כ"ד ה', שהיא חמשה חמשי תורה, והם ה' אצבעות שבהם נאמר ותמלא כד"ה ותעל.

ומאין שואבים? מעשרים וחמש אותיות, וסוד הדבר - כ"ה תברכו את בני ישראל, את ודאי, בפה מתברכת ומתמלאת? באות ו' שהוא פולל שש תבות היחוד, שהם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ובו היא נעשית אות.

כ"ה היא אם העליונה, הים של התורה, ו' נהר שיוצא משם, וממנו מתמלאת כ"ד, שהיא שכינה תחתונה, וממנו נשקית בגלות. מה שהיה בהתחלה - היא השקתה ממנו. וסוד הדבר - ותמהר ותרד פדה על ידה ותשקהו. ועליה נאמר ותאמר שתה אדני, שהוא אדון שלה. ותכל להשקתו ותאמר גם לגמלי"ך אשאב. אלו מאתים ארבעים ושמונה תבות של קריאת שמע ששקולות למאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, שבהן גמול"י חלב יונקים ועתיקי משדים, שנאמר בהם שני שדיך תאומי צביה, והם שני לוחות התורה.

כ"ה היא השכינה העליונה שבה יצאו ישראל ממצרים, כמו שנאמר פה אמר יהו"ה פחצות הלילה וכו'. היא עשרים וחמש אותיות של היחוד של שחרית, ועשרים וחמש אותיות היחוד של ערבית. ושמתי פ"דכ"ד שמשתיך - זו שכינה תחתונה, שהיא כ"ד אותיות היחוד של שחרית וכ"ד אותיות היחוד של ערבית.

שלמה ברוך, ועל אלין כ"ד אתון אתמר (ישעיהו נד יב) ושמתי פ"דכ"ד שמשותיך וכו', האי עניי איהו ד"ף, ובת זוגיה דפ"ה, ואיהי כד"ה על שכמה, כ"ד ה', דאיהי חמשה חומשי תורה, ואינון ה' אצבעאן, דבהון אתמר (בראשית כד טז) ותמלא כד"ה ותעל.

ומאין שואבין, מכ"ה אתון, ורזא דמלה פ"ה תברכו את בני ישראל (במדבר ו כג). את ודאי, במאי אתברכת ואתמליאת, באת ו' דאיהו פליל שית תיבין דיחודא, דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, וביה אתעבידת אות.

כ"ה איהי אימא עלאה ימא דאורייתא, ו' נהר דנפיק מתפון, ומניה אתמליאת כ"ד דאיהי שכינתא תתאה, ומנה אתשקיא בגלותא, מה דההו בקדמיתא היא אתשקיא מניה, ורזא דמלה (בראשית כד יח) ותמהר ותורד פדה על ידה ותשקהו, ועלה אתמר ותאמר שתה אדוני, דאיהו אדון דילה, ותכל להשקותו ותאמר גם לגמלי"ך אשאב, אלין רמ"ח תיבין דקריאת שמע, דאינון שקילין לרמ"ח פקודין דאורייתא, דבהון גמול"י חלב ינקין, ועתיקי משדים, דאתמר בהון (שיר ז י) שני שדיך פשני עפרים תאומי צביה, ואינון תרי לוחי אורייתא.

כ"ה איהי שכינתא עלאה, דבה נפקו ישראל ממצרים, פמה דאת אמר (שמות יא ד) פה אמר יהו"ה פחצות הלילה וכו', איהי כ"ה אתון דיחודא דשחרית, וכ"ה אתון דיחודא דערבית, ושמתי פ"דכ"ד שמשותיך (ישעיהו נד יב) דא שכינתא תתאה, דאיהי כ"ד אתון דיחודא קדמאה דשחרית, וכ"ד אתון דיחודא דערבית.

כ"ה כ"ד של שחרית הם
ארבעים ותשעה פנים, ויש
ארבעים ותשעה פנים למטה
מצד של ישראל הקטן, שהוא
מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה
פנים. ובהם יזוהרו בעלי
המשנה, שהיא שניה להלכה,
השפחה שלו, משום פי מרדכי
היהודי משנה למלך, כמו זה
משנה - משנה למלך, ובו יזוהרו
בעלי המשנה. כזהר הרקיע, זו
הלכה, שהיא קבלה למשה
מסיני, וכמה עצמות יש לה,
שהן הלכות פסוקות, שנאמר
בהן ועלמות אין מספר, והיא
עולה על כלם. זהו שכתוב ואת
עלית על כלנה, והיא עם כלם,
כמו שבארוהו הלכה פרבים.

ומצדיקן הרבים בה יהיו
כפוכבים לעולם ועד. כפוכבים
ודאי, שאין להם חשבון. שכל
כוכב וכוכב נקרא עולם יחיד,
וזהו ועלמות אין מספר. ואלו
העלמות אל תקרי עלמות אלא
עולמות. ומשום שהצדיקים הם
כפוכבים ולכל אחד יש כוכב,
בגלל זה פרשהו הראשונים, כל
צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
עצמו, וכל מי שזכה להלכה
אחת - יורש עולם אחד, כל שפן
מי שזוכה למסכת אחת או
שנים או לששים, שנאמר בהם
ששים המה מלכות, שכל מסכת
היא גבירה בעצמה. אשרי הוא
מי שיורש אותה בעולם הזה,
שהלכה היא עלמת הגבירה,
שהיא קבלה. אשריהם אותם
שמשתדלים בשכינה, שהיא על
כלם בהלכה, להוציאה מהגלות,
שנאמר בה ובפשעיתם שלחה
אמכם, ולהוליכה אל בעלה
שתהיה לה קבלה בזרועותיה,
ולקיים בה שמאלו תחת לראשי
וכו'.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית
מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל
זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין,
ובהון יזוהרו מארי משנה, דאיהי תניינא
להלכה שפחה דיליה, בגין פי מרדכי היהודי
משנה למלך (אסתר ו ג), פגוונא דא משנה, (ד)
משנה למלך, וביה יזוהרו מארי מתניתין,
כזהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה
מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות
פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין
מספר, ואיהי סלקא על פלהו, הדא הוא
דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על כלנה, ואיהי
עם פלהו, פמה דאוקמוהו הלכה פרבים.

ומצדיקן הרבים בה יהון כפוכבים לעולם
ועד, כפוכבים ודאי דלית לון
חושפנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא
יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין
עלמות אל תקרי עלמות, אלא עלמות, ובגין
דצדיקיא אינון כפוכבים, וכל חד אית ליה
ככב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, כל צדיק
וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן
דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שפן
מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין,
דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל
מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זפאה איהו
מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא
דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זפאין אינון
דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה,
לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו ג
א) ובפשעיתם שלחה אמכם, ולמיזל לה לגבי
בעלה, למיהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים
בה (שיר ב ו) שמאלו תחת לראשי וכו'.

שִׁבְנֵי־זֶה מִשְׁנֵה, שְׁהִיא מִטְטְרוֹיִן, שׁוֹלֵט, וְהוּא מִשְׁנֵה לְמַלְךְ, בְּמָקוֹם שֶׁהַגְּבִירָה יוֹשֶׁבֶת מִשְׁנֵה, וְזֶהוּ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ. וּבִימֵי מֹשֶׁה לֹא שְׁלֹטָה הַשִּׁפְחָה אֶלָּא הַגְּבִירָה. אַחַר שִׁמְשֵׁה מֵת וִירֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא נֶעַר, בְּמָקוֹם הַמְּלָכוֹת שְׁלֹטָה הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי שֹׂר צָבָא יְהו"ה עֵתָה כְּאַתִּי.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שְׁמִטְטְרוֹיִן הוּא מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד. מַה זֶה בְּיַחֲדִיד? בְּיַחֲדִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֶלָּא אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמְבִין מְדַעְתּוֹ. חֲכָם בְּחֻמְקָהּ וּמְבִין בְּבִינָה וְיִוְדַע בְּדַעַת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאֶמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמְקָהּ בְּתוֹבָנָה וּבְדַעַת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מִשְׁכֵּן שֶׁהַתְּמֵלָא בְּשִׁלְשֵׁת הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ. וּבְכָל מְלָאכָה - זֶה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שְׁאֵין דּוֹרְשִׁים לָהּ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֶלָּא בְּיַחֲדִיד שֶׁל הָעוֹלָם, הַמְּרַכְּבֵיהּ שְׁלָהּ הוּא מִטְטְרוֹיִן, גּוֹף הַשְּׁכִינָה.

וּשְׁכִינָה, הִיא מ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א נִקְרָאת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַכֹּלֵל שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת. הַרְכָּב שְׁלָהּ מִטְטְרוֹיִן, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאֵן. מַה זֶה שְׁנָאֵן? שׁוֹר, נֶשֶׂר, אַרְיָה, אָדָם. וְזֶהוּ סוּד הַמְּרַכְּבָה - רַכ"ב מ"ה וְדָאֵי.

וּמִטְטְרוֹיִן הוּא אַרְוֹן, גּוֹף לַתּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְהוּא שְׁלֶחַן, שְׁלֶחַן הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא ל"ב, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ ל"ב מְבִין, וְהוּא לְשִׁמְאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן.

וְהוּא מְנוּרָה אֲשֶׁר דּוֹלְקֵת מִצַּד הַשְּׁכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ נֵר יְהו"ה,

דְּבַגְלוֹתָא מִשְׁנֵה דְאִיהִי מִטְטְרוֹיִן שְׁלֹטָא, וְאִיהִי מִשְׁנֵה לְמַלְךְ, בְּאַתְרֵי דְמִטְטְרוֹיִתָא יְתְבָא מִשְׁנֵה, וְדָא אִיהִי (מְשַׁלִּי ל) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְּמֹשֶׁה לֹא שְׁלֹטָא שִׁפְחָה אֶלָּא מִטְטְרוֹיִתָא, לְבַתְרֵי דְמִית מֹשֶׁה וִירִית יְהוֹשֻׁעַ דְאִיהִי נֶעַר, בְּאַתְרֵי מְלָכוֹתָא שְׁלֹטָא שִׁפְחָה, כְּמָה דְאַתְרֵי אָמְרֵי (יְהוֹשֻׁעַ ה' ד') אֲנִי שֹׂר צָבָא יְהו"ה עֵתָה כְּאַתִּי.

וְהִיא אוֹקִימָנָא, מִטְטְרוֹיִן אִיהִי מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה, וְעֲלִיהּ אֶתְמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲדִיד, מֵאִי בְּיַחֲדִיד בְּיַחֲדִיד דְעֲלֵמָא, אֶלָּא אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמְבִין מְדַעְתּוֹ, חֲכָם בְּחֻמְקָהּ וּמְבִין בְּבִינָה וְיִוְדַע בְּדַעַת, דְאַתְמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת לֵא א) וְאֶמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמְקָהּ בְּתוֹבָנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְאִיהִי מִשְׁפָּנָא דְאַתְמַלִּי בְּתַלְתַּת דְרָגִין אֵלִין, וּבְכָל מְלָאכָה דָא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁכִינָתָא תַּתְּאָה, דְאֵין דּוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֶלָּא בְּיַחֲדִיד דְעֲלֵמָא, מְרַכְּבֵיהּ דִּילָהּ אִיהִי מִטְטְרוֹיִן גּוֹף שְׁכִינָתָא.

וּשְׁכִינָתָא אִיהִי מ"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אֶתְקִרִיאַת, בְּגִין דְאִיהִי כֹלְלָא דְעֶשֶׂר סְפִירוֹן, רָכַב דִּילָהּ מִטְטְרוֹיִן, עֲלִיהּ אֶתְמַר (תְּהִלִּים סח יח) רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאֵן, מֵאִי שְׁנָאֵן שׁוֹר נֶשֶׂר אַרְיָה אָדָם, וְדָא אִיהִי סוּד מְרַכְּבֵיהּ, רַכ"ב מ"ה וְדָאֵי.

וּמִטְטְרוֹיִן אִיהִי אַרְוֹן, גּוֹפָא לְאוֹרִיִתָא דְבַכְתָּב דְאִיהִי עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, וְאִיהִי שְׁלֶחַן, פְּתוּרָא דְשְׁכִינָתָא דְאִיהִי ל"ב, דְאַתְמַר בֵּיהּ ל"ב מְבִין, וְאִיהִי לְשִׁמְאֵל, וּבְגִין דָא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן.

וְאִיהִי מְנוּרָה נֹר דְדִלִיק מִסְטָרָא דְשְׁכִינָתָא,

וְצָרִיף לְהִיּוֹת לִימִין שִׁיקְבַּל שְׁמֹן, וּמְשׁוּם זֶה מְנוּרָה בְּדָרוּם. זֶהוּ כְּלִי לְקַבֵּל פְּתִילָה וְשִׁמֹן וְאוֹר. פְּתִילָה - שְׂכִינָה, הַשְּׁמֹן שְׁלֵה - צְדִיק, שְׁמֹן כְּתִית. הָאוֹר שְׁלֵה - עֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. כְּמוֹ זֶה הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהִיא שְׂתוּף הַגּוּף, הִיא פְּתִילָה, הַרוּחַ זֶה הַשְּׁמֹן, הָאוֹר זֶה הַנֶּפֶשׁ, הַכְּלִי זֶה הַגּוּף, הוּא עֶבֶד, וְהוּא רֹכֵב לְשִׁלְשֵׁת הַצְּדִידִים הַלְלוּ, שֶׁהֵם קָשֶׁר שֶׁל יְחִיד אֶחָד, שֶׁהֵם גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם.

וְעֶבֶד זֶה הוּא כְּנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, שְׁנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, וְבוֹ מְרַכִּיבִים כָּל הָאֵילָנוֹת הָעֲלִיוֹנִים מִצַּד שֶׁל טוֹב. הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל צַד הָרַע, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. מַה זֶה עֲרִיּוֹת? סְמָא"ל וְנַחֲ"שׁ, לֹא צָרִיף לְהִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שֶׁהֵם מְשַׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, לְהִיּוֹת שְׁלִישֵׁי בִּינְיָהִם, שֶׁלֹּא מִתְקַשְּׂרִים בָּהֶם, אֲלֵא שֶׁיְהִי שְׁנֵיהֶם בְּפִרוּד, וּמְשׁוּם זֶה אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. וּבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּהַפּוּד - אֵין דּוֹרְשִׁים בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ פְּרוּד, אֲלֵא בְּיַחֲד, שֶׁהוּא יְחִיד אֶחָד, וּמְשׁוּם זֶה לֹא יֵאָכֵל אָדָם שְׁנַיִם וְלֹא יִשְׁתֶּה שְׁנַיִם.

וְדָא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲד, מְשׁוּם שִׁיחִיד אֵין לוֹ שְׂתוּף, שֶׁהוּא מִטְטְרוּ"ן, כְּמוֹ שֶׁהַנֶּפֶשׁ אֵין לָהּ שְׂתוּף בְּגוּף. וְלָמָּה אָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הִיא חֶכֶם וּמִבִּין מַדְעָתוֹ? כָּאֵן מְשַׁמֵּעַ שֵׁישׁ לוֹ מְרַכְּבָה לְמַעַלָּה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא מְלֹאכָה שְׁלוֹ, וּמַהִי? אוֹתָהּ שֶׁכְּלוּלָה מִחֶכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהֵם יְהוּ"ו, הַמְּלֹאכָה שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, הִיא ה' שְׂכִינָה תְּחִתּוֹנָה, הַשְּׁלֹמוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְתָכַל כָּל עַבְדָּת

דְּאֶתְמַר בָּהּ גַּר יְהוּ"ה, וְצָרִיף לְמַהּוּי לִימִינָא לְקַבְּלָא מְשַׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוּרָה בְּדָרוּם, דָּא אִיהוּ מְאָנָא לְקַבְּלָא פְּתִילָה וּמְשַׁחָא וְנַהוּרָא, פְּתִילָה שְׂכִינָה, מְשַׁחָא דִילָהּ צְדִיק שְׁמֹן כְּתִית, נַהוּרָא דִילָהּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא נִפְשָׁא דְאִיהִי שְׂתוּפָא דְגוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא מְשַׁחָא, נַהוּרָא דָּא נִשְׁמַתָּא, מְאָנָא דָּא גוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רֹכֵב לְתַלְתָּל סְטְרִין אֲלִין, דְּאֵינּוּן קִיטוּרָא דִיחֻדָּא חָדָא, דְּאֵינּוּן גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (מְשַׁלִּי כ כו).

וְהָא עֶבֶד אִיהוּ כְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהוֹן, שְׁנוּי לְכָל שְׁמָהוֹן, וּבִיָּה מְרַכִּיבִין כָּל אֲלַנִּין עֲלֵאִין מְסֻטְרָא דְטוֹב, מְרַכְּבוֹת דְסְטְרָא דְרַע, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, מַאי עֲרִיּוֹת סְמָא"ל וְנַחֲ"שׁ, לֹא צָרִיף לְמַהּוּי בְּשִׁלְשָׁה, דְּאֵינּוּן מְשַׁחִי"ת א"ף וְחַמ"ה, לְמַהּוּי תְּלִיתָאָה בִּינְיָהִו, דְּלֹא מִתְקַשְּׂרִין בְּהוּן, אֲלֵא דִיְהוּן תְּרוּוֹיְהוּ (דף טו ע"א) בְּפִרוּדָא, וּבְגִין דָּא אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּתַלְתָּא, וְעוּבְדָּא דְבְּרֵאשִׁית בְּהַפּוּכָא, אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבֹדוּן פְּרוּדָא, אֲלֵא בְּיַחֲד דְּאִיהוּ יְחֻדָּא חָד, וּבְגִין דָּא לֹא יֵאָכֵל אָדָם תְּרִי, וְלֹא יִשְׁתֶּה תְּרִי.

וְדָא בְּמִרְכָּבָה בְּיַחֲד, בְּגִין דִּיחִיד לִית לִיה שְׂתוּף דְּאִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, כְּגוּוֹנָא דְנִשְׁמַתָּא דְלִית לָהּ שְׂתוּף בְּגוּפָא, וְאִמַּאי אָמַר אֲלֵא אִם כֵּן הִיא חֶכֶם וּמִבִּין מַדְעָתוֹ, הִכָּא מְשַׁמֵּעַ דְּאִית לִיה מְרַכְּבָה לְעֵילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, דְּאִיהוּ מְלֹאכָה דִילִיה, וּמַאי אִיהִי הִיא דְּאִיהִי כְּלִילָא מִחֶכְמָה וּבִינָה וְדַעַת, דְּאֵינּוּן יְהוּ"ו, מְלֹאכָה דְתַלְתָּל אֶתְוּוֹן אִיהִי ה' שְׂכִינָתָא תְּתָאָה, שְׁלִימוֹ דְתַלְתָּל אֶתְוּוֹן, עֲלָהּ אֶתְמַר (שְׁמוֹת לט לב) וְתָכַל כָּל עַבְדָּת מְשַׁכְּפִין וְגו',

משפן וגו', והיא ה' של היום הששי. ומשום זה, אף על גב שאומרים אין דורשים במרכבה ביחיד, חזר ואמר, אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו. שודאי באלה השלש דורשים במרכבה ביחיד, וכלא אלו השלש אינו יחיד שלו, וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה אחד עם שכינתו.

ובשהוא למטה במטטרו"ן בלי שכינתו, משתנה בו, ומשום זה אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי רשות, ומשום כך אמר אל תמירני בו, כי שמו בקרבו, משום שמטטרו"ן הוא שני למלך, וכשהשכינה בלי בעלה, נקרא המלאך הזה משנה לה, ומשתנית, שלא יודעים בה החילות ומה שהיא גבירה. ובמה היא מתכפסת? באותה שנקראת אמה.

וזהו שאמר הפתוב וכי ימפר איש את בתו לאמה. איש - זה הקדוש ברוך הוא, בתו - זו שכינה, לאמה - בת זוגו של מטטרו"ן, שהיא מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה וקניה לא מכירים אותה, היא מכסה בעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגלות הראשונה שלא חזרה למלכותה בת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגולה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, משום שהיו פחת רשות אותו עבד, ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ידעתי את יהוה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה בעבד שאין לו כתב שחרור וברח מאדונו. אבל בגולה האחרונה לא

ואיהי ה' היום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרינן אין דורשין במרכבה ביחיד, חזר ואמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו, דודאי באלין תלת דורשין במרכבה ביחיד, וכלא אלין תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא, דאיהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא במטטרו"ן בלא שכינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אמר אל תמירני בו, כי שמי בקרבו, בגין דמטטרו"ן איהו שני למלך, וכד איהו שכינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חילין, ומה דאיהו מטרוניתא, ובמאי היא מתכפסת, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימפור איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריך הוא, בתו דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאיהו מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דההיא שפחה בישא ובנהא לא אשתמודעין בה, איהי מתכפסת בעבדא דילה, פנשמתא בגופא.

ובגלותא קדמאה דלא חזרת למלכותהא ברתא דמלפא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוה תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, פעבדא דלית ליה כתב חירו וברח מרבוניה. אבל בפורקנא בתראה לא נפקת ברתא,

בְּהַאי עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֶלְא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוא, בְּגִין דְּאוּרִייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, אִיהִי עֲמָה
בְּגִלּוּתָא בְּתַרְאָה, דְּאִיהִי חִירוֹ דִּילָהּ, מַה דְּלָא
הָוָה הָכִי בְּגִלּוּתָא קְדַמָּא, דְּלָא הָוָה לָהּ
וְלִבְנָהָא אוּרִייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, דְּאוּרִייתָא וְדָאי
אִיהִי חִירוֹ, בְּמַלְכוּתָא דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא
הוא דְּכְתִיב (משלי ג טו) יְקָרָה הִיא מְפִנִינִים, וּבְגִין
דָּא לֹא תִצָּא כְּצֵאת הָעֲבָדִים (שמות כו ז), וְדָא הוּא
דְּאָמַר כִּי לֹא בַחֲפְזוֹן תִּצָּאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא
תִלְכוּן, כִּי הוּלֹךְ לְפָנֶיכֶם יְהוָה (ישעיה נב
יב). יְהוָה וְדָאי אִיהוּ יוֹקִים לֹוֹן מַעֲפָרָא, וְאִיהוּ
נְהִיר עַל אֲנָפוּי דְּיִשְׂרָאֵל, וּבִיה אֲשַׁתְּמוּדְעִין
כָּל עַלְמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֶרַע בְּרוּךְ יְהוָה.
וְאַתְּפִשְׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכָל כְּנוּיִין,
וּמְרַכְּבוֹת דְּמִטְטְרוּן, דְּאִינוּן
כוז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, מִצַּפ"ץ, וְאַתְּמַר
בִּיה (ישעיה לב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד, וְהִיו עֵינֶיךָ
רְאוּת אֶת מוֹרִיד, בְּהֵוָה זְמַנָּא, כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן (שם לב ט), וְאַתְּפִשְׁט
מְרַכְּבוֹת דְּלִתְתָּא, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָה דִּילִיהּ
דְּאִיהִי אֲדִנ"י, שֵׁם הַמְּרַכְּבָה דָּא יְהוָה, כְּנוּי"י
דָּא אֱלֹהִי"ם, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבָּן אֱהִי"ה אֲדִנ"י,
וְאִיהוּ כְּנוּי"י דְּתַרִּין שְׁמָהָן אֲלִין וּבִיה אֲתַפְסִיין.
אֱהִי"ה אִיהוּ יְהוָה, וְיְהוָה דְּאִיהוּ כְּלִילָא דְּשִׁית
סְטָרִין, דְּבַהוֹן חֲתִים שִׁית סְטָרִין,
וְאִינוּן יְהוָה הו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י, יְהוָה
נְטִיל לִיה יְמִינָא דְּאִיהוּ חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיה
לְחֻכְמָתָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים. (ד' טו
ע"ב) הו"י נְטִיל לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְחֲתִים
בִּיה לְעוֹתָרָא, וּבִיה הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יֶצְפִין,
וְהו"י פְּנָה לְמִזְרַח, וְנְטִיל לִיה עַמּוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, וְחֲתִים בִּיה כְּנוּי, וְיְהוָה נְטִיל לִיה
נוטל לו יֵרֶךְ זְמִין וּמִסְתַּכַּל בּוֹ לְמַעְלָה, וְחוֹתֵם בּוֹ חַיִּים. הו"י

יּוֹצֵאת הַבַּת בְּעֶבֶד הַזֶּה כְּמוֹ
שִׁפְחָה, אֶלְא בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא,
מְשׁוּם שְׁתוּרָה, שְׁהִיא חֲרוּת, הִיא
עֲמָה בְּגִלּוּת הַאֲחֻרּוֹנָה, שְׁהִיא
הַחֲרוּת שְׁלָהּ, מַה שְׁלָא הָיָה כִּף
בְּגִלְגָּלָה הָרֵאשׁוֹנָה, שְׁלָא הָיָה לָהּ
וּלְכַנְיָה תוּרָה שְׁהִיא חֲרוּת,
שְׁתוּרָה הִיא וְדָאי חֲרוּת,
בְּמַלְכוּת שְׁלָהּ, בְּכַבּוּד שְׁלָהּ. זְהוּ
שְׁכָתוּב יְקָרָה הִיא מְפִנִינִים,
וּמְשׁוּם זֶה לֹא תִצָּא כְּצֵאת
הָעֲבָדִים. וְזֶה שְׁאָמַר כִּי לֹא
בַחֲפְזוֹן תִּצָּאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא
תִלְכוּן כִּי הוּלֹךְ לְפָנֶיכֶם יְהוָה.
יְהוָה וְדָאי, הוּא יְקִים אוֹתָם
מִהַעֲפָר, וְהוּא מְאִיר עַל פְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, וּבּוֹ נוֹדְעִים כָּל
הָעוֹלָמוֹת שְׁהֵם זֶרַע בְּרוּךְ ה'.

וְהַתְּפִשְׁט הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְכָל הַכְּנוּיִים וּמְרַכְּבוֹת שֶׁל
מִטְטְרוּן, שְׁהֵם כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ז
כוּז"ו מִצַּפ"ץ, וְנִצְמַר בּוֹ וְלֹא
יִכְנַף עוֹד מוֹרִיד וְהִיו עֵינֶיךָ רְאוּת
אֶת מוֹרִיד. בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּי עֵין
בְּעֵין יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן,
וְהַתְּפִשְׁט מְרַכְּבוֹת שְׁלֵמָטָה
וְהַתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָה שְׁלוֹ, שְׁהִיא
אֲדִנ"י. שֵׁם הַמְּרַכְּבָה זֶה יְהוָה,
כְּנוּי זֶה אֱלֹהִי"ם, שְׁעוֹלָה
לְחֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה אֲדִנ"י, וְהוּא
כְּנוּי"י שֶׁל שְׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַלְלוֹ, וּבּוֹ
הֵם מִתְּפָסִים.

אֱהִי"ה הוּא יְהוָה, שְׁהוּא כְּלוּל
מִשְׁשֵׁה צְדָדִים שְׁבָהֵם חוֹתֵם
שְׁשֵׁה צְדָדִים, וְהֵם: יְהוָה הו"י
וְהו"י וְיְהוָה הו"י יו"ה. יְהוָה נוֹטַל
לוֹ זְמִין, שְׁהוּא חֶסֶד, וְחוֹתֵם בּוֹ
לְחֻכְמָה, וּבּוֹ הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים. הו"י נוֹטַל לְשִׁמְאָל,
שְׁהוּא גְבוּרָה, וְחוֹתֵם בּוֹ לְעֶשֶׂר,
וּבּוֹ הַרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יֶצְפִין. וְהו"י
פְּנָה לְמִזְרַח וְנוֹטַל לוֹ עַמּוּד
הָאֲמַצְעִי, וְחוֹתֵם בּוֹ בְּנִים. וְיְהוָה
נוטל לו יֵרֶךְ זְמִין וּמִסְתַּכַּל בּוֹ לְמַעְלָה, וְחוֹתֵם בּוֹ חַיִּים. הו"י

וְצִיּוּרָא דִּילִיָּה פְּגוּוֹנָא דָּא **דָּא אִיהִי דִּיוֹקְנָא**
דְּקַמְץ ד, דְּאִיהוּ נִיצוּץ וְרְקִיעַ, נִיצוּץ
 אִיהוּ פְּכָב, וְעַלִּיה אַתְמַר (במדבר כד יז) דְּרַךְ פְּכָב
 מִיַּעֲקֹב, רְקִיעַ וְקַם שְׁבֹט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּץ אִיהוּ
 פְּכָב חֲמָה דְנִהָרָא בְּרְקִיעָא, עֲטָרָה עַל רִישִׁיָּה,
 לְתַתָּא אַתְפְּלַג א פְּגוּוֹנָא דָּא **ל** סִיְהָרָא דְתַחֲתוֹת
 רְקִיעַ וְתַרְוִיָּיהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא **=** ((פֶּד יִיתִי
 סמא"ל לְאַסְתְּפְּלָא בַּה לְתַתָּא אַסְתְּפְּלַת לְעִילָא,
 וְאַתְפְּסִיאַת אַנְפָּהָא מְנִיָּה, וְהִדְרַת אַנְפָּהָא מְנִיָּה
 לְתַתָּא, וְאִיהִי אַתְרַחֲקָא מְנִיָּה.

בְּתַהוּא זְמַנָּא, תַקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּפֶסֶה לְיוֹם
 חֲגֻנּוּ (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בְּיִרְחָא
 דְאַתְפְּסִיא בִיָּה סִיְהָרָא, וּמֵאֵן הוּא דְמַכְסִי עַלְהָ
 יְהוּ"ה, דְכֵן סְלִיק א בַּחֲשׁוֹן, י' לְעִילָא י'
 לְתַתָּא ו' בְּאַמְצְעִיתָא, וְאִיהוּ נְטִיר לָהּ, הֲדָא
 הוּא דְכְתִיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהוּ"ה הוּא שְׁמִי
 וְכו'.

ב הֵיכְלָא לְנִקְוָדָה, גַּג דִּילָהּ אִיהוּ רְקִיעַ,
 וְאִיהוּ פִתַח - עַלִּיה אַתְמַר (תהלים קד ב) נֹוֹטָה
 שְׁמַיִם פְּרִיעָה, וְאִיהוּ ו' דְמַכְסִי עַל נִקְוָדָה
 עַלְלָהּ וְתַתָּאָה וְאַמְצְעִיתָא, פְּגוּוֹנָא דָּא ו' (נ"א)
 (א) (נ"א ב).

צ תְּרִין נְצוּצוֹת דְאֵת צ אֵינוֹן צַר"י, תְּרִי רֵאשִׁין
 דְצ אֵינוֹן תְּרִין דְע'.

ש אֵית לָהּ תְּלַת רֵאשִׁין, וְאַנוּן סְגוּ"ל, וְאַנוּן
 תְּלַת נִקְוִדִין שַׁר"ק. ז (נ"א ו') רִישָׁא דִּילָהּ
 חִל"ם חִיר"ק שׁוּר"ק בּו', קוּצָא מְלָגָאוּ
 חִיר"ק קוּצָא דְאֵת ג', וְכֻלָּא אַתְרַמִּיז בְּאֵת א,
 נִקְוָדָה לְעִילָא חִל"ם נִקְוָדָה לְתַתָּא חִיר"ק
 בְּאַמְצְעִיתָא שׁוּר"ק פְּגוּוֹנָא דָּא ו', וְעוּד תְּרִין
 נִקְוִדִין דְאֵת א אֵינוֹן צַר"י, וְאַינוּן שְׁב"א,
 וְאַינוּן בְּדִיוֹקְנָא אַחְרָא א, פְּגוּן י' לְעִילָא, ו'
 בְּאַמְצְעִיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיהוּ קוּצָא לְעִילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

וְצִיּוּרָא שְׁלוֹ פְּמוֹ זָה: **א**. זוּהִי
 דְמוּת הַקַּמֶּץ, שֶׁהוּא נִיצוּץ
 וְרְקִיעַ. הַנִּיצוּץ הוּא פּוֹכֵב, וְעַלִּיו
 נֶאֱמַר דְּרַךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. רְקִיעַ -
 וְקַם שְׁבֹט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּץ הוּא
 פּוֹכֵב חֲמָה שְׁמַאִיר בְּרְקִיעַ,
 וְעֲטָרָה עַל רֵאשׁוֹ לְמִטָּה נִחְלַק א
 כּוּה: **א**, לְכַנֵּה שְׁמַתַּח הַרְקִיעַ,
 וּשְׁנֵיהֶם בְּצִיּוּרָא זֶה: **=** ((פֶּשִׁיבָא
 סְמֵא"ל לְהַסְתַּפֵּל בַּה לְמִטָּה,
 מְסַתְּפַלְת לְמַעְלָה וּמְכַסָּה אֶת
 פְּנֵיהָ מִמְּנֹו, וּמַחְזִירָה פְּנֵיהָ מִמְּנֹו
 לְמִטָּה, וְהִיא מְתַרַחֲקַת מִמְּנֹו.
 בְּאוּרוֹ זְמַן, תַקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר
 בְּפֶסֶה לְיוֹם חֲגֻנּוּ. בְּאִיָּה חֲדָשׁ?
 בַּחֲדָשׁ שְׁבוּ מִתְפֹּסֶה הַלְבָנָה. וּמִי
 הוּא שְׁמַכְסָּה עַלִּיה? יְהוּ"ה, שְׁפָן
 עוֹלָה א בַּחֲשׁוֹן: י' לְמַעְלָה, י'
 לְמִטָּה, ו' בְּאַמְצְעַ, וְהוּא שׁוֹמֵר
 אוֹתָהּ. זְהוּ שְׁפָתוֹב אֲנִי ה' הוּא
 שְׁמִי וְכו'.

ב - הֵיכַל לְנִקְוָדָה, הַגַּג שְׁלָהּ הוּא
 רְקִיעַ, וְהִיא פִתַח - עַלִּיו נֶאֱמַר נֹוֹטָה
 שְׁמַיִם פְּרִיעָה, וְהוּא ו' שְׁמַכְסָּה עַל
 הַנִּקְוָדָה הַעֲלִינָה וְהַתַּחֲתוּנָה
 וְהֶאֱמַצְעִית, פְּמוֹ זָה: ו' (א) (ב).

צ - שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שֶׁל הָאוֹת צ'
 הֵם צִירִי. שְׁנֵי הָרֵאשִׁים שֶׁל צ'
 הֵם שְׁנַיִם שֶׁל ע'.

ש - יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים, וְהֵם
 סְגוּ"ל, וְהֵם שְׁלֹשׁ נִקְוֹדוֹת שַׁר"ק,
 ז' (ה) הָרֵאשׁ שְׁלָהּ חִל"ם חִיר"ק
 שׁוּר"ק בּו', קוּץ מִבְּפָנִים, חִיר"ק
 קוּץ שֶׁל אוֹת ג', וְהַכֵּל נִרְמָז
 בְּאוֹת א'. נִקְוָדָה לְמַעְלָה - חִל"ם,
 נִקְוָדָה לְמִטָּה - חִיר"ק, בְּאַמְצַע -
 שׁוּר"ק, פְּמוֹ זָה: ו' וְעוּד שְׁתֵּי
 נִקְוֹדוֹת שֶׁל אוֹת א', הֵם צִירִי
 וְהֵם שְׁב"א, וְהֵם בְּדְמוּת אַחֲרַת
 א, פְּמוֹ י' לְמַעְלָה, ו' בְּאַמְצַע, ד'
 לְמִטָּה. א (ה) הִיא קוּץ לְמַעְלָה,
 קוּץ לְמִטָּה, קוּץ בְּאַמְצַע, וְהוּא

בְּאַמְצְעִיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיהוּ קוּצָא לְעִילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

סגו"ל והוא שור"ק שלש נקודות, הפל הוא א. האותיות האחרות - היכלות וכסויים לאותיות הללו, והפל מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא. שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם מתקנים פראוי, וסוד זה נמסר לחכמי לב.

ענין אחר, והמשכלים יזהרו - אלו הם אותיות, שהנהגה להם שכל להכנס לפני המלך פל אחת על תקוניה. מצד של גבורה נכנסו כלן למפרע, משום שהיא זרוע שמאל תשר"י, וזה בראשי"ת - ב"א תשר"י, בגלל שבמדת הדין נברא העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי פרושה שבנימין נברא העולם וכו' נכנסו אותיות פסדון, וסוד הדבר - אמרתי עולם חסד יבנה. ולכן כשנכנסו האותיות למפרע, ומקם פסדון, לא רצה הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם, עד ששתף אותן בנימין ובשמאל וברא בהן את העולם. נטר א"ב מפסדון, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו, וברא בהם את העולם כדי שיתקיים הבנין, והם אב"י תשר"י. אב"י - אש"ר בידו נפש כל ח"י, ת' - תורת ה' תמימה, ש' - שבת, ר' - ראשית חכמה יראת ה'. ובכלם לא רצה להתחיל אלא באות ב', משום שהוא בנין אב, בנין העולם, ובה התחיל להתחיל, משום שבה עתיד לבנות ירושלים, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. שאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובנין התורה והעולם באות ב' עתיד להבנות, ועליה קים העולם, ובאותו זמן

באמצעיתא, ואיהו סגו"ל ואיהו שור"ק תלת נקודין, פלא איהו א, אתון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתון, וכלא איהו מרוקם (ד) טו ע"א) ומצוייר בכרסיא, ו' שית דרגין לכרסיא, ס' שתיין גלגלוי דכרסיא, דאתון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר.

דבר אחר והמשכלים יזהרו, אלין אינון אתון, דהוה לון שכל לאעלא קדם מלפא, פל חד על תקונוי, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשי"ת ב"א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון פסדון, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט ג), ובגין דא פד עאלו אתון למפרע, ומנייהו פסדון, לא בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא, עד דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטר א"ב מפסדון, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשר"י, אב"י אש"ר בידו נפש פל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחיל אלא באות ב', בגין דאיהו בנין אב, בניינא דעלמא, ובה שארי למתחיל, בגין דבה עתיד למבני ירושלים, פמה דאת אמר (תהלים קמד ב) בונה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קכז א), ובניינא דאורייתא ודעלמא באות ב' עתידה למבני,

שנכניתי, כאלו שכאֹתוֹ זמן יבֹרָא העולם ויבֹנֶה. וְזֶה בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים. אֲבָל כְּשֶׁחָרַב בֵּית רֵאשׁוֹן, כְּאִלּוּ הָיָה הָעוֹלָם תֵּהוֹ וּבֵהוֹ, וְתֵהוּ וְהֶאֱרַץ הִיִּתָּה תֵהוּ מִיַּד שְׁנֻכְנִיַת, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, מִשׁוֹם שְׁכַל הָאוֹתִיּוֹת מְאִירוֹת בָּהּ. וְאָף עַל גִּב שְׂאוֹר הוּא א - הָאוֹר שְׁלוֹ שְׂמֵאִיר בָּהּ ב' בְּחֻמְשָׁה אֹרוֹת, שֶׁהֵם ה' עֲלִיוֹנָה שֶׁל הַשָּׁם הַקְּדוֹשׁ.

ג - הַעֲמוּד שְׁתוּמֹךְ אֵת הַבַּיִת, שֶׁהוּא גְּמִילוֹת חֲסָדִים טוֹבִים, הוּא תוּמֹךְ אֵת ד' שֶׁהוּא דְלָ"ת, וּבְאַיִזָּה מְקוֹם סוּמֵךְ אוֹתוֹ? בְּגִלוֹת. א' תוּמֵךְ וּמֵאִיר לְב', ג' גּוֹמֵל חֲסֵד עִם ד', וּבִמְהָ? ג' הִיא גִלְגָּל, וּבָהּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת מִתְגַּלְגָּלוֹת בְּכֻמָּה גִלְיָלִי זָהָב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב יְדִיר גִלְיָלִי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ. מַה זֶה בְּתַרְשִׁישׁ? אֵלָּא בְּתַרְשִׁישׁ, וְהֵם בְּשִׁפְתֵי זְרוּעוֹת - גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, שֶׁבָּהֶן מִתְחִילָה הַתּוֹרָה בְּב', וּבָהֶן שֵׁשׁ פְּרָקִים, שֶׁהֵם שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת בְּרֵאשִׁית שְׁכָלוֹלוֹת בְּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי שֶׁהוּא ו', וְעֲלִיר נֶאֱמַר וַיִּרָא רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ - לְאוֹת ו', כִּי שָׁם חָלְקַת מְחוּקָק סְפוּן.

ד' - הַדְּלָת שֶׁל הַבַּיִת שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם, ו' - הַעֲמוּד שְׁסוּמוֹךְ לְדָלָת (ב'), וְהִיא דְלָת שֶׁל שְׁנֵי שְׁעָרִים, שְׁנֵאֱמַר בָּהֶם פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, וּמִשׁוֹם זֶה יֵשׁ לְדָלָת שְׁנֵי גִגּוֹת, וְהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, בְּלֹא ו', שֶׁהֵם שֵׁשׁ פְּרָקִים, הִיא דְלָת, וְזֶהוּ דְלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. וְאוֹת ד' הִיא זְרוּעַ שֵׁשׁ בָּהּ שְׁתֵּי אֲמוֹת. ה' - שְׁלֹמוֹת שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת וּגּוּף, שֶׁהִיא כָּלֵל שֶׁל שְׁלֹמוֹת שֶׁל אוֹת ד', שֶׁהִיא הַלְּבָנָה.

וְעֵלָה קִיִּימָא עֲלֻמָּא, וּבִבְהָהוּא זְמַנָּא דְאַתְבְּנִיַּאת כְּאִלּוּ בִּבְהָהוּא זְמַנָּא יִתְבְּרִי עֲלֻמָּא וְיִתְבְּנִי, וְדָא בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֲבָל כִּד חָרַב בֵּית רֵאשׁוֹן כְּאִלּוּ הָיָה עֲלֻמָּא תֵהוּ וּבֵהוּ, וְדָא אִיהוּ וְהֶאֱרַץ הִיִּתָּה תֵהוּ מִיַּד דְאַתְבְּנִיַּאת וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, בְּגִין דְּכָל אֲתוּוֹן נְהִירִין בָּהּ, וְאָף עַל גִּב דְּאוֹר הוּא א, אוֹר דִּילִיָּה דְנִהָרָא בָּהּ ב בְּחֻמְשׁ נְהוּרִין דְּאִינוּן ה' עֲלָאָה דְשְׂמָא קְדִישָׁא.

ג עֲמוּדָא דְסַמִּיךְ בֵּיתָא, דְּאִיהוּ גְּמִילוֹת חֲסָדִים טוֹבִים, אִיהוּ סַמִּיךְ לְד דְּאִיהוּ דְלָ"ת, וּבְאַן אֲתֵר סַמִּיךְ לָהּ בְּגִלוֹתָא, א' סַמִּיךְ וְנִהִיר לְב', ג' גְּמִיל חֲסֵד עִם ד', וּבְמֵאִי, ג' אִיהִי גִלְגָּל, וּבָהּ כָּל אֲתוּוֹן מִתְגַּלְגָּלִין בְּכֻמָּה גִלְיָלִי דְדִהָבָא, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שִׁיר הַיָּד) יְדִיר גִלְיָלִי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מֵאִי בְּתַרְשִׁישׁ אֵלָּא בְּתַרְשִׁישׁ, וְאִינוּן בְּתַרִין דְּרוּעִין גְּדוּלָּה גְבוּרָה, דְּכֵהוּן שְׂרֵי אוֹרִיִּיתָא בְּב', וּבְהוּן שִׁית פְּרָקִין, דְּאִינוּן ו' אֲתוּוֹן בְּרֵאשִׁית, דְּכְּלִילֵן בְּעֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא דְּאִיהוּ ו', וְעֵלִיָּה אֲתַמַּר (דְּבָרִים לֵג כֹּא) וַיִּרָא רֵאשִׁית לוֹ, לוֹ לְאֵת ו', כִּי שָׁם חָלְקַת מְחוּקָק סְפוּן.

ד דְּלָת דְּבֵיתָא דִּירוּשָׁלַם, ו עֲמוּדָא דְסַמִּיךְ לְדָלָת (נ"א לְב'), וְאִיהִי דְלָת דְּתַרִין תַּרְעִין, דְּאַתְמַר בְּהוּן (תְּהִלִּים קיח יט) פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק, וּבְגִין דָּא אִית לְדָלָת תַּרִין גִּגִין, וְאִינוּן תַּרִין דְּרוּעִין, בְּלֹא ו' דְּאִינוּן שִׁית פְּרָקִין, אִיהִי דְלָת וְדָא אִיהוּ (שִׁם קיג ו) דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, וְאֵת ד' אִיהִי דְרוּעָא דְאִית בֵּיה תַּרִין אֲמִין, ה שְׁלִימוֹ דְּתַרִין דְּרוּעִין וּגּוּפָא דְאִיהִי כָּלֵלָא דְתִלַּת אֲבָהֶן, ו' יְחוּדָא שְׁלִימוֹ דָּאֵת ד' דְּאִיהִי סִיְהָרָא.

שֶׁהִיא כָּלֵל שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. ו' - יְחוּד שְׁלֹמוֹת שֶׁל אוֹת ד', שֶׁהִיא הַלְּבָנָה.

בַּד נִהַר בָּהּ אֶתְמַר בָּהּ (ישעיהו ל כו) וְהָיָה אֹר
הַלְבֵנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר הַחֲמָה יִהְיֶה
שְׂבַעַתִּים כְּאֹר שְׂבַעַת הַיָּמִים, וְדָא שְׁלִימוּ
דְחֲמָה וְסִיְהָרָא דְאִינוּן ה"ה, בְּגִין דְאִיהוּ ז'
פְּלִיל י"ו, וּבְגִין דָּא אִיהוּ זְכוּר וְשְׁמֹר, זְכוּר
מִסְטָרָא דְה' עֲלָאָה, שְׁמֹר מִסְטָרָא דְה' תַּתְּאָה.

ח אֵית לָהּ תְּלַת גְּגִין, וְאִינוּן ו' ו' ו' דְכְּלִילִין
בְּח"י עֲלָמִין, ח' אִיהִי מִפְּשָׁר חֲלָמִין טְבִין
בְּט', וְהָא אוּקְמוּהוּ חֲלָמָא טְבָא מִסְטָרָא דְאֵת
ט', דְאִיהִי סְחוּר לָהּ, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ חֲלָמָא
טְבָא חֲזִית, וְדָאי מִתְּמָן קָא אֶתְיָא, בְּגִין דְאֵת
ט' אִיהִי סְפִירָה תְּשִׁיעָאָה מְעִילָא לְתַתָּא, ח'
סְפִירָה תְּמִינָאָה מִתְּתָא לְעִילָא, ח' (דף טו
ע"ב) מִסְטָרָא דְאֵת א', י' סְפִירָה עֲשִׁירָאָה,
עֲשִׁירִית הָאִיפָה, כַּד נַחֲת ח' לְגַבָּה אֶתְעַבִּידַת
ח"י, וְאֵת י' כַּד סֻלְקָא בְּכ' אֶתְקִרִיאַת כְּתָר
עֲלָאָה, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר כְּתָר יִתְנוּ לָהּ, יְהו"ה
אֵלֵהִינ"ו אָבָא וְאִמָּא, מְלָאָכִים הַמוֹנִי מְעֵלָה
אֵלִין נִשְׁמַתִּין דְאִינוּן מְלָאָכִים מִסְטָרָא
דְמִלְכוּת, יַחַד כְּלָם קְדוּשָׁה לָהּ יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה
וְדָאי אִיהִי שְׂכִינְתָּא, לָהּ יִשְׁלָשׁוּ אִינוּן תְּלַת
אַבְהָן דְאִינוּן קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, יְהו"ה
צְבָאוֹת מְאִי צְבָאוֹת אֵלִין תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט,
מְלָא כָּל דָּא צְדִיק, הָאֶרְץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא
דְאִיהִי קְדוּשָׁה, דְעֵלָה אֶתְמַר אִין קְדוּשָׁה פְּחוּת
מְעַשְׂרָה, וְדָא אִיהוּ כ' כְּתָר.

ר, וַיַּחֲלוּם וְהִנֵּה סֻלְמָא מִצְב אֶרְצָה (בראשית כח
יב). דָּא שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה, וְרָאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמִימָה דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, וְהִנֵּה מְלָאָכִי
אַלְהִי"ם דָּא מ', עוֹלִים כְּל' וַיּוֹרְדִים בְּנ',
דְאֶתְמַר בָּהּ (ישעיהו יד יב) אִיךָ נִפְלְתָּ מִשְׁמַיִם הִילַל
בֶּן שָׁחַר, אֶתְמַר בֵּיהּ וַיּוֹרְדִים בּוּ.

כְּשִׁמְאִיר בָּהּ, נֶאֱמַר בָּהּ וְהָיָה
אֹר הַלְבֵנָה כְּאֹר הַחֲמָה, וְאֹר
הַחֲמָה יִהְיֶה שְׂבַעַתִּים כְּאֹר
שְׂבַעַת הַיָּמִים. וְזוֹ שְׁלֵמוֹת שֶׁל
חֲמָה וּלְבֵנָה שְׁהִם ה"ה, מְשׁוּם
שֶׁהוּא ז' פּוֹלֵל י"ו, וּמְשׁוּם ז'
הוּא זְכוּר וְשְׁמֹר. זְכוּר - מְצַד
שֶׁל ה' עֲלִיוֹנָה, שְׁמֹר - מְצַד שֶׁל
ה' תַּתְּוֹנָה.

ח יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה גְּגוֹת, וְהֵם ו' ו'
ו' שְׁפִלוּלִים בְּח"י עוֹלָמוֹת. ח'
הִיא פּוֹתְרַת חֲלוּמוֹת טוֹבִים בְּט',
וְהִיא פְּרֻשׁוּהָ, שְׁחֲלוּם טוֹב מְצַד
שֶׁל הָאוֹת ט', שֶׁהִיא סְבִיב לָהּ,
כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהוּ, חֲלוּם טוֹב רְאִית
- וְדָאי מְשָׁם זֶה בָּא. מְשׁוּם
שְׁאוֹת ט' הִיא סְפִירָה תְּשִׁיעִית
מְלַמְעֵלָה לְמַטָּה, ח' סְפִירָה
שְׂמִינִית מְמַטָּה לְמַעְלָה, ח' מְצַד
שֶׁל אוֹת א', י' סְפִירָה עֲשִׁירִית,
עֲשִׁירִית הָאִיפָה. פְּשִׁוּרְרַת ח'
אֵלֶיהָ, נְעֻשִׁית ח"י, וְהָאוֹת י'
כְּשִׁעוּלָה עִם כ', נִקְרֵאת כְּתָר
עֲלִיוֹן, וְעֲלִיוֹ נֶאֱמַר כְּתָר יִתְנוּ לָהּ
יְהו"ה אֵלֵהִינ"ו, אָבָא וְאִמָּא,
מְלָאָכִים הַמוֹנִי מְעֵלָה - אֵלוֹ
נִשְׁמוֹת שְׁחָן מְלָאָכִים מְצַד
הַמְּלָכוֹת, יַחַד כְּלָם קְדוּשָׁה לָהּ
יִשְׁלָשׁוּ, קְדוּשָׁה וְדָאי שֶׁהִיא
שְׂכִינָה, לָהּ יִשְׁלָשׁוּ - אֵלוֹ שְׁלֹשַׁת
הָאֲבוֹת שְׁהִם קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ.
יְהו"ה צְבָאוֹת, מֵה זֶה
צְבָאוֹת? אֵלוֹ שְׁנֵי נְבִיאֵי אָמֵת.
מְלָא כָּל - זֶה צְדִיק. הָאֶרְץ
כְּבוֹדוֹ - זוֹ שְׂכִינָה, שֶׁהִיא קְדוּשָׁה
שְׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר, אִין קְדוּשָׁה פְּחוּת
מְעַשְׂרָה. וְזֵהוּ כ' כְּתָר.

ר - וַיַּחֲלוּם וְהִנֵּה סֻלְמָא מִצְב
אֶרְצָה - זוֹ הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּוֹנָה,
וְרָאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה - זוֹ
הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, וְהִנֵּה מְלָאָכִי
אַלְהִי"ם - זֶה מ', עוֹלִים כְּל'
וַיּוֹרְדִים בְּנ', שְׁנֶאֱמַר בָּהּ אִיךָ
נִפְלְתָּ מִשְׁמַיִם הִילַל בֶּן שָׁחַר. נֶאֱמַר בּוּ וַיּוֹרְדִים בּוּ.

אב"ר בס', בַּה עוֹלָיִם, מִשׁוּם שְׁהִיא סְנָה, הִיא סְלָ"ם לְעֹלֹת בְּל'. ע - בַּה מִסְתַּכֵּל וְכוּ מְצַפֶּה. וְסוּד הַדְּבָר - וְכָל עֵינֵי לֵךְ תְּצַפֶּה. פ - בַּה כָּל לְשׁוֹן לֵךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְן שְׁעוֹלָה לְמִקוּמוֹ. וְכִי כַעַת לֹא מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ כָּל לְשׁוֹן? לֹא, עַד שְׁיִתְקַים הַכְּתוּב וְהָיָה ה' לְמַלְךְ, לְמַלְךְ וְדָאִי, בְּאוֹת ל', וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַים כָּל פֶּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הַדָּר לְמַלְכוּתָךְ.

צ - בַּה הוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בַּה צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלֵא צְלוֹתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עַלְאָה דְנִחְתָא לְגַבֵּי צְדָקָה וְאֲתַעֲבִידַת צְדָקָה, וְאֲתַפְלִיל י"ה בְּתַרְוֵיהוּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק בַּה הוּא זְמַנָּא יִסְלְקוֹן לִיה קָלִין דְּצְלוֹתֵין קָלִין דְּאוּרִייתָא, וּבַה הוּא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר - רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֵּם וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּשׂר אֲתָן. ש - בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ. לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, שְׁקָרוֹב קָרוֹב (שְׁרַחוּק רַחוּק) הִנֵּה. ת - בַּה תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ.

הַקְדָּמָה אַחֲרַת לְתַקּוּנֵי הַזוּהַר
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם וְגוֹמַר. כְּתוּב הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֵהר הַרְקִיעַ וְגו', אֵלוּ הֵם רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחִבְרִי - רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנֵי, וְרַבֵּי אַבָּא וְרַבֵּי יוֹסִי וְרַבֵּי חֲזִיָּא וְרַבֵּי יִצְחָק וְשָׂאֵר הַחִבְרִים, שְׁהִזְהִירוּ זֵהר לְמַעְלָה כְּזֵהר הַרְקִיעַ. מַה זֶה כְּזֵהר? אֲלֵא כְּשַׁעֲשׂוּ אֶת הַחִבּוּר הַזֶּה, הִסְפִּימוּ עֲלֵי לְמַעְלָה, וְקָרְאוּ לוֹ סֵפֶר הַזֵּהר. וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בּוֹ יִהְיוּ רַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁלֵא יִחְשִׁיף הָאוֹר שְׁלָהֶם לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן

אב"ר בס', בַּה סְלָקִין, בְּגִין דְּאִיהִי סְנָה, אִיהִי סְלָ"ם לְסְלָקָא בְּל', ע בַּה מִסְתַּכֵּל וּבִיָּה מְצַפֶּה, וְרִזָּא דְמַלְכָּה וְכָל עֵינֵי לֵךְ תְּצַפֶּה, פ, בַּה כָּל לְשׁוֹן לֵךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא דְסְלִיק לְאַתְרֵיהָ, וְכִי כַעַן לֹא מְשַׁבְּחִין לִיה כָּל לְשׁוֹן, לָא, עַד דִּיתְקַיִים קָרָא (זְכִירָה יד ט) וְהָיָה יְהו"ה לְמַלְךְ, לְמַלְךְ וְדָאִי בְּאֵת ל', וּבַה הוּא זְמַנָּא יִתְקַיִים כָּל פֶּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הַדָּר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בַּה הוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בַּה (מִשְׁלֵי יד לד) צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלֵא צְלוֹתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עַלְאָה דְנִחְתָא לְגַבֵּי צְדָקָה וְאֲתַעֲבִידַת צְדָקָה, וְאֲתַפְלִיל י"ה בְּתַרְוֵיהוּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק בַּה הוּא זְמַנָּא יִסְלְקוֹן לִיה קָלִין דְּצְלוֹתֵין קָלִין דְּאוּרִייתָא, וּבַה הוּא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֵּם וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּשׂר אֲתָן (יִשְׁעִיָּה מֵא כז). ש בַּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ (שֵׁם נו יט), לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, דְּקָרוֹב קָרוֹב (ג"א דְרַחוּק רַחוּק) הִנֵּה. ת בַּה (אִיכָה ד כב) תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ. (דף יז ע"א).

הַקְדָּמָה אַחֲרַת לְתַקּוּנֵי הַזוּהַר
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם וְגוֹמַר, כְּתוּב (דְּבִיָּאל יב) הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֵהר הַרְקִיעַ וְגוֹמַר, אֵלִין אִינּוּן רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְחִבְרִי, רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, וְרַבֵּי אַבָּא, וְרַבֵּי יוֹסִי, וְרַבֵּי חֲזִיָּא, וְרַבֵּי יִצְחָק, וְשָׂאֵר חִבְרֵיא, דְּאֲזִדְהִירוּ זֵהירוּ לְעֵילָא כְּזֵהר הַרְקִיעַ, מֵאִי כְּזֵהר, אֲלֵא כִּד עֲבָדוּ הָאִי חִבּוּרָא, אִסְתַּכְּמוּ עֲלֵיהֶּ לְעֵילָא, וְקָרְאוּ לִיה סֵפֶר הַזֵּהר, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בִּיה יְהוּן נְפִישֵׁין כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא אֲתַחְשִׁיף נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין, בַּה הוּא זְמַנָּא דְאַתְחַבֵּר הָאִי חִבּוּרָא,

רְשׁוּתָא אַתְיָהִיב לְאַלְיָהוּ לְאַסְפְּמָא עֲמַהוּן בֵּיהּ, וְלְכָל מְאָרִי מְתִיבְתָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, וְכָל חֵילִין דְּמִלְאָכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין, לְמַהוּי עֲמַהוּן בְּאַסְפְּמוּתָא וְרַעוּתָא בְּחַדָּא. פְּתַח אַלְיָהוּ וְאָמַר, רַבּוּן עֲלִמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחַשְׁבֹן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מְחַשְׁבָּה תְּפִיסָא בְּךָ פְּלָל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֲשֵׁר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לֹוּן עֲשֵׁר סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוּן עֲלִמִין סְתִימִין דְּלֹא אַתְגְּלִיין, וְעֲלִמִין דְּאַתְגְּלִיין, וּבְהוּן אַתְפְּסִיאת מְבַנִי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹוּן, וּמִיחַד לֹוּן, וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלַגָּאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מְאֵלִין עֲשֵׁר, אַתְחַשִּׁיב לִיהּ פְּאֵלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ.

וְאַלְיָן עֲשֵׁר סְפִירָן אֵינוּן אֲזִלִין פְּסֻדָּרָן, חַד אַרְיָה, וְחַד קָצָר, וְחַד בִּינוּנִי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹוּן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לַעִילָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְפֵל סְטָרָא, לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹוּן, דְּמַנְיָהוּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבַנִי נְשָׂא, וְכַמָּה גּוֹפִין תְּקִינַת לֹוּן, דְּאַתְקָרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְסִיין עֲלִיהוּן, וְאַתְקָרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָא, חֲסֵד דְרוּעָא וְמִנָּא, גְּבוּרָה דְרוּעָא שְׂמָאֵלָא, תְּפֹאֲרַת גּוֹפָא, נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוּקִין, וְיִסוּד סִיּוּמָא דְגּוֹפָא אוּת בְּרִית קֹדֶשׁ, מְלָכוּת פֶּה תּוֹרָה שְׂפַעַל פֶּה קָרִינָן לִיהּ.

חֲבֵמָה מוּחָא אִיהוּ מְחַשְׁבָּה מְלַגּוּ, בִּינָה לְבָא וּבָה הֶלֶב מְבִין, וְעַל אֵלִין תְּרִין כְּתִיב (דְּבָרִים כֹּט כח) הַנְּסֻתְרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, פְּתַר עֲלִיוּן אִיהוּ פְּתַר מְלָכוּת, וְעֲלִיהּ אַתְמַר (יִשְׁעִיָּה מו י') מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי, מְלַגּוּ אִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, דְּאִיהוּ אֲרַח אֲצִילוֹת, אִיהוּ שְׁקִיּוּ דְאֵילָנָא בְּדְרוּעוּי וְעַנְפוּי, פְּמִיָּא דְאַשְׁקִי לְאֵילָנָא, וְאַתְרַבִּי בְּהוּא שְׁקִיּוּ.

רַבּוּן הָעוֹלָמִים, אַנְתָּ הוּא עֲלַת הָעֲלוֹת, סַבְת הַסְּבוֹת, דְּאַשְׁקִי לְאֵילָנָא בְּהוּא נְבִיעוּ, וְהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ פְּנִשְׁמַתָּא לְגּוֹפָא, דְּאִיהוּ חֵיִים לְגּוֹפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית דְּיוֹקְנָא מְפֵל מַה דְּלַגּוּ וּלְבָר, וּבְרַאת שְׂמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפִּיקַת מְנַהוּן שְׂמִשָּׂא וְסִיחָרָא וְכַכְבִּיָּא וּמְזֻלִי, וּבְאַרְעָא אֲלַנִין וְדִשְׂאִין וְגִנְתָּא דְעֵדָן וְעֲשִׁבִין וְחִיוּן וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנִי נְשָׂא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּהוּן עֲלָאִין, וְאִיךָ יִתְנַהֲגוּן בְּהוּן עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיךָ אֲשְׁתְּמוּדְעָאן מְעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְלִית דְּיַדַּע בְּךָ פְּלָל. (דְּדָרְשׁ ע"ב) וְכֵר מִינְךָ לִית יְחִידָא בְּעֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְאַנְתָּ אֲשְׁתְּמוּדְעָא אָדוּן עַל כָּלָא, וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לִיהּ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְהוּן אַתְקָרִיאוּ מְלְאָכְיָא, וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ, דְּאַנְתָּ הוּא מְמִלָּא כָּל

שְׁמָהּ, וְאַנֶּתְּ הוּא שְׁלִימוֹ דְכֻלָּהּ, וְכַד אַנֶּתְּ תַסְתַּלֵּק מִנְהוּן, אֲשַׁתְּאֲרוּ כְּלָהּ
שְׁמָהּן כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמַתָּא.

אַנֶּתְּ חֲפִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יִדְיָעָא, אַנֶּתְּ הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יִדְיָעָא, לִית
לָךְ אַתְר יִדְיָעָא אֱלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבִנֵי נִשְׂאָ,
וְלֹא־חֲזָאָה לּוֹן אִיךְ אַתְנַהִיג עֲלִמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט,
כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן דְּבִנֵי נִשְׂאָ, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
צְדָק מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזִי צְדָק תְּרִין סַמְכֵי קְשׁוּט, הִין צְדָק אוֹת בְּרִית,
כְּלָא לְאַחֲזָאָה אִיךְ אַתְנַהִיג עֲלִמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צְדָק יִדְיָעָא דְאִיהוּ
דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְיָעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין מִדּוֹת כְּלָל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יְדֶךָ, דְּהָא רְשׁוּתָא אַתְיָהִיב לָךְ לְגַלְעָה
רְזִין טְמִירִין עַל יְדֶךָ, מַה דְּלֹא אַתְיָהִיב רְשׁוּ לְגַלְעָה לְשׁוּם בְּרַשׁ
עַד כְּעַן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְכו' (ד"ה
א כט יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוּ אִינוּן דְּמִיכִין דְּחֻכְרוּן, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אַתְעָרוּ
מִשְׁנַתְכוּן, הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֲפָר (ישעיהו כו יט), אֱלִין אִינוּן צְדִיקָא דְאִינוּן
מִסְטָרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בְּהַ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְלֹא אִינוּן מֵתִים,
וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּהוּן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְכו', הַקִּיצוּ אַנֶּתְּ וְאַבְהֶן, רַעֲיָא מְהֵימְנָא
אַתְעָר אַנֶּתְּ וְאַבְהֶן לְאַתְעָרוּתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְעַד כְּעַן
צְדִיקָא כְּלָהּ דְמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוּן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קְלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְיִימָא לִיהַ קוּם רַעֲיָא
מְהֵימְנָא, דְּהָא עֲלָךְ אַתְמַר (שיר ה ב) קוּל דוֹדֵי דוֹפֵק לְגַבֵּאי בְּאַרְבַּע
אַתְוּוֹן דִּילִיָּה, וְיִימָא בְּהוּן, פִּתְחִי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי, דְּהָא תַם
עוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְּלוּתָךְ (איכה ד כב).

שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל (שיר ה ב), מֵאִי נִמְלָא טַל אֱלָא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַנֶּתְּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדְּשָׁא דְעֵאלָנָא בְּבֵיתָא דִּילִי,
וְעֵאלָנָא בִישׁוּבָא, לֹא הָכִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנֶּתְּ בְּגִלוּתָא, הָרִי
לָךְ סִימְנָא שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל, ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחִיִּים
דִּילָהּ אִיהוּ טַל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו, וְה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְלֹא
מְחוּשְׁבֵן ט"ל, אֱלָא יו"ד ה"א וַא"ו, דְסִלְיקוּ אַתְוּוֹן לְחֻשְׁבֵן ט"ל, דְאִיהוּ
מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מִנְבִיעוֹ דְכָל מְקוּרִין עֲלֵאִין, מִיָּד קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא,
וְאַבְהֶן קְדִישִׁין עֲמִיָּה, עַד פֶּאן רְזָא דִיחֻדָּא, מִפֶּאן וְאִילָךְ פֶּרְשְׁתָּא קְדַמָּא
דְסַתְרֵי אוּרִיָּתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר:
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד
יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִם.
סוּד אֱלוֹהִים שְׁבַעִים פְּנִים
שֶׁהִתְפָּרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית
בְּפָרְשָׁה הַזֹּאת.

תקון ראשון

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער
לה' צדיקים יבאו בו. זהו שער
הצדיקים שיש להם רשות
להפגס לשם, ואחרים ושאינם
צדיקים נדחים משם, בו
רשומים ומצוירים וחקוקים
דמיות של עליונים ותחתונים,
הציוור של אדם רשום שם, והוא
דמות אדם, הרשם של אריה שם
לזמן, ורשם של שור לשמאל,
ורשם של נשר באמצע, וסוד
הדבר - ודמות פניהם פני אדם,
ופני אריה אל הזמן לארבעתם
וכו'. לכל חיה ארבע פנים, אלו
ארבע אותיות של השם הקדוש
של יהו"ה שמאיר בהם. המלך
של כל החיות זה אדם, שהוא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה
בחשבון אחד. דמות אדם זו
השכינה הקדושה, שהיא
דמותו.

היא חותם שלו, דמות שלו,
ועליה נאמר שימני כחותם על
לבך. שפך אמרה השכינה, שאף
על גב שאתה תסתלק למעלה
מהעולם, דמותך לא תזוז ממני
לעולם, כמו אותו חותם
שבאותו מקום שנדבק בו רשם
של בעל החותם, לא וזה ממנו
הדמות של החותם להיות ניכר,
ולכן אמרה פנסת ישראל בגלות,
שימני כחותם על לבך, כציוור
התפלין של יד שהן כנגד הלב.
פחותם על זרועך, כמו תפלין
של ראש שתלויות רצועות לכל
הצדדים על הלב והזרוע, ובהן

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לַהוֹדִיעִם (תהלים כה יד), סוּד אֱלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין
אֲנָפִין, דַּאתְפָּרַשׁ מִלֵּת בְּרֵאשִׁית בְּהַאי פְּרִשְׁתָּא.

תקונא קדמאה

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה
צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא
איהו תרעא דצדיקיא, דאית לון רשו לאעלא
תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דריח ע"א) צדיקיא,
אתדחין מתמן, פה רשימין ומצוירין
ומתחקין דיוקנין דעלאין ותתאין, ציורא
דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא
דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאל,
ורשימא דנשרא באמצעיתא, ורזא דמלה
ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הזמן
לארבעתם וכו' (יחזקאל א' כ), לכל חיותא ארבע
אנפין, אלין ארבע אתוון דשמא קדישא
דיהו"ה, דנהיר בהון, מלפא דכלהו חיוון דא
אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק
בחשבון חד, דמות אדם דא שכינתא קדישא,
דאיהי דיוקניה.

איהו חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח
ו) שימני כחותם על לבך, דהכי אמרת
שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא,
דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, פההוא חותם
דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי
חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא,
לאשתמודעא ביה, ובגין פך אמרה פנסת
ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבך,
פרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לפא,
פחותם על זרועך, פתפלין דרישא דאינון
תליין רצועין לכל סטרין על לפא ודרועא,
ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא

רְשׁוּמִים אֵלּוּ שֶׁהֵם עִמּוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד, שִׁמְנֵי
כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, זֶהוּ חוֹתֶם שֶׁל
אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית
שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְיָמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה - חֲזָקָה
הִיא הַפְּנִדָת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַשְׂכִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַפְּנִדָת
הַנְּשֻמָּה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ מִהַגּוּף.
וְעוֹד, כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה -
כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֶהְבֶּה
וְאוֹמְרִים הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶהְבֶּה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנָּא
עֲלֵיהֶם בְּזִמְנֵי שִׁיִּצְאוּ מִהַגְּלוּת,
שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּאוֹתוֹ זְמַן קִנְיָ
וְנוֹקֵם וּבַעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי
אֵשׁ. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְעוֹדֵר
הַשְּׂמָאל בְּשִׁלְהִבּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם
רְשָׁפִי אֵשׁ שִׁלְהִבּוֹת י"ה, וְיִשְׂרָף
כְּמָה הַיִּכְלוֹת שֶׁל בְּתִי עֲבוּדָה
זָרָה וְיִטַּל נִקְמוֹת מֵעַמְלֵק, שֶׁהוּא
נִשְׁבַּע בְּשִׁפְתֵי הַאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם י"ה, לְטַל נִקְמָה
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שִׁפְתוֹב וְיִאמֵר כִּי יָד
עַל פֶּס י"ה, וְזֶהוּ רְשָׁפִי אֵשׁ
שִׁלְהִבּוֹת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים, רְבוּן הַעוֹלָם,
אֵף עַל גֵּב שְׂאֵנִי בְּגִלוֹת רְחוּקָה
מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ,
וְלֹא תִזוּז מֵאֲתַנּוּ דְמוֹתֶךָ, שֶׁהִיא
הַחוֹתֶם שְׁלֶךְ, הַשְׂכִּינָה שְׁלֶךְ,
שֶׁבְּגִלְלָה הֵייתָ זוֹכֵר אוֹתֵנוּ
בְּגִלוֹת, וְהַחוֹתֶם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְדָאֵי הִיא הַשְׂכִּינָה.

בְּרִאשִׁית בְּרָא, ב' הִיא וְדָאֵי, בָּה
פְּתַחַה הַתּוֹרָה בְּב', וְזוֹ בְּרִאשִׁית,
ב' רִאשִׁית, ב' הִיא וְדָאֵי, הַאוֹצֵר
שֶׁל הַכֹּל, עֲלֶיהָ נִאמֵר יְרָאת ה'
הִיא אוֹצֵרוֹ.

זֶה תְּקוּן שְׁנֵי

(בְּרִאשִׁית, פְּעָמִים רַבּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹרָה רִאשִׁית, וְכָל אֶחָד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ. הָרִאשׁוֹן הוּא - יְהו"ה

בְּרִיךְ הוּא, וְעוֹד שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם דָּא חוֹתֶם דְּאוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְיָמִים
טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה, תְּקִיפָא אִיהִי אֶפְרָשׁוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָא מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּפִרְיֵשׁוּ דְנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנֶפֶשָׁא מְגוּפָא, וְתוֹ
כִּי עֲזָה כְמוֹת אֶהְבֶּה, כְּדִ יִשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין שְׂמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵימוּ, וְאִמְרֵי הַבּוֹחֵר
בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְבֶּה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהִי יְקִנֵּי עֲלֵיהֶוּ, בְּזִמְנָא
דִּיפְקוּן מִן גְּלוּתָא, דְּאִיהִוּ יְהֵא בְּהֵוּא זְמַנָּא
קִנְיָ וְנוֹקֵם וּבַעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אֵשׁ,
כְּהֵוּא זְמַנָּא יִתְעַר שְׂמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילֵיהּ,
דְּאִנּוּן רְשָׁפִי אֵשׁ, שִׁלְהִבּוֹת י"ה, וְיִוְקִיד כְּמָה
הַיִּכְלוּן דְּבְתִי עֲבוּדָה זָרָה, וְיִטוּל נוֹקְמִין
מֵעַמְלֵק, דְּאִיהִוּ אוֹמֵי בְּתִרִין אֲתָנוּן דְּשְׂמָא
קְדִישָׁא דְּאִנּוּן י"ה, לְנִטְלָא נוֹקְמָא מִנֵּיהּ, הַדָּא
הוּא דְּכְתִיב (שְׁמוֹת י"ז טו) וְיִאמֵר כִּי יָד עַל פֶּס י"ה,
וְדָא אִיהִוּ רְשָׁפִי אֵשׁ שִׁלְהִבּוֹת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אִמְרִין, רְבוּן עֲלֵמָא, אֵף עַל גֵּב דְּאִנָּא
בְּגִלוּתָא מְרַחֲקָא מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי
כַחוֹתֶם עַל לִבְךָ, וְלֹא יִתְעַדֵּי מִינָן דִּיּוֹקְנֶךָ,
דְּאִיהִי חוֹתֶם דִּילְךָ, שְׂכִינְתָא דִּילְךָ, דְּבְגִינָה
אֲנִתְ הוּיִת דְּכִיר לָן בְּגִלוּתָא, וְחוֹתְמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְדָאֵי אִיהִי שְׂכִינְתָא.

בְּרִאשִׁית בְּרָא, ב' אִיהִי וְדָאֵי, בָּה פְּתַחַת
אוֹרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרִאשִׁית ב'
רִאשִׁית, ב' אִיהִוּ וְדָאֵי, אוֹצֵרָא דְּכֹלָא, עֲלֵהּ
אֲתָמַר (ישעיהו לג ו) יְרָאת יי' הִיא אוֹצֵרוֹ.

(וְדָא תְּקוּנָא תְּנִינָא)

(בְּרִאשִׁית, זְמַנּוּן סְגִיאִין אִינּוּן בְּאוֹרִייתָא רִאשִׁית, וְכָל חַד אֲתַפְרֵשׁ

באתריה, קדמא איהו יהו"ה קנני ראשית דרכו (משלי ח כב), ודא
אורייתא, דאית בה טעמי ונקודי ואתוון, וכמה פקודין דעשה ולא
תעשה, דכלהו תליין בשם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (שמות ג טו)
זה שמי לעלם וכו', שמי עם י"ה שם"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח,
שם"ה משמאלא מדחילו דגבורה אתיהיבו, פחד יצחק).

תקונא תליתאה) תקונא תניינא

**בראשית, תמן ירא"ת, מה אשתאר מאינון
אתוון, ש"ב, ורזא דמלה שב** (ד)

יחנ"ב ביראתהו"ה, נאמלית דחילולית

חכמה, פמה דאוקמוה אם אין יראה אין
חכמה, בגין דיראה היא אוצרא לחכמה, איהי
גניזו דילה, איהי טמירו דילה, איהי ביתא
דמלפא.

ודא תקונא תליתאה בגוונא דא

**בראשית, רא"ש פי"ת, ורזא דמלה בחכמה
יבנה בית (משלי כד ג), ומאן דבעי
למחזי למלפא, לית ליה רשו למחזייה אלא
בביתיה, ורזא דמלה חכמה לא אשתמודעא
אלא בביתיה.**

**בגוונא דא עמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה,
לא אשתמודע לנביא וחזיה אלא
בהיכליה, דאיהו אדנ"י, ורזא דמלה ויי
בהיכל קדשו (חבקוק ב כ), ואיהי כלילא משבעה
היכלין, משבעה ארעין, ועלייהו אמר דוד (שם
קטו טו) אתהלך לפני יהו"ה בארצות החיים,
ועמודא דאמצעיתא איהו כליל שבע רקיעין,
ועלייהו אמר דוד (שם קטו טז) השמים שמים
ליהו"ה, ולית ידיעה כלל במלפא ובמלבושיה
ובתקונייה לבר נש בעלמא, עד דיעול לביתיה
ולהיכליה, דאיהי ב', ועלה אתמר (ישעיהו נו ז) פי
ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.**

תקון שלישי) תקון שני

בראשית, שם ירא"ת. מה נשאר
מאותן אותיות? ש"ב, וסוד
הדבר - שב ביראת ה', ואם אין
יראה אין חכמה, כמו שבארנה
אם אין יראה אין חכמה. משום
שיראה היא אוצר לחכמה, היא
הגניזה שלה, היא הטמנה שלה,
היא בית המלך.

וזת תקון שלישי כמו זה

בראשית רא"ש פי"ת, וסוד
הדבר - בחכמה יבנה בית. ומי
שרוצה לראות את המלך, אין לו
רשות לראותו אלא בביתו, וסוד
הדבר - החכמה לא נודעת אלא
בביתו.

כמו זה העמוד האמצעי, שהוא
יהו"ה, לא נודע לנביא וחזיה
אלא בהיכלו שהוא אדנ"י, וסוד
הדבר - וה' בהיכל קדשו, והיא
כולה משבעה היכלות, משבע
ארצות, ועליהם אמר דוד
אתהלך לפני יהו"ה בארצות
החיים. ועמוד האמצעי הוא
כולל שבעה רקיעים, ועליהם
אמר דוד השמים שמים ליהו"ה,
ואין ידיעה כלל במלך
ובמלבושו ובתקונו לכן אדם
בעולם עד שיכנס לביתו
ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי
ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ומי שהוא אדם בדמות העמוד
האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית
הכנסת, והרי פרשה בעלי
המשנה, ומי ששומר ברית נקרא
איש תמים, ושם בראשית
בריי"ת א"ש, ששומר אותו מאש
הגיהנם. אבל מי שמתעסק
בתורה ושומר אותה נקרא אדם,
בדמות של אותו שלמעלה, זהו
שכתוב כתפארת אדם לשבת
בית. בא ראה, כל מי ששומר
אות הברית, דמותו רשומה
בשכינה וצדיק, ומי שמשדל
בתורה, דמותו רשומה בעמוד
האמצעי.

תקון רביעי

בראשית, כתוב פתחו לי שערי
צדק אבא בם אוֹדה י"ה. פתחו
לי - אלו שני עפעפי העין שהם
פותחים וסוגרים, ועליהם נאמר
והיו הכרובים פרשי כנפים
למעלה. הכרובים, אלו שני
כרובי העין, פרשי כנפים -
עפעפי העין. ועוד, פתחו לי
שערי צדק, אלו הם שתי
העינים. בזמן שהן מסתפלות
בדרך ישרה, נאמר בהם ופניהם
איש אל אחיו, ובזמן שאינם
מסתפלים בדרך ישרה, הרי נחש
עקלתון שם, עליו נאמר פי
המות יפריד וגומר.

שרשת צבעי העין הם שלשת
האבות, שנאמר בהם אלה ראשי
בית אבותם. בת עין שהיא
דקיקה קטנה, זו שכינה
שמשותפת באבות, ועליה
נאמר שמרני פאישון בת עין,
והכל בסוד של בראשית, שם
ראש"י, שם ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר:

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא
דאמצעייתא, עליה נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא
אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית,
אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברי"ת
א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אבל מאן
דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם,
בדיוקנא דההוא דלעילא, הדא הוא דכתיב
(ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי,
כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים
בשכינתא וצדיק, ומאן דאשדל באורייתא,
דיוקניה רשים בעמודא דאמצעייתא.

תקונא רביעאה

בראשית, כתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי
צדק אבא בם אוֹדה י"ה, פתחו
לי דא אינון תרין עפעפי עינא, דאינון פתחין
וסגרין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו
הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלן תרין
כרובי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד
פתחו לי שערי צדק אלן אינון תרין עינין,
בזמנא דאינון מסתפלין בארץ מישר, אתמר
בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו
אנון מסתפלין בארץ מישר, הא נחש עקלתון
תמן, עליה אתמר (רות א יז) כי המות יפריד
וגומר.

תלת גוויי עינא אנון תלת אבהן, דאתמר
בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם,
בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכינתא
דאשתתפת באבהן, ועלה אתמר (תהלים יז
ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא
דבראשית, תמן ראש"י תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפלא בהון

רבוץ העולמים, פתח עיני להסתפל בהם למעלה, אבא ב"ם בארבעים ושנים אותיות של השם המפרש, לדעת כל אות ואות על תקוניה, בראשית וכו' והארץ היתה תהו ובהו, והם: אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אות ואות יש מאמר ויש לה נתיב. עשר אמירות הן ול"ב שבילים, וכלם תלויים מן אי"ה. וזהו אבא ב"ם אודה י"ה. אי"ה בחשבון אוד"ה י"ה. י"ה חכמה ובינה, א' פתח עליון, ואותן שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כלם כוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שיהיה לה רשות להוריק ברכות ולהשפיע לתחתונים אלא בכת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שאם הספירות היו מריקות מחוץ לה, ה"ה פרוד. ומשום זה אין רשות לשום ספירה להריק לשום מקום פרט לה, אלא התחתונים, ומשום כך נאמר בה אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לדעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודוד אמר בגללה אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה, הוא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמישי

בראשית, ב' ראשית, נקדה אהרן, והנקדה הזו היא מחשבה סתומה. בינתים הנה אליהו מודמן אל רבי שמעון. אמר

לעילא, אבא ב"ם בארבעים ותריין אתוון דשמא מפרש, למנדע כל את ואת על (ט ד ט) תיקוניה, בראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמרין אינון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא ב"ם אודה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה בחושבן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתח עלאה, ואנון שבע ספירן פלילן בשבע שמותן.

וברהו פלילת לון בת שבע, ולית ספירה מפלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בכת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הו מריקין לבר מינה הוה פרודא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז א), דלית רשו לנביא וחכימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהים, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיחודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונא חמישאה

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי הא אליהו אזדמן לגביה דרבי שמעון, בהיכלו, והנקדה הזו היא מחשבה סתומה. בינתים הנה אליהו מודמן אל רבי שמעון. אמר

לו: רבי רבי, וְהָרִי ב' הִיא פְּתוּחָה, אִם כֵּן, בְּמֵה הַמְחֻשְׁבָּה סְתוּמָה בַּה? אֵלֶּא בְּתַחֲלַת שְׁלֹטוֹן וּמְשַׁלַּת הַמֶּלֶךְ, הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמֶדֶד הַחֶבֶל, הַנֶּקְדָּה הַזֶּה יֵצֵא מִמֶּנָּה קוֹ שֶׁהַסְּתִיר הַנִּיצוּץ אוֹתָהּ מְחֻשְׁבָּה כְּמוֹ זֶה: ס. בְּהַתְחַלָּה הִיא מ"ם סְתוּמָה, וּכְשֶׁהִתְפַּשֵּׁט הַקוֹ שֶׁהוּא ו' מִהִמְדָּה, הִיא נִפְתָּחָה וְנִעְשְׂתָה ב', וְזֶה בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה בְּהִיכְלִיהָ.

וּכְשֶׁהִיא ס סְתוּמָה, הִיא מ"ם גְּדוּלָּה מִלְסַרְפָּה הַמְשֻׁרָה, וְנִעְשִׂית טַבְעַת, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר אֶל הַכֶּלֶה, תְּהֵא לִי מְקַדְּשֵׁת בְּטַבְעַת זוֹ ס, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר, הַקָּשֶׁר בְּהַתְגַּלְמוֹתוֹ נִעוּץ בְּטַבְעַת, וְהִיא לֹא לְכַנָּה וְלֹא אֲדָמָה וְלֹא שְׁחָרָה וְלֹא יִרְקָה וְלֹלֵא שׁוּם צָבַע כָּלֵל, וּכְשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְהָאִיר, הִיא עוֹשֶׂה גִּנְיָם לְהָאִיר.

וְכוֹר הַדְּבָר - עוֹטָה אֹר פְּשֻׁלְמָה וְכו', כְּשֶׁהִיא אֹר מְעֻטָּף וְלֹא מִתְפַּשֵּׁט, וְהוּא נִסְתָּר, נִקְרָא אֹרִי, אֹר נִסְתָּר בְּאוֹת יו"ד, נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ, כְּשֶׁמוֹצִיא י' מְאוּרִי נִתְגַּלָּה אֹרִי, וְזֶהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וְחֻמֶּשׁ פְּעָמִים אֹר יֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהֵם ה', וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר מִי מִדֶּד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְזוֹ זְרוּעַ יְמִין, וְהוּא גִּוֹן לְבָן, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תַּכְּנָן - זוֹ זְרוּעַ שְׁמַאל, שֶׁהוּא צָבַע אֲדָם, וְכָל בְּשָׁלֵשׁ עֶפְרָר הָאֶרֶץ - זֶה הַגּוֹף, הַעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, וְזֶה גִּוֹן יֶרֶק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנָיִם - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, וְה' הַזֶּה מִתְפַּשֵּׁט לְהָאִיר בְּחֻמֶּשֶׁה גִּנְיָם, שֶׁהֵם חֻמֶּשׁ פְּעָמִים אֹר, י' הִיא מִדָּה שְׁלֵה, ה' עֲלִיוֹנָה חֻמֶּשֶׁה אֹר, ה' תַּחְתּוֹנָה חֻמֶּשֶׁה

אָמַר לִיָּה רְבִי רְבִי, וְהָא ב' פְּתִיחָא אִיְהִי, אִם כֵּן בְּמֵאֵי אִיְהִי מְחֻשְׁבָּה סְתִימָא בַּה, אֵלֶּא בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא דְּמִלְכָּא, בּוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוּתָא, כַּד מְדִיד מְשִׁיחָא, הָאִי נְקוּדָה, נְפִיק מִינָּה קוֹ, דְּסְתִימִים נִיצוּצָא, הִהִיא מְחֻשְׁבָּה כְּגוֹוֹנָא דָּא ס, בְּקַדְמִיתָא אִיְהִי מ"ם סְתִימָא, וְכַד אֲתַפְּשֵׁט קוֹ דְּאִיְהִי ו' מִן הַמְדָּה, אִיְהִי אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעְבִּידַת ב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה בְּהִיכְלִיהָ.

וְכַד אִיְהִי ס סְתִימָא, אִיְהִי מ"ם רְבִתָּא מִלְסַרְפָּה הַמְשֻׁרָה (ישעיה ט ו), וְאֲתַעְבִּידַת עֲזָקָא, וּבְגִינָה אֲתַמַּר לְגַבִּי כֶּלֶה, תְּהֵא לִי מְקוּדְשֵׁת בְּטַבְעַת זוֹ ס, וְעֲלָה אֲתַמַּר קוֹטְרָא בְּגוֹלְמָא, נִעוּץ בְּעֲזָקָא, וְאִיְהִי לֹא חֲנוּר וְלֹא סוּמָק וְלֹא אוֹכֶם וְלֹא יְרוּק וְלֹא גִוּוֹן כָּלֵל, וְכַד אֲתַפְּשֵׁט לְאֲנַהְרָא, אִיְהִי עֲבִידַת גִּוּוֹנִין לְאֲנַהְרָא.

וְרִזָּא דְּמִלָּה עוֹטָה אֹר פְּשֻׁלְמָה וְכו' (תהלים קד ב), כַּד אִיְהִי אֹר מְעוּטָף וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט, וְאִיְהוּ סְתִימִים, אֲתַקְרִי אֹרִי, אֹר סְתִימִים בְּאֵת יו"ד, נְקוּדָה בְּהִיכְלִיהָ, כַּד אֲפִיק י' מְאוּרִי, אֲתַגְלִיָּא אֹרִי, וְדָא אִיְהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בראשית א ג), וְחֻמֶּשׁ זְמַנִּין אֹר אִינוּן בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְאִינוּן ה', וְעֲלֵיהוּ אֲתַמַּר (ישעיה מ יב) מִי מִדֶּד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְדָא דְּרוּעָא יְמִינָא, וְאִיְהוּ גִוּוֹן חֲנוּר, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תַּכְּנָן, דָּא דְּרוּעָא שְׁמַאלָא, דְּאִיְהוּ גִוּוֹן סוּמָק, וְכָל בְּשָׁלֵישׁ עֶפְרָר הָאֶרֶץ, דָּא גּוּפָא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְדָא גִוּוֹן יְרוּק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים (דף יש ע"ב) וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנָיִם, תְּרֵי סַמְכֵי קְשׁוּט, וְהָאִי ה' אִיְהִי אֲתַפְּשֵׁט לְאֲנַהְרָא בְּחֻמֶּשׁ גִּוּוֹנִין, דְּאִינוּן חֻמֶּשׁ זְמַנִּין אֹר, י' אִיְהִי מִדָּה דִּילָּה, ה' עֲלָאָה חֻמֶּשׁ אֹר, ה' תַּתָּאָה חֻמֶּשׁ גִּוּוֹנִין דְּנַהְרִין בְּהוֹן חֻמֶּשׁ אֹר, וְכַד אֲתַפְּשֵׁט ה' עֲלָאָה לְאֲנַהְרָא בַּה'

גוונים שְמַאֲרִים בְּהֵם חֲמֵשָׁה
 אור, וּכְשִׁמְתַּפְשֶׁטֶת ה' הַעֲלִינָה
 לְהָאִיר בְּה' הַתְּחַתּוֹנָה בְּחֲמֵשֶׁת
 הַגּוֹנִים (שְמַאֲרִים) שְׁלָה, מִיַּד
 מִתְּפַשֶּׁטֶת ו' אֲלֵיָהּ, וְזֶהוּ נֹטָה
 שָׁמַיִם פִּירִיעָה, שְׂוֹדָאֵי כְּשֶׁהִיא
 מְאִירָה בַּגּוֹנֵיהּ, נֶאֱמַר בְּה'
 וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם,
 וּרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטִיָּה, כְּמוֹ כֹלָה
 שְׂמַתְקַשְׁטָת לְבַעֲלָהּ, וּמִיַּד נֹטָה
 שָׁמַיִם פִּירִיעָה, שְׂבָא אֲלֵיָהּ
 בַּעֲלָהּ.

וְזֶהוּ סוּד שֶׁל קוֹ הַמְּדָה שֶׁהוּא ו',
 מְאוּתָה מְדָה שֶׁהִיא י', וְאַחַר
 שֶׁהִיא נֹטֶלֶת אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ,
 הִיא נַעֲשִׂית מְדָה מִמַּטָּה לְמַעֲלָה.
 כְּמוֹ שְׂנֻקְדָה י' הִיא מְדָה לְעֶשֶׂר
 יְרִיעוֹת, כִּי הִיא אֲמָה מִצַּד הָאוֹת
 ו' כְּלוּלָה מְעֶשֶׂר אֲמוֹת. וְזֶהוּ
 שְׂכַתּוּב עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ,
 וְזֶה י', וְאֲמָה ה' עֲלִינָה, וְחֲצִי
 הָאֲמָה ה' תְּחַתּוֹנָה. אַרְבֵּי הַיְרִיעָה
 הָאֶחָת זו ו'. וְלִמָּה נִקְרְאת ה'
 הַתְּחַתּוֹנָה חֲצִי הָאֲמָה? מִשּׁוּם
 שְׂנֻקְרָאת מִצָּה פְרוּסָה, לְחֵם עֲנִי.
 וּכְשֶׁעוֹרָה הַנִּקְדָה הַזֶּה אֶל א'
 שֶׁהוּא אִוִיר סְתוּם, נִקְרָא קַמִּיץ,
 קַמִּץ סְתוּם, בְּגִלְל וְקַמִּץ הַפֶּהן
 מִשֵּׁם מְלֵא קַמְצוֹ, וְהִיא מִחְשָׁבָה
 סְתוּמָה, ם סְתוּמָה. מִי הוּא
 הַמְּפַתֵּחַ שְׁלָה? פִּתְחָת, וְזֶה ו',
 וְהוּא נְטוּי כְּמוֹ זֶה (צִיּוּר לְמַעֲלָה)
 כְּשֶׁנִּפְרָד מִתְּנַקְדָה, הוּא רְקִיעַ
 פִּתּוּחַ וְדָאֵי.

נְטוּי עַל רְאִשֵׁי הַחֲזִיהַ, שֶׁהִיא
 נִיצוּץ שֶׁל קַמִּיץ, וְזֶהוּ שְׂכַתּוּב
 וְדָמוֹת עַל רְאִשֵׁי הַחֲזִיהַ רְקִיעַ. מִי
 הַחֲזִיהַ? זו מְלִכּוֹת, שֶׁהִיא נִיצוּץ
 לְמַטָּה מִן רְקִיעַ כְּמוֹ זֶה א ם מִי
 הַרְקִיעַ? זֶה צְדִיק, וְזֹהִי הַחֲזִיהַ
 אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. רְאִשֵׁי
 הַחֲזִיהַ שְׁלֵמָטָה - נִצַּח וְהוּד.
 וְיֵשׁ חֲזִיהַ עֲלִינָה כְּמוֹ זֶה: א
 וְזֶה י', שֶׁהִיא עֲלִינָה, שֶׁהִיא עַל

תְּתָאָה, בְּחֲמֵשׁ גּוֹנִינָן (דְּנַהֲרִין) דִּילָהּ, מִיַּד
 אֲתַפְשֶׁט ו' לְגַבָּהּ, וְדָא אִיהוּ נֹטָה שָׁמַיִם
 פִּירִיעָה, דְּוֹדָאֵי פִּד אִיהִי נְהִירָא בַּגּוֹנִינָן דִּילָהּ,
 אֲתַמַּר בְּה' (בְּרֵאשִׁית ט טז) וּרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר בְּרִית
 עוֹלָם, וּרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטָהָ, כְּכֹלָה
 דְּמַתְקַשְׁטָא לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ, וּמִיַּד נֹטָה שָׁמַיִם
 פִּירִיעָה, דָּאֲתִי בַּעֲלָהּ לְגַבָּהּ.

וְדָא אִיהוּ רְזָא דְקוֹ הַמְּדָה דְאִיהוּ ו', מֵהֵהִיא
 מְדָה דְאִיהִי י', וּלְבַתֵּר דְאִיהִי נְטֹלָא שְׂמָא
 קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידַת אִיהִי מְדָה מִתְּתָא לְעִילָא.
 בְּמָה דְנִקְוֵדָה י' אִיהִי מְדָה לְעֶשֶׂר יְרִיעוֹן, כִּי
 אִיהִי אֲמָה מְסֻטָרָא דְאוֹת ו', כְּלִילָא
 מְעֶשֶׂר אֲמוֹת, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שְׁמוֹת כו טז) עֶשֶׂר
 אֲמוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, וְדָא י', וְאֲמָה ה' עֲלָאָה,
 וְחֲצִי הָאֲמָה ה' תְּתָאָה, אַרְבֵּי הַיְרִיעָה הָאֶחָת
 דָּא ו', וְאֲמָאֵי אֲתַקְרִי ה' תְּתָאָה חֲצִי הָאֲמָה,
 בְּגִין דְאֲתַקְרִי מִצָּה פְרוּסָה לְחֵם עוֹנִי.

וְהָאֵי נִקְוֵדָה פִּד סֻלְקָא לְגַבֵּי א' דְאִיהוּ אִוִירָא
 סְתִימָה, אֲתַקְרִי קַמִּיץ, קוֹמֵץ סְתִימָה, בְּגִין
 וְקַמִּץ הַפֶּהן מִשֵּׁם מְלֵא קַמְצוֹ (וִיקְרָא ב ב), וְאִיהִי
 מִחְשָׁבָה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מִפְּתִחָא דִּילָהּ
 מֵאִי נִיהוּ פִּתְחָת, וְדָא ו', וְאִיהוּ נְטוּי פְּגוּוֹנָא
 דָּא א (נ"א), פִּד אֲתַפְרִישׁ מִנְקְוֵדָה אִיהוּ רְקִיעַ
 פִּתּוּחַ וְדָאֵי.

נְטוּי עַל רְאִשֵׁי הַחֲזִיהַ דְאִיהִי נִיצוּצָא דְקַמִּיץ,
 הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל א כב) וְדָמוֹת עַל
 רְאִשֵׁי הַחֲזִיהַ רְקִיעַ, מֵאֵן חֲזִיהַ דָּא מְלִכּוֹת, דְאִיהִי
 נִיצוּץ לְתַתָּא מִן רְקִיעַ, כְּגוֹוֹנָא דָּא א (נ"א). מֵאֵן
 רְקִיעַ דָּא צְדִיק, וְהִיא אִיהִי חֲזִיהַ אֲשֶׁר תַּחַת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְאִשֵׁי הַחֲזִיהַ דְלְתַתָּא נִצַּח
 וְהוּד.

וְאִית חֲזִיהַ עֲלָאָה כְּגוֹוֹנָא דָּא א וְדָא י' עֲלָאָה
 דְאִיהִי עַל הַרְקִיעַ, וְאִיהִי מִחְשָׁבָה

הַרְקִיעַ, וְהִיא מִחֻשְׁבָּה עֲלֵינוּהָ,
כְּתוּר בְּרֹאשׁ הַכֶּלֶה. הַרְקִיעַ שְׁלָהּ
וְ עֲלֵינוּהָ, וְזוֹ הִיא עֲטָרַת
תַּפְאֲרֹת. הַרְאִישִׁים שְׁלָהּ שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת.

וַיֵּשׁ עֲטָרָה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא,
וְהִיא כְּתוּר עֲלִיּוֹן וְדָאִי, וְהַרְאִישִׁים
שְׁלָהּ לְמַעְלָה הֵם אָבָא וְאִמָּא,
הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוֹץ שְׁלָהּ
לְמַעְלָה, וְגוּהָ בְּאִמְצַע, וְסוּפָה
לְמַטָּה. הַכֶּלֶל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ.

הַרְאִישׁ שְׁלָהּ לְמַעְלָה בְּסוּד
הַטְּעָמִים, וְגוּהָ בְּאִמְצַע בְּסוּד
(כֶּלֶל) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף לְשִׁנְיָהֶם,
וְקוֹצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנְּקֻדּוֹת,
וְלְמַטָּה הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא מִים
נְקֻבִים, וְלְמַעְלָה מִים זְכָרִיִּים,
הַרְקִיעַ בְּאִמְצַע כְּמוֹ זֶה: א. עֲלֵיָהּ
נְאֻמָּר וְיֵהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים
לְמִים.

וְזוֹדֵר מִחֻלְקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים,
שְׁהִיא סוּפָה לְהַתְקִיָּם וְלְהַכְנִיס
שְׁלוֹם וְיִחּוּד בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא
מִחֻלְקַת שֶׁל פְּרוּד כְּמוֹ מִחֻלְקַת
קִרְחָ וְעֵדְתוֹ עִם אֶהְרֹן, וּמִחֻלְקַת
הַזֶּה שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים, מִשּׁוּם
שְׁהַמִּים הַתְּחַתּוּנִים בּוֹכִים
וְאוֹמְרִים, אֲנִי רּוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֶי
הַמְּלִיךְ עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְרוֹצִים
לְעֲלוֹת לְמַעְלָה. הַרְקִיעַ מְפָרֵד
בִּינֵיהֶם, עַד שְׁעֲלַת הָעֲלוֹת שֶׁם
אוֹתָם שְׁוִים, י' מִצַּד זֶה, וְי' מִצַּד
זֶה, ו' בְּאִמְצַע, כְּמוֹ זֶה: יו"י,
שְׁהִיא א. וְכָל אֵלוֹ קְרוּבִים לְעֲלַת
הָעֲלוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
הַגְּדוֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. זֶהוּ
שְׁכַתוֹב וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
הַחֲמָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה

בֹּא וּרְאֵה, קַמִּי הוּא סְתוּם
בְּאוֹת י' מִכָּל צַד, מַעְלָה אִמְצַע וּמַטָּה, וְזֶה הַקֶּמֶץ סְתוּם בְּשִׁלְשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלוֹ הוּא

עֲלָאָה, כְּתוּר בְּרִישָׁא דְכֶלֶה, רְקִיעַ דִּילָהּ ו'
עֲלָאָה, וְהִיא אִיהִי עֲטָרַת תַּפְאֲרֹת, רְאִישֵׁין דִּילָהּ
תְּרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטָרָה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא, וְאִיהִי כְּתוּר
עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישֵׁין דִּילָהּ לְעִילָא אִינוּן
אָבָא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אֶתְר, קוֹצָא דִּילָהּ
לְעִילָא, וְגִיּוֹ דִּילָהּ בְּאִמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָהּ
לְתַתָּא, כֶּלְלָא דְאֶתּוּוֹן דְשְׁמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָהּ לְעִילָא בְּרִזָּא דְטַעֲמִי, וְגִיּוֹ דִּילָהּ
בְּאִמְצַעִיתָא בְּרִזָּא (נ"א כֶּלְלָא) דְאֶתּוּוֹן,
גּוּפָא לְתַרְוֵייהוּ, וְקוֹצָא דִּילָהּ לְתַתָּא בְּרִזָּא
דְנְקוּדֵי, וְלְתַתָּא אִיהִי הִיא נְקוּדָה מִים נוֹקְבִין,
וְלְעִילָא מִים דְכוּרִין, רְקִיעַ בְּאִמְצַעִיתָא כְּגוּוֹנָא
דָּא א, עֲלָהּ אֶתְמַר (בְּרֹאשִׁית א' ו') וְיֵהִי מִבְּדִיל בֵּין
מִים לְמִים.

וְהִיא אִיהִי מִחֻלּוֹקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים,
דְּאִיהִי סוּפָה לְהַתְקִיָּים, וְלֹא עֲלָא שְׁלָם
וְיִחּוּדָא בְּתַרְוֵייהוּ, וְלֹא מִחֻלּוֹקַת דְּפְרוּדָא,
כְּגוּן מִחֻלּוֹקַת קִרְחָ וְעֵדְתוֹ בְּאֶהְרֹן, וּמִחֻלּוֹקַת
הִיא דְּאִיהִי לְשֵׁם שְׁמִים, בְּגִין דְּמִים תַּתָּאִין
אִינוּן בּוֹכִין וְאִמְרִין אֲנִן בְּעִיִּין לְמַהֲוִי קְדָם
מִלְּכָא עֲלַת הָעֲלוֹת, וּבְעֵין לְסִלְקָא לְעִילָא, רְקִיעַ
אֶפְרִישׁ בִּינֵייהוּ, עַד דְּעֲלַת הָעֲלוֹת שְׁוִי לּוֹן
שְׁוִין, י' מִסְטָרָא דָּא, וְי' מִסְטָרָא דָּא, ו'
בְּאִמְצַעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יו"י דְּאִיהִי א, וְאֶלִּין
כֶּלְהוּ קְרוּבִין לְעֲלַת הָעֲלוֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאִינוּן
שְׁוִין, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה ל' כא) וְהִיא אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה

הָא חֲזִי קַמִּי אִיהִי סְתוּם בְּאֶת י' מִכָּל

בַּחֲמִשָּׁה אֹר, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ
הָאֲצָבָעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, וְהֵם ה'
עֲלִיוְנָה, חֲמֵשׁ אָאָאָא, שֶׁהֵם
אֹר אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ
פְּעָמִים, חֲמִשָּׁה אֹרוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהִנְקוּד שֶׁלָּהֶם
אָאָאָא, חֲמֵשׁ שְׁעוּלִים לְעֶשֶׂר.
וְסוּד הַדְּבָר - וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה קָמָה
אֲלֵמְתִי וְגַם נִצְבָּה. זֶה א'
בַּחֲל"ם, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל
הַנְּקוּדוֹת, בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבוֹ
הַתְּעֵלָה (הַסְתַּבֵּל) יוֹסֵף בַּחֲלוּם, וְכֵן
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה
סֵלֶם מִצָּב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה. זֶה א' שֶׁהוּא רֵאשׁ.
וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
וְיורְדִים בוֹ, אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
עוֹלִים שְׁנַיִם וְיורְדִים שְׁנַיִם, וְהֵם
אָאָאָ.

וְהָאוֹת הַזֹּאת שֶׁהִיא אֶל"ף חֲל"ם
שֶׁהִיא בְּאֲמֻצָּע, הִיא כְּתוּב עֲלִיוֹן
שְׁסוּבָב עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָעַמּוּד
הָאֲמֻצָּעִי, וּמְשׁוּם כִּף וְהִנֵּה
תְּסַבִּינָה אֲלֵמְתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָן
לְאֲלֵמְתִי. הַכְּתוּב הַזֶּה נֶאֱמַר בָּה
אֲבָן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֵאשׁ
פְּנֵיהֶ. וְהִיא אֲבָן שְׁנַגְזֵרֶת שְׁלֹא
בְיָדִים, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב עַד דִּי
הַתְּגַזְרֵת אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוֹמֵר,
וּמְשׁוּם שְׁלֹא מוּצָאִים לָהּ אֶת
הַמְּקוֹם מְאִיפָה שְׁנַגְזֵרָה,
שׁוֹאֲלִים הַמְּלֹאכִים הַקְּדוּשִׁים
אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא
מוּצָאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים
כְּרוּף כְּבוֹד יְהו"ה מְמֻקְמוּ.

(בְּיָנַיִם תְּרֵי הַזֶּקֶן אֲצִלוֹ וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, זֶה
בְּשִׁכְנֵיהֶ הַתְּתוּחָנָה שְׁאִין לָהּ שֵׁם אֶלֶּא אֲצִילוֹת,
וְזוֹ הַתְּגַזְרֵת אֲבָן, מְשׁוּם שֶׁהִיא גִזְרֵת מְלַכְיָן,
וְכֵה גוֹרְרִים דִּין רַבָּה, זֶה דִּין אֲחֵרוֹן, וְכַתְּרֵת מְלַכּוֹת
נִקְרָא סְפִירָה, שְׁאִין סְפִירָה שְׁלֵמָה חוּץ מִמִּנְהָ
לְמַשָּׁה).

סְטָרָא, עֵילָא וְאֲמֻצָּעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמְן
סְתִים בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִלִּיָּה אִיהוּ בַּחֲמֵשׁ
אֹר, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצָבָעָן עֲלֵאִין וְאִינוּן ה'
עֲלֵאָה, (דף כ ע"א) חֲמֵשׁ אָאָאָא, דְּאִינוּן אֹר
אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ זְמִנִין, חֲמֵשׁ נְהוּרִין
דְּעוּבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְנִקְוֵדָא דְּלֵהוּן אָאָאָא
חֲמֵשׁ דְּסִלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר,
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם נִצְבָּה (בְּרֵאשִׁית לו
ו). דָּא א' בַּחֲל"ם, דְּאִיהוּ לְעֵילָא מִכָּל נְקוּדִין,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וּבִיָּה אֲסִתְלַק (ג"א אֲסִתְבֵּל) יוֹסֵף
בַּחֲלֵמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם כח
יב) וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלֶם מִצָּב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א' דְּאִיהוּ רֵאשׁ, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
אֱלֹהִים עוֹלִים וְיורְדִים בוֹ, אָמְרוּ מְאִרִי
מִתְּנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וְיורְדִים תְּרִי, וְאִינוּן
אָאָאָ.

וְהָאִי אֶת דְּאִיָּהִי אֶל"ף חֲל"ם דְּאִיָּהִי
בְּאֲמֻצָּעִיתָא, אִיָּהִי כְּתוּב עֲלֵאָה דְּאֲסִתְר
עַל רֵישָׁא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהִנֵּה
תְּסַבִּינָה אֲלֵמְתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָן לְאֲלֵמְתִי (שם
לז). הָאִי כְּתוּבָא אֲתֵמַר בָּה (תְּהִלִּים קיח כב) אֲבָן מְאֹסוֹ
הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵיהֶ, וְאִיָּהִי אֲבָנָא
דְּאֲתַגְזֵרֶת דְּלֹא בִידִין, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (דְּנִיָּאֵל
ב לד) עַד דִּי הַתְּגַזְרֵת אֲבָן דִּי לֹא בִידִין וְגוֹמֵר,
וּבְגִין דְּלֹא אֲשַׁכְּחֵן לָהּ אֶתְר מְאָן אֲתַגְזֵרָא,
שְׁאֵלִין מְלֹאכֵיָא קְדִישִׁיא אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁכְּחִין לָהּ אֶתְר, עַד דְּאֲמְרִין
כְּרוּף כְּבוֹד יְי' מְמֻקְמוֹ (ג"א אֲדֵהֲכִי הָא סְבָא לְגַבִּיָּה
וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הָאִי בְּשִׁכְנֵיהֶמָ תַתָּאָה דְּלִית לָהּ תַמְן אֶלֶּא אֲצִילוֹתָא,
וְדָא הוּא אֲתַגְזֵרֶת אֲבָן, בְּגִין דְּאִיָּהִי גִזְרֵת מְלַכְיָן, וְכֵה גוֹרִין דִּינָא
רַבִּיָּא, דָּא דִּין בְּתַרְרָאָה, וְכַתְּרֵת מְלַכּוֹת אֲתַקְרִיאָת סְפִירָה דְּלִית סְפִירָה
שְׁלִימָה בְּרֵי מִינָה לְתַתָּא).

וְהָאֵבֶן הַזֶּה הִיא סִגְלַת מְלָכִים,
הִיא שִׁיחַת מְלָאכֵי הַשָּׁרַת, שִׁיחַת
חַיִּוֹת וְשָׂרְפִים וְאוֹפְנִים, שִׁיחַת כָּל
הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים, יָדִיעַת
הַשֶּׁמֶשׁ וְהַלְבָּנָה בְּעֵתִים, עַת וְזִמָּן
לְכָל.

כָּל הַטְּעָמִים וְהַנְּקֻדּוֹת וְהָאוֹתִיּוֹת
כְּלוּלִים בָּהּ, קוֹל, דְּבוּר וּמַחְשָׁבָה
כְּלוּלִים בָּהּ. הִיא כְּתָר תּוֹרָה וְכְתָר
כְּהֵנָּה וְכְתָר מְלָכוֹת, וְהִיא כְּתָר
בְּרֵאשׁ כָּל הָאוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ זֶה: ש, ש,
וְעַל הָאֵבֶן הַזֶּה אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא
לְחֻבְרִיו, כְּשֶׁתִּגְיַעוּ לְאֲבִי שִׁישׁ
טְהוֹר, אֵל תֹּאמְרוּ מִים מִים.

וְהִיא הַקּוֹץ שֶׁל כָּל הָאוֹתִיּוֹת. ב
כְּמוֹ זֶה ד. קוֹץ שֶׁל כָּל אוֹת אוֹת,
שְׁעוֹר קוֹמָה שְׁלֵהֵן ו' מִמְעַלָּה
לְמַטָּה וּמִמְטָה לְמַעַלָּה, וְסוּד
הַדְּבָר - מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קֶצֶה
הַשָּׁמַיִם, וְזֶה סוּד לָךְ יְהוּ"ה
הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
וְגוֹמַר. לָךְ יְהוּ"ה הַמְּמַלְכָה - זו
מְלָכוֹת, שֶׁהִיא בְּכָל.

וְהִיא צִפְצוּף שֶׁל הַעוֹפוֹת
הַקְּדוּשִׁים, שְׁנֹאמַר בָּהֶם כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל, הַצִּפְצוּף
שֶׁל כָּל הַצִּפְפִּים, שֶׁהֵן נְשֻׁמוֹת
קְדוּשׁוֹת שְׁמֻצְפָּצִפִּים בְּכֹמָה
תְּפִלוֹת, שִׁיחַת חַיִּוֹת, שֶׁהֵם
תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וּבַגְּלָלָה נֹאמַר
וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה וְכוּ',
וְאֵין שִׁיחָה אֶלָּא תְּפִלָּה.

וּבַגְּלָלָה נֹאמַר, תְּפִלַּת שְׁחֲרִית
חוֹבָה, תְּפִלַּת עֲרֻבִית רְשׁוֹת,
שֶׁהִיא רְשׁוֹת הַלֵּילָה בְּפָנֵי עֲצָמָה,
וּמִשׁוּם כִּךְ אֵין לָהּ קְבִיעוֹת
בְּלֵילָה, שְׁדוּמָה לְגִלּוֹת, אֶלָּא
פְּעָמִים נִמְצָאת שֵׁם וּפְעָמִים אֵין
נִמְצָאת.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁפּוֹגֵשׁ אוֹתָהּ, כְּמוֹ
יַעֲקֹב שְׁנֹאמַר בּו וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם
וַיִּלֶּן שֵׁם עֲמָה כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, עַד
שָׁבָא בְּעֵלָה וְשָׁמַר אוֹתָהּ וְלָן שֵׁם
עֲמָה. מִשֵּׁם וְאֵילָף קְבִיעוֹת חוֹבָה.

וְהִיא אֵבֶן אִיהִי סִגְוֹלַת מְלָכִים, אִיהִי שִׁיחַת
מְלָאכֵי הַשָּׁרַת, שִׁיחַת חַיִּוֹן וְשָׂרְפִים
וְאוֹפְנִים, שִׁיחַת כָּל עֲלָאִין וְתַתְּאִין, יָדִיעַת
שְׁמֵשׁ וְסִיְהֵרָא בְּעֵתִים, עַת וְזִמָּן לְכָלָּא.

כָּר טְעָמֵי וּנְקוּדֵי וְאַתְוּוֹן כְּלִילָן בָּהּ, קָלָא
דְּבוּר וּמַחְשָׁבָה, כְּלִילָן בָּהּ, אִיהִי כְּתָר
תּוֹרָה, וְכְתָר כְּהוֹנָה, וְכְתָר מְלָכוֹת, וְאִיהִי תְּגָא
בְּרִישׁ כָּל אַתְוּוֹן, כְּגוּוֹנָא דָא ש, וְעַל הֵיא
אַבְנָא אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְחֻבְרִיו, כְּשֶׁתִּגְיַעוּ
לְאֲבִי שִׁישׁ טְהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ מִים מִים.

וְאִיהִי קוֹצָא דְכָל אַתְוּוֹן, ב כְּגוּוֹנָא דָא ד,
קוֹץ דְכָל אֶת וְאֶת, שִׁיעוֹר קוֹמָה
דִּילְהוֹן ו', מַעִילָא לְתַתָּא וּמִתְתָּא לְעִילָא,
וְרָזָא דְמִלָּה מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קֶצֶה
הַשָּׁמַיִם (דְּבָרִים ד ג), וְרָזָא דָא לָךְ יְי' הַגְּדֹלָה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְגוֹמַר (ד"ה א כח), לָךְ יְי'
הַמְּמַלְכָה דָא מְלָכוֹת, דָּאִיהִי בְּכָלָּא.

וְאִיהִי צִפְצוּף עוֹפִין קְדִישִׁין, דְּאֶתְמַר
כְּהוֹן (קְהֵלֵת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
אֶת הַקּוֹל, צִפְצוּפָא דְכָל צִפְרִין דָּאִינוֹן
נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, דְּמִצְפָּצִפִּין בְּכֹמָה צְלוֹתִין,
שִׁיחַת חַיִּוֹן דָּאִינוֹן תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים, וּבְגִינָה
אַתְמַר (בְּרֵאשִׁית כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֵה
וְכוּ', וְלִית שִׁיחָה אֶלָּא צְלוֹתָא.

וּבְגִינָה אַתְמַר תְּפִלַּת שְׁחֲרִית חוֹבָה, תְּפִלַּת
עֲרֻבִית רְשׁוֹת, דָּאִיהִי רְשׁוֹ דְלֵילָה
בְּפָנֵי עֲצָמָה, וּבְגִין דָּא לִית לָהּ קְבִיעוֹת בְּלֵילָא
דְּמִיָּא לְגִלוֹתָא, אֶלָּא זְמַנִּין אֲשֶׁתְּפַחַת תְּפִן
וְזְמַנִּין לָא אֲשֶׁתְּפַחַת.

וּבָאָה אִיהִי מֵאֵן דְּפָגַע בָּהּ, כְּגוֹן יַעֲקֹב
דְּאֶתְמַר בֵּיה (שם כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם
וַיִּלֶּן שֵׁם עֲמָה כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, עַד דְּאֶתָּא
בְּעֵלָה וְנִטְוִיר לָהּ, וּבֵת תְּפִן עֲמָה, מִתְּפִן וְאֵילָף
קְבִיעוֹת חוֹבָה.

אָבֵר בְּשֵׁבֶת אִיהִי רְשׁוֹת הַיְחִיד, דְּאִיהִי בְּרִשׁוֹתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילָא דְּהוֹת יְחִידָה בְּרִשׁוֹתָהּ. זְהוּ שְׁכֵתוּב אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב, מִשׁוּם שְׁקֻרְבָּה לְבַעְלָהּ בְּפָגִיעָה שְׁלוֹ, וְדֹאֵי עָשָׂה אוֹתָהּ חוֹבָה, וְכִשְׁבָּא הַשְּׁמֵשׁ בְּשַׁחְרִית, שְׁנָאֵמַר בּוּ כִי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ם, נֹאֵמַר בּוּ וַיִּזְרַח לוֹ הַשְּׁמֵשׁ, מִשָּׁם וְאֵילָךְ קָשָׁר אוֹתָהּ עֲמוּ, שְׁהוּא קָשָׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד, קָשָׁר אוֹתָהּ עֲמוּ שְׁלֹא תִזְוֹ מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. מִצַּד הַשְּׁמַאל קָשָׁר אוֹתָהּ עִם תְּפִלִּין שֶׁל יָד, שֶׁהֵן בְּזוּע שְׁמַאל, מִצַּד הַיְמִין שֵׁם אוֹתָהּ כְּתוּב עַל רִאשׁוֹ, תְּפִלִּין שֶׁל רִאשׁ, וְזֶה בַּיּוֹם שְׁהִיא קְשׁוּרָה עִם בְּעֵלָהּ, נֹאֵמַר בָּהּ יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי. אָבֵל בְּלִילָהּ, שְׁהִיא הַגְּלוּת, שְׁהִיא מִחוּץ לְבַעְלָהּ, וְהִיא רְשׁוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, נֹאֵמַר בָּהּ אֵל תִּתְּדַע לְרִשׁוֹת, וּמִשׁוּם כִּךְ אָמַר דָּוִד אִם אֲתָן שְׁנַת לְעֵינַי וּגְמוּרָה עַד אֲמַצָּא מְקוֹם לָהּ.

עַד כַּאֲן סוּד הַקַּמ"ץ, שְׁהוּא סוּד הַמְחַשְׁבָּה הַעֲלִינָה וְהַתְּחַתּוּנָה (מַעְלָה וּמַטָּה) שְׁהִיא נִקְדָּה בְּרִשׁוֹת בְּעֵלָהּ שְׁהוּא ו' רְקִיעַ, וּפְתַ"ח בְּלִי נִקְדָּה רְשׁוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, וּנְקָדָה בְּלִי פְתַ"ח רְשׁוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ. שְׁכֵמוּ שְׁהִאוֹתִיּוֹת הֵן זָכָר וּנְקָבָה, כִּךְ הַנְּקָדוֹת הֵן זָכָר וּנְקָבָה, אָבֵל הַאוֹתִיּוֹת הֵן לְנְקָדוֹת כִּמוֹ הַגּוֹף לְרוּחַ, וְכֵן נִקְדָּה בּוֹ כִּמוֹ חַל"ם אוֹ חִיר"ק אוֹ שׁוּר"ק. חַל"ם לְמַעְלָה מִן ו' נַעֲשֶׂה ז', חִיר"ק לְמַטָּה נַעֲשֶׂה זָנָב גִּימ"ל, שׁוּר"ק בְּאֲמַצְעַ הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' קוּץ בְּאֲמַצְעַ וְהַפֵּל אַחַד, אָנִי רִאשׁוֹן וְאִנִּי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

אָבֵר בְּשֵׁבֶת אִיהִי רְשׁוֹת הַיְחִיד, דְּאִיהִי בְּרִשׁוֹתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילָא דְּהוֹת יְחִידָה בְּרִשׁוֹתָא דִּילָהּ, הַדָּא הוּא דְּכֵתִיב (אִיכָה א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעְלָהּ בְּפָגִיעָה דִּילִיהּ, וְדֹאֵי עֲבִיד לָהּ חוֹבָה, וְכַד אֲתָא שְׁמֵשׁא בְּשַׁחְרִית, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (תְּהֵלִים פֶּד יב) כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן יְי' אֱלֹהֵי"ם, אֲתַמַּר בֵּיהּ (כְּרַאשִׁית לֵב לֵב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשְּׁמֵשׁ, מִתְּמָן וְאֵילָךְ קָשָׁר לָהּ עֲמִיָה, דְּאִיהוּ קָשָׁר דְּתְּפִלִּין דְּיָד, קָשִׁיר לָהּ עֲמִיָה דְּלֹא תִזְוֹ מִיְמִינָהּ לְעֵלְמִין, מִסְּטָרָא דְּשְׁמַאלָא קָשִׁיר לָהּ בְּתְּפִלִּין דְּיָד, דְּאִינוּן בְּדְרוּעָא שְׁמַאלָא, מִסְּטָרָא דִּימִינָא שׁוֹי לָהּ כְּתוּבָא עַל רִישִׁיהּ, תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְהִיא בַּיּוֹמָא דְּאִיהִי קָשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בְּעֵלָהּ, אֲתַמַּר בָּהּ יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי, אָבֵל בְּלִילָא דְּאִיהִי גְלוּתָא, דְּאִיהִי לְבַר מִבְּעֵלָהּ, וְאִיהִי רְשׁוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, אֲתַמַּר בָּהּ אֵל תִּתְּדַע לְרִשׁוֹת, וּבְגִין דָּא אָמַר דָּוִד (תְּהֵלִים קֵלֵב ד) אִם אֲתָן שְׁנַת לְעֵינַי וּגְמוּרָה עַד אֲמַצָּא מְקוֹם לִי.

עַד כַּאֲן רְזָא דְּקַמ"ץ, דְּאִיהוּ רְזָא דְּמַחְשְׁבָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה (ג"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאִיהִי נְקוּדָה בְּרִשׁוֹת בְּעֵלָהּ דְּאִיהוּ ו' רְקִיעַ, וּפְתַ"ח בְּלֹא נְקוּדָה רְשׁוֹ בְּפָנֵי עֲצָמוּ, וּנְקוּדָה בְּלֹא פְתַ"ח רְשׁוֹ בְּפָנֵי עֲצָמָהּ, דְּכַמָּה דְּאֲתוּוֹן אִינוּן דְּכַר וְנוּקְבָא, הַכִּי נְקוּדִין אִינוּן דְּכַר וְנוּקְבָא, אָבֵל אֲתוּוֹן אֲנְהוּ לְגַבֵּי נְקוּדֵי כְּגוֹן גּוּפָא לְגַבֵּי רוּחָא, וְכֵן נְקוּדָה בּוֹ, כְּגוֹן חַל"ם אוֹ חִיר"ק אוֹ שׁוּר"ק, חַל"ם לְעֵילָא מִן ו' אֲתַעְבִּיד ז', חִיר"ק לְתַתָּא אֲתַעְבִּיד זָנָב גִּימ"ל, שׁוּר"ק בְּאֲמַצְעִיתָא קוּצָא דָּאֵת ד' קוּצָא בְּאֲמַצְעִיתָא, וְכֹלָא חַד, אָנִי רִאשׁוֹן וְאִנִּי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים (יִשְׁעִיהוּ מִד ו).

שָׁבִ"א מָאן אִיהוּ, פֶּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן, וְאֵינוֹן אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְאֵינוֹן גּוֹף וּבְרִית, וְלִקְבֻלְיָהּ חֲמָה וּלְבָנָה, דְּאֵינוֹן לְקַבֵּל אִימָא עַלְאָה וּתְתַאָּה.

שָׁבִ"א מִיְהוּ? פֶּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ אוֹפֵן, וְהֵם אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, וּכְנַגְדָם חֲמָה וּלְבָנָה, שְׁהֵם כְּנַגְדֵי הָאֵם הַעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה.

וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל הַחַיִּית (יחזקאל א טו), דָּא נְקוּדָה דְתַחֲתוֹת סְגוּ"ל נְקוּדָה דְלְתַתָּא, אֶצֶל הַחַיִּית דְּאֵינוֹן צְרִ"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגָּדוֹלִים.

וְהִנֵּה, אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ אֶצֶל הַחַיִּית, זוֹ נְקוּדָה שְׂפַתְתָּ סְגוּ"ל הַנְּקוּדָה שְׁלֵמָטָה, אֶצֶל הַחַיִּית שְׁהֵן צְרִ"י, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגָּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן חַד לְעֵילָא וְאוֹפֵן חַד לְתַתָּא, וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא בִּינְיָיְהוּ, וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ דָּא חִירַק דְאִיהוּ לְתַתָּא, כֹּל נִיצוּץ אִיהוּ י', וְכֹל רְקִיעַ ו'.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוּר"ק, אוֹפֵן אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֵן אֶחָד לְמַטָּה, וְהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי בִּינְיָיְהֶם. וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְץ זֶה חִירַק, שְׁהוּא לְמַטָּה. כֹּל נִיצוּץ הוּא י', וְכֹל רְקִיעַ הוּא ו'. יְהוּ"ה שְׁבִ"א הוּא דִין. קַמ־"ץ רְחֻמִּים, שְׂמַאל וְיָמִין, שְׂמִשְׁם נִתְּנָה תּוֹרָה, שְׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וּבְזִמְנָן שְׁהֵם שְׁבִ"א קַמ־"ץ חַל"ם, הוּא רְמוּז כִּי בִי חֲשִׁ"ק וְאַפְלָטָהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֲשִׁ"ק יְהוּ"ה.

יְהוּ"ה שְׁבִ"א אִיהוּ דִינָא, קַמ־"ץ רְחֻמִּי, שְׂמַאלָא וְיָמִינָא, דְמַתְּמָן אוּרִייתָא אַתִּייהִיב דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וּבְזִמְנָא דְאֵינוֹן שְׁבִ"א קַמ־"ץ חַל"ם, אִיהוּ רְמוּז כִּי בִי חֲשִׁ"ק וְאַפְלָטָהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֲשִׁ"ק יי'.

מִצַּד זֶה שְׁהוּא יו"י שְׁעוּלָה יְהוּ"ה, הִנֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂמוֹ לְחוּד בְּכַתֵּר לְפָנֵי שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם, עַד שְׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְבְרָא אָדָם, שְׁהוּא י' בְּרֵאשׁ שֶׁל א'. כְּתֵר לְמַעְלָה, וְלְמַטָּה נְקוּדָה, וּבְנִקְדוּת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת נוֹדְעוֹת, כֹּל הַסְּפִירוֹת, שְׁהֵם תִּשְׁעֵי נְקוּדוֹת, וּבְהֵם י"ד נִיצוּצוֹת, וְעֲלֵיֶהֶם נֶאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בְּי"ד רְמָה, וְהֵם כְּנַגְדֵי הַפְּרָקִים שֶׁל חֲמֵשׁ הָאֲצְבָּעוֹת שְׁהֵם י"ד, וְשְׁנֵי רְקִיעִים שֵׁם - אֶחָד מִן קַמ־"ץ וְאֶחָד מִן פַּתְ"ח, כְּנַגְדֵי שְׁנֵי הַקְּנִיִּים שֶׁל הַזְּרוּעוֹת, וְכֹל נִיצוּץ הוּא פְּרָק, וְהוּא מְדָה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקָנָה, וְקוֹ הַמְּדָה.

מִסְטָרָא דְחַד דְאִיהוּ יו"י דְסָלִיק יְהוּ"ה, הִנֵּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂמִיָּה לְחוּד בְּכַתְרָא, קְדָם דְאַתְפְּרִי עַלְמָא, עַד דְסָלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ לְמַבְרֵי אָדָם, דְאִיְהִי י' בְּרִישָׁא ד'א', תְּגָא לְעֵילָא, וְלְתַתָּא נְקוּדָה, וּבְנִקְוֵי דְאַתְוּוֹן אֲשַׁתְּמוּדְעָאן כֹּל סְפִירָן, דְתִשְׁעֵי נְקוּדֵי אֵינוֹן, וּבְהוּן י"ד נִיצוּצִין, וְעֲלִיָּהוּ אַתְמַר (שמות יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּי"ד רְמָה, וְאֵינוֹן לְקַבֵּל פְּרָקִין דְה' אֲצַבְעֵן דְאֵינוֹן י"ד, וְתַרִּין רְקִיעִין תְּמָן, חַד מִן קַמ־"ץ וְחַד מִן פַּתְ"ח, לְקַבֵּל תַּרִּין קְנֵי דְדְרוּעֵי, וְכֹל נִיצוּץ אִיהוּ פְּרָק, וְאִיהוּ מְדָה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקָנָה, וְקוֹ הַמְּדָה.

הַטְּעָמִים הֵם מִן הַפְּתֵר, וְהֵם בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. הַנְּקוּדוֹת מִן הַמַּח, וְהֵם בְּרִכּוֹת

מַעְמֵי אֵינוֹן מִן פַּתְרָא, וְאֵינוֹן בְּרִישָׁא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, נְקוּדִין מִן

על ראש הצדיק, כמו שנאמר ברכות לראש צדיק, והם שלש הטפות שנמשכו מן המזח אל ברית המילה. האותיות מצד האם העליונה, וכלן נכללו במלכות, והנקודות לאותיות כנשמה לגוף, שהגוף הוא כסוס לרוכב, והאותיות פתיחות לנקודות לקבל אותן, ועליהם נאמר וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבל עליהם נקודות, ונקודות בכל מקום בת קול. הטעמים אלו הם בגדי הקרב, רפ"ה הוא למעלה מהאותיות, ועליהם נאמר ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. נטוי זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא מתוף האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה מבחין כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג ורסן לאותיות, ובהן והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

תקון ששי

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו: אלהיו אליהו, בשבועה עליך במלכות הקדושה, שהיא נפולה בגלות, טל רשות שלא תזוז מעמנו, שהרי השכינה וחילותיה שומרים אותך, מלאכי השרת, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה, צועקים מחוץ להיכלות. אין שם מי שמקבל את תפלות ישראל, כמה צפרים מצפצפות בתפלות אל אמם, שהם מקננות על הארץ, ששומרים אותך, וכלם נקראו צפרים, על שם קן צפור, שהיא האם הקדושה, שנאמר בה פי יקרא קן צפור לפניך, ועליה נאמר

מוחא, ואינון ברכאן על רישא דצדיק, כמה דאת אמר (משלי יו) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה, אתון מסטרא דאימא עלאה, וכלהו אתכלילן במלכותא, ונקודי לאתון פנשמתא לגופא, דגופא איהו כסוס לרוכב, ואתון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועלייהו אתמר (יחזקאל א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתון ודאי, דג"ש איהו מלגאו דאתון, פגיונא דא יהו"ה, רפ"ה מלבר פגיונא דא יהו"ה, ואינון פמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שתיתאה

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו, אלהיו אליהו באומאה עלך במלכות קדישא, דאיהי נפילא בגלותא, טול רשותא דלא תזוז מינן, דהא שכינתא וחילהא נטרין לך, מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, לבר מהיכלין, לא אית מאן דמקבל צלותין דישראל, כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהון, דאינון מקננן על ארעא, דנטרין לך, וכלהו אתקריאו צפרים, על שם קן צפור דאיהי אימא קדישא, דאתמר בה (דברים כב ו) פי יקרא קן צפור לפניך, ועלה אתמר (תהלים פד) גם צפור מצאה בית, ודא כ' מבראשית, דאתמר בה (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ודרור

קן לה דא אימא עלאה יובל, דאתמר בה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ, בזמנא דצפור מצאה בית דאיהי בי מקדשא, ואתבניאת ואתתקנת, מיד דרור דאיהי שכנינתא עלאה, אשפחת קן לה לעילא.

ומיד אשר שתה אפרוחיה, אלין שית בנין דילה, שית ספירן, דאינון ששת ימי המעשה, פלהו פרחין לגבה, בכמה חגין וזמנין ויומין טבין, ואפרוחים דאינון ישראל לתתא, פלהו פרחין עמה בגלותא, ובזמנא דאנון ביצים, דלית לון גרפין בפקודין דעשה לפרחא, אתמר בה לא תקח האם על הבנים. או הכי מאי פי יקרא קן, אלא בזמנא דלית לה לשכנינתא אתר לשריא תמן בקביעו, איהי אזלת במקרה, ודא איהו כל הקובע מקום לתפלתו וכו', כמה דנשמתי עבדין, הכי שריא שכנינתא עמהון, נשמתא דאיהי קבועה בצלותא או באורייתא איהי אתר קבוע לשריא בה שכנינתא, אבל נשמתא דלית לה קביעו בצלותא או באורייתא, אלא אי אזדמנת לה במקרה, הכי איהי שריא עלה במקרה, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפנייה וכו'.

דודאי נשמתא, איהי קן צפור וכן היא נשמתא דבר נש אתקריאת קן צפור, וגופא קן דנשמתא, וכן נשמתי דאינון עולימאן דילה, דאתקריאו בתולות אחריה רעותיה, יתבין בגופין דאינון קן דלהון בארץ מקרה, בזמנא דלאו אינון קבועין בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפנייה.

ועוד קן צפור לעילא, איהו פרסיא, וקן דילה לתתא מטטרו"ן, ועליה אתמר (במדבר יד

גם צפור מצאה בית, וזו ב' מבראשית, שנאמר בה בחכמה יבנה בית. ודרור קן לה - זו האם העליונה יובל, שנאמר בה וקראתם דרור בארץ. בזמן שצפור מצאה בית, שהיא בית המקדש, ונבנתה ונתתקנה, מיד הדרור, שהיא שכניה עליונה, מצאה קן לה למעלה.

ומיד אשר שתה אפרוחיה, אלו ששת בניה, שש ספירות, שהם ששת ימי המעשה, כלם פורחים אליה, בכמה חגים וזמנים וימים טובים. ואפרוחים, שהם ישראל למטה, כלם פורחים עמה בגלות, ובזמן שהם ביצים, שאין להם כנפים במצוות עשה לפרח, נאמר בה לא תקח האם על הבנים.

אם כן, מה זה פי יקרא קן? אלא בזמן שאין לשכניה מקום לשרות שם בקביעות, היא הולכת במקרה, וזהו כל הקובע מקום לתפלתו. כמו שנשמות עושות, כן שורה עמהם שכניה. הנשמה שהיא קבועה בתפלה או בתורה, היא מקום קבוע לשרות בו שכניה, אבל נשמה שאין לה קביעות בתפלה או בתורה, אלא אם מזדמנת לה במקרה, כן היא שורה עליה במקרה, וזהו פי יקרא קן צפור לפנייה וכו'.

שודאי נשמה היא קן צפור, וכן אותה נשמת האדם נקראת קן צפור, והגוף הקן של הנשמה, וכן הנשמות שהן עלמותיה, שנקראו בתולות אחריה רעותיה, יושבים בגופות, שהם קן שלהם בדרך מקרה, בזמן שאינם קבועים בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, וזהו פי יקרא קן צפור לפנייה.

ועוד, קן צפור למעלה הוא כסא, והקן שלה למטה הוא מטטרו"ן,

יח) וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה, דְּתַמְן קִין, וְאִיהוּ קִנָּא וְנוֹקָם, בְּזַמְנָא דְלֹא אֲשַׁכַּחַת קִינָא לְשַׁרְיָא, בְּדַרְךָ, דָּא דְאַתְמַר בְּהַ (יהושע ה ד) מִתּוּ בַּמְדַּבֵּר בְּדַרְךָ בְּצִאתֵם מִמִּצְרַיִם, וְעוֹד בְּדַרְךָ, דָּא קְבוּרַת רַחֵל, דְּאִיהִי בְּפִרְשַׁת אֹרְחִין, וְעֵלָה אֶתְמַר (ירמיהו ט א) מִי יִתְנַנֵּי בַּמְדַּבֵּר מְלוֹן אֲרַחִים, וְאִינוּן תְּרִין מְשִׁיחִין, דְּמַתְמָן קָא עֲבָרִין פִּד אֶתְאֵן לְמַפְרַק לְיִשְׂרָאֵל.

בְּכָרְ עֵץ דָּא אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, דְּאַתְמַר בֵּיהַ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ, וְעֵלָה אֶתְמַר (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וְעוֹד בְּכָל עֵץ דָּא צְדִיק דְּאַתְמַר בֵּיהַ (בראשית א יא) עֵץ פְּרִי עֲשֵׂה פְרִי לְמִינוּ, וְדָא יוֹם הַשִּׁבְתַּ דְּתַמְן זְוּגָא דְשְׁכִינְתָא עִם קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְתַמְן אִית לָהּ נְיִיחָא, וְעֵלָה אֶתְמַר (תהלים א ג) וְהָיָה כָּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ, דָּא עֵתוֹ דְּצְדִיק דְּאִיהִי לֵיל שַׁבַּת, דְּצְדִיק מְנִיַּה פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין חֲדָשׁוֹת בְּיִשְׂרָאֵל עֲרַב שַׁבַּת דְּאַתְקֵרִיאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת. אֲפֻרֹחִים אֵלִין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, דְּבִגְיִנְהוּן שְׁרִיא שְׁכִינְתָא עַל יִשְׂרָאֵל, אוּ בִיצִים אֵלִין אִינוּן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן, דְּבִגְיִנְהוּן שְׁרִיא שְׁכִינְתָא עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלִין אִינוּן מְאָרֵי מְקָרָא, וּבְזַמְנָא דְּאִינוּן עֲסָקִין בְּאוּרִייתָא אוּ בְּמַצְוָה דְּאֵנוּן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָא, וְגֵרְמֵי לְחַבְרָא לוֹן בְּחָדָא, יִרְתִּין מַתְמָן נִשְׁמַתִּין, וְאַתְקֵרִיאוּ בָּנִים דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּמְאָרֵי מְקָרָא וּמְאָרֵי מְשֻׁנָּה אִינוּן מְגַדְפִין (דקא ע"ב) דִּילָהּ, וּבְגִין דָּא וְהָאֵם רַבְּצַת עַל הָאֲפֻרֹחִים אוּ עַל הַבִּיצִים, אִיהִי רַבִּיעָא עֲלֵיהִי בְּאַרְבַּע גְּדִפִין דִּילָהּ, דְּאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּע כְּנָפִים, יוֹנְקִין אֲנָפֵי זוּטְרֵי, וְאִינוּן אַרְבַּע אֲנָפִין לְכָל חַד וְחַד, וּבְהוּן

וְעֵלֵי נֹאמַר וְנִקְה לֹא יִנְקָה, שְׁשֵׁם קִין, וְהוּא קִנָּא וְנוֹקָם בְּזַמְן שְׁלֹא נִמְצָא קִין לְשָׂרוֹת. בְּדַרְךָ, זֶה שְׁנֹאמַר בְּהַ מִתּוּ בַּמְדַּבֵּר בְּדַרְךָ בְּצִאתֵם מִמִּצְרַיִם. וְעוֹד בְּדַרְךָ, זֶה קְבוּרַת רַחֵל, שְׁהִיא בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים, וְעֵלָה נֹאמַר מִי יִתְנַנֵּי בַּמְדַּבֵּר מְלוֹן אֲרַחִים, וְהֵם שְׁנֵי מְשִׁיחִים, שְׁמֵשֵׁם עוֹבְרִים כְּשָׁבָאִים לְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל.

בְּכָרְ עֵץ, זֶהוּ עֵץ הַחַיִּים, שְׁנֹאמַר בּוֹ עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ, וְעֵלָה נֹאמַר כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וְעוֹד בְּכָל עֵץ, זֶה צְדִיק, שְׁהוּא עֵץ פְּרִי עֲשֵׂה פְרִי לְמִינוּ, וְזֶה יוֹם הַשִּׁבְתַּ, שְׁשֵׁם זְוּגָה שֶׁל הַשְּׁכִינָה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשֵׁם יֵשׁ לָהּ נַחַת, וְעֵלֵי נֹאמַר וְהָיָה כָּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיו יִתֵּן בְּעֵתוֹ. זֶה עֵתוֹ שֶׁל צְדִיק שְׁהוּא לֵיל שַׁבַּת, שְׁמַהצְדִיק פּוֹרְחֹת נִשְׁמוֹת חֲדָשׁוֹת בְּיִשְׂרָאֵל עֲרַב שַׁבַּת, שְׁנִקְרָאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.

אֲפֻרֹחִים - אֵלוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, שְׁבִגְלָלָם שׁוֹרָה שְׁכִינָה עַל יִשְׂרָאֵל. אוּ בִיצִים, אֵלוּ הֵם תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן שְׁבִגְלָלָם שׁוֹרָה שְׁכִינָה עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הֵם בְּעֵלֵי מְקָרָא, וּבְזַמְן שֶׁהֵם עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה אוּ בְּמַצְוָה, שֶׁהֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ, וְגוֹרְמִים לְחַבְרָא אוּתָם יְחַד, יוֹרְשִׁים מִשֵּׁם נִשְׁמוֹת, וְנִקְרָאִים בָּנִים שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשׁוּם שְׁבַעֲלֵי מְקָרָא וּבְעֵלֵי מְשֻׁנָּה הֵם מְהַכְנִפִים שְׁלָהּ, וּמִשׁוּם זֶה וְהָאֵם רַבְּצַת עַל הָאֲפֻרֹחִים אוּ עַל הַבִּיצִים, הִיא רַבְּצַת עֲלֵיהֶם בְּאַרְבַּע הַכְּנָפִים שְׁלָהּ, שְׁנֹאמַר בְּהֵם וְאַרְבַּע כְּנָפִים, יוֹנְקִים פְּנִים קְטַנוֹת, וְהֵם אַרְבַּע פְּנִים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד,

ובָּהֶם הָאֵם רוֹכֶצֶת עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים הִיא עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים מְסַתְּלֶקֶת מֵהֶם, אָבֵל מְשׁוּם שֶׁהֵם מְהַמְעִים שְׁלָה, (שְׁנֵאמֹר בָּהֶם יִרְמִיחוּ לֹא) הִמּוּ מֵעִי לוֹ, מְשׁוּם אֲהַבָּה שְׂרָאוּ אֶת מַעֲיָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם בְּעֲלֵי קִבְלָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שֶׁהָאֵם לֹא זֹזָה מֵהֶם לְעוֹלָם.

שְׂוֹדֵאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא תוֹרָה, וְשִׁכְיָנָה הִיא מִצְוָה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בָּהֶם לְיַחַד אוֹתָם. וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר הֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתָם בְּיוֹם שֶׁבֶת, שֶׁהוּא יְסוּד, וּבִאֲהַבָּה וְיִרְאָה שֶׁל י"ה, שֶׁהֵם אָבָא וְאָמָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, הֵם כְּנֶגֶד תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ - י', וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד - ה', זְכוּר וְיִנְקָבָה, וְאֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיַּחַד אוֹתָם בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, שְׁבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וּבַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה בִּאֲהַבָּה וְיִרְאָה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזִמְנָן שְׁלֹא מִתְעַסְקִים בָּהֶם בִּאֲהַבָּה וְיִרְאָה, נֹאמֵר בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שֶׁבֶת בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵם לֹא, כְּתוּב בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגו', שְׁנֵי גֵרוּשִׁים. וּבְזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּפִלִּין שֶׁל יָד וּבַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שְׁלַח תְּשַׁלַּח. וּבְזִמְנָן שְׁמִקְיָמִים מִצְוֹת בְּרִית מִלָּה וּמַעֲבִירִים מֵהֶם הַעֲרָלָה וְעוֹשִׂים פְּרִיעָה בְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה, נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שְׁלַח

אִימָא רְבִיעָא עֲלֵיהוּ, וְזִמְנִין אִיהִי עֲלֵיהוּ, וְזִמְנִין אִסְתְּלֶקֶת מִנֵּיהוּ, אָבֵל בְּגִין דְּאִינוּן מִן מַעוּי, (ג"א דְּאֲתָמֵר בַּהוּן יִרְמִיחוּ לֹא יוֹ) הִמּוּ מֵעִי לוֹ), בְּגִין דְּרַחֲמֵי דְחִמּוּ מִיַּעֲהָ עֲלֵיהוּ וְאִינוּן מְאֲרִי קִבְלָה, אֲתָמֵר בַּהוּן (דְּבֵרִים כ"ב ו') לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּאִימָא לָא זֹזָה מִנֵּיהוּ לְעוֹלָם.

דְּוֹדֵאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ אוֹרִייתָא, וְשִׁכְיָנָתָא הִיא מִצְוָה, זְפָאָה מָאן דְּמִתְעַסֵּק בַּהוּן לְיַחַד לֹוֹן, וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר אִינוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתִיהּ, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִיַּחַד לֹוֹן בְּיוֹם שֶׁבֶת, דְּאִיהוּ יְסוּד, וּבְרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ דִּי"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִימָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, אִינוּן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא י', וְתְּפִלִּין דְּיָדָא ה', דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְזְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִיַּחַד לֹוֹן בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, דְּבְזִמְנָן דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִייתָא דְּבִכְתָב וּבְאוֹרִייתָא דְּבְעַל פִּה, בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, אֲתָמֵר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזִמְנָן דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בַּהוּן בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, אֲתָמֵר בַּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָן דִּישְׂרָאֵל נְטָרִין שֶׁבֶתָא בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֲתָמֵר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא כְּתוּב בַּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגוֹמֵר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבְזִמְנָן דִּישְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּתְּפִלִּין דְּיָד וּבַתְּפִלִּין דְּרֹאשׁ בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֲתָמֵר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וּבְזִמְנָן דְּמַקְיָימִין מִצְוֹת בְּרִית מִלָּה וְאֲעַבְרִין מִנֵּיהוּ עֲרָלָה, וְעַבְדִּין פְּרִיעָה, בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֲתָמֵר בַּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּזִמְנָן דְּמִיַּחַדִּין בְּזוּוּגֵיהוּן בְּקִדּוּשִׁין וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאן,

תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. בְּזִמְנָא שְׂמִיחֵדִים
בְּזוּוּגָם בְּקִדּוּשֵׁין וְשַׁבַּע בְּרָכוֹת,
שְׁהָם הִיחוד שְׁלֵהֶם בְּקִדְשָׁה
וּבְבִרְכָה, נְאָמַר בְּהֶם לֹא תִקַּח
הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאִם לֹא - שְׁלַח
תְּשַׁלַּח וְכוּ'.

וְיִשְׂרָאֵל הֵם בְּגִלוֹת בְּרִשׁוֹת
אֲחֵרָת, שְׁכַשְׁלֵא מִתִּיחָדִים בְּזוּוּגָם
בְּקִדּוּשֵׁין וְשַׁבַּע בְּרָכוֹת, שְׁהָם
הִיחוד שְׁלֵהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְבִרְכָה,
בְּמִקּוּם הַקִּדְשָׁה שׁוּרָה עֲלֵיהֶם
טְמֵאָה, וּבְמִקּוּם שַׁל בְּרָכָה שׁוּרָה
עֲלֵיהֶם קִלְלָה, וּבְמִקּוּם שַׁל יחוד
שׁוּרָה עֲלֵיהֶם פְּרוּד, וְזֶה גוּרָם
גְלוֹת לְשִׁכְנָה, שְׁגִרְשָׁה מִמִּקּוּמָה
וּמִקְנָה, שְׁהִיא יְרוּשָׁלַיִם. זְהוּ
שְׁכַתוּב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
שְׁנֵי שְׁלוּחִים, שְׁלַח תְּשַׁלַּח, אֶחָד
מִבֵּית רֵאשׁוֹן וְאֶחָד מִבֵּית שְׁנִי.

וְאִם תֵּאמַר שְׁהַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא
לֹא גִרְשׁ עִמָּה - מִשׁוּם כֶּף אָמַר
הַכְּתוּב כְּצִפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה בֵּן
אִישׁ נִוְדַד מִמִּקּוּמוֹ, כִּדִּי לְשִׁמּוֹר
אוֹתָהּ בְּגִלוֹת מְרִשׁוֹת נְכָרֶיהָ. זְהוּ
שְׁכַתוּב אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי
וּכְבוֹדִי לֹא אֲחֵר לֹא אֶתֵּן וְגוֹמַר.
לֹא אֲחֵר - זֶה אֵל אֲחֵר, זֶה סַמְא"ל,
לְפָסִילִים - אֵלוֹ הַמִּמְנִים עַל
שְׁבָעִים אַמּוֹת.

וּבְשִׁבְיָתָהּ הַקִּדּוּשׁ בְּרוּף הוּא הוּא
מְלִךְ אֲסוּר בְּרִהָטִים, הוּא אֲסוּר
עִמָּהּ בְּתַפְלִין שַׁל רֵאשׁ, שְׁהָם
הַפֶּאָר שַׁל הַרֵאשׁ, שְׁתַּפְלִין שַׁל
רֵאשׁ הֵם בְּמִקּוּם שַׁל הַרִהָטִים שַׁל
הַמַּח, וְזֶהוּ אֲסוּר בְּרִהָטִים, וְהוּא
חַבוּשׁ עִמָּהּ בְּתַפְלִין שַׁל יָד
בְּקִשׁוֹר שַׁל יָד, וְזֶהוּ שְׁכַתוּב פֶּאָרְךָ
חַבוּשׁ עֲלֶיךָ, וּמִשׁוּם שְׁהוּא חַבוּשׁ
עִמָּהּ בְּגִלוֹת, נְאָמַר בּוֹ אֵין חַבוּשׁ
מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין,
וְהַשְׁכִּינָה הִיא בֵּית הָאֲסוּרִים שַׁלוֹ,
בְּגִלְלַת הָאֲהָבָה שְׁלָהּ הוּא אֲסוּר
בָּהּ, וְסוּד הַדְּבָר - צְרוּר הַמּוֹר
דְּוָדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יְלִין.

דְּאִינוּן יְחִוּדָא דְלֵהוּן בְּקִדּוּשָׁה וּבְבִרְכָתָא,
אֲתֵמַר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאִם
לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְכוּ'.

וְאִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא בְּרִשׁוֹתָא אֲחֵרָא, דְּכִד
לֹא מִתִּיחָדִין בְּזוּוּגֵיהוּ בְּקִדּוּשֵׁין
וְשַׁבַּע בְּרָכָאן, דְּאִינוּן יְחִוּדָא דְלֵהוּן בְּקִדּוּשָׁה
וּבְבִרְכָה, בְּאַתְרֵי דְקִדּוּשָׁה שְׁרִיא עֲלֵיהֶוּ
מְסֵאָבָא, וּבְאַתְרֵי דְבִרְכָה שְׁרִיא עֲלֵיהֶוּ
לְטוֹתָא, וּבְאַתְרֵי דִיחִוּדָא שְׁרִיא עֲלֵיהֶוּ פְּרוּדָא,
וְדָא גְרִים גְלוֹתָא לְשִׁכְנָתָא, דְּאֲתַתְרַכַּת
מֵאֲתֵרְהָא וּמִקְנָהָא דְאִיהִי יְרוּשָׁלַם, הִדָּא הוּא
דְכַתִּיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
תְּרִין שְׁלוּחִין שְׁלַח תְּשַׁלַּח, חַד מִבֵּית רֵאשׁוֹן,
וְחַד מִבֵּית שְׁנִי.

וְאִי תִימָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לֹא אֲתַתְרַף
עִמָּיהָ, בְּגִין דָּא אָמַר קִרָא (משלי כז
ח) כְּצִפּוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נִוְדַד
מִמִּקּוּמוֹ, בְּגִין לְנִטְרָא לָהּ בְּגִלוֹתָא מְרִשׁוֹ
נּוּכְרָאָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְיָ
הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לֹא אֲחֵר לֹא אֶתֵּן וְגוֹמַר, לֹא אֲחֵר
דָּא אֵל אֲחֵר, דָּא סַמְא"ל, לְפָסִילִים אֲלִין
מִמֶּנּוּ דְעַל שְׁבָעִין אוּמִין.

וּבְגִינָהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אִיהוּ מְלִךְ אֲסוּר
בְּרִהָטִים, אִיהוּ אֲסוּר עִמָּהוּן בְּתַפְלִין
דְּרִישָׁא, דְּאִינוּן פֶּאָר דְּרִישָׁא, דְּתַפְלִין דְּרִישָׁא
אִינוּן בְּאַתְרֵי דְרִהָטִי דְמוּחָא, וְדָא אִיהוּ אֲסוּר
בְּרִהָטִים, וְאִיהוּ חַבוּשׁ עִמָּהוּן בְּתַפְלִין דְּיָד
בְּקִשׁוֹר שַׁל יָד, וְדָא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל כד יז) פֶּאָרְךָ
חַבוּשׁ עֲלֶיךָ, וּבְגִין דְּאִיהוּ חַבוּשׁ עִמָּהוּן
בְּגִלוֹתָא, אֲתֵמַר בֵּיהּ אֵין חַבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית
הָאֲסוּרִין, וּשְׁכִינָתָא אִיהִי בֵּית הָאֲסוּרִין דִּילֵיהּ,
בְּגִין רְחִימוֹ דִּילָהּ אִיהוּ אֲסוּר בָּהּ, וְרִזָּא דְמִלָּה
צְרוּר הַמּוֹר דְּוָדִי לִי בֵּין שְׁדֵי יְלִין (שיר א יג).

וּבְגִין דָּא מָאן דְּבַעֵי לְאַשְׁגָּא לְמַלְפָּא, לִית לִיהּ
 רְשׁוּ לְאַשְׁגָּא לִיהּ אָלָא בְּשַׁכְּנִנְתָּא, הֲדָא
 הוּא דְכִתְיב (ירמיה ט כב) אַל יתְהַלֵּל וְכוּ' כִּי אִם
 בְּזֹאת וְגוֹמֵר, וְאַהֲרֹן כַּד עָאֵל לְקַדְּשׁ קַדְּשִׁין
 בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, בְּהַ הָוָה עָאֵל, דְּכִתְיב (ויקרא טז
 ג) בְּזֹאת יבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהִי עֵת לַעֲשׂוֹת
 לַיְי, וּמֹשֶׁה בְּגִינְהּ אֲתַקְיִים בְּעֻלְמָא, הֲדָא הוּא
 דְכִתְיב (דברים לג א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר וְגוֹמֵר,
 וּבְהַ עֶבֶיד עֲשֵׁר מִכְתָּשִׁין לְפַרְעָה, הֲדָא הוּא
 דְכִתְיב (שמות ט טז) וְאוֹלָם בְּעֵבֹר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךְ,
 וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּהוּה יָדַע דְּכָל רַעוּתָא דְּמַלְפָּא
 בְּהַ, מִנֵּי לְבַנּוּי עֲלָהּ, דְּלֹא יַעֲלוֹן קַדָּם מַלְפָּא
 אָלָא בְּהַ, וְכָל שְׂאֵלְתִין דְּלֵהוֹן בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין
 לְמַלְפָּא דִּיהוֹן בְּהַ, הֲדָא הוּא דְכִתְיב (בראשית מט
 כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם (דף כב
 ע"א) וְגוֹמֵר, וְדוּד בְּגִין דְּהוּה יָדַע דְּכָל רַעוּתָא
 וְחִילָא וְתוֹקְפָא דְּמַלְפָּא בְּהַ, אָמַר (תהלים כז ג) אִם
 תַּחֲנֶנָּה וְגוֹמֵר, בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ, דְּאֲתַמֵּר
 עֲלָהּ (שם קג ט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, וּמָאן דְּלֹא
 שָׁת לְבִיָּה גַם לְזֹאת, עֲלִיהּ אֲתַמֵּר (שם צב ז) וְכִסִּיל
 לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּבְגִין דָּא כַּד יִשְׂרָאֵל בְּעָאן בְּעוֹתִין לְמַלְפָּא,
 אָמַרִין לָהּ (שיר ו א) אָנְהָ הֵלֶךְ דְּוֹדֶךָ,
 דְּאֲתַמֵּר בֵּיהּ בְּרַח דְּוֹדִי, אָנְהָ פָּנָה דְּוֹדֶךָ
 וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךְ, בְּכַמְּה בְּקָשׁוֹת דְּצִלוֹתִין
 וּבְעוֹתִין, דְּבִגִינָךְ אִיהוּ נְחִית עֲלֵךְ, דְּלֹא זָז מִנְּנָא
 אָלָא בְּגִין דְּלֹא נְהַגְנָא יְקָרָא בְּךָ, דְּבִגִינָךְ הָוָה
 אָסִיר עִמָּנָא כָּל שִׁית יוֹמִין, הֲדָא הוּא
 דְכִתְיב (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשָׂה, וּבְיָוִם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיָוִם הַחֲדָשׁ
 יִפְתַּח, דְּהַכִּי אִיהִי שְׁכִינְתָּא סְתִימָא עִמִּיהּ
 בְּיוֹמָא דְּחוּלָא, כְּשׁוֹשְׁנָה דְּאִיהִי אָטִימָא,
 וּבְיוֹמָא דְּשַׁבְתָּא וּבְיוֹמָא דְּחֲדָשָׁא וּבְיוֹמִין טְבִין

וּמְשׁוּם כְּךָ, מִי שְׂרוּצָה לְהַשִּׁיג
 אֶת הַמְּלָךְ, אִין לֹו רְשׁוֹת לְהַשִּׁיג
 אוֹתוֹ אָלָא עִם הַשְּׁכִינָה. זְהוּ
 שְׁכַתוּב אֵל יתְהַלֵּל וְכוּ', כִּי אִם
 בְּזֹאת יתְהַלֵּל וְגוֹמֵר. וְאַהֲרֹן
 כְּשִׁנְכַּנְס לְקַדְּשׁ הַקֹּדְשִׁים בְּיוֹם
 הַכַּפּוּרִים, בְּהַ הִיָּה נְכַנְס, שְׁכַתוּב
 בְּזֹאת יבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 שְׁהִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוּ"ה,
 וּמֹשֶׁה בְּשִׁבִילָה הַתְּקִים בְּעוֹלָם.
 זְהוּ שְׁכַתוּב וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר
 בְּרַךְ וְגוֹמֵר, וּבְהַ עֲשָׂה עֲשֵׁר
 מִכּוֹת לְפַרְעָה. זְהוּ שְׁכַתוּב
 וְאוֹלָם בְּעֵבֹר זֹאת הָעֲמֻדָתִיךְ.
 וַיַּעֲקֹב, מְשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע שְׁכָל
 רְצוֹנוֹ שֶׁל הַמְּלָךְ בְּהַ, צָוָה אֶת
 בְּנָיו עֲלֵיהּ שְׁלֹא יִכְנָסוּ לְפָנֵי
 הַמְּלָךְ אָלָא בְּהַ, וְכָל
 מְשֻׁאֲלוֹתֵיהֶם בַּתְּפִלוֹת וּבַקְּשׁוֹת
 לְמַלְכָּךְ שְׁהִיָּו בְּהַ. זְהוּ שְׁכַתוּב
 וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם
 וְגוֹמֵר. וְדוּד, מְשׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדַע
 שְׁכָל הַרְצוֹן וְהַכַּחַח וְהַתְּקַף שֶׁל
 הַמְּלָךְ הוּא בְּהַ, אָמַר אִם תַּחֲנֶנָּה
 וְגוֹמֵר, בְּזֹאת אָנִי בּוֹטֵחַ, שְׁנֹאמֵר
 עֲלֵיָּךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה, וּמִי
 שְׁלֹא שָׁת לְבוֹ גַם לְזֹאת, עֲלִיו
 נֹאמֵר וְכִסִּיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּמְשׁוּם כְּךָ, כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מְבַקְשִׁים
 בְּקָשׁוֹת לְמַלְכָּךְ, אוֹמְרִים לָהּ אָנְהָ
 הֵלֶךְ דְּוֹדֶךָ, שְׁנֹאמֵר בּוֹ בְּרַח
 דְּוֹדִי, אָנְהָ פָּנָה דְּוֹדֶךָ וּנְבַקְשָׁנוּ
 עִמָּךְ, בְּכַמְּה בְּקָשׁוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת
 וּבַקְּשׁוֹת, שְׁבִשְׁבִילָךְ הוּא יֵרֵד
 עֲלֵינוּ, שְׁלֹא זָז מִמְּנוּ אָלָא מְשׁוּם
 שְׁלֹא נְהַגְנּוּ בְּךָ כְּבוֹד, שְׁבִשְׁבִילָךְ
 הִיָּה אָסוּר עִמָּנוּ כָּל שֵׁשֶׁת
 הַיָּמִים. זְהוּ שְׁכַתוּב יְהִיָּה סְגוּר
 שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה, וּבְיָוִם הַשַּׁבָּת
 יִפְתַּח וּבְיָוִם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׁכָף
 הִיא הַשְּׁכִינָה נְסֻתָּתָא עִמּוֹ בִּימֵי
 הַחֵל, כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה שְׁהִיא
 אָטוּמָה, וּבְיָוִם הַשַּׁבָּת וּבְיָוִם
 הַחֲדָשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים נִפְתַּח

לקבל ריחות ובקשים ולירש
נפשות וענוגים לבניהם.
אוי להם לבני אדם, שהקדוש
ברוך הוא אסור עמהם בגלות
והשכינה אסורה עמם, ונאמר
בה אין חבוש מתיר את עצמו
מבית האסורים, והגאולה שלה,
שהיא תשובה, האם העליונה
היא תלויה בידיהם, שחמשים
שערי חרות עמה, כנגד חמשים
פעמים שנוכרה יציאת מצרים
בתורה. זהו ויפן כ"ה וכו',
בחמשים האותיות הללו
שמיוחדים אותו בכל יום פעמים
שמע ישראל, שיש בהן כ"ה
וכ"ה אותיות, וירא כי אין איש
שיעורר אותה בתוכם.

והוא משגיח מן החלונות,
שנאמר בהם חלו נא פני א"ל
ויחננו, לאותה שנאמר בה א"ל
נא רפא נא לה, שהרפואה בידו,
שהיא יד פשוטה לקבל שבים,
וירא כי אין איש. והיא בעד
החלון נשקפה ותיבב בתרועה,
שהיא יבבה, שנאמר בה ויפתח
נח את חלון התבה אשר עשה,
וזה יום הכפורים של תבת נח,
היא האם העליונה, החלון שלה
הוא העמוד האמצעי, שבו אור,
ותורה אור, והוא האור הגנוז.
ויפן פה וכה, מציץ מן התרפים,
אלו עשרת ימי תשובה, וירא כי
אין איש. ועוד, משגיח מן
החלונות, אלו החלונות של בית
כנסת, שהאב ובנו הם בבית
(הכנסת) אסורים, והוא בכל יום
השגחתו עליהם ונותן להם
מזון.

ויפן פה וכה, אם יש מי
שיעורר בתשובה לשבר את
בית האסורים שלהם, זהו
שפתוב לאמר לאסורים צאו

אתפתחת, לקבלא ריחין ובוסמין, ולירתא
נפשין וענוגין לבנייהו.

ווי לון לבני נשא, דקודשא בריך הוא אסיר
עמהון בגלותא, ושכינתא אסירת עמהון,
ואתמר בה אין חבוש מתיר את עצמו מבית
האסורים, ופורקנא דילה דאיהי תשובה אימא
עלאה, איהי תליא בידיהון, דחמשין תרעין
דחירו עמה, לקבל חמשין זמנין דאדבר
יציאת מצרים באורייתא, דא הוא (שמות ב
יב) ויפן כ"ה וכו', באלין חמשין אתוון
דמיחדין ליה בכל יומא פעמים שמע ישראל,
דאית בהון כ"ה וכו' אתוון, וירא כי אין
איש דאתער לה בגויהו.

ואיהי משגיח מן החלונות, דאתמר בהון חלו
נא פני אל ויחננו, לההיא דאתמר
בה (במדבר יב יג) אל נא רפא נא לה, דאסוותא
בידיה, דאיהו יד פשוטה לקבל שבים, (שמות
ב יב) וירא כי אין איש, ואיהי (שופטים ה כח) בעד
החלון נשקפה, ותיבב בתרועה דאיהי יבבא,
דאתמר בה (בראשית ח ו) ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה, ודא יום הכפורים דתיבת
נח היא אימא עלאה, חלון דילה הוא עמודא
דאמצעיתא, דביה אור, ותורה אור, ואיהו
אור הגנוז.

ויפן פה וכה, מציץ מן התרפים, אלו עשרת
ימי תשובה, וירא כי אין איש, ועוד
משגיח מן החלונות אלין חלונות דבי
כנישתא, דאבא ובנוי אינון
בבית (הכנסת) אסירין, ואיהו בכל יומא
אשגחותיה עליהו, ויהיב לון מזונא.

ויפן פה וכה, אם אית מאן דיתער בתיובתא
לתברא בית אסורין דלהון, הדא הוא
דכתיב (ישעיה מט ט) לאמר לאסורים צאו, ולאשר

בחשך הגלו, ויפן פה וכה

וְיָרָא פִּי אֵין אִישׁ, אֶלָּא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, בְּעַסְקִין דְּלֵהוֹן, בְּאוֹרְחִין דְּלֵהוֹן, אִישׁ לְבַצְעוּ מְקַצְהוּ, בְּבַצְעָא דְהָאִי עֲלָמָא, לִירְתָא הָאִי עֲלָמָא, וְלֵאוּ אֵינוֹן מְסֻטְרָא דְאֵלִין דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שמות יח כא), אֲנָשֵׁי חֵיל, יִרְאִי אֱלֹהִיִּים, אֲנָשֵׁי אֱמֶת, שְׁנָאִי בַצְע, אֶלָּא פִלְהוּ צְוּוּחִין בְּצִלוֹתִין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי כְּפִלְבִּים, הֵב לָנָא מְזוּנָא, וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה וְחַיִּי, פְּתַבְנוּ לְחַיִּים, וְאֵינוֹן עֲזִי נֶפֶשׁ כְּפִלְבִּים, דְּאֵינוֹן אוּמִין דְּעֲלָמָא דְצְוּוּחִי לְגַבְיָה וְלִית לֹוֹן בִּשְׁתַּת אֲנַפִּין, דְּלֵא אִית מָאן דְּקָרָא לִיה בְּתִיּוּבְתָא, דִּיחֲזוֹר שְׂכִינְתֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מְרַחֲקָא מִנִּיהּ, לְמַהְדֵּר לְגַבְיָה, וְאֵדְמִיִּין לְכָלְבִּים, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מֵעֲשִׂיהֶם, וְאֵינוֹן עֲרַב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין לְגִרְמִיהוּ עַבְדִּין.

וְעוֹד אֵינוֹן שְׁאֵלִין מְזוּנָא וְכַסְיָא וְעוֹנָה, דְּאִיהִי עוֹנַת זְוַגְיָהּ, דְּאִתְמַר בְּה (שמות כא ו) שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אִית מָאן דְּשְׂאִיל מְזוּנָא דְּאִיהִי תוֹרָה, שְׂאֲרָה דְּשְׂכִינְתָא, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאִתְמַר בְּה (משלי א ח) וְאֵל תִּטֵּשׁ תוֹרַת אִמְךָ, כְּסוּתָהּ (דף כב ע"ב) דָּא כְּסוּיָא דְּצִיּוּצִית, וְעֵטִיפוּ דִּילֵיהּ, וְתַפְלִין דִּיד, דְּאִתְמַר בְּה (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֶף, וְעוֹנָתָהּ דָּא קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנָתָהּ, דְּאֵם שְׁלֵשׁ אֵלָה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ לְשְׂכִינְתָא, וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף (שמות כא יא), לִית לִיה כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָא, חֲצִיף אִיהוּ, וְעוֹד אֵין כְּסָף לֹא יְהֵא לִיה כְּסוּפָא לְעֲלָמָא דְּאִתִּי.

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, וּמְשׁוּם כְּףָּ פִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ - זֶה גִלְגּוּל הַרְאִשׁוֹן, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ - זֶה גִלְגּוּל שְׁנִי, בְּמָה יִשְׁכַּב - זֶה

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, וּבְגִין דָּא פִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ, דָּא גִלְגּוּלָא קְדָמָאָה, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא גִלְגּוּלָא תַנְיִנָא, בְּמָה יִשְׁכַּב, דָּא גִלְגּוּלָא

וְעוֹד אֵינוֹן שְׁאֵלִין מְזוּנָא וְכַסְיָא וְעוֹנָה, דְּאִיהִי עוֹנַת זְוַגְיָהּ, דְּאִתְמַר בְּה (שמות כא ו) שְׂאֲרָה כְּסוּתָהּ וְעוֹנָתָהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אִית מָאן דְּשְׂאִיל מְזוּנָא דְּאִיהִי תוֹרָה, שְׂאֲרָה דְּשְׂכִינְתָא, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאִתְמַר בְּה (משלי א ח) וְאֵל תִּטֵּשׁ תוֹרַת אִמְךָ, כְּסוּתָהּ (דף כב ע"ב) דָּא כְּסוּיָא דְּצִיּוּצִית, וְעֵטִיפוּ דִּילֵיהּ, וְתַפְלִין דִּיד, דְּאִתְמַר בְּה (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֶף, וְעוֹנָתָהּ דָּא קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנָתָהּ, דְּאֵם שְׁלֵשׁ אֵלָה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ לְשְׂכִינְתָא, וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף (שמות כא יא), לִית לִיה כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָא, חֲצִיף אִיהוּ, וְעוֹד אֵין כְּסָף לֹא יְהֵא לִיה כְּסוּפָא לְעֲלָמָא דְּאִתִּי.

וְהָן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, וּבְגִין דָּא פִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדְהָ, דָּא גִלְגּוּלָא קְדָמָאָה, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא גִלְגּוּלָא תַנְיִנָא, בְּמָה יִשְׁכַּב, דָּא גִלְגּוּלָא

גלגול שלישי, ואלו הם שלשה
 לבושים של שלשה כסויים של
 שלשה צבעי העין, שהם
 לבושים לבת עין שהיא נשמה.
 ובשרשת אלה אמר, שלש
 פעמים בשנה יראה כל זכורף,
 וכנגד שלשת הצבעים, פעמים
 הם שלשת הצבעים של הנר,
 שנאמר בהם וירא מלאך יהוה
 אליו בלבת אש מתוף הסנה.
 וירא - הרי צבע אחד, בלבת אש
 מתוף הסנה - הרי צבע שני,
 וירא והנה הסנה בער באש -
 הרי שלשה, והם כנגד שלשת
 צבעי העין. בלבת אש זו בת
 עין, באותו זמן שיהיו מאירים
 שלשת צבעי העין, שהם כנגד
 שלשת צבעי הקשת, מיד
 וראיתה לזכר ברית עולם,
 ובאותו הזמן - פי עין בעין יראו
 בשוב יהוה ציון.

אור העין הוא עמוד האמצעי,
 בת עין הבית שלה, באותו הזמן
 שיתפנה הענן מבת העין,
 שנאמר בה סכתה בענן לך
 וגומר, שהיא התבלול של העין,
 זו רומא רבתי, השכינה העליונה
 עתידה לומר לקדוש ברוך הוא,
 למה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי
 הבית, אנכי של יציאת מצרים.
 ואף על גב דאין חבוש מתיר את
 עצמו מבית האסורים, שהיא
 שכינה, שהיא אסורה בגלות,
 שכינה העליונה תפדה אותה.
 זהו שפתוב אם יגאלך טוב
 יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך
 וגאלתיך אנכי, מי יהוה שכבי
 עד הבקר, שהיא ימין פשוטה
 לקבל שבים, שאין הדבר הזה
 תלוי אלא בתשובה, הימין
 העליונה של השכינה.

באותו זמן השכינה העליונה
 כנשר יעיר קנו, שהיא ירושלים,
 ק"ן ו', על גוזליו ירחף, יפרוש

תליתאה, ואלין אינון תלת לבושין, דתלת
 פסויין, דתלת גוונין דעינא, דאינון לבושין
 לבת עין, דאיהי נשמתא.

ובאלין תלת אתמר (שמות כג יז) שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורף, ולקבל תלת
 זמנין אינון תלת גוונין דשרגא, דאתמר
 בהון (שם ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש
 מתוף הסנה, וירא הא גוון חד, בלבת אש
 מתוף הסנה הא גוון תניינא, וירא והנה הסנה
 בער באש הא תלתא, ואינון לקבל שלשה
 גוונין דעינא, בלבת אש דא בת עין, בההוא
 זמנא דיהון נהירין תלת גוונין דעינא, דאינון
 לקבל תלת גוונין דקשת, מיד וראיתה לזכר
 ברית עולם (בראשית ט טז), ובההוא זמנא פי עין
 בעין יראו בשוב יי' ציון (ישעיה נב ח).

אור דעינא הוא עמודא דאמצעייתא, בת עין
 ביתא דילה, בההוא זמנא דיתפני עננא
 מן בת עינא, דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן
 לך וגומר, דאיהי תבלול דעינא, דא רומי
 רבתי, שכינתא עלאה עתידה למימר לקודשא
 בריך הוא, למה תעמוד בחוץ, ואנכי פניתי
 הבית (בראשית כד לא), אנכי דיציאת מצרים, ואף
 על גב דאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים,
 דאיהי שכינתא, דאיהי אסורה בגלותא,
 שכינתא עלאה יפרוק לה, הדא הוא
 דכתיב (רות ג יג) אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא
 יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי, חי יי' שכבי עד
 הבקר, דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים,
 דלית מלתא דא תליא אלא בתויבתא, ימין
 עלאה דשכינתא.

בההוא זמנא שכינתא עלאה כנשר יעיר קנו
 (דברים לב יא), דאיהו ירושלים, ק"ן ו' על
 גוזליו ירחף, יפרוש כנפיו יקחהו ושאהו על

כַּנְפֵי יִקְחֵהוּ יִשְׂאֵהוּ עַל אֲבָרְתוֹ.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְאִשָּׁא אֲתַכֶּם עַל
כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאִבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי.
שְׁבֻזְמָן שֶׁהַשְׂכִּינָה בְּגִלוּת, נֹאמֵר
בָּהּ וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ
וְגוֹמֵר, אֲלֵא בְּשֶׁבֶת וַיָּמִים
טוֹבִים. וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְיַחֵדֶת עִם
בְּעֵלָה, וְכַמָּה נִפְשוֹת יִתְרוֹת
יִוְרְדוֹת עִמָּה לְדוֹר עִם יִשְׂרָאֵל.
זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת הַשְּׁבֵת לְדֹרְתָם. אֲשֶׁרִי הוּא
מִי שְׁמַתְקֵן לָהּ דִּירָה נְאֻה בְּלוֹ,
וְכָלִים נְאִים בְּאִיבָרִים שְׁלוֹ,
וְאִשָּׁה נְאֻה, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ,
שְׁבִשְׁבִילָה שׁוֹרָה הַשְׂכִּינָה
הַעֲלִינָה שֶׁהִיא נִשְׁמַת כָּל חַי
עֲלָיו, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא
שׁוֹבֵת בְּאַחַד, וַיִּנְפֹשׁ בְּאַחַד,
בַּשְּׂכִינָה הַעֲלִינָה הוּא שׁוֹבֵת
עֲלֵיהֶם, וּבַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הוּא
וַיִּנְפֹשׁ עֲלֵיהֶם, וְנוֹתֵן לָהֶם
נִפְשוֹת יִתְרוֹת.

שְׁאוֹתָן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֶיהָ,
שְׁבָאוֹת עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים
מְמַנִּים, וּמְשֻׁרְתִים שְׁלֵהֶם בְּאִים
עִמָּם, שֶׁהֵם שְׁבַעִים, שְׁתַּלְוִיִּים
מִן זָכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְזֶהוּ וַיְכַלֵּנוּ,
כּוֹלֵל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם, וְנִקְרְאוֹת
הַנִּפְשוֹת הַלְלוּ אֲשֶׁפִּיזִין, מִכִּיּוֹן
שֶׁלֹא שׁוֹרוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא
בְיוֹם הַשְּׁבֵת, וּכְשִׁיזְצֵאת שְׁבֵת,
כִּלְזָן חוֹזְרוֹת לְמִקְוָמָן.

וְהַנְּשֻׁמוֹת שֶׁהֵם מִצָּדָה שֶׁל
הַשְּׂכִינָה הַעֲלִינָה נִקְרְאוּ
אַפְרוּחִים, וְנִפְשוֹת שְׁמַצֵּד
הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה נִקְרְאוּ
בִּיצִים, וְזֶהוּ הַסּוּד שֶׁל הַפּוֹרֵס
סִפְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, הָאֵם הַעֲלִינָה
שֶׁהִיא סִפְתָּ שְׁלוֹם שְׁסוֹכְכַת
עֲלֵיהֶם, וְשְׁלוֹם עִמָּה, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ
הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם,
וַיֵּשׁ סִפְהָ לְמִטָּה כ"ו ה"ס, שֶׁהוּא
יֵאֱהָרֹנָה"י, סִפְתָּ שְׁלוֹם, כּוֹס, ת'
שֶׁהוּא תַּפְאָרַת. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִהְיוּ

אֲבָרְתוֹ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שְׁמוֹת יט ד) וְאִשָּׁא
אֲתַכֶּם עַל כַּנְפֵי נְשָׂרִים וְאִבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי.

דְּבֻזְמָנָא דְשְׂכִינְתָא אִיהִי בְּגִלוּתָא, אֲתַמַּר בָּהּ
(בְּרֵאשִׁית ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ

וְגוֹמֵר, אֲלֵא בְּשֶׁבֶת וַיּוֹמִין טְבִין, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
אֲתִיחַדַת עִם בְּעֵלָה, וְכַמָּה נִפְשוֹת יִתְרִין קָא
נִחְתִין עִמָּה, לְדִירָא בְּיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא
דְכָתִיב (שְׁמוֹת לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֵת
לְדֹרְתָם, זַפְאָה אִיהוּ מָאן דְמִתְקֵן לָהּ דִּירָה
נְאֻה בְּלִפְיָהּ, וְכָלִים נְאִים בְּאִיבָרִים דִּילִיָהּ,
וְאִשָּׁה נְאֻה דְאִיהִי נִשְׁמַתִּיהּ, דְבְּגִינָה שְׂרִיא
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי עֲלִיָהּ,
וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ שְׁבֵת בְּחַד, וַיִּנְפֹשׁ
בְּחַד, בְּשְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהוּ שְׁבֵת עֲלִיָהּ,
וּבְשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהוּ וַיִּנְפֹשׁ עֲלִיָהּ, וַיְהִיב
לוֹן נִפְשָׁאן יִתְרִין.

דְּאִינוּן בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֶיהָ, דְקָא אֲתִיָאן
עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים מְמַנִּין וּמְשֻׁרְשִׁין
דְּלֵהוּן קָא אֲתִיָאן עִמָּהוּן, דְּאִינוּן שְׁבַעִין,
דְּתַלְוִין מִן זָכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְדָא אִיהוּ וַיְכַלֵּנוּ,
כָּלִיל שְׁבַעִין וּתְרִין, וְאֲתַקְרִיאוּ אֵלֶיךָ נִפְשוֹת
אוּשְׁפִיזִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיאן בְּיִשְׂרָאֵל אֲלֵא
בְיוֹם הַשְּׁבֵת, וְכַד נִפִּיק שְׁבֵת כְּלָהוּ חֲזִרִין
לְאֲתִרִיָהוּ.

וְנִשְׁמַתִין דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה
אֲתַקְרִיאוּ אַפְרוּחִין, וְנִפְשִׁין מְסֻטְרָא
דְשְׂכִינְתָא תַּתָּאָה אַקְרוּן בִּיצִים, וְדָא אִיהוּ רְזָא
דְהַפּוֹרֵס סִפְתָּ שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי
סִפְתָּ שְׁלוֹם דְמְסַכְךָ עֲלִיָהּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה,
דְּאֲתַמַּר בִּיהּ (בְּמִדְבָר כה יב) הַנְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי
שְׁלוֹם, וְאִית סוּפְהָ לְתַתָּא כ"ו ה"ס דְּאִיהוּ
יֵאֱהָרֹנָה"י, סוּפְתָ שְׁלוֹם, כּוֹס, ת' דְּאִיהוּ
תַּפְאָרַת. (דף כג ע"א) בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִהוּן בְּנִין

הבנים בְּרִשׁוֹתוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְקוֹל יֵצֵא וַיֹּאמֶר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. מִיָּד שְׂיֻצֵא זְכוֹר וְשִׁמּוֹר שֶׁל שְׁבַת וַיֵּבֵא הַלְלֵלָה שֶׁל יוֹם הַרְאִשׁוֹן שֶׁל שְׁבַת, קוֹל שְׁנֵי יוֹצֵא שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

יְעוֹד, פִּי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיךָ - זו סְפָה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. בְּכָל עֵץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר. אֲפָרוּחִים, אֵלוֹ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכוֹת. אוֹ בִּיצִים, שְׁבָהֶם עוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר.

פְּרִי עֵץ הַדֶּר, הָאֵם הַתְּחַתּוֹנָה. עֵץ הוּא לּוֹלֵב, לִ"ו ל"ב נְתִיבוֹת, שֶׁהוּא אֲתָרוּג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בּוֹ לְשֵׁשֶׁה צְדָדִים - אַרְבַּע רוֹחוֹת, מַעֲלָה וּמְטָה, לְעוֹרֵר עֲלָיו ו', וּשְׁלֹשָׁה נַעֲנוּעִים לְכָל צַד עוֹלָם שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, וְצָרִיף אַרְבַּע פְּעָמִים שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אַחַד בְּנִטִּילַת לּוֹלֵב, וְהַשְּׁנֵי בְּאֵנָה יְהוּ"ה, שְׁנֵי אַחֲרִים בַּהוֹדוֹ לַה' הַתְּחִלָּה וְסוֹף, וּבְנַעֲנוּעִים הִלְלוּ הֵם מְשִׁפִּילִים מִמַּעֲלָה לְמַטָּה אֶת שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם הָאֲמוֹת, וְאַחַר שְׁמֻנְצָחִים אוֹתָם, אוֹמְרִים אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא פְּעָמִים, שֶׁהֵם וְאִ"ו מִן וְהָ"ו, אֲנִי וְהָ"ו מִן וְיִסַּע וְיִבְ"א וְיִ"ט, וּבְאֹתוֹ הַזְּמַן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיצִים הֵם מִצַּד שֶׁל אוֹפְנִים, הָאֲפָרוּחִים מִצַּד שֶׁל הַנְּעַר מַטְטְרוּ"ן, הַבָּנִים מִצַּד שֶׁל הַפְּסָא, שֶׁהִיא סֶפֶת שְׁלוֹם, שֶׁהִיא הַקֵּן שֶׁל הַשְּׂכִינָה, שֶׁהֵם הָעֲלִיוֹנָה מְקַנְנֵת בְּפְסָא בְּשֵׁלשׁ הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁמֻנְנוֹת בְּמַטְטְרוּ"ן, הָאֵם הַתְּחַתּוֹנָה, מְקַנְנֵת בְּאוֹפֵן, שְׁנֹאֲמֵר בּוֹ וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ. יְעוֹד, שְׂכִינָה מִצַּד הַפְּסָא נִקְרָאת

בְּרִשׁוֹתָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נְפִיק וַיִּמָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, מִיָּד דְנְפִיק זְכוֹר וְשִׁמּוֹר דְשְׁבַת, וַיִּתִּי לִילָא דְיוֹמָא קָמָא דְשְׁבַתָא, קָלָא תְנִינָא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ פִי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיךָ, דָּא סוֹפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵץ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (וַיִּקְרָא כג מ) וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר, אֲפָרוּחִים אֲלֵיךְ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכוֹת, אוֹ בִּיצִים דְבַהוֹן עֲבָדִין שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה נִקְבָּה תְּסוּבֵב גָּבֵר (יְרֵמִיָּה לא כא).

פְּרִי עֵץ הַדֶּר אִימָא תְּתָאָה, עֵץ אִיהוּ לּוֹל"ב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְאִיהוּ אֲתָרוּג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בֵּיהּ לְשִׁית סְטָרִין, אַרְבַּע רוֹחוֹת וְעִילָא וְתַתָּא, לְאֲתַעֲרָא עֲלֵיהּ ו', וְתַלַּת נַעֲנוּעִין לְכָל סְטָרָא סְלָקִין ח"י, וְצָרִיף אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטִּילַת לּוֹלֵב, וְתָרִין בְּאֵנָה יי', תָּרִין אֲחֲרֵינִין בַּהוֹדוֹ לִי תְחִלָּה וְסוֹף, וּבְאֵלֵין נַעֲנוּעִין אֵינוֹן מְשִׁפִּילִין מִעִילָא לְתַתָּא לְשְׁבַעִין וְתָרִין אוֹמִין, וְלְבַתֵּר דְנַצְחֵי לֹן אֲמַרִי אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא תָּרִין זְמַנִּין, דְאֵינוֹן וְאִ"ו מִן וְהָ"ו אֲנִי וְהָ"ו, מִן וְיִסַּע וְיִבְ"א וְיִ"ט, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיצִים אֵינוֹן מְסַטְרָא דְאוֹפְנִים, אֲפָרוּחִים מְסַטְרָא דְנְעַר מַטְטְרוּ"ן, בָּנִים מְסַטְרָא דְכְרִסְיָא דְאִיהִי סֶפֶת שְׁלוֹם, דְאִיהִי קָנָא דְשְׂכִינְתָא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנְנָא בְּכְרִסְיָא בְּתַלַּת סְפִירָן עֲלָאִין, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנְנֵן בְּמַטְטְרוּ"ן, אִימָא תְּתָאָה מְקַנְנָא בְּאוֹפֵן, דְאֲתָמַר בֵּיהּ (יְחֻזְקָא א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ.

יְעוֹד שְׂכִינְתָא מְסַטְרָא דְכְרִסְיָא אֲתַקְרִיאת

נָשֶׁר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאוֹפֵן צְפוּר, וְשְׁכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חַזִּי מְלֹאכְא אִית דְּמִמְנָא עַל עוֹפִין, דְּאִינוּן נְפִשִׁין דְּאֵתְקֵרְיָאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמִיָּה, וּבְזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִיָּמִי הָאִי פְקוּדָא, וְאִזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּוּחִין, אִיהוּ אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהָא כְּתִיב בְּךָ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּאִי גְזִירִית עַל הָאִי עוֹפָא דְאֵתְתַּרְכַּת מְקִינָה, וְכֵן מִטְטֵרוֹ"ן אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן רוּחִין דְּפְרָחִין בְּבְנֵי נְשָׂא, דְּמִפְרָסִיא אִינוּן נְשַׁמְתִּין, וּמֵהָאִי חִיָּה רוּחִין, וּמֵאוֹפֵן נְפִשִׁין, וְאִינוּן בְּכִרְיָאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה.

בְּשַׁבַּת וְיוֹמִין טְבִין נְחַתִּין עַלִּיָּהוּ נְשַׁמְתִּין וְרוּחִין וְנְפִשִׁין בְּאַרְח אַצִּילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקֻדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּא אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשַׁמְתִּין דְּפְרָחִין בְּבְנֵי נְשָׂא, וּבְזַמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאִי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּא אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מָה עֲבִיד, כְּנִיש לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א ה"א) כָּל מְמַנָּא דְעוֹפִי דְלִתְתָא אוֹלִיף זְכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְמִמְנָא עַלִּיָּהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאוֹלִיף זְכוּ עַל בְּנֵי דְאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׁכִינְתָא דְאִיָּהִי בְּגִלוֹתָא, דְקִנְא דִּילָהּ דְאִיָּהִי יְרוּשָׁלַּיִם חֲרֻבָּה, וּבְנוּי בְּגִלוֹתָא תַּחוֹת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אוּמִין דְעַלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עַלִּיָּהוּ רַחֲמֵי, וְאוֹלִיף זְכוּ עַלִּיָּהוּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא צְוּוּחַ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מח יא) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבְדָא יתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׁכִינְתִּיהָ וְעַל בְּנוּי בְּגִלוֹתָא.

נָשֶׁר, וּמִצַּד שֶׁל נַעַר יוֹנָה, וּמֵהַצַּד שֶׁל אוֹפֵן צְפוּר, וְהַשְׁכִּינָה דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד, שְׁלַח תְּשַׁלַּח, בָּא וּרְאָה, יֵשׁ מְלֹאךָ מְמַנָּה עַל הַעוֹפוֹת, שֶׁהֵן נְפִשׁוֹת שְׁנִקְרְאוֹת צְפָרִים, וְסַנְדְּלָפוֹ"ן שְׁמוֹ. וּבְזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים אֵת הַמְצָנָה הַזֶּה וְהָאֵם הוֹלֶכֶת מְגֻרְשָׁת, וְהַבְּנִים צוֹעֲקִים, הוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל הַעוֹפוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמֵר לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב כָּךְ וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, לְמָה גִּזְרָתְךָ עַל הַעוֹף הַזֶּה שְׁנִתְגַּרְשָׁה מְקַנְיָה? וְכֵן מִטְטֵרוֹ"ן מְלַמֵּד זְכוּת עַל הַעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵן רוּחוֹת שְׁפוּרְחוֹת בְּבְנֵי הָאָדָם, שְׁמֵהֶסְכָּסָה הֵם נְשַׁמוֹת, וּמֵהַחִיָּה הַזֶּה רוּחוֹת, וּמֵהָאוֹפֵן נְפִשׁוֹת, וְהֵם בְּכִרְיָאָה יִצִּירָה עֲשִׂיָּה.

בְּשַׁבַּת וְיוֹמִים טוֹבִים יוֹרְדוֹת עַלִּיהֶם נְשַׁמוֹת וְרוּחוֹת וְנְפִשׁוֹת בְּדַרְךָ אַצִּילוֹת, שֶׁהֵם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מַעֲשֵׂר סְפִירוֹת, וְכָל מְמַנָּה מְלַמֵּד זְכוּת עַל הַעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם נְשַׁמוֹת שְׁפוּרְחוֹת בְּבְנֵי אָדָם. וּבְזִמְן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים מְצָנָה זוֹ, כָּל מְמַנָּה מְלַמֵּד זְכוּת עַל הַעוֹפוֹת שְׁלוֹ. וּמָה עוֹשֶׂה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא? הוּא מְכַנֵּס אֵת כָּל חִילוֹתָיו וְיֹאמֵר, וְכִי (ה"י) כָּל מְמַנָּה שֶׁל הַעוֹפוֹת שְׁלֵמְטָה מְלַמֵּד זְכוּת עַל הַעוֹפוֹת שְׁלוֹ שֶׁהוּא מְמַנָּה עַלִּיהֶם, וְאִין בְּכֶם מִי שִׁילְמַד זְכוּת עַל בְּנֵי שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַשְׁכִּינָה שֶׁהִיא בְּגִלוֹת, שֶׁהֵקֵן שְׁלָהּ הוּא יְרוּשָׁלַּיִם חֲרֻבָּה, וּבְנֵי בְּגִלוֹת תַּחַת יַד אֲדוּנִים קָשִׁים, אֲמוֹת הָעוֹלָם, וְאִין מִי שְׁמַבְקֵשׁ עַלִּיהֶם רַחֲמִים וְיִלְמַד עַלִּיהֶם זְכוּת? בְּאוֹתוֹ זְמַן צוֹעֵק הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמֵר, לְמַעַנִי לְמַעַנִי אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה עַל שְׁכִינְתוֹ וְעַל בְּנֵי בְּגִלוֹת.

אַעֲשֶׂה, וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי. וּבְזֶה יתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים עַל שְׁכִינְתוֹ וְעַל בְּנֵי בְּגִלוֹת.

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל ושכינתא, במאי הוה מקיימין שלוח הקן, אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוה אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון דאתחברו, דעלייהו אתמר דקודשא בריך הוא הוה בונה עלמין ומחריבין, דאשתארו חרבין גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים ונהר יחרב ויבש, והכי אוקמוהו אתחרב בית ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף נג ע"ב) אתחרב בית שני וחשף על פני תהום, ובגין אלין נשמתין דאתבריו קדם דאתברי עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי עלייהו, הוה מקיימי האי פקודא, אמר ליה, אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה ליבראות, האי אורייתא איהי פן לתלמיד חכם, אם פן אתתא דילה אמאי צריכא יבום, דהא לא שוה אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה, ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז ע) לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא דהרפכה, פגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפיבין אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו, צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד הטמאה שהוא רע,

קם רבי אלעזר ואמר: והרי קדם שגלו ישראל והשכינה, במה היו מקיימים שלוח הקן? אמר לו רבי שמעון: בני, כדי לעורר רחמים על אותן נפשות ורוחות ונשמות שהיו הולכות בגלות בגלגול, מגרשות מגופיהם שנתחברו, שעליהם נאמר שהקדוש ברוך הוא הנה בונה עולמות ומחריבין, שושארו חרבות גופותיהם מהם, ומניעת הפרכות למעלה גרמה, ונהר יחרב ויבש. וכך פרשוהו, נחרב בית ראשון - והארץ היתה תהו ובהו. נחרב בית שני - וחשף על פני תהום. ובשביל הנשמות הללו שנתבראו קדם שנתברא העולם ואין להם גופות, כדי לעורר עליהם רחמים היו מקיימים את המצוה הזו. אמר לו: אבא, אם פן, תלמיד חכם שהוא מצד המחשבה, שנאמר בו ישראל עלה במחשבה להבראת, התורה הזו היא בן לתלמיד חכם, אם פן, למה אשתו צריכה יבום, שהרי לא שמו הבדל בעלי המשנה בין תלמידי חכמים לשאר בני אדם? אמר לו: בני, היא ודאי צריכה יבום לנשמות הללו שהולכות ערטילאיות מששת ימי בראשית.

אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האשה הזו, שהיא קדש קדשים, תהיה קן למי שאינו ממינה, שהרי כתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואין לה הרפכה אלא ממינה? אמר לו: בני, הגלגולים הם סוד של הרפכה, כמו מי שמרפיב עץ שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי שמרפיבים עצים זה עם זה, אבל העקר של אם המר ימירנו, ובשבילו נאמר לא ימיר אתו טוב

בָּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, שְׁזָהוּ סוּד שֶׁל צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, אֲבָל אִם הָמַר יְמִינוֹ, וְהָיָה הוּא וּתְמוּנָתוֹ יְהִיָּה קֹדֶשׁ, וּבָזָה מְרַפְּיָבִים קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ וּמִקְבָּלִים זֶה מִזֶּה, וְסוּד הַדְּבָר - מִקְבִּילוֹת הַלְּלָאֵת, וּמִיָּן בְּמִינוֹ זֶהוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וּכְשֹׂאוֹתָהּ נִשְׁמָה, שְׁהִיא קֹדֶשׁ, אֵינָה מוֹצֵאת אֶת מִיָּנָה, נֹאמֵר בָּהּ וְלֹא מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְכַךְ סוּד שֶׁל קֵן צְפוּר, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְהוֹלֶכֶת נוֹדֶדֶת מִקְנָהּ, וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֶ"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבֹר, פִּנְגָּד שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים שֶׁל הַיּוֹנָה, וּכְשֹׂמוֹצֵאת מִקּוֹם לְשֵׁרוֹת שָׁם, נֹאמֵר בָּהּ וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אֶלָּיו עוֹד. לְהִבִּיא זְמַן אַחֵר בַּהֲרַפְּכָהּ.

וּמִשּׁוּם כִּף שְׁלוּחַ הֵקֵן הוּא בְּכָל הָעוֹפוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא בְּטָמִאִים, שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת שְׁהוֹלְכוֹת מִגְרָשׁוֹת, לְעוֹרֵר עֲלֵיהֶם רַחֲמִים. וּמָה כְּתוּב בָּהֶם? גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית - זֶהוּ גִלְגּוּל רֵאשׁוֹן שֶׁהוּא נִפְשׁ, וְדָרוֹר קֵן לָהּ - זֶהוּ הַגִּלְגּוּל הַשֵּׁנִי שֶׁל הַרְיוּחַ, אֲשֶׁר שֶׁתָּה אֶפְרוּחֶיהָ - זֶהוּ גִלְגּוּל שְׁלִישִׁי שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וּמִשּׁוּם זֶה שְׁלַח תְּשַׁלַּח, פִּנְגָּד נִפְשׁ וְרוּחַ. אֶת הָאֵם, לְרַבּוֹת הַנִּשְׁמָה, שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם. אֶת הָאֵם, אֶת בָּא לְרַבּוֹת גִּלְגּוּל שְׁלִישִׁי.

וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שֶׁמִּקְבָּלִים אוֹרְחִים, שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת יְתֵרוֹת שֶׁהֵם מְרַפְּיָבִים עֲלֵיהֶם בְּעָרֵב שִׁבְתָּ, בְּפָנִים צְהֻבוֹת, בְּשִׁמְחָה וּבְעֵנָג בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּשֶׁהַנִּשְׁמָה וְהַרְיוּחַ וְהַנִּפְשׁ יוֹצְאוֹת מִן הַגּוֹף מִהָעוֹלָם הַזֶּה, כִּף מִקְבָּלִים אוֹתָם

דְּמִסְאָבוֹ דְאִיהוּ רַע, וּבְגִינִיָּה אֶתְמַר (ויקרא כז) לֹא יָמִיר אֶתּוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, דְּהָאִי אִיהוּ רָזָא דְצְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, אֲבָל (שם לג) אִם הָמַר יְמִירְנִי, וְהָיָה הוּא וּתְמוּנָתוֹ יְהִיָּה קֹדֶשׁ, וּבְדָא מְרַפְּיָבִין קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ, וּמִקְבָּלִין דִּין מִן דִּין, וְרָזָא דְמִלְּהָ (שמות כז) מִקְבִּילוֹת הַלְּלָאֵת, וּמִיָּן בְּמִינוֹ הָאִי אִיהוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְכַד הָהִיא נִשְׁמָתָא דְאִיהִי קֹדֶשׁ לֹא אֲשַׁפַּחַת מִיָּנָה, אֶתְמַר בָּהּ (בראשית ח ט) וְלֹא מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְהִבִּי רָזָא דְקֵן צְפוּר, דְּאֶתְמַר בָּהּ (דברים כב) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֲזַלָּא מְנוֹדָא מִן קְנָהּ, וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֶ"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבֹר (איוב לג כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דְיּוֹנָה, וְכַד אֲשַׁפַּחַת אֶתְרָא לְשֵׁרִיא תִמָּן, אֶתְמַר בָּהּ (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אֶלָּיו עוֹד, לְמִיתִי זְמַנָּא אַחֲרָא בַּהֲרַפְּכָהּ.

וּבְגִין דָּא שְׁלוּחַ הֵקֵן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ, וְלֹא בְּמִסְאָבִין, דְּאֵנוּן נִשְׁמָתִין דְּאֲזַלִּין מִתְתַּרְכִּין, לְאֶתְעָרָא רַחֲמֵי עֲלֵיהוּ, וּמָה כְּתוּב בָּהּ (תהלים פד ד) גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית דָּא גִלְגּוּלָא קְדָמָא דְאִיהִי נִפְשׁ, וְדָרוֹר קֵן לָהּ דָּא גִלְגּוּלָא תְנִינָא דְרוּחָא, אֲשֶׁר שֶׁתָּה אֶפְרוּחֶיהָ דָּא גִלְגּוּלָא תְלִיתָא דְנִשְׁמָתָא, וּבְגִין דָּא שְׁלַח תְּשַׁלַּח לְקַבֵּל נִפְשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרַבּוֹת נִשְׁמָתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, אֶת הָאֵם, אֶת אֶתָּא לְרַבּוֹת גִּלְגּוּלָא תְלִיתָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּמִקְבָּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאֵינוּן נִשְׁמָתִין יְתֵרִין, דְּאֵינוּן מְרַפְּיָבִין עֲלֵיהוּ בְּעָרֵב שִׁבְתָּ, בְּאִנְפִּין צְהוּבִין בְּחֻדָּה בְּעֵנוּגָא בְּהָאִי עֲלָמָא, כַּד נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא נִפִּיק

מִן גּוֹפִיָּה מִהָאִי עֲלָמָא, הִכִּי מִקְבָּלִין לוֹן בְּעֲלָמָא דְאֶתִי, וְאֶתְמַר בְּהוּן גַּם

בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנֹאמַר בְּהֶם גַּם
צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ'. אֲשֶׁרִי
הוּא מִי שְׁמֻקְבֵּל אֹרְחִים בְּרִצּוֹן
שְׁלָם, כְּאֵלוּ מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה,
שְׂבֻמָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד בַּה
מוֹדְדִים לוֹ. בָּא רַבִּי אֲלֵעֶזֶר בְּנוֹ
וְנִשְׁק יָדָיו, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כֹּל
הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ לוֹ: אֵלֹה לֹא
כִּאֲנוּ לְעוֹלָם אֱלֹא לְשֻׁמְעָה
הַדְּבָרִים הַלְלוּ - דִּי.

בֵּין כֶּף הָרִי אֲלֵיהוּ יוֹרֵד מִלְּמַעְלָה
עִם כַּמָּה חִילּוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת
וְכַמָּה מְלָאכִים סְבִיבֵי, וְהִשְׂכִּינָה
הָעֲלִינָה מְעֻטֶּרֶת עַל פְּלֶהוּ,
בְּרֹאשׁ שֶׁל כָּל צְדִיק. בְּאוֹתוֹ זְמַן
הַתְּעוּרָה קוֹל בְּעֵץ שְׁלֻמְעֵלָה
בְּנִגּוֹן, וְכַמָּה עוֹפוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת
שׁוֹרוֹת שֵׁם בְּעֻנְפֵים שְׁלוֹ. זֶהוּ
שְׂכֵתוֹב גְּדֹל הָאֵילָן וּמִתְחַזֵּק
וְכוּ', וַיֹּאמֶר: כֵּן, רַבִּי רַבִּי אֲתָה,
אֲתָה הוּא עֵץ שְׁגֵדוֹל וְתִקְיָה
בַּתּוֹרָה, בְּעֻנְפֵים שְׁלֶךְ, שֶׁהֵם
אֵיבָרִים קְדוּשִׁים, כַּמָּה עוֹפוֹת
שׁוֹרִים שֵׁם, שְׂנֻשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת
כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה, שְׂנֹאמַר בּוֹ
וּבְעֻנְפָיו קִנְּנוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם,
וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם לְמִטָּה יִתְפַּרְנְסוּ
מִהַחֲבוּר הַזֶּה שְׁלֶךְ, כְּשִׁיתְּגַלֶּה
לְמִטָּה בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף
הַיָּמִים, וּבְגִלְלוֹ וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר
בְּאֶרֶץ וּגְוֹמֵר.

פְּתַח אֲלֵיהוּ וְאָמַר: כְּשִׁיּוֹצֵאת
שְׁבַת וַיָּמִים טוֹבִים, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם
תַּחַת מְשַׁלֵּת סְמָ"ל וְשִׁבְעִים
מְמַנִּים וְדוּחֻקִים אֶת יִשְׂרָאֵל, קוֹל
יוֹצֵא מִהַשָּׁמַיִם אֵלָיו, וַיֹּאמֶר כֶּךָ,
יְר"א בְּש"ת, וְזֶה בְּרֹאשִׁית, וְזֶה
תְּהִיָּה לָךְ בּוֹשָׁה מִן הַשָּׁמַיִם, וְזֶה
(בְּרֹאשִׁית).

תקון שביעי

בְּרֹאשִׁית יְר"א בְּש"ת, אוֹי לוֹ
לְסַמָּ"ל, כְּשִׁיבֵא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, וְתוֹבַע מִמֶּנּוּ וּמִהַמְּמַנִּים שְׁלֶהֶם

צְפוּר מְצָאָה בֵּית וְכוּ', זְכָאָה אֵיהוּ מֵאֵן דְּמְקַבֵּל
אוֹרְחִין בְּרַעְוֵי שְׁלִים, כְּאֵלוּ מְקַבֵּל אֲנָפִי
שְׂכִינָתָא, דְּכַמָּה דְּמֻדְד בְּר נִש בַּה מוֹדְדִין
לִיָּה, אֲתָא רַבִּי אֲלֵעֶזֶר בְּרִיָּה וְנִשְׁיַק יָדָיו,
וְאִשְׁתַּחֲוּוּ לִיָּה כֹּל חֲבֵרָא, וְאָמְרוּ לִיָּה, אֵילֹה
לֹא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֱלֹא לְמִשְׁמַע מְלִין אֵלִין
דִּי.

אֲדַהְבִּי הָא אֲלֵיהוּ קָא נְחִית מְעִילָא, בְּכַמָּה
חִיילִין דְּנִשְׁמַתִּין, וְכַמָּה מְלָאכִיא
סוּחְרִינָה, וְשְׂכִינָתָא עֲלָאָה עֲטָרָה עַל פְּלֶהוּ,
כְּתָר בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בַּהֲהוּא זְמַנָּא קָלָא אֲתַעַר
בְּאֵילָנָא דְלְעִילָא בְּנִגּוֹנָא, וְכַמָּה עוֹפִין
דְּנִשְׁמַתִּין שְׂרִיין תַּמָּן בְּעֻנְפֵי, הַדָּא הוּא
דְּכֵתִיב (דְּנִיאל ד' ח) רַבָּה אֵילָנָא וְתִקְיָה וְכוּ', וַיִּימָא
הֵכִי, רַבִּי רַבִּי אֲנָתָה הוּא אֵילָנָא דְרַבָּה וְתִקְיָה
בְּאוֹרֵיָתָא, בְּעֻנְפִין דִּילָךְ דְּאֵינּוֹן אֲבָרִין
קְדִישִׁין, כַּמָּה עוֹפִין שְׂרִיין תַּמָּן, דְּנִשְׁמַתִּין
קְדִישִׁין כְּגוֹוֹנָא דְלְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ש' ט)
וּבְעֻנְפוֹהִי יְדוּרָן צְפָרִי שְׂמִיא, וְכַמָּה בְּנֵי נֶשְׂאָ
לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מִהָאֵי (ד' כד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ,
כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא,
וּבְגִינָיָה (וּיְקָרָא כֹה י) וּקְרֵאתֶם דְּרוֹר בְּאֶרֶץ וּגְוֹמֵר.
פְּתַח אֲלֵיהוּ וְאָמַר, כַּד נִפִּיק שְׁבַתָּא וַיּוֹמִין
טְבִין, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינּוֹן תַּחּוֹת מְשַׁלָּה
דְּסַמָּ"ל וְשִׁבְעִין מְמַנִּין, וְדַחֲקִין לְיִשְׂרָאֵל,
קָלָא נִפִּיק מִן שְׂמִיא לְגַבִּיָּה, וַיִּימָא הֵכִי, יְר"א
בְּש"ת, וְדָא בְּרֹאשִׁית, יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן
שְׂמִיא, וְדָא (בְּרֹאשִׁית).

תקונא שביעאה

בְּרֹאשִׁית יְר"א בְּש"ת, וַיָּי לִיָּה לְסַמָּ"ל, כַּד
קוֹדֶשׂא בְּרִיךְ הוּא יִתִּי לְמַפְרַק
לְשְׂכִינָתָא וּלְיִשְׂרָאֵל בְּנָהָא, וְתוֹבַע מִנִּיָּה
הוּא לְפָדוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל בְּנִיָּה, וְתוֹבַע מִמֶּנּוּ וּמִהַמְּמַנִּים שְׁלֶהֶם

כל הצרות שהציקו לישראל בגלות, משום שלפני שגלו ישראל גלה לו הקדוש ברוך הוא שיהיו עתידים ישראל להיות תחת שעבודם (לצאת מתחת שעבודם), והראה לו ולשבעים הממנים שתחת ידו את שכרם, אם היו מכבדים ים את ישראל בגלות. זהו שכתוב ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף. והוא והממנים שלו לא עושים להם כבוד, אלא עושים בהם ובשכינה קלון, שאומרים להם כל היום איה אלהי"ך, ומשום זה יוצא קול אליו כל יום מן השמים ואומר יר"א בש"ת, תהיה לך בושה מן השכינה. יר"א שמים, תהיה לך בושה מהקדוש ברוך הוא שהוא שמים. זהו שכתוב ואתה תשמע השמים, וזה (בראשית).

תקון שמיני

בראשית, ש' שמים, (יר"א שמים), יר"א ב"ת שלו, שהוא רא"ש ב"ת, פחד ממנו בביתו, זהו בראשית. והוא והממנים שלו לא פחדו ממנו והחריבו ביתו, בית ראשון ובית שני, ומשום זה וחרפה הלכנה, שהיא נחש אשת זנונים, ובושה החמה, שהיא גיהנם, שנחש אשת זנונים החריבה את בית השכינה, וחרפה, שהיא גיהנם, סם המות, שרפה את ההיכל.

ובזמן שהקדוש ברוך הוא יבנה אותם כמו מקדם, זהו שכתוב בונה ירושלים יהוה, באותו זמן וחרפה הלכנה ובושה החמה, אימתי? בזמן שפי מלך יהוה צבאו"ת, שהבנין הראשון נעשה על ידי אדם, ומשום כך שלטו עליהם, משום שאם יהוה לא יבנה בית שוא

ומשבעין אומין ומממנן דילהון, כל עאקו דעאקו לישראל בגלותא, בגין דקדם דגלו ישראל, גלי ליה קודשא בריך הוא, דהו עתידין ישראל למהוי תחות שעבודייהו, (ס"א למפק מתחות שעבודייהו), ואחזי ליה ולשבעין ממנן דתחות ידיה, אגרא דלהון אי הו אוקרין לישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית לט ויברך יי' את בית המצרי בגלל יוסף, ואיהו וממנן דיליה לא עבדין להון יקרא, אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמריין לון כל יומא איה אלהי"ך, ובגין דא קלא נפיק לגביה כל יומא מן שמיא, ואמר יר"א בש"ת, יהא לך פסופא מן שכינתא, יר"א שמים יהא לך פסופא מקודשא בריך הוא דאיהו שמים, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח לב) ואתה תשמע השמים, ודא (בראשית).

תקונא תמינאה

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א ב"ת דיליה, דאיהו רא"ש ב"ת, דחיל ליה בביתיה, דא הוא בראשית, ואיהו וממנן דיליה לא דחילו מניה, וחריבו ביתיה בית ראשון ובית שני, ובגין דא (ישעיהו כד וחרפה הלכנה דאיהי נחש אשת זנונים, ובושה החמה דאיהי גיהנם, דנחש אשת זנונים חריבת ביתא דשכינתא, וחרפה דאיהי גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריך הוא בני לון פמלקדמין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יי', בההוא זמנא וחרפה הלכנה ובושה החמה (ישעיהו כד כג), אימתי, בזמנא דכי מלך יי' צבאו"ת, דבנינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש, ובגין דא שליטו עליהו, בגין (תהלים קכו א) דאם יי' לא יבנה בית

עמלו בוניו בו, ומשום שהבנין האחרון יהיה על ידי הקדוש ברוך הוא - יתקיים, ועל זה אמר הכתוב, גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובאותו זמן שיבנה הבנין על ידי הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה, נאמר בשכינה העליונה והתחתונה, והיה אור הלבנה כאור החמה, וחסרה הלבנה ובושה החמה, שהם הנקבות של סמא"ל, ומשום שלא פחד סמא"ל מהקדוש ברוך הוא, שהוא שמים, וכת זוגו לא פחדה משכינתו, שהיא הארץ, נאמר בהם, כי שמים פעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, הוא סמא"ל וכת זוגו.

תקון תשיעי

בראשית, יר"א שב"ת, שהיא שכינה, שעליה נאמר מחלליה מות יומת, שנכנסו אויבים בחלל שלה, שהוא קדש קדשים, ונאמר בהם את מקדש יהוה טמא, חלל ממלכה ושריה, ושפחה נכנסת במקום הגבירה, שהיא נדה שפחה גויה זונה, וטמאה את מקומה, ששם היתה מנוחת השכינה, וקול היה יורד ואומר, ירא שבת, והיא לא עשתה פן, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחה השכינה משם. באותו זמן שחקו על משבתי, ואמרה השפחה, לא זה כמו שעשתה שרי לשפחה. זהו שכתוב מפני שרי גברתי אנכי ברחת. אמר הקדוש ברוך הוא: בת הרשע החיב, והרי אף על גב ששרה גרשה אותה, אני רחמתי עליה ועל בנה, ואתם לא עשיתם כן, אלא גרמתם (גמלתם) רע תחת טוב, אני נשבעתי להעביר את מלכות הרשעה מן

שוא עמלו בוניו בו, ובגין דבנינא בתרא יהא על ידא דקודשא בריך הוא, יתקיים, ועל דא אמר קרא, (תגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובהוא זמנא דיתבני בנינא על ידא דקודשא בריך הוא לעילא ותתא, אתמר בשכינתא עלאה ותתאה, והיה אור הלבנה כאור החמה (ישעיהו ל כו), וחסרה הלבנה ובושה החמה, דאינון נוקבין דסמא"ל, ובגין דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריך הוא דאיהו שמים, וכת זוגיה לא דחילת משכינתיה דאיהי ארעיה, אתמר בהון (שם נא ו), כי שמים פעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא סמא"ל וכת זוגיה.

תקונא תשיעאה

בראשית, (דף כד ע"ב) יר"א שב"ת, דאיהי שכינתא, דעלה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות יומת, דעאלו אויבים בחלל דילה דאיהו קדש קדשים, ואתמר בהון (במדבר יט יג) את מקדש יי' טמא, חלל ממלכה ושריה (איכה ב ב), ושפחה עאלת באתר דגבירה, דאיהי נדה שפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא, דתמן הוה נייחא דשכינתא, וקלא הוה נחית ואמר, ירא שבת, ואיהי לא עבדת כן, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן, בהוא זמנא שחקו על משבתי, ואמרת שפחה, לאו האי פגוונא דעבדת שרי לשפחה דילה, הדא הוא דכתיב (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברחת, אמר קודשא בריך הוא, ברתא דרשע חייבא, והא אף על גב דשרי תרכת לה, אנא רחימנא עליה ועל בנה, ואתון לא עבדתון הכי, אלא גרמתון (נ"א גמלתון) ביש תחות טב, אנא אומינא לאעברא מלכותא

העולם, ולא תהיה שמחה לפני עד שיאבדו מן העולם, ובאותו הזמן תהיה שמחה לפני. זהו שכתוב ובאבד רשעים רנה.

תקון עשירי

בראשית, שי"ר תא"ב, וזהו השיר המשבח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליו נאמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, כף פרושהו. ומתי יתעורר השיר הזה? בזמן שיאבדו סמא"ל והממנים שלו הרשעים מן העולם, ובאותו זמן אז ישיר משה, לא כתוב אז שר, אלא אז ישיר, ויהי פרושהו.

והשיר הזה באז, עולה בפה, אבל השיר הוא ודאי חכמת שלמה. באותו זמן ותרב חכמת שלמה.

וכי העלה אותה למקומה? זה משה, וסוד הדבר - אז ישיר משה. באיפה מעלה אותה? בתלשא. הפתר הזה של תלשא היא י' ישיר, ותקום מן ה' של משה, ושורה על הראש של ו', ונעשית ז' כתר, ומעלה אותה עד המקום שנגזרה משם.

בשעורה אל י' העליונה נקראת שיר זכר, וכשירדת אל ה' נקראת שירה. זהו שכתוב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה וגומר, שעליה נאמר אכן מאסו הבונים וגומר, שהיא אכן שמכה את צלם העבודה זרה. באותו זמן שנמחה הצלם של העבודה זרה, הדמות הרעה, נאמר בה והאבן שהתה את הצלם נהיתה להר גדול ומלאה את כל הארץ. זהו שכתוב מלא כל הארץ כבודו, וכך עולה עד שלא מוצאים לה מקום, ושואלים המלאכים

חייבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאבדו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי יא י) ובאבד

רשעים רנה.

תקונא עשיראה

בראשית שי"ר תא"ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והאי שיר מתי יתער, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דיליה חייביא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

וכאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תגא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושירא על רישא דו', ואתעבידת תגא ז', וסליק לה עד אתר דאתגזרת מתמן.

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכר, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים

ק"ח כב) אכן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בההיא זמנא דאתמחי צלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא,

אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא

הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא

דכתיב (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי

סליקת עד דלא אשפחין לה אתר, ושאלין

מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריצו,

בגללה, איה מקום כבודו להעריצו, ולא מוצאין לה שעור, עד שאמרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, משום שמעלה אותו עד אין סוף, שהוא י' הראש של א'.

ואיפה עולה? בעמוד האמצעי שהוא ו', עטרה על ראשו. כשעולה העטרה על ראשו, נאמר בה אשת חיל עטרת בעלה, וכשיורדת תחתיו, נקראת בת זוגו יחודו, הוא כתר למעלה, הכתר של ספר תורה, בגללה נאמר ודאשתמש בתנא חלף, והיא נקדה של קמץ א' למטה, כמו זה א יחודו למעלה הוא כמו זה א תג על ספר תורה, למטה כמו זה א' נקדה של התורה, ובגללה נאמר מגיד מראשית אחרית.

כשהיא חיה ביניהם, אמרים ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, כשהסתלקה מהם, שואלים איה מקום כבודו להעריצו. ובאותו זמן שעולה היא, כל החיות תרפינה כנפיהם. ומתי היא עולה למעלה? בעמדם ישראל בעמידה. זהו שכתוב בעמדם תרפינה כנפיהם, שעולה עד אין סוף לשאל מזון מעלת העלות, וכשיורדת, יורדת מלאה מכל הטובות. באותו זמן החיות פותחות כנפיהן אליה בכמה שירות ותשבחות לקבל אותה בשמחה.

ובאיזה מקום יורדת? באות ו' שהיא באמצע של א' עמוד האמצעי, בו קוראים לו שמע ישראל, שי"ר א"ל, ובאותו זמן שיורדת מה כתוב בחיות? ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר: רבי רבי, חזר בך, בנדאי כשהיא עולה, כל החיות מצפצפות אליה בכמה

ולא אשפחין לה שיעורא, עד דאמרין ברוך כבוד יי' ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

ובאן סליקת בעמודא דאמצעייתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על רישיה אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אתקריאת בת זוגיה יחודיה. (דף כה ע"א) איהו תנא לעילא, תנא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתנא חלף, ואיהי נקודה דקמץ א' לתתא, פגוונא דא א יחודיה לעילא איהו פגוונא דא א תנא על ספר תורה, לתתא פגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כד איהי חיה ביניהו, אמרים ממקומו יפן ברחמיו לעמו, כד אסתליקת מינייהו, שואלים איה מקום כבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי כלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד). ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מליא מכל טבין, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגבה, בכמה שירות ותושבחות לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעייתא דא' עמודא דאמצעייתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שי"ר א"ל, ובההוא זמנא דנחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזר בך, בודאי כד איהי סליקת, פלהו חיוון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבחות, ואיהי סלקא

שירים ותשבחות, והיא עולה על כלם עד אין סוף. זהו שפתוב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כללנה.

עד שקוראים לה ישראל למטה בקריאת שמע שתד אליתהם. ואיפה קוראים לה? עם בן זוגה שהוא ו', ישראל סבא, והוא שי"ר א"ל, השיר שלו, שאם לא קוראים לה בו, לא יורדת עליהם.

ובאותו זמן שיורדת, קושרים אותה בתפלה של יד למטה, שתהיה קשורה עמו, וסוד הדבר - ונפשו קשורה בנפשו, והקשר של שניהם הוא שור"ק למטה, ולמעלה שלשל"ת, תפלין על ראשו, בסוד הטעמים נקראת תנועה מהצד של הנקודה יחוד, וצריך להאריך אותה עם תנועה, שהיא רביע עד אין סוף למעלה, וצריך להוריד אותה בחי"ק עד אין תכלית, להמליך אותה על התחתונים.

ובשור"ק צריך ליחד אותה עם בעלה, ובחל"ם היא כתר על ראשו, ובחי"ק היא כסא תחתיו, ובשור"ק היא יחוד אליו, כגון ו', וכשהיא למעלה, כתר על ראשו, והיא בת (יורה) תחת רגליו, והיא ביחוד שלו בחיקו נעשית שור"ק הקשר שלו, וכשצריך לשבר הקלפות של אותם צלמים, בה נקראת שב"א תב"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם.

אבל היחוד שלה בנקודת שור"ק ו שהוא יסוד חי העולמים, שמונה עשרה הברכות של התפלה בזמן שהם ביחוד אחד, צריכים ישראל לעמוד בתפלה בחשאי, וסוד הדבר - הביאו לה בחשאי, ומשום זה, בעמדם להריק לה ברכות, נאמר בחיות

על כללה עד אין סוף, הַדָּא הוּא דְכִתִּיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כללנה. עד דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בבן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובתהוא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה דיד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרוייהו איהו שור"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארכא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחי"ק עד אין תכלית, לאמלכא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחי"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, כגוונא דא ו', וכד איהו לעילא תגא על רישיה, ואיהו ברתיא (ג"א נחתא) תחות רגליו, ואיהו ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבדת שור"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שב"א תב"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה בנקודת שור"ק ו דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דצלותא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בצלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחי"ן בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמונה עשרה ברכות בחשאי

בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, שְׁלֵא צְרִיף לְשִׁמְעָה אֶת כְּנִפְיָהֶם (קול), כְּמוֹ שְׂבַחְנָה נְאֻמֵּר בָּהּ וְקוּלָּה לֹא יִשְׁמַע.

וְכַךְ צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהִתְיַחַד עִם בֵּית זְוִיגָם בְּחֻשָׁא, בְּעַנְוָה, בְּאִימָה, בְּרִתָּת וּבְזִיעַ, בְּבוּשָׁה, כְּמוֹ שְׂבָאֵרוּ הִרְאִישׁוּנִים כְּמִי שְׂכַפְּאוּ שָׂד, שְׁהִיא שָׂד מִן שָׂד"י, שְׂבָאוֹתוֹ הַזֶּמֶן נֶעְכָּר מִן הַשְּׁעָר, וְזֶה סוּד הַמְּזוּזָה, שְׂנַאֲמַר בָּהּ וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת פְּתוּב, זֶה מוֹת. וְאִם הוּא נִשְׁמַע קוּלוֹ, מִיָּד לְפִתַח חֲטָאת רַבִּץ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁהוּא קִטְּן בְּאִמּוּנָה, וְלֹא לְחִנּוּם פְּרִשׁוּהוּ הִרְאִישׁוּנִים כָּל הַמְּשֻׁמֵּיעַ קוּלוֹ בְּתַפְּלוֹתוֹ הִרִי זֶה מְקַטְּנֵי אִמּוּנָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂמַתְיַחַד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא עִם שְׂכִינְתּוֹ, כָּל הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה בְּרִכּוֹת, וְכֹלָם בְּקִדְשָׁה, וּמִשׁוּם כִּף תִּקְנוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכּוֹת לְפִלָּה, וּכְנֻגְדַּ בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיַּחֲוֵד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, כִּף צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל שְׁהִיחֲוֵד שְׁלָהֶם יְהִיָּה בְּקִדְשָׁה וּבְרִכָּה. וְכֵן כָּל מְזוּנָם בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה, וְאִין קְדוּשָׁה פְּחוֹת מִעֲשָׂרָה, שְׁהִיא י', וּמִשׁוּם שְׂטַבְעַת הִיא י', כְּמוֹ זֶה - ס, בָּהּ מִתְקַדְּשֵׁת פִּלָּה, וְצְרִיף לְהַכְנִיס אוֹתָהּ בְּאֶצְבַּע שְׁלָה, שְׁהוּא דְיוֹקְנָן שֶׁל הָאוֹת ו', וְנִעֲשִׂית ז', וְצְרִיף שְׁנֵי עֲדִים, שְׁהֵם כְּנֻגְדַּ ה"ה. וְכִשְׁהַטְבַּעַת הִיא בְּרִאשׁ הָאֶצְבַּע וְנִעֲשִׂית ז', בְּאוֹתוֹ זְמַן צְרִיף לְכַרֵּף אוֹתָהּ בְּשִׁבְעַ בְּרִכּוֹת שְׂוִירֶשֶׁת הַפִּלָּה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂמַתְיַחַדִּים, יִשְׁקִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. מַה זֶה נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ? שְׁתֵּי הַשְּׁפָתִים שְׁלוֹ וּשְׁתֵּים שְׁלָה, הֵם אַרְבַּע כְּנִפְי

תִּרְפִּינָה כְּנִפְיָהֶם, דְּלֵא צְרִיף לְמִשְׁמַע גְּדַפְיָהוּ (ג"א קלא), כְּגוּוֹנָא דְחִנְהָ דְאִתְמַר בָּהּ (שמואל א א א) וְקוּלָּה לֹא יִשְׁמַע.

וְהָבִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְיַחַדָּא בְּבֵית זְוִיגֵיהוּ בְּחֻשָׁא, בְּעַנְוָה בְּאִימָה בְּרִתָּת וּבְזִיעַ בְּכַסּוּפָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קְדַמָּאִין כְּמִי שְׂכַפְּאוּ שָׂד, דְאִיהִי שָׂד מִן שָׂד"י, דְבַהֲהוּא זְמַנָּא אִתְעַבְרַת מִתְרַעָא, וְדֵא רְזָא דְמְזוּזָה, דְאִתְמַר בָּהּ (דברים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, מְזוּזוֹת פְּתִיב זֶה מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע קְלִיָּה, מִיָּד לְפִתַח חֲטָאת רַבִּץ (בראשית ד ז), וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִיהוּ זְעִיר בְּמַהְמָנוּתָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהוּ קְדַמָּאִין כָּל הַמְּשֻׁמֵּיעַ קוּלוֹ בְּתַפְּלוֹתוֹ הִרִי זֶה מְקַטְּנֵי אִמּוּנָה.

בְּהוּא זְמַנָּא דְמִיחַד קוּדְשָׁא בְּרוּף הוּא בְּשְׂכִינְתֵיהָ, כְּלָהוּ חִיּוּן מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין בְּרִכְאָן, וְכִלְהוּ בְּקְדוּשָׁה, וּבְגִין דְאִ תְּקִינּוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכְאָן לְכָלָה, וְלִקְבַל בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיַּחֲוֵד דְקוּדְשָׁא בְּרוּף הוּא, הָכִי צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל דִּיהָא יַחֲוֵדָא דְלַהוּן בְּקְדוּשָׁה וּבְרִכָּה, וְהָכִי כָּל מְזוּנֵיהוּ בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה, וְלִית קְדוּשָׁה בְּפָחוֹת מִעֲשָׂרָה דְאִיהִי י', (דף כה ע"ב) וּבְגִין דְטַבְעַת אִיהִי י' כְּגוּוֹנָא דָא ס, בָּהּ אִתְקַדְּשֵׁת פִּלָּה, וְצְרִיף לְאֶעְלָא לָהּ בְּאֶצְבַּעַא דִּילָהּ, דְאִיהוּ דְיוֹקְנָא דָאֵת ו', וְאִתְעַבִּידַת ז', וְצְרִיף תְּרִין סְהַדִּין דְאִינוּן לְקַבַּל ה ה, וְכַד אִיהִי טַבְעַת בְּרִישָׁא דְאֶצְבַּעַא וְאִתְעַבִּידַת ז', בְּהוּא זְמַנָּא צְרִיף לְבְרִכָּא לָהּ בְּשִׁבְעַ בְּרִכְאָן דִּירְתָא כָלָה.

בְּהוּא זְמַנָּא דְמִתְיַחַדִּין יִשְׁקִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ (שיר א), מֵאִי נְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, תְּרִין שְׁפוּן דִּילִיָּה וְתְרִין דִּילָהּ, אִינוּן אַרְבַּע גְּדַפִּין דְחִיּוּן, דְאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּע כְּנִפְיָם

לְאַחַת מֵהֶן, וְכַד אִתְפְּלִילָן

החיות, שְׁנֵאֲמַר בְּהֵם וְאַרְבַּע
כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶן, וְכִשְׁנֹכְלָלִים
שְׁנֵי הַפָּנִים שְׁלוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלֶה,
וְאַרְבַּעַת הַזְרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם,
נֵאֲמַר בְּהֵם וְאַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַת
וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם. וְהֵם
אֲרַבְּעָה פָּנִים יְהו"ה, אֲרַבְּעַת
כְּנָפִים אֲדֵנִי, בְּחִבּוּר אֶחָד
יֵאֱהוּדוּנָה."

בְּשִׁמְתֵּיחֲבֵרוֹת הָאוֹתִיּוֹת נִקְרָא
חֲשֵׁמ"ל, חֵיּוֹת אֵשׁ מְמַלְלוֹת,
לְפַעֲמִים חֵשׁוֹת לְפַעֲמִים
מְמַלְלוֹת, וּבְגִלְגָּלִים נֵאֲמַר גְּדוּל
הָעוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ,
מִשּׁוּם שֶׁמִּתְחַבְּרִים חֲתָן וְכֻלָּה
שְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת כְּאֶחָד.

אוֹתָן אֲרַבְּעַת חֵיּוֹת, וְהֵם אֲרִיָּה
שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם. אֲרִיָּה מְקַבֵּל עָלָיו
י' בַּמַּח, וּבִזְמַן שֶׁהוּא בִּימִין,
שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וּפְגִי אֲרִיָּה אֵל הַיְמִין
לְאַרְבַּעַתֶּם, הַרוּצָה לְהַחֲפִים
נְדָרִים. הַשׁוּר לְשִׁמְאֵל כְּנֶגֶד הַלֵּב,
ה' הֵבֵל הַלֵּב, שֶׁסָּם ה' מִצָּפוֹן זָהָב
יֵאָתֶה. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁה' הִיא

כֵּלֵב, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין.
י"ה יִרְאֶה וְאַהֲבֶה, אֲבָא וְאֲמָא,
זְרוּעַ יְמִין וְשִׁמְאֵל, וַיַּעֲבֹר חֶסֶד
וּגְבוּרָה, שְׁעוּלִים לְחֻשְׁבוֹן ע"ב
תְּבוֹת וְרִי"ו אוֹתִיּוֹת שֶׁל ע"ב
שְׁמוֹת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל וַיַּעֲבֹר,
עֲבוּר הַכֶּלֶל שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

ו' זוֹ תוֹרָה שְׁשׁוּרָה כְּפֶה, וּבְרוּחַ
שֶׁל הַפֶּה פּוֹרַחַת עַל נֶשֶׁר, שֶׁנֶּשֶׁר
הוּא חֶטֶם, שְׁנֵי הַכְּנָפִים שְׁלֶה
שְׁתֵּי שְׁפָתַיִם, וְעָלֶיהָ נֵאֲמַר כִּי
עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וּבְעַל כְּנָפָיִם יִגִּיד דְּבָר, וְזֶה
הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁחֲכָמָה וּבִינָה
הֵם נִסְתָּרוֹת בְּמַח וְהַלֵּב בְּאַהֲבָה
וְיִרְאָה, וְתוֹרָה בְּלִי יִרְאָה וְאַהֲבָה
לֹא פּוֹרַחַת לְמַעְלָה, וּבִכְתּוּב
תְּלוּיִים בְּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת,
שֶׁהוּא הַמְּזֵל שֶׁל כְּלָם, וְהוּא לֹא
תְּלוּי בְּמַזְל, וּמִשּׁוּם זֶה פְּרֻשׁוֹהוּ,

תְּרִין אֲנָפִין דִּילִיָּה וְתִרִין דִּילָה, וְאַרְבַּע דְרוּעִין
דְתִרְוִיָּהוּ, אֲתִמַּר בְּהוּן (שם) וְאַרְבַּעַת פָּנִים
לְאַחַת, וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, וְאֵינּוֹן
אֲרַבְּעַת אֲנָפִין יְהו"ה, אֲרַבְּעַת גְּדָפִין אֲדֵנִי,
בְּחִבּוּרָא חֲדָא יֵאֱהוּדוּנָה י'.

כֵּד מִתְחַבְּרֵן אֲתוּוֹן אֲקָרִי חֲשֵׁמ"ל, חֵיּוֹת אֵשׁ
מְמַלְלָן, זְמַנִּין חֵשׁוֹת, זְמַנִּין מְמַלְלוֹת,
וּבְגִינִיָּהוּ אֲתִמַּר גְּדוּל הָעוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר מִן
הַמְּבָרָךְ, בְּגִין דְּמִתְחַבְּרִין חֲתָן וְכֻלָּה, תְּמַנְיָא
אֲתוּוֹן כְּחֲדָא.

אֵינּוֹן אֲרַבְּעַת חֵיּוֹן, וְאֵינּוֹן אֲרִיָּה שׁוּר נֶשֶׁר
אָדָם, אֲרִיָּה מְקַבֵּל עָלֶיהָ י' בְּמוֹחָא,
וּבִזְמַנָּא דְאִיהוּ בִּימִינָא דְאֲתִמַּר בִּיהָ (שם) וּפְגִי
אֲרִיָּה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, הַרוּצָה לְהַחֲפִים
נְדָרִים, שׁוּר לְשִׁמְאֵל לְקַבֵּל לְבָא, ה' הֵבֵל
דְּלְבָא, תְּמָן ה' (אֵיב לז כב) מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה,
בְּהִיּוֹא זְמַנָּא דְאִיהִי ה' בְּלְבָא, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יִצְפִּין.

י"ה דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אֲבָא וְאִמָּא, דְרוּעָא
יְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא, וַיַּעֲבֹר חֶסֶד וּגְבוּרָה,
דְּסֻלְקִין לְחוּשְׁבָּן ע"ב תִּיבִין, וְרִי"ו אֲתוּוֹן
דְּע"ב שְׁמָהֶן, וְדָא רְזָא דְוַיַּעֲבֹר עִיבוּר כְּלָל
תְּרוּיָּהוּ.

ו' דָּא אוֹרִיָּיתָא דְשְׂרִיא בְּפוּמָא, וּבְרוּחָא
דְּפוּמָא פְּרַחַת עַל נֶשֶׁר, דְנֶשֶׁר אִיהוּ חוּטְמָא,
תְּרִין גְּדָפוֹי דִּילָה תְּרִין שְׁפוּוֹן, וְעָלֶה
אֲתִמַּר (קהלת יב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר, וְדָא עֲמוּדָא
דְּאֲמָצְעִיתָא, דְּחֲכָמָה וּבִינָה אֵינּוֹן נִסְתָּרוֹת
בְּמוֹחָא וְלְבָא בְּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, וְאוֹרִיָּיתָא בְּלָא
דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ לֹא פְּרַחַת לְעִילָא, וְכִתְרָא בִּיהָ
תְּלִיין בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, דְאִיהוּ מְזֻלָּא דְכֻלָּהוּ,
וְאִיהוּ לֹא תְּלִיא בְּמְזֻלָּא, וּבְגִין דָּא אוֹיְקְמוּהוּ

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא, אֶלָּא
בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא, דְּחֶסֶד אִיהוּ זְכוּתָא.

ה' זְעִירָא דְּמוֹת אָדָם, בְּהָ אֲשֶׁתְּלִים יְהוּ"ה,
וְהִיא מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, אִיהִי מְצוּהָ, עֲשִׂית
פְּקוּדֵינָּ, דְּאִיהִי שְׂרִיא בְּרַמ"ח אַבְרָהִים, וְתוֹרָה
וּמְצוּהָ עֲלֵיהּוּ אֲתָמַר (דְּבָרִים כט כח) וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ,
וּמְצוּהָ בְּלֹא דְחִילוּ וּרְחִימוּ לָא יְכִילַת לְסַלְקָא
וְלְמִיקָם קָדָם י"ה.

אִיהוּ כְּלִילָא דְּכָלָא, וְעַל פְּלֹא אָדָם, יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, דָּא מְחַשְׁבָּה, דְּסָלִיק
פְּלֹא עַד אֵין סוּף, בְּמְלָכוּתָא אֲשֶׁתְּלִים פְּלֹא
עֵילָא וְתַתָּא.

וְאִיהוּ כְּלִילָא מְאַרְבַּע פְּרָשְׁיִין דְּקָרִיאַת שְׁמַע,
דְּאִינוּן רַמ"ח תֵּיבִין עִם אֵל מְלֶךְ נְאַמְן,
וּבְגִין דְּלֹא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תְּקִינוּ לְמַהֲדֵר
שְׁלִיחָא דְּצַבּוּרָא י"י אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת, וְכַד
יִשְׂרָאֵל אָמְרִין שְׁמַע, מְאַרִי חִיוּן שְׁמַטִּין
גְּדַפְיָהּוּ, בְּאֵן אָתַר, בְּכַנְפֵי מְצוּהָ דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (דְּבָרִים כב יב) עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת כְּסוּתָף אֲשֶׁר
תִּכְסֶּה בָּהּ, דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּמַעִיל הָאֲפוּד,
דְּפַעַמּוֹנִים וְרַמּוֹנִים אִינוּן לְקַבֵּל חֲלִיין וְקִשְׂרִין,
שׁוּלֵי הַמַּעִיל אִינוּן לְקַבֵּל כְּנָפֵי מְצוּהָ.

וְאִינוּן ה' קִשְׂרִין, לְקַבֵּל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל י"י
אֱלֹהֵינוּ י"י (דְּבָרִים ו ד), דְּאִינוּן לְקַבֵּל ה'
נִימִין דְּכְנוּר דְּדוּד דְּהִיָּה מְנַגֵּן מְאַלִּיו, י"ג
חֲלִיין כְּחֶשְׁבִּין אָח"ד, דְּקָלָא דְּנְגוּנָא סְלָקָא
בְּאָחַד, וְדָא ח"י בֵּין חֲלִיין וְקִשְׂרִין, לְכָל סְטַר,
סְלָקִין ע"ב, וְדָא אִיהוּ וְהוּכְן בְּחֶסֶד
כְּס"א (יִשְׁעִיָּה טז ה), חֶסֶד ע"ב, כָּל מְאָן
דְּאֲתַעֲטַף בְּעֵטוּפָא דְּמְצוּהָ, כְּאֵלוּ אֲתַקִּין
כְּרַסְיָהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינוּן
יְאֵהֲדוּנָה"י, לְכָל חַד אַרְבַּע אַנְפִּין וְאַרְבַּע
כְּסָא לְקַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם יְאֵהֲדוּנָה"י, לְכָל אָחַד אַרְבַּע

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לָאוּ בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא, אֶלָּא
בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא, דְּחֶסֶד אִיהוּ זְכוּתָא.

ה' זְעִירָא דְּמוֹת אָדָם, בְּהָ אֲשֶׁתְּלִים יְהוּ"ה,
וְהִיא מְלָכוּתָא קְדִישָׁא, אִיהִי מְצוּהָ, עֲשִׂית
פְּקוּדֵינָּ, דְּאִיהִי שְׂרִיא בְּרַמ"ח אַבְרָהִים, וְתוֹרָה
וּמְצוּהָ עֲלֵיהּוּ אֲתָמַר (דְּבָרִים כט כח) וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ,
וּמְצוּהָ בְּלֹא דְחִילוּ וּרְחִימוּ לָא יְכִילַת לְסַלְקָא
וְלְמִיקָם קָדָם י"ה.

אִיהוּ כְּלִילָא דְּכָלָא, וְעַל פְּלֹא אָדָם, יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, דָּא מְחַשְׁבָּה, דְּסָלִיק
פְּלֹא עַד אֵין סוּף, בְּמְלָכוּתָא אֲשֶׁתְּלִים פְּלֹא
עֵילָא וְתַתָּא.

וְאִיהוּ כְּלִילָא מְאַרְבַּע פְּרָשְׁיִין דְּקָרִיאַת שְׁמַע,
דְּאִינוּן רַמ"ח תֵּיבִין עִם אֵל מְלֶךְ נְאַמְן,
וּבְגִין דְּלֹא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תְּקִינוּ לְמַהֲדֵר
שְׁלִיחָא דְּצַבּוּרָא י"י אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת, וְכַד
יִשְׂרָאֵל אָמְרִין שְׁמַע, מְאַרִי חִיוּן שְׁמַטִּין
גְּדַפְיָהּוּ, בְּאֵן אָתַר, בְּכַנְפֵי מְצוּהָ דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (דְּבָרִים כב יב) עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת כְּסוּתָף אֲשֶׁר
תִּכְסֶּה בָּהּ, דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּמַעִיל הָאֲפוּד,
דְּפַעַמּוֹנִים וְרַמּוֹנִים אִינוּן לְקַבֵּל חֲלִיין וְקִשְׂרִין,
שׁוּלֵי הַמַּעִיל אִינוּן לְקַבֵּל כְּנָפֵי מְצוּהָ.

וְאִינוּן ה' קִשְׂרִין, לְקַבֵּל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל י"י
אֱלֹהֵינוּ י"י (דְּבָרִים ו ד), דְּאִינוּן לְקַבֵּל ה'
נִימִין דְּכְנוּר דְּדוּד דְּהִיָּה מְנַגֵּן מְאַלִּיו, י"ג
חֲלִיין כְּחֶשְׁבִּין אָח"ד, דְּקָלָא דְּנְגוּנָא סְלָקָא
בְּאָחַד, וְדָא ח"י בֵּין חֲלִיין וְקִשְׂרִין, לְכָל סְטַר,
סְלָקִין ע"ב, וְדָא אִיהוּ וְהוּכְן בְּחֶסֶד
כְּס"א (יִשְׁעִיָּה טז ה), חֶסֶד ע"ב, כָּל מְאָן
דְּאֲתַעֲטַף בְּעֵטוּפָא דְּמְצוּהָ, כְּאֵלוּ אֲתַקִּין
כְּרַסְיָהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינוּן
יְאֵהֲדוּנָה"י, לְכָל חַד אַרְבַּע אַנְפִּין וְאַרְבַּע
כְּסָא לְקַדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם יְאֵהֲדוּנָה"י, לְכָל אָחַד אַרְבַּע

גַּדְפִין סֶלְקִין ס"ד, וּתְמַנְיָא אַתְּוֹן יֵאֵהוּדוֹנָה יי,
 סֶלְקִין ע"ב, וּכְנַפֵי מַצּוּהָ (דף כו ע"א) אֹלְפִין
 רְזָא, דְּאִינוּן ח' חוּטִין לְכָל סֵטֵר, לְקַבֵּל אַרְבַּע
 אַנְפִין וְאַרְבַּע גַּדְפִין דְּכָל חִיָּה, וּבְחֻשְׁפִין זְעִיר
 דְּחִנוּף א"ז אִיהוּ שַׁד"י, אָז יִשִּׁיר בְּכָל אֶתֶר,
 וְאָמְרוּ מְאִירֵי מַתְנִיתִין, כֹּל מָאן דְּפָחִית לָא
 יִפְחֹת מִשְׁבַּע, וְכֹל מָאן דְּאוּסִיף לָא יוּסִיף עַל
 יי"ג, וְאִינוּן שְׁבַע לְקַבֵּל שְׁבַע יְמֵי בְּרֵאשִׁית,
 דְּרַמִּיזִין לְשְׁבַע שְׁמֵהֶן אַבְגִּית"ן וכו', וְעַלִּייהוּ
 אֲתָמֵר (ישעיהו ב) שְׁרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
 כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, דְּבַהוּן פְּרַחַת צְלוּתָא
 לְעֵילָא, וְאִינוּן תַּמָּן מ"ב, לְקַבֵּל מ"ב אֲזַפְרוֹת
 דְּאִינוּן בְּתַפְלִין דִּיד וּתְפִלִין דְּרִישָׁא, וְעַלִּייהוּ
 אֲתָמֵר (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
 יִי' וכו'.

וּשְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת יֵאֵהוּדוֹנָה יי
 עוֹלָם ע"ב, וּכְנַפֵי מַצּוּהָ
 מְלַמְדִים סוּד, שְׁהֵם ח' חוּטִים
 לְכָל צַד, כְּנַגְדֵי אַרְבַּע פְּנִים
 וְאַרְבַּע כְּנָפִים שֶׁל כָּל חִיָּה,
 וּבְחֻשְׁבוֹן קֶטֶן שֶׁל חִנוּף, א"ז
 הוּא שַׁד"י, אָז יִשִּׁיר בְּכָל מְקוֹם.
 וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כֹּל מִי
 שְׁפּוֹחַת, לֹא יִפְחֹת מִשְׁבַּע, וְכֹל
 מִי שְׁמוּסִיף, אֵל יוּסִיף עַל שֵׁשׁ
 עֶשְׂרֵה, וְהֵם שְׁבַע כְּנַגְדֵי שְׁבַע
 יְמֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁרוּמְזִים לְשְׁבַע
 שְׁמוֹת אַבְגִּית"ן וכו', וְעַלִּיהֶם
 נֶאֱמַר שְׁרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
 שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד,
 שְׁבַהֲנָן פּוֹרַחַת הַתְּפִלָּה לְמַעְלָה,
 וְהֵם שֵׁם מ"ב, כְּנַגְדֵי מ"ב
 אֲזַפְרוֹת שְׁהֵם בְּתַפְלִין שֶׁל יָד
 וּתְפִלִין שֶׁל רֵאשׁ, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר
 וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
 יֵהו"ה וכו'.

וְאוֹתָם תְּכַשִּׁיטֵי הַפְּלָה, תְּפִלִין
 שֶׁל רֵאשׁ עֲטֹרַת זָהָב בְּרֵאשׁ
 הַפְּלָה, וּתְפִלִין שֶׁל יָד טַבַּעַת
 הַזְּרוּעַ, הָרִי פְּלָה מִתְקַנָּת
 בְּתַכְשִׁיטִים שְׁלָה, צְרִיף לְקֵרָא
 לְחַתָּן שְׁלָה, זֶהוּ שְׁכַתוּב שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְהָרִי הֵם בְּחֻפָּה, צְרִיכִים
 הָעַם הַקְּדוֹשׁ לְעַמֵּד בְּעַמִּידָה
 בְּפִנְיֵיהֶם, עִם חֲזוֹן, לְבָרְכֵם בְּשְׁבַע
 בְּרֻכּוֹת וּלְקַדֵּשׁ אֶת הַחֲתָן עִם
 הַפְּלָה בְּרֵאשׁוֹנָה בְּקַדוּשִׁין,
 וּבְעַמֵּדֵם הָעַם הַקְּדוֹשׁ וְהַחֲזוֹן
 לְבָרֵךְ אוֹתָם, הַחִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שְׁהִיוּ מְנַגְּנוֹת בְּכַנְפֵיהֶם, תְּרַפִּינָה
 כְּנַפֵיהֶן.

שֶׁל תְּפִלִין זוֹ הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה,
 עֲלֵיהָ נֶאֱמַר וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי שָׁם יֵהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךְ וְיִרְאוּ
 מִמֶּךָ. שִׁי"ן עוֹלָה אוֹתִיּוֹתֵינוּ
 ש"ס, ה' שֶׁל יָד פְּהָה - שֵׁשׁ
 מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחַמְשָׁה, וּמֵאוֹתֵים
 אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצּוֹת
 בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הִנֵּה תְּרַנְי"ג, עַלִּיהֶם

וְאִינוּן תְּכַשִּׁיטִין דְּכָלָה, תְּפִלִין דְּרִישָׁא עֲטֹרַת
 זָהָב בְּרִישָׁא דְּכָלָה, וּתְפִלִין דִּיד טַבַּעַת
 דְּדְרוּעָא, הָא כְּלָה מִתְתַקְנָא בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָה,
 צְרִיף לְקֵרָא לְחַתָּן דִּילָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם
 ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָא אִינוּן בְּחוּפָּה, צְרִיכִין
 עֲמָא קַדִּישָׁא לְמִיקָם בְּעַמִּידָה קְדַמִּיהוּן, עִם
 חֲזוֹן, לְבָרְכָא לוֹן בְּשְׁבַע בְּרַכָּאן, וּלְקַדְשָׁא הַחֲתָן
 לְכָלָה בְּקַדְמִיתָא בְּקַדוּשִׁין, וּבְעַמֵּדֵם עֲמָא
 קַדִּישָׁא וְחֲזוֹן לְבָרְכָא לוֹן, חִיוּן קַדִּישִׁין דִּיהוּ
 מְנַגְנִין בְּגַדְפֵיהוּ תְּרַפִּינָה כְּנַפֵיהֶן.

שֶׁל תְּפִלִין דָּא אֵימָא עֲלָה, עֲלָה
 אֲתָמֵר (שם כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם
 יִי' נִקְרָא עֲלֵיךְ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ, שִׁי"ן סֶלִיק אַתּוּוֹי
 ש"ס, ה' דִּיד פְּהָה שְׁס"ה, וְרַמ"ח פְּקוּדִין
 דְּכִלְיָן בְּרַמ"ח תִּיבִין דְּקִרְיַאת שְׁמַע בְּאַרְבַּע
 פְּרָשִׁיּין, הָא תְּרַנְי"ג, עַלִּייהוּ אֲתָמֵר (שמות ג טו) זֶה
 שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכָרִי לְדוֹר דוֹר, שְׁמ"י עִם יי"ה
 שְׁכֻלוֹת בְּמֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיַאת שְׁמַע בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הִנֵּה תְּרַנְי"ג, עַלִּיהֶם

נאמר זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר. שמ"י עם י"ה - שס"ה, זכר"י עם ו"ה - רמ"ח, והפל תר"ג, התורה היא שמו של הקדוש ברוך הוא.

ועוד, ציצית היא כסא, התפלין הקדוש ברוך הוא יורד על הכסא, שקוראים אותו בקריאת שמע, הרי הקדוש ברוך הוא יושב על כסא - צריכים לעמד בשבילו בתפלת צמידה, שלשה חילות שלה באים עם זמירות שירות ותשבחות.

באותו זמן שהוא על כסאו, מה אומרים? אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. התקון הזה הוא לצדיקים גמורים שמתקנים כסא לקדוש ברוך הוא בציצית ומורידים אותו בתפלין, ועומדים לפניו בתפלה. לפנינו ציצית ותפלין הם כמו שור לעל וכחמור למשא, ובשבת נאמר בהם למען ינוח שורך וחרמורך. לרשעים הם קשר לכל המקטרגים שלהם, שפך הם עשרה הכתרים התחתונים, שהרי זה פנגד זה ברא הקדוש ברוך הוא, אבל הכתרים התחתונים הם קלפות אל הכתרים העליונים, שמתלבשות בהן עשר אותיות בתפלה שיהיו כפותים תחתיו הכתרים התחתונים.

ובזמן שצדיקים מתקנים בכנפי מצוה ובתפלין, נכנעים תחתיהם הכתרים התחתונים. באותו זמן יכנס המלך להיכלו, שהוא אדנ"י, כמו זה: יאהדונה"י, הרי המלך בהיכלו, מי שרוצה לשאל את שאלותיו יכנס, ומשום זה אדנ"י שפתי תפתח. בשלש הראשונות יסדר אדם את שבחו, כמו עבד שמסדר את שבחו לפני רבו, ששלש אלה כותבים כל הזכיות, ושלש האחרונות

שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, וכלא תר"ג, אורייתא איהי שמא דקודשא בריך הוא.

ועוד ציצית איהי כרסיא, תפלין קודשא בריך הוא דנחית על כרסיא, דקראן ליה בקריאת שמע, הא קודשא בריך הוא יתיב על כרסיא, צריכין למיקם בגיניה בצלותא דעמידה, תלת חיילין דילה אתיין בזמירות שירות ותושבחות.

בהוא זמנא דאיהו על כרסייה, מה אמרין א"ל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות, האי תקונא איהו לגבי צדיקים גמורים, דמתקנין כרסיא לקודשא בריך הוא בציצית, ונחתין ליה בתפלין, וקיימין קדמוהי בצלותא, לבינוניים ציצית ותפלין אינון פשור לעול וכחמור למשאוי, ובשבת אתמר בהון (שמות כג יב) למען ינוח שורך וחרמורך, לרשעים אינון קשורא לכל מקטרגין דלהון, דהכי אינון עשרה פתרין תתאין, דהא דא לקבל דא ברא קודשא בריך הוא, אבל פתרין תתאין אינון קליפין לגבי פתרין עלאין, דמתלבשין בהון עשר אתון בצלותא, למהוי כפויין תחותוי פתרין תתאין.

ובזמנא דצדיקיא מתקנין בכנפי מצוה ובתפלין, אתפפין תחותיהו פתרין תתאין, בהוא זמנא יעול מלפא בהיכליה דאיהו אדנ"י, פגוונא דא יאהדונה"י, הא מלפא בהיכליה, מאן דבעי למשאל שאלתוי יעול, ובגין דא (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוי, פעבדא דמסדר שבחוי קדם רביה, דאלין תלת פתבין פל זכוון, ותלת בתראין חתמין, ובגין דא צריך בר נש למהוי בהון פעבדא דמקבל פרס כמו עבד שמסדר את שבחו לפני רבו, ששלש אלה כותבים כל הזכיות, ושלש האחרונות

חותמים, ומשום זה צריך אדם להיות בהם כעבד שמקבל פרס מרבו והולך לו, ששם הוא בית קבול החותם של הקשר, והיא המלכות הקדושה.

באמצעות צריך לשאל, ששם ו' ו', אחד בעלי הפתיכה ואחד בעלי החתימה, והם ו' עליונה ו' תחתונה, כוללים שנים עשר פרקים. שלש הראשונות - הראש ושתי זרועות, שלש האחרונות - הגוף ושתי שוקים, הרי נפטר מן המלך. משום זה צריך לתת שלש פסיעות לאחור, וסוד הדבר - ויאסוף רגליו אל המטה.

תקן אחד עשר

בראשית בר"א שי"ת, ומה הוא? ששה היכלות כנגד ששת ימי בראשית. אלהי"ם, האם העליונה עליהם, שהיא היכל השביעי, וכמו שהאם העליונה הוציאה שש, כך האם התחתונה הוציאה שש, ומה הם? את השמים ואת הארץ, והם ששה כלים, שנאמר בהם פי ששת ימים עשה יהו"ה את השמים ואת הארץ, וההיכלות התחתונים הם פלים להיכלות העליונים.

ובשישראל היו מתפללים, כל ההיכלות הללו היו נפתחים אליהם, וכעת בגלות נאמר בהם כל השערים ננעלו, והשכינה מחוץ להיכלה, והקדוש ברוך הוא מחוץ להיכלו, והמלאכים הממנים על התפלות מחוץ להיכליהם. זהו שכתוב הן אראלם צעקו חצה, ואין לתפלות מקום להכנס, וזהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין מי בו ותפתח ותראהו את הילד והנה

מרביה והלך ליה, דתמן איהי בית קבול חותמא דקשורא ואיהי מלכותא קדישא.

באמצעות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מארי פתיכה וחד מארי חתימה, ואינון ו' עלאה ו' תתאה, פלילין תריין עשר פרקין, תלת קדמאין רישא ותריין דרועין, תלת בתראין גופא ותריין שוקין, הא אתפטור ממלכא, בגין דא צריך למיהב תלת פסיען לאחורא, ורזא דמלה (בראשית מט לג) ויאסוף רגליו אל המטה.

תקונא חד סר

בראשית (דף כו ע"ב) בר"א שי"ת, ומאי ניהו. שית היכלין לקבל שית יומי בראשית, אלהי"ם אימא עלאה עליהו, דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה אפיקת שית, הכי אימא תתאה אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ, ואינון שית מאנין, דאתמר בהון (שמות כ יא) פי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, והיכלין תתאין אינון מאנין להיכלין עלאין.

וכד ישראל הווי מצלאן, פל היכלין אלין הווי מתפתחין לגבייהו, וכען בגלותא אתמר בהון פל השערים ננעלו, ושכינתא לבר מהיכלה, וקודשא בריך הוא לבר מהיכליה, ומלאכיא דממנן על צלותין לבר מהיכליהון, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, ולא אית לון לצלותין אתר לאעלא, ודא איהו פל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ולית מאן דאפתח לון לאלין שערים, עד דיייתי מארי דדמעה, דאתמר ביה (שמות ב ו) ותפתח ותראהו את הילד והנה שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כשישראל פותחים בתשובה בבכיה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי יבאו, בזכות הבכיה שלו יתפנסו מן הגלות.

ויש היכל של דמעה שאין לה רשות לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון שאין לה רשות לפתח אלא בנגון, ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל בנגון, וזהו שכתוב והיה פנגן המנגן. ויש היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם שהיה מתעסק באור התורה.

ויש היכל של נבואה שלא נפתח אלא לאדם שהוא חכם גבור ועשיר, ויש היכל של יראה שנקרא היכל היראה, שלא נפתח אלא למי שיש בו יראה, ויש היכל של עניים שלא נפתח אלא לעניים שהיו מתעטפים לפני יהו"ה בתפלה, בעטוף של מצוה של ציצית ותפלין, ועליהם נאמר תפלה לעני כי יעטף.

ויש שער של צדיקים שלא נפתח אלא לצדיקים. זהו שכתוב זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו, וזהו השער של צדיק ח"י העולמים, שנאמר בו ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכעת בגלות נאמר בו הצדיק אבד. מה זה אבד? אבד לגבירה, ונאמר בו ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. ומשום שאין לו משלו, העניים צועקים בח"י ברכות התפלה אל ח"י העולמים, והרי הסתלק משם הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, ודא איהו בכי יבאו (ירמיה לא ח). בזכות בכיה דיליה יתפנשון מן גלותא.

דאית היכלא דדמעה, דלית לה רשו למפתח אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא, דלית לה רשו למפתח אלא בנגונא, ובגין דא דוד מתקרב ליה הוא היכלא בנגונא, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה פנגן המנגן, ואית היכלא דנהורא, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא.

ואית היכלא דנבואה, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר, ואית היכלא דיראה, דאתקרי היכל היראה, דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילו, ואית היכלא דעניים, דלא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא, בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועליהו אתמר (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף.

ואית תרעא דצדיקיא, דלא מתפתחא אלא לצדיקיא, הדא הוא דכתיב (שם קיח ב) זה השער ליי' צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט ח) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

ויבש, כמו שעני חרב ויבש, וסוד הדבר - יקוו הפנים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ואין שער פתוח אלא שער של דמעה, ומה היא בת עין? שדמעה יוצאת ממנה, ועליה נאמר שמרני פאישון בת עין, ובה והנה נער בכה, לקדוש ברוך הוא, שירחם עליה בגלות. זהו שכתוב אתה תקום תרחם ציון, משום שהיא לבת אש שנראתה למשה בסנה, שכתוב וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה, היא ב"ת מן בראשית, וזה בראשית.

תקן שנים עשר

בראשית הוא מאמר ראשון של הכל, כלול מעשר אמירות, והיא ל"ב אלהיים של מעשה בראשית ומצד שמאל נתנה, שהיא גבורה, אש אדמה, ומשום זה בלבת אש, ומשה היה מצד הלוים מהצד שלו ממש, ולמה התגלה לו בסנה? להראות שהיתה בדחק בין הקוצים, ועם כל זה והסנה איננו אפל, בשביל השושנים, שהם בניה, שהם ישראל, שהיו עתידים להיות בגלות בין הערב רב שהם קוצים, וזהו הסוד פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה, ואותך לא אעשה כלה.

הראה לו שכר הפלה, והיא לבת אש בין הקוצים, שהם הרשעים, כשהם דוחקים את השכינה ואת ישראל, השכר שלהם פלה, יוצאת השכינה הפלה מביניהם, ויבא הסתן בשבילה, וזהו שכר

בבית שני, ובגין דלית ליה מדיליה, עניין צווחין ב"ח"י ברכאן דצלותא, לגבי ח"י עלמין, והא אסתלק מתמן נביעו דכל ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין סתימין, ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה דעני חרב ויבש, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקוו הפנים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, ובה והנה נער בכה (שמות ב ו), לגבי קודשא בריך הוא, דירחם עליה בגלותא, הדא הוא דכתיב (תהלים קב יד) אתה תקום תרחם ציון, בגין דאיהי לבת אש דאתחזייא למשה בסנה, דכתיב (שמות ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוך הסנה, איהי ב"ת מן בראשית, ודא בראשית.

תקונא תריסר

בראשית (דף כו ע"א) מאמר קדמא דכלא, כלילא מעשר אמירן, ואיהי ל"ב אלהיים דעובדא דבראשית, ומסטרא דשמאלא אתיהיבת, דאיהי גבורה אשא סומקא, ובגין דא בלבת אש (שמות ג ב), ומשה הוה מסטרא דליואי מסטרא דיליה ממש, ואמאי אתגליא ליה בסנה, לאחזאה דהות בדוחקא בין הקוצים, ועם כל דא והסנה איננו אפל, בגין שושנים דאינון בנהא, דאינון ישראל, דהו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים, ודא איהו רזא (ירמיהו מו כח) פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיך שמה, ואותך לא אעשה כלה.

אחוי ליה אגרא דכלה, דאיהי לבת אש בין הקוצים דאינון חייביא, פד דחקין לשכינתא וישראל, אגרא דלהון פלה, נפקא שכינתא כלה

הפלה - והדחק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה, והדחק של הגלות של הערב רב את ישראל, ממחר להם את הגאולה, והרפיון שלהם מעבב לישראל את הגאולה, בגלל זה נראה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מתוך הקוצים.

בשהתקרב לשם לראות המעשה הזה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תקרב הלום, של נעליך. כאן רמז שהתפשט מן הגוף שלו, שהיא נעל, לגוף אחר שהתלבש כשהתקרב, ויש מי שיאמר שהוא אשתו, והכל אמת, זה וזה.

וכן נראה לו שבית המקדש, שהוא בנין של אדם, שעתידי להתקרב, ויבנה פעם אחרת על יד הקדוש ברוך הוא, זהו שפתיב גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון, משום שנאמר בו ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב, נאמר בבית המקדש בונה ירושלים יהוה.

ונאמר שם אצל אדם ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, זו חכמה, ויביאה אל האדם, זה עמוד האמצעי הדרגה של משה, והצלע הזו היא ודאי פלת משה, ועליה נאמר וירא אליו מלאך יהוה בלבת אש, שהיא בת יחידה שממנה יוצא אור התורה.

כמו זה נאמר ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו זו השכינה, שהיה בוכה בשבילה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי יבאו ובתחנונים אוכילים. בתחנונים ודאי, לקים וברחמים גדולים אקבצך.

בזמן הזה כל החיות יתעוררו

מביניהו, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא, ורפיון דילהון מעבב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מגו כובין.

כד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך (שמות ג ה), הכא רמז דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש כד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהו בנינא דבר נש דעתידי לאתחברא, ויתבני זמנא אחרא על ידא דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון (תגי ב ט), בגין דאתמר בו (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב, אתמר בבי מקדשא בונה ירושלים יי.

ואתמר התם לגבי אדם (בראשית ב כב) ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, דא חכמה, ויביאה אל האדם, דא עמודא דאמצעיתא, דרגא דמשה, והאי צלע איהו ודאי פלת משה, ועלה אתמר וירא אליו מלאך יי בלבת אש, דאיהי בת יחידה, דמנה נפיק נהורא דאורייתא.

בגוונא דא אתמר (שמות ב ו), ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו דא שכינתא, דהוה בכי בגינה, מיד ותחמול עליו, ודא הוא בכי יבאו ובתחנונים אוכילים (ירמיהו לא ח), בתחנונים ודאי, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיהו

ג ד ט).

בהאי זמנא כל חיון יתעורין בקלא, ועופין

מִצְפָּצְפִין בְּשִׁיר, לְקַבְּלָא בְּחֶדְוָה בְּגוּנָא,
 לְקַבְּלָא קְדוּשִׁין מִהֶחֱתָן, דְּאִינוּן קְדוּשׁ קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ וְכוּ' (שם ו א), וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
 מִעֲשָׂרָה, וְקְדוּשִׁין אִינוּן מִסְטָרָא דְחֻכְמָה
 דְּאִיהוּ י', קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל לִי' רֵאשִׁית
 תְּבוּאָתָה (ירמיהו ב א), רֵאשִׁית וְדָאי, וּמִתְבָּרְכִין
 בְּשֶׁבַע בְּרַכָּאן מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי
 בְּרַכָּה, וְעֲלָה אֲתָמֵר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרַכָּה
 אֶל בֵּיתְךָ, וְשֶׁבַע בְּרַכָּאן אִינוּן, בְּשַׁחֲרִית שְׁתַּיִם
 לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ
 שְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ, וְאִינוּן שְׁבַע סְפִירָן דְּכִלְיָן
 בְּחֶתָן וְכֻלָּה, וְדָא אִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוּמַר,
 הָא הֵכָא קְדוּשָׁה וּבְרַכָּה וְיַחּוּד, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
 אֲתַעֲרַ דְּוָד בְּכִנּוּר דְּאִיהוּ מְנַגֵּן מְאֵלִיו, בַּעֲשָׂרָה
 מִיָּנִי נִיגוּנִין: קְדָמָאָה בְּאַשְׁרֵי וְדָא בְּרֵאשִׁית.
 תְּקוּנָא תַלְמִיסַר

בְּקוּל, וְהַעוּפוֹת מְצַפְצְפִים
 בְּשִׁיר, לְקַבְּלָא אֶת הַבַּת בְּשִׁמְחָה
 בְּגוּנוֹן, לְקַבְּלָא קְדוּשִׁין מִהֶחֱתָן,
 שְׁהֵם קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְכוּ',
 וְאִין קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה,
 וְהַקְדוּשִׁין הֵם מִצַּד שֶׁל הַחֻכְמָה
 שְׁהִיא י', קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה
 רֵאשִׁית תְּבוּאָתָה, רֵאשִׁית וְדָאי,
 וּמִתְבָּרְכִים בְּשֶׁבַע בְּרַכּוֹת מִצַּד
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא בְּרַכָּה,
 וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר לְהַנִּיחַ בְּרַכָּה אֶל
 בֵּיתְךָ. וְשֶׁבַע בְּרַכּוֹת הֵן -
 בְּשַׁחֲרִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת
 לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ
 שְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ, וְהֵם שְׁבַע
 סְפִירוֹת שְׁכּוֹלוֹת בְּחֶתָן וְכֻלָּה,
 וְזֵהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוּמַר, הָרִי
 כְּאֵן קְדוּשָׁה וּבְרַכָּה וְיַחּוּד. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן מִתְעוֹרֵר דְּוָד בְּכִנּוּר שְׁהוּא
 מְנַגֵּן מְאֵלִיו בַּעֲשָׂרָה מִיָּנִי נִיגוּנִים,
 רֵאשׁוֹן בְּאַשְׁרֵי, וְזֵה בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנַת שְׁלִישֵׁי עֶשֶׂר

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֲשֶׁר־י, וְזֵהוּ
 אֲשֶׁר־י אֵלִישׁ, וְהוּא אֵהִי"ה אֲשֶׁר
 אֵהִי"ה, רֵאשׁ לְכָל הַרְאִשִׁים,
 וְעֲלֶיהָ נֹאמֵר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ
 כְּפָרְמֶל, וְזֵה תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ,
 וְדִלַּת רֵאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיָּה
 מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁר־י, הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב (בראשית ל יג) בְּאַשְׁרֵי פִי אֲשֶׁרוֹנֵי בְּנוֹת.
 מֵאֵן זְכִי לְאַעְלָא תְּמֹן, אֲשֶׁר לֹא הֵלֶךְ בַּעֲצַת
 רְשָׁעִים (תהלים א), דְּאִיהִי עֲצָה בִישָׂא
 מִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים
 לֹא עָמַד, מֵאֵן דֶּרֶךְ חֲטָאִים הֵהִיא דְאֲתָמֵר
 בָּהּ (משלי ל ב) כִּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת, אֲכֻלָּה
 וּמְחַתָּה פִּיָּה וְגוּמַר, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב,
 מֵאֵן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִי"ת אִימָן דְּעֶרְבֵי רַב,
 דְּאִיהִי מְטַמְּאָה כְּנֶדְהָ בְּמוֹשְׁבָּה, וְכֵן עֶרְבֵי רַב
 מְטַמְּאִין בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקָיָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ
 כְּנֶדְהָ.

כִּי אֲשֶׁרוֹנֵי בְּנוֹת.
 מִי זֹכֵה לְהַכְּנִס שֵׁם? אֲשֶׁר לֹא
 הֵלֶךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים, שְׁהִיא עֲצָה
 רַעָה מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
 וְרַע, וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד, מִי
 זֶה דֶּרֶךְ חֲטָאִים? אוֹתָהּ שְׁנֹאמֵר
 בָּהּ (משלי ל) כִּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת
 אֲכֻלָּה וּמְחַתָּה פִּיָּה וְגוּמַר.
 וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב, מִי זֶה
 מוֹשֵׁב לְצִים? זֶה לִילִית, אִמָּם שֶׁל
 עֶרְבֵי רַב, שְׁמֵטְמַאת כְּנֶדְהָ
 בְּמוֹשְׁבָּה, וְכֵן עֶרְבֵי רַב מְטַמְּאִים
 בְּמוֹשְׁבָם אֶת הַצַּדִּיקִים שְׁיוֹשְׁבִים
 בִּינֵיהֶם כְּנֶדְהָ.

ומי שדבק באשרי הנה, שהוא
כתר וראש של התורה, נאמר בו
והיה כעץ שתול על פלגי מים,
וזה עץ חיים, שנאמר בו ועלהו
לא יבול, וזה תקון ראשון.

השני בשיר זה חכמה, שר י',
ושלש יודיים הן י י י, והם
ראש וסוף ואמצע של האות י',
והם רמוזים בשם נסתר שהוא
יוד ה"י וא"ו ה"י. באלו השלש
שבח דוד המלך את בת המלך.
זהו שכתוב שיר למעלות, ל'
מעלות הן ודאי, אותן שלשים
דרגות שבהם הבת עולה לאב.
בחמשה נימין של פנור, שהם
חמש אזפרות שהזכיר חמש
פעמים יהו"ה במזמור הנה,
אחד - עזרי מעם יהו"ה, ב' -
יהו"ה שמרך, ג' - יהו"ה צלך,
ד' - יהו"ה ישמרך מפל רע, ה'
- יהו"ה ישמר צאתך ובוואך.
ובהם המלך אומר לכלה, צהלי
קולך בת גלים, בת עשרה
גלגלים, שעולה בהם יוד ה"א
וא"ו ה"א בעשרה מיני נגונים.
ובארבע חיות שעולה יהו"ה,
בשיר פשוט, כפול, משלש,
מרבע, שהוא יהו"ה, שקולו
עולה בגלי הים, וגלי הים
שלמעלה הם עשרה גלגלים,
ועליהם נאמר ידיו גלילי זהב
ממלאים בפרשיש, בשתי
זרועות הבת.

ובהם ששה פרקים, והם שש
דרגות של הכפא, שש מעלות
לכפא, וכשעולה בהם ו',
יתעוררו אליו לקבל אותו
השרפים בכנפיהם. זהו שכתוב
שרפים עומדים ממעל לו שש
כנפים וגומר, ומי שעולה על
כנפיהם ופורח בהם הוא ו',
כולל שש תבות היחוד של שמע

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתרא
ורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א)
והיה כעץ שתול על פלגי מים, ודא עץ
חיים, דאתמר ביה ועלהו לא יבול, והאי
תקונא קדמאה.

הננינא בשיר דא חכמה, שר י', ותלת יודיים
אנון י י י, ואינון רישא וסופא
ואמצעיתא דאת י', ואינון רמיזין בשמא סתים
דאיהו יוד ה"י וא"ו ה"י, באלין תלת שבח
דוד מלפא לברתא דמלפא, הדא הוא
דכתיב (תהלים קכא א) שיר למעלות, ל'
אינון ודאי, אינון תלתין דרגין, דבהון ברתא
סלקא לגבי אפא.

בחמש נימין דכנור, דאינון חמש אזפרות
דאדפיר חמש זמנין יהו"ה בהאי
מזמור, חד עזרי מעם יי', ב' יי' שמרך, ג'
יי' צלך, ד' יי' ישמרך מפל רע, ה' יי' ישמר
צאתך ובוואך, ובהון מלפא אמר לגבי כלה,
צהלי קולך בת גלים (ישעיהו י ל), בת עשרה
גלגלים, דסליק בהון יוד ה"א וא"ו ה"א,
בעשרה מיני נגונין.

ובארבע חיון דסליק יהו"ה, בשיר פשוט,
כפול, משולש, מרובע, דאיהו
יהו"ה, דקולו סלקא כגלי ימא, וגלי ימא
דלעילא אינון עשרה גלגלין, ועליהו
אתמר (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים
בפרשיש, בתריין זרועין דברתא.

ובהון שית פרקין, ואינון שית דרגין דכרסיא,
שש מעלות לכפא, וכד סליק ו' בהון,
יתערונו לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפייהו,
הדא הוא דכתיב (ישעיהו ב) שרפים עומדים
ממעל לו שש כנפים וגומר, ומאן דסליק על
גדפייהו ופרח בהון איהו ו', כליל שית תיבין דיתודא שמע ישראל,

ובְּגִינִיָּה אֶתְמַר (קהלת יב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וְגוֹמֵר.
וְכֵן סֵלְקָא בְּרַתָּא סֵלְקָא בְּתֵרִין דְּרוּעוּי דְּאִינוּן
חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּבַהוּן שִׁית פְּרָקִין דְּאִיהוּ
ו', וְרָזָא דְּמַלְאָה שְׂמַאלוּ תַּחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינוּ
תַּחְבָּקְנִי (שיר ב ו).

כֵּן סֵלְקָא הָאִי שִׁיר, סֵלְקָא בְּשִׁית תִּיבִין
דְּאִינוּן שְׂמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, וְכֵן נַחְתָּא,
נַחְתָּא בְּשִׁית, דְּאִינוּן פְּרוּף שֶׁם פְּבוּד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִגְוֹנָא כֵּן סֵלִיק סֵלִיק בְּשִׁית, וְכֵן
מְאִיף מְאִיף בְּשִׁית, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (שם ה
טו) שׁוֹקִיּוֹ עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וְעִשְׂרָה גְּלַגְלִין אִינוּן י', דְּאִינוּן לְקַבֵּל עֶשֶׂר
אַצְבָּעָאן דְּבִטְשִׁין בְּנִגְוֹנָא, חֲמֵשׁ
בְּחֲמֵשׁ, וְאִינוּן ה"ה, דְּסֵלְקִין בִּי בְּשִׁית דְּרַגִּין
דְּאִיהוּ ו', בֵּיה סֵלְקִין וְנַחְתִּין, וְאִיהוּ פְּגוּוֹנָא
דְּסֵלֶם, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית כח יב) וְהִנֵּה סֵלֶם מֵצֵב
אַרְצָה וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה מְלֶאכִי אֱלֹהִים עֲלִים
וַיְרִדִים בּוֹ, וְכֹלְא יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וַא"ו ה"א,
י"ד, וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, ו' הוּא גוּף,
כְּנָפֵי ה"ה, רֵאשׁוּ י', בּוֹ עוֹלָה
קוֹל הַנְּגוּן.

וְעוֹד ו' הִיא מְנוּרָה, שְׁלֹשָׁה קְנֵי
מְנוּרָה מְצַדָּה הֶאֱחָת וְגוֹמֵר, ו'
מְנוּרָה בְּאֶמְצַע, נֵר עַל רֵאשׁוּ י',
כְּשִׁשְׁרָה בְּאוֹת ו' נֶעֱשֶׂה ז', וְסוּד
הַדְּבָר - יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת.
כְּנֵר הַמְנוּרָה שְׁהִיא ו', וְשֵׁשׁ
קְנֵי הַמְנוּרָה שְׁהִם ה' ה', שֵׁשׁ
וַיִּזְן, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבַעַת
וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת, עַד שְׁעוֹלִים
לִי"ד, שְׁהוּא יְהוּ"ה, יו"ד ה"א
וַא"ו ה"א, וְזֵהוּ וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד,
י"ד כְּנֵר י"ד, וְעוֹלָה ה' בְּאוֹת
ו', וְאַחַר כֵּן עוֹלָה ו' בִּי שֵׁשׁ
פְּעֻמִּים עֶשֶׂר, עַד שְׁעוֹלָה
לְשֵׁשִׁים, וְהִם אוֹתִיּוֹת הַדְּבָקוֹת
בְּקִרְיַת שְׂמַע, שְׁבַעַתִּים נֶאֱמַר

הַנְּרוֹת (במדבר ח ב).
לְקַבֵּל מְנוּרָתָא דְּאִיהִי ו', וְשִׁית קְנֵי מְנוּרָתָא
דְּאִינוּן ה' ה', שִׁית וַיִּזְן, וְרָזָא דְּמַלְאָה
שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת (זכריה ד ב), עַד דְּסֵלְקִין
לִי"ד, דְּאִיהוּ יְהוּ"ה יו"ד ה"א וַא"ו ה"א,
וְדָא אִיהוּ וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, י"ד לְקַבֵּל י"ד,
וְסֵלְקָא ה' בְּאוֹת ו', וְלְבַתֵּר סֵלִיק ו' בִּי, שִׁית
זְמַנִּין עֶשֶׂר, עַד דְּסֵלִיק לְשִׁתִּין, וְאִינוּן אֶתְנוּן

הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַת שְׂמַע,

כָּל הַמְּשִׁים רְיוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים
מִצְנָנִים לוֹ גִּיהָנִם, וּשְׁלֹמָה אָמַר
עֲלֵיהֶם, הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֹׁלְמָה
שְׂשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְהֵם
שׁוּמְרִים [ס"א נוטלים] אֶת מִטָּתוֹ,
וּכְנַגְדָם שְׂשִׁים הֶמָּה מַלְכוּת, אֱלוֹ
זְכָרִים - וְאֱלוֹ נְקֻבוֹת, אֱלוֹ שֶׁל
קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁתִּקַּן מֹשֶׁה -
זְכָרִים, אֱלוֹ שֶׁל שְׁלֹמָה - נְקֻבוֹת,
וְאֱלוֹ בֵּית קְבוּל לְאַלֹּהָ, הַדְּרֻגוֹת
שֶׁל שְׁלֹמָה הֵן בֵּית קְבוּל לְדְרֻגוֹת
שֶׁל מֹשֶׁה, וּכְשֶׁמִּתְחַבְּרִים הַכֹּל
כְּאַחַד, שְׁלֹמֹה מִתְהַפֵּף לְמֹשֶׁה.
בְּתִקּוּנָם שֶׁל אַרְבַּע הָאוֹתוּת
נִתְקַן הַשִּׁיר, וְעֲלֵיהֶן נֶאֱמַר וְהִנֵּה
מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמַר, עֲלִים -
שְׂשִׁים, וְהֵן י"ה, וְיִרְדִּים - שְׂשִׁים,
וְהֵן ו"ה, וְכֵן גַּלְגְּלֵי הַיָּם עוֹלִים
בְּעֶשֶׂר, וְהֵן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א,
וְאַרְבַּע חַיּוֹת, כְּשֶׁעוֹלָה הַבַּת
בְּשִׁיר, הַנֶּשֶׁר נוֹטֵל י' בְּפֶה וְעַל
רֹאשׁוֹ, ו' בְּגוּף, ה"ה בְּכַנְפָּיהָ,
אָדָם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א רוֹכֵב
עַל הַכֹּל. וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם,
זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, זֶה יְהו"ה,
וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר, הֵם מְרַכְּבָה
לִשְׁם שֶׁל יְהו"ה, וְאָדָם עַל הַכֹּל.
בְּזַמַּן שֶׁהִיא עוֹלָה בְּכֹל הַתְּקוּנִים
הַלְלוּ, הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ. זְהוּ
שְׁפֵתוֹב כְּחוֹט הַשְּׁנִי שְׁפֵתוֹתֶיךָ
וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה. הֲרִי שְׁנֵי מִיָּנֵי
נְגוּנִים שְׁשַׁבַּח דְּוָד הַמֶּלֶךְ -
בְּאִשְׁרֵי בְּשִׁיר.

שְׂרִישֵׁי בְּבִרְכָּה, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה
הַעֲלִינָה, וְעֲלֵיהָ נֶאֱמַר בְּרָכִי
נַפְשִׁי אֶת יְהו"ה, מִזֹּו נִתְּנָה
בְּאָדָם נְשִׁמַת חַיִּים שֶׁנֶּאֱמַר בֵּה
חֲמֹשֶׁה תְּקוּנִים. מַה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא זֶן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּף
הַנֶּשֶׁמָה זָנָה אֶת כָּל הַגּוּף. מַה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ

דְּבָגְנִיּוּהוּ אֶתְמַר כָּל הַמְּשִׁים רְיוּחַ בֵּין הַדְּבָקִים
מִצְנָנִים (דף כח ע"א) לִיָּה גִּיהָנִם, וּשְׁלֹמָה עֲלֵיהֵו
אָמַר (שיר ג ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֹׁלְמָה שְׂשִׁים
גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְאֵינוֹן נְטָרִין (ג"א
נְטָלוּ) עַרְסִיָּה, וְלִקְבֻלֵיּוֹ (שם ו ח) שְׂשִׁים הֶמָּה
מַלְכוּת, אֱלִין דְּכוּרִין, וְאֱלִין נְוִקְבִין, אֱלִין
דְּקְרִיאַת שְׁמַע דִּתְקִין מֹשֶׁה דְּכוּרִין, אֱלִין
דְּשְׁלֹמָה נְוִקְבִין, וְאֱלִין בֵּית קְבוּל לְאַלִין, דְּרֻגִין
דְּשְׁלֹמָה אֵינוֹן בֵּית קְבוּל לְדְרֻגִין דְּמֹשֶׁה, וְכֵד
מִתְחַבְּרָן כְּלָא כְּאַחַד, שְׁלֹמֹה אֶתְהַפֵּף
לְמֹשֶׁה.

בְּתִקּוּנָן דְּאַרְבַּע אֲתוּון אֶתְקַן שִׁיר, וְעֲלֵיהֵו
אֶתְמַר וְהִנֵּה מִלֵּאכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמַר,
סְלָקִין תְּרִין וְאֵינוֹן י"ה, וְנִחְתִּין תְּרִין וְאֵינוֹן
ו"ה, וְכֵן גַּלְגְּלֵי יָמָא סְלָקִין בְּעֶשֶׂר, וְאֵינוֹן יו"ד
ה"א וְא"ו ה"א, וְאַרְבַּע חַיּוֹן, כֵּד סְלָקָא בְּרַתָּא
בְּשִׁיר, נְשָׂרָא נְטִיל י' בְּפוּמָא וְעַל רִישָׁהָ, ו'
בְּגוּפָא, ה"ה בְּגַדְפָּהָ, אָדָם יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א רְכִיב עַל כְּלָא, וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם,
דָּא סְלִיק עַל כְּלָא, וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, וּפְנֵי שׁוֹר, וּפְנֵי נֶשֶׁר,
אֵינוֹן מְרַכְּבָה לְשְׁמָא דְיְהו"ה, וְאָדָם עַל כְּלָא.
בְּזַמַּנָּא דֵּאִיהִי סְלָקָא בְּכֹל אֱלִין תְּקוּנִין, אִיהֵו
מְשַׁבַּח לָהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד
א) כְּחוֹט הַשְּׁנִי שְׁפֵתוֹתֶיךָ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה, הָא
תְּרִין מִיָּנֵי נְגוּנִין דְּשַׁבַּח דְּוָד מִלֵּפָא, בְּאִשְׁרֵי
בְּשִׁיר.

הַלְלוֹתָאָה בְּבִרְכָּה וְדָא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְעֲלָהּ
אֶתְמַר (תהלים קג א) בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי',
מַהֲאִי אֲתִיּוּהִיבַת בְּבִיר נֶשׁ נְשִׁמַת חַיִּים, דְּאֶתְמַר
בֵּה חֲמֹשֶׁה תְּקוּנִין, מַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן
כָּל עֲלֵמָא, הָכִי נְשִׁמַתָּא זָנָה כָּל גּוּפָא, מַה
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ נִרְאָה, הָכִי נְשִׁמַתָּא רוֹאֶה וְאֵינוֹ נִרְאָה,

מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם הכי נשמתא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, הכי נשמתא דנה את גופא, ורזא דנשמתא דאיהי שוה לקודשא בריך הוא, דא בינה, מ"י, ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשוה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו מארי מתניתין, חמשה דברים אליו, חמשה ודאי, בגין דאינון מסטרא דה' עלאה.

ואינון פלהו תקונין בלב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין, הלב רוּאָה, הלב שומע, הא תלת, ה' איהי חמש, ורוחא דפומא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא דא ו', ערקין דלפא אינון פחיילין בטר מלכהון, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, הכי מתנהגין ערקין דלפא לגבי רוחא הרי לך רוח בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלפא, ואיהו הוה רוח צפונית דבטש בכנור דדוד, ובהאי רוחא הוה בטש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ריאה, ובקנה סליק קול ללפא, ואיהו אש אוכלא, מאודנא ימינא דלפא דאיהי פלפי כבד, ומניה נפיק דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש, ואי לאו פנפי ריאה דנשבין על לפא, הוה אוקיד כל גופא, מחשבה בלפא ודא י', דה' ה' אנון אמירה ודבורא, ו' קלא כליל פלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור שירו ליי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (שם טו) הושיעה ימינך, ליהו"ה שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועליה

נראה, כף הנשמה רוּאָה ואינה נראית. מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, כף הנשמה יושבת בחדרי חדרים. מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם, כף הנשמה מלאה את כל הגוף. מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, כף הנשמה דנה את הגוף. וסוד הנשמה שיהיא שוה לקדוש ברוך הוא, זו בינה, מ"י, ועליה נאמר ואל מי תדמיוני ואשוה, אל מ"י ודאי, והרי פרשוהו בעלי המשנה חמשה דברים אלו, חמשה ודאי, משום שהם מצד ה' העליונה.

והם פלם תקונים בלב, כמו שבארוהו בעלי המשנה, הלב מבין, הלב רוּאָה, הלב שומע - הרי שלש. ה' היא חמש, הבל ורוח הפה שעולה בו קול ואמירה ודבור, זה ו', עורקי הלב הם כמו חילים אחר מלפם, וסוד הדבר - אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, כף מתנהגים עורקי הלב אל הרוח, הרי לך רוח בלב, שיוצא מאזן שמאל של הלב, והיא היתה הרוח הצפונית שהקתה בכנור דוד, וברוח הזו היה מכה בחמשת הנימים של הכנור, שהם חמש פנפי ראה, ובקנה עולה הקול ללב, והיא אש אוכלת, מאזן ימין של הלב שהיא פלפי כבד, וממנו יוצא הדבור, זהו שכתוב הלא כה דברי פאש, ואם לא פנפי הראה שנושבות על הלב, היה שורך כל הגוף. המחשבה בלב, וזה י', שה' ה' הם אמירה ודבור, ו' קול כולל הכל.

רביעי במזמור, ונהו הוא זרוע ימין. זהו שכתוב מזמור שירו נאמר הושיעה ימינך, והוא בגלות

עם השכינה, והוא תומך אותה, וסוד הדבר - וזרוע יהו"ה על מי נגלתה, וכו' שבועת הגאלה. זהו שכתוב נשבע יהו"ה בימינו וברזוע עזו, ועוד, חי יהו"ה שכבי עד הבקר.

וְלָמָּה נִקְרָאת זְרוּעַ יְהוָה? משום שכך היד בו י', חמש אצבעות ה', הקנה של הימין שהוא הזרוע, ו' הכתף, בו ה', וזה העמוד האמצעי שנקשר בימין, להקים בו שכינה בגלות, ומשה שהוא הדמות של העמוד האמצעי, נאמר בו (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו. והוא בוקע את מי התורה לזרע אברהם, שהוא ימין, להיות לו שם עולם, ונקשר בה' של אברהם, שהוא חמשה חמשי תורה, ובה השתלם משה, ומיד פשהשתלם נגלתה עליו הימין, וזהו זרוע יהו"ה על מי נגלתה.

החמישי בנגון, משום שהנגון הזה עולות ממנו כמה נגינות, עלמות מצד השמאל, שמשם רוח צפון היתה יורדת בכנור דוד והיה מנגן מאליו. זהו שכתוב והיה פנגן המנגן וגומר. ומשם יוצאים רעמים. זהו שכתוב ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומשם רעה התרעעה הארץ בתרועה, מצד של מטה כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים. באותו זמן שלשת האבות מתקשרים עם גבורה, ונעשים בה תרועה שברים תקיעה, ובהם רעה התרועעה וגומר, וזה יהיה בסוף הימים, וכל האותות הללו יהיו בארץ ישראל, משום ששם חברון, ששם קבורים האבות.

וְאִיהוּ בְּגִלוּתָא עִם שְׂכִינְתָא, וְאִיהוּ תְּמִיד לָהּ, וְרָזָא דְמְלָה (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו וברזוע עזו, ועוד (רות ג ג) חי יי' שכבי עד הבקר.

וְאִמְרֵי אֲתִקְרִי זְרוּעַ יְיָ, בְּגִין דְּכַף הַיָּד בִּיהּ י', חמש אצבעאן ה', קנה דימינא דאיהו דרועא ו', כתף ביה ה', ודא עמודא דאמצעינא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתא בגלותא, ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעינא, אומר ביה (ישעיה סג) מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בוקע מיא דאורייתא לגפי זרע אברהם דאיהו ימינא, למהוי ליה שם עולם, (דף כח ע"ב) ואתקשר בה' דאברהם, דאיהו חמשה חמשי תורה, ובה אשתלים משה, ומיד דאשתלים אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה.

חֲמִשָּׁאָה בְּנִגּוּן, בְּגִין דְּהֵאִי נִיגוּן סָלִיק מְנִיָּה כְּמָה נְגִינּוֹת, עוֹלִימָן מִסְטָרָא דְשְׂמָאֵלָא, דְּמִתְמָן רוּחַ צְפוּן הוּהּ נַחְתָּא בְּכִנּוֹר דְּדוֹד וְהוּהּ מְנַגֵּן מְאֵלִיו, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (מלכים ב ג טו) וְהָיָה פְּנֵגֶן הַמְּנַגֵּן וְגוֹמֵר.

וּמִתְמָן רְעָמִין נְפִקִין, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (איוב כו יד) וְרַעַם גְּבוּרוֹתָיו מִי יִתְבּוֹנֵן, וּמִתְמָן (ישעיה כד יט) רְעָה הִתְרַעְעָה הָאָרֶץ בְּתַרְוֵעָה, מִסְטָרָא דְמִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, מוֹט הִתְמוּטְטָה הָאָרֶץ בְּתַקִּיעָה, פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אָרֶץ בְּשִׁבְרִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא תֵּלֵת אַבְהֵן מִתְקַשְׁרִין בְּגְבוּרָה, וְאִתְעַבְּדוּ בְּהַ תְּרוּעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה, וּבְהוּן רְעָה הִתְרַעְעָה וְגוֹמֵר, וְדָא יְהֵא כְּסוּף יוֹמִיא, וְכָל אֲתִין אֵלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יְהוּן, בְּגִין דְּתִמָּן חֲבֵרוֹן דְּאַבְהֵן תִּמָּן קְבוּרִים.

הששי הללויה הללויה וְזֶה ה'ו', עָלָיו נֶאֱמַר לַיַּל שְׁמוֹרִים הוּא לַיהוָה, וְזֶהוּ הַעֲמוּד הָאֲמִצְעִי, וְסוּד הַדְּבָר - הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִם אֶת הַפְּתוּב כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת.

וְסוּד הַדְּבָר - מ"ה ש"הינה ה"ווא ש"יהינה, ובו מ"מכון ש"בתו ה"שגיח, משום שהוא הדמות של העמוד האמצעי. באותו זמן מתקנים סוד המשנה שאמר, אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש, שהינו האלף החמישי, ושורפים בתחלת שש, שהוא האלף הששי.

וכרי שלא יפרידו בין שש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת זוגו, צריך לבער שאור וחמץ, שהם ערב רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך, משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה, כמו שנאמר וַיֵּרָא הָעַם פִּי בִשְׁשׁ מִשָּׁה, וּפְרָשׁוּהוּ בִשְׁשׁ בִּשְׁשׁ הַשְּׁעוֹת הַלְלוּ עֲשׂוּ אֶת הָעֶגְלָה, וְהַפְּרִידוּ בֵּין ו"ה, שֶׁהֵם שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה, כִּי יִפְרִיד אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה.

שבגדרים הייתה מצה פרוסה לחם עני, עני ודאי, ובאותו זמן תקייה שלמה, כמו שחברתה שהיא מצה שלמה. זהו שכתוב והינה אור הלבנה כאור החמה, ולמה הייתה מצה פרוסה? משום שהסתלק ממנה ו', הרגל שלה, להיות בו כמו מצנה, ומצה פרוסה נשארה ד', ומשום זה מצה פרוסה ד', מצה שלמה ה',

פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו

שְׁתִּיתָא הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ וְדָא ה'ו', עָלֶיהָ אֶתְמַר (שמות יב מב) לַיַּל שְׁמוֹרִים הוּא לַיַּי', וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא, וְרָזָא דְמַלְאָה (ירמיה לא ו) הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְי' אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִם קָרָא (מִיכָה ז טו) כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת.

וְרָזָא דְמַלְאָה (קהלת א ט) מ"ה ש"הינה ה"ווא ש"יהינה, ובייה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגיח, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש דהיינו אלף חמשאה, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלף שתיתאה.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעיתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבער שאור וחמץ דאינון ערב רב, דלא יתחזיין בין שש דאיהו ו', ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעַם פִּי בִשְׁשׁ מִשָּׁה, וְאוּקְמוּהוּ בִשְׁשׁ, בְּאֵלִין שִׁית שְׁעִתִּין עֲבָדוּ יַת עֶגְלָא, וְאֶפְרִישׁוּ בֵּין ו"ה דְאִינוּן שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה, הָכִי יִפְרִישׁ לוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה.

דבגנייהו הות מצה פרוסה לחם עני עני ודאי, ובההוא זמנא תהא שלימה כגוונא דחברתה דאיהו מצה שלימה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כו) וְהָיָה אֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאֲמַאי הוֹת מִצָּה פְרוּסָה, בְּגִין דְאֶסְתַּלַּק מִנָּה ו' רַגְלָה דִּילָהּ לְמַהוּי בֵּיהּ כְּמִצָּה, וּמִצָּה פְרוּסָה אֶשְׁתַּאֲרַת ד', וּבְגִין דָּא מִצָּה

פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין

ומשום כף אומרים הלל גמור
והלל שאינו גמור בפסח, כנגד
מצה שלמה ומצה פרוסה.

ואומרים מרור, על שם ו'
שנפרד מה', וזה גרם לה'
שויםררו את חיייהם, הוא מרור
והיא מרה. זהו שכתוב קראן לי
מרה כי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשייה, בחמר, בקל
וחמר, בין אמות העולם.

וכי גרם זה? י' מן שד"י, הרשם
של הברית, שנתן משה בערב
רב, משום כף ירד משה
מדרגתו. זהו שכתוב לך רד כי
שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל
ידו עתידה השכינה להתיחד עם
הקדוש ברוך הוא. משום שהוא
הפריד אותם, הוא צריך ליחד
אותם, לתקן במה שחטא. קמו
כל החברים ונשקו אותו,
ואמרו: אם לא באנו לעולם
אלא לשמע את זה - די.

השביעי בנצוח, שהוא נצח
ישראל, ועליו נאמר וגם נצח
ישראל לא ישקר, ועליו נאמר
למנצח על אילת השחר, למנצח
על השמינית. מי השמינית?
הוד, והוא נצח עליה.

השמיני בהודאה, וכו' היה
משבח דוד הודו ליהו"ה, וזה
הוד ודאי, למנצח הודו, בהם
רמוזים נצח והוד, והם נסים,
וכו' שבח משה אז, זהו שכתוב
אז ישיר משה, משום שהוא הוד
שנתן למשה, אז תקרא ויהו"ה
יענה, והוא שמונה ימי מילה,
ואחריו ברית שהוא יסוד צדיק
העולם, וכו' התגלה י' של מילה,
עשירי לעשר ספירות, וההוד
הוא שמונה ימי החנוכה,
לארבעה ועשרים ימים, שהם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

גמור בפסח, לקבל מצה שלימה ומצה
פרוסה.

ואמרין מרור, על שם ו' דאתפרש מן ה',
ודא גרים לון דוימררו את חיייהם,
איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות
א כ) קראן לי מרה פי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשייה, בחמר בקל וחמר, בין אומין
דעלמא.

ומאן גרים דא, י' מן שד"י רשימו דברית,
דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית
משה מדרגיה, הדא הוא דכתיב (שמות לב ז) לך
רד כי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידיה
עתידה שכינתא ליחדא עם קודשא בריך הוא,
בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא לון,
לתקנא במה דחאב, קמו כלהו חבריא ונשקו
ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא
למשמע דא די.

שביעאה בנצוח דאיהו נצח ישראל, ועליה
אתמר (שמואל א טו כט) וגם נצח ישראל
לא ישקר, ועליה אתמר (תהלים כב א) למנצח על
אילת השחר, למנצח על השמינית (שם יב
א). מאן שמינית הוד, ואיהו נצח עליה.

תמינאה בהודאה, וביה הוה משבח דוד
הודו ליי', ודא הוד ודאי, למנצח
הודו, בהון רמיזין נצח והוד, ואינון נסין,
וביה שבח משה אז, הדא הוא דכתיב (שמות טו
א) אז ישיר משה, בגין דאיהו הוד דיהיב
למשה, (ישעיה נח ז) אז תקרא ויי' יענה, ואיהו
תמינא יומין דמילה, ובתריה ברית דאיהו יסוד
צדיקא דעלמא, וביה אתגליא י' (דף כט
ע"ב) דמילה, עשיראה לעשר ספירן, ואיהו
הוד תמינא יומי דחנוכה, לארבעה ועשרין
יומין, דאינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ומיד דעלה זית טרף

בפיה, שְׂרִיא כ"ה על יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה בְּכֶסֶלֹו, וְאֵלֶיךָ אֵינֹון כ"ה אֲתוֹן דִּיחֻדָּא, דְּאֵינֹון שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגֹומֵר, וְדָא אֵיהוּ חֲנוּכָּה חֲנוּכָּה פ"ה.

אַבְרָם נִצַח אֲתָמֵר בֵּיהּ (בראשית ח ד) וּתְנַח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּגִין דְּנִצַח בֵּיהּ רְמִיז

נח צדיק, וּבֵיהּ וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד (שם ו יט), כִּד לֹא נִטְרִין יִשְׂרָאֵל בְּרִית מִילָה מִתְגַּבְּרִין אֹמִינִין דְּעֲלָמָא דְּאֵינֹון הַמִּים הַזֵּדוֹנִים, וְכִד נִטְרִין לִיהּ אֲתָמֵר בְּהוֹן (שם ח ה) וְהַמִּים הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, עַד הַחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי דָּא י' דְּמִילָה, דְּאֵיהִי מְלָכוּת, עֲשִׂירָאָה לְעֶשֶׂר סְפִירָן.

וְעֵקֶב בַּהֵיחִיא יִרְכָּא אֲתָמֵר בֵּיהּ (שם לב לב) וְהוּא צוֹלַע עַל יִרְכוֹ, דְּפָרַח מִנִּיהּ י',

וְאֲשָׁתָּאָר עֵקֶב, וְרִזָּא דְּמִלָּה הוּא יִשׁוּפְדָּר רֵאשׁ וְאָתָּה תְּשׁוּפְנֹו עֵקֶב (שם ג טו), כִּד אֲשָׁתְלִימַת סוּפָה בִּירְדָּה דִּילָּה, אֲתָמֵר בִּיעֵקֶב (שם לג יח) וְיִבְא יַעֲקֹב שְׁלָם, וְיַעֲקֹב וְדָאִי אֵיהוּ דִּיוֹקְנָא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא מְסֻטְרָא דְּלָבָר, וְהָא מִשָּׁה תַמָּן הָוָה, אֶלָּא מְסֻטְרָא דְּלָגָאוּ הָוָה, דָּא מְגוּפָא, וְדָא מִנְשֻׁמְתָא, וּבְגִין דָּא תְרִין יִרְכִין דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא שְׁלִים אֵינֹון נִצַח וְהוּד.

וּמַתִּי יִהְיֶה עַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא שְׁלִים, כִּד אֲתַחֲבֵר בְּשִׁנְתָּא, הָדָא הוּא

דְּכִתִּיב (שם יז) וְיַעֲקֹב נָסַע סַכְתָּה וַיִּכֶן לוֹ בַּיַּת, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (שם כ כב) וַיִּכֶן יִי אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע, בַּהֵהוּא זְמַנָּא דְּאֲתַחֲבֵר עִמָּה, וְיִבְא יַעֲקֹב שְׁלָם (שם לג יח), בַּהֵהוּא זְמַנָּא תַהָא סוּפָה שְׁלִימְתָא, כ"ו ה"ס, יֵאֱהֻדוּנָה י'.

קָם רַבִּי אֱלֻעָזָר וְאָמֵר, אַבָּא אַבָּא, אֲמַאי אֲתָמֵר בִּיּוּמָא קַדְמָאָה דְּסַפּוּת, וּלְקַחְתֶּם לְכֶם בֵּיוֹם הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר (ויקרא כג ג), אָמֵר לִיהּ בְּרִי מְאֵנִי קַרְבָּא בִּימִינָא נְטָלִין לוֹן, וּבְאַלִיין הָרֵאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר? אָמֵר לוֹ: בְּנִי, אֶת כְּלֵי הַקֶּרֶב נוֹטְלִים

וְעַד, וּמִיָּד שְׁעָלָה זֵית טָרְף בְּפִיָּה, שׁוּרָה כ"ה על יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה בְּכֶסֶלֹו, וְאֵלוּ הֵם כ"ה אוֹתוֹת הַיְחֻד, שְׁהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגֹומֵר, וְזָה הוּא חֲנוּכָּה, חֲנוּכָּה כ"ה.

אַבְרָם בְּנִצַח נְאֻמֵר וּתְנַח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, מְשׁוּם שְׁנַצַח בּוֹ רְמִיזוּ נח צדיק, וּבּוֹ וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד, כְּשֵׁלָא שׁוּמְרִים יִשְׂרָאֵל בְּרִית מִילָה, מִתְגַּבְּרִים אֲמוֹת הָעוֹלָם, שְׁהֵם הַמִּים הַזֵּדוֹנִים, וּכְשׁוּמְרִים אוֹתוֹ, נְאֻמֵר בְּהֵם וְהַמִּים הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, עַד הַחֲדָשׁ הָעֲשִׂירִי, זָה י' שֶׁל מִילָה, שְׁהִיא מְלָכוּת, הָעֲשִׂירִית לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת.

וְיַעֲקֹב בְּאוֹתָהּ יִרְדָּה נְאֻמֵר בּוֹ, וְהוּא צוֹלַע עַל יִרְכוֹ, שְׁפָרַחָה מִמְּנוּ י', וְנִשְׁאָר עֵקֶב, וְסוּד הַדְּבָר - הוּא יִשׁוּפְדָּר רֵאשׁ וְאָתָּה תְּשׁוּפְנֹו עֵקֶב. כְּשִׁנְשֻׁלְמָה סְפָה בִּירְדָּה שְׁלָה, נְאֻמֵר בִּיעֵקֶב וְיִבְא יַעֲקֹב שְׁלָם, וְיַעֲקֹב הוּא וְדָאִי דְּמוּתוֹ שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי מִצַּד הַחִיצוֹנִי, וְהָרִי מִשָּׁה הָיָה שָׁם, אֶלָּא מֵהֵצֵד שְׁלַפְנַיִם הוּא הָיָה, זָה מְהַגּוּרָף - וְזָה מְהַנְשֻׁמָּה, וּמְשׁוּם זָה שְׁתֵּי הַיִּרְכִּים שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁלָם הֵם נִצַח וְהוּד.

וּמַתִּי יִהְיֶה הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁלָם? כְּשִׁמְתַּחֲבֵר עִם הַשְּׁכִינָה. זְהוּ שְׁכִתּוּב וְיַעֲקֹב נָסַע סַכְתָּה וַיִּכֶן לוֹ בַּיַּת. זְהוּ שְׁכִתּוּב וַיִּכֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֹּלַע. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁתַּחֲבֵר עִמָּה, וְיִבְא יַעֲקֹב שְׁלָם, בְּאוֹתוֹ זְמַן תַּהֵיחֵ הַסְּפָה שְׁלָמָה, כ"ו ה"ס, יֵאֱהֻדוּנָה י'.

קָם רַבִּי אֱלֻעָזָר וְאָמֵר: אַבָּא אַבָּא, לְמָה נְאֻמֵר בֵּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שֶׁל סַפּוּת, וּלְקַחְתֶּם לְכֶם בֵּיוֹם בְּנִימִין, וּבְכֵלֵי הַקֶּרֶב הִלְלוּ רְשׁוּמִים

ישראל שמנצחים בדין. משל למלך שהיה לו דין וקרב עם שבעים אמות, ולא היו יודעים מי נצח בדין. ושואלים אותו, מי נצח בדין? אמר, תסתכלו באלו שרשומים עם כלי קרב בידיהם ותדעו מי נצח בדין. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, זה אתרוג, שהיא שכניה, הלב, שהוא העקר של כל האיברים של הגוף, שהם שלשה הדסים, ולולב, ושני בדי ערב. הלב באמצע, והאיברים סביב סביב לו. ומשום כך אתרוג זו שכניה, וכך פשוטה בעלי המשנה, אם נטלה בוכנתו ואם עלה חזזית על רבו, פסול, משום שהוא דומה לשכניה, שנאמר בה פלך פה רעיתי ומום אין בך.

בפת תמרים זה לולב, ועליו נאמר נפרצו עליו פסול, משום שזה הוא מקצץ בנטיעות, מי שמברך עליו ביום ראשון של ספות, משום שהוא קשור ויחוד של הכל, ח"י העולמים, שהוא כנגד שמונה עשרה חליות של השדרה, ומשום זה פשוטה בעלי המשנה, לולב דומה לשדרה, וסוד הלולב - צדיק פתח ופרח, וזהו כי כל בשמים ובארץ, ותרגם אונקלוס שאחוז בשמים ובארץ.

וצריך לנענע שמונה עשר נענועים לששה צדדים, שהם חותם מזרח ביה"ו וכו', שש היות שיש בהם שמונה עשרה אותיות, וכלם רמוזים בספר יצירה בששה צדדים, וכך פשוטה בעלי המשנה, מולך ומביא למי שארבע רוחות העולם שלו, מעלה ומוריד למי ששמים וארץ שלו.

שרשה הדסים - גוף עם שתי זרועות, והם כנגד העין וכנפי

מאני קרבא אינון ישראל רשימין הנצחין דינא, מתל למלכא דהיה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הוו ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר תסתכלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר דא אתרוג, דאיהי שכנתא, לבא, דאיהו עקרא דכל אברין דגופא, דאינון תלת הדסים, ולולב ותרי בדי ערבה, לבא באמצעיתא, ואברין סחור סחור ליה, ובגין דא אתרוג דא שכנתא, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, אי נטלה בוכנתו, ואי עלה חזזית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי לשכנתא, דאתמר בה (שיר דז) פלך יפה רעיתי ומום אין בך.

בפת תמרים דא לולב, ועליה אתמר נפרצו עליו פסול, בגין דדא איהו מקצץ בנטיעות, מאן דמברך עלה ביומא קדמא דספות, בגין דאיהו קשורא ויחודא דכלא, ח"י עלמין, דאיהו לקבל ח"י חולין דשדרה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה לשדרה, ורזא דלולב צדיק פתח ופרח, ודא איהו (דה"א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ותרגם אונקלוס דאחיד בשמיא ובארעא.

וצריך לנענעא ח"י נענועין בשית סטרין, דאינון חותם מזרח ביה"ו וכו', שית הוי"ת דאית בהון תמני סרי אתון, וכלהו רמיזין בספר יצירה בשית סטרין, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, מולין ומביא למאן דארבע רוחות העולם דיליה, מעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא דיליה.

תלת הדסין גוף ותרין זרועין, ואינון לקבל עינא וכנפי עינא, תרי בדי ערבות לקבל

העין, שני בדי ערבות כנגד שתי שוקים וכנגד שתי שפתים, וכשהם כלם אגדה אחת עם לולב, שהוא שדרה, מה כתוב? אמרתי אעלה בתמר. א' אתרוג, ע' ערבה, ל' לולב, ה' הדס. כלם נעשים כנגד ארבעת מיני המרפכה, הרוכב בהם הוא יהו"ה, וצריך לסדר בהם בהקפה, כמו המזבח, ולמי? לגן שנגטעו בו הנטיעות הללו, וסוד הדבר - נקבה תסובב גבר, נקבה נ' מן גן, גבר ג' מן גן. ג"ן הוא כולל שלשה וחמשים סדרים של תורה שבכתב, ושבעת ימי ספות - הרי ששים, כנגד ששים מסכתות.

שמיני עצרת חג בפני עצמו, בו נביעת התורה, להשקות את האילן שהוא נטוע בגן, ושרשו וענפיו הוא כמו חוג הארץ, שכל החגים נחגגים בו.

התשעין ברנה, וזהו רננו צדיקים ביהו"ה, וזו דרגת צדיק ח"י העולמים, משם רנה, ובו הגאולה. זהו שכתוב (ירמיה כג ה) צמח צדיק ומתחתיו יצמח, מתחתיו ודאי, אותה שהיא עשירית לכל, וצדיק נוטל משמאל, והעמוד האמצעי מימין. זהו שכתוב מימינו אש דת למו.

באותו זמן שיהיו שני השמות כאחד, מתעוררת בת המלך בשיר השירים ומשלי וקהלת, שהם שלשת אלפים משל, שלש יודי"ן, שהן שלש טפות המח, שיודרות מן י'. ולאן נמשכו? אל הצדיק שהוא קשת הברית, ומה שהיה קטן נעשה גדול, וסוד הדבר - שופר הולך פזר גדול. מתי יהיה זורק חץ בדיוקן זה:

פתח רבי שמעון ואמר:

תרין שוקין, ולקבל תרין שפון, וכד אינון פלהו אגודה חדא בלולב דאיהו שדרה, מה פתיב (שיר השירים ז ט) אמרתי אעלה בתמר, א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הדס, פלהו אתעבידו לקבל ארבע מינין דמרפכתא, הרוכב בהון איהו יהו"ה (דף כט ע"ב) וצריך לסדרא בהון בהקפה, כגוונא דמזבח, ולמאן לגן, דאתנטעו אלין נטיעין ביה, ורזא דמלה נקבה תסובב גבר (ירמיה לא כא), נקבה נ' מן גן, גבר ג' מן גן, ג"ן הוא כליל תלת וחמשין סדרין דאורייתא דבכתב, ושבע יומין דסופות, הא שתין לקבל שתין מסכתות.

שמיני עצרת חג בפני עצמו, ביה נביעו דאורייתא, לאשקאה אילנא, דאיהו נטוע בגן, ושרשו וענפוי איהו, כגוונא דחוג הארץ (ישעיה מ כב), דכל חגין מתחגגין בה.

התשעאה ברנה ודא איהו רננו צדיקים בי"י (תהלים לג א), ודא דרגא דצדיק ח"י

עלמין, מתמן רנה, וביה פורקנא, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג ה) צמח צדיק, (זכריה ו יב) ומתחתיו יצמח, מתחתיו ודאי, ההיא דאיהו עשירית לכלא, וצדיק נוטל משמאלא, ועמודא דאמצעיתא מימינא, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

בההוא זמנא דיהון תרין שמהן פחדא, אתערא ברשא דמלפא, בשיר השירים ומשלי וקהלת, דאינון (מ"א ה יב) שלשת אלפים משל, תלת יודי"ן, דאינון תלת טפין דמוחא, דנחתין מן י', ולאן אתמשכו לגבי צדיק, דאיהו קשת הברית ומה דהנה קטן אתעביד גדול, ורזא דמלה שופר הולך פזר גדול, מתי יהא זריק חץ בדיוקנא דא.

פתח רבי שמעון ואמר, עלאין אתתקנו

עליזנים, התפקנו והנדרזו בכלי קרב אל הנחש, שהוא מקנן בהרים הגדולים, והוא הרג את אדם הראשון, ואת כל הדורות שהיו אחריו, ומשום זה הכרוז יוצא בכל יום: מי שהורג את אותו הנחש שמקנן בהרים הגדולים, נותנים לו את בת המלך, שהיא תפלה, שיושב על המגדל, שנאמר בה מגדל עז שם יהו"ה בו ירוץ צדיק ונשגב.

ביתים בא רועה הנאמן בכמה צאן ושורים ותישים, ומטה בידו, העלה עיניו למגדל, וראה איש אחד, עלם צדיק שמו, שהיה יושב על המגדל, וקשת בידו, והיה זורק חצים לנחש, והוא פזר גדול, והנחש לא היה מחשיב אותם.

והקשת היא לשון הפה, אגוז הקשת של הפה חוט השני, חוט של קשת, שבו היה הצדיק זורק חצים, שהם דברי תפלה, אל הנחש, והנחש לא היה מחשיב אותם, ולא בגלל חלשתו של אותו צדיק ח"י העולמים, אלא בגלל חלשתו של אותו שזרק אותם, שהוא הצדיק שלמטה ממנו, כשאינו שלם, ומשום כך לא החשיב אותם.

עד שבא רועה הנאמן ונטל חץ אחד וזרק אליו זה אחר זה בתפלתו. עד יפלח חץ כבודו של הנחש, שהוא סמא"ל אל אחר, ששם יסודו ועקרו, ומשום כך הכבד פועס. במה הוא כועס? במרה שהיא דבוקה בו, וזה סם המות, הנקבה שלו. הנזב שלו יותרת הכבד, נקראת יותרת, שאחר שעשתה נאופין היא נותנת שירים לבעלה, והנזב היא שפחה שלו, במרה כועס, ובנזב הורג. המרה היא הפרצוף שלו, היותרת - זנב שלו, כמו

ואזדרזו במאני קרבא לגבי חו"א, דאיהו מקננא בטורין רברבין, ואיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דהו אבתריה, ובגין דא פרוזא נפיק בכל יומא, מאן דקטיל ההוא חו"א דאיהו מקננא בטורין רברבין, יהבין ליה ברפא דמלפא, דאיהי צלותא, דיתבי על מגדלא, דאתמר בה (משלי יח) מגדל עז שם יי' בו ירוץ צדיק ונשגב.

אדהכי הא רעיא מהימנא קא אתי, בכמה צאנין ותורין ואמרין, וחוטרא בידיה, סליק עיניה למגדלא, וחמא חד בר נש עולימא צדיק שמייה, דהוה יתיב על מגדלא, קשתא בידוי, והוה זריק חצים לגבי חו"א, ודא איהו פזר גדול, וחויא לא הוה חשיב לון.

וקשתא איהו לישנא דפומא, אגוזא דקשתא דפומא, חוט השני חוט של קשת, דביה הוה צדיק זריק חצין, דאינון מלולין דצלותא, לגבי חו"א, וחויא לא הוה חשיב לון, ולא בגין חלישו דצדיק ח"י עלמין, אלא בגין חלישו דהוה דזריק לון דאיהו צדיק דלתתא מניה, פד לאו איהו שלים, ובגין דא לא חשיב לון.

עד דאתא רעיא מהימנא, ונטיל חץ חד וזריק לגביה, דא בטר דא בצלותיה, (שם זכג) עד יפלח חץ כבודו דחו"א, דאיהו סמא"ל אל אחר, דתמן יסודיה ועקריה, ובגין דא הכבד פועס, במאי פועס, במרה דאיהי דבוקה ביה, ודא סם המות נוקבא דיליה, ונבא דיליה יותרת הכבד, יותרת אתקריאת, דבטר דעבידת נאופין יהיבת שיורין לבעלה, וזנבא איהי שפחה דיליה, במרה כעיס, ובזנבא קטיל, מרה איהי פרצוף דיליה, יותרת זנב דיליה,

פְּגוּוֹנָא דְאָדָם, דְּעֵבִיד לִיה פְּרָצוּף וּלְבַתֵּר זָנֵב,
 דְּהֵאִי אָדָם רַע אֲתַקְרִי, וְדָא פְּגוּוֹנָא דְדָא, דָּא
 אָדָם דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְחַיִּי, וְדָא אָדָם
 דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְבַתֵּר דִּיפְלַח חִץ פְּבִדוּ, זֶרַע יוֹרָה פּוּחֵץ לְגַבֵּי
 כְּלָה, יו"ד זֶרַע דְּאֲתַמְשֵׁף מִינִיה וְדָא
 ז', וְאֲתַמֵּר בָּהּ (שמואל א ב כ) לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה,
 וְדָא בַת עֵינַן, בֵּית קַבּוּל לְזֶרַע דְּאִיהוּ ז' וְדָאִי,
 מְאִי מַטְרָה, דָּא יֵרַח בֶּן יוֹמוֹ, סִיְהֵרָא קְדִישָׁא,
 מַטְרָה אִיהִי וְדָאִי לְבַת עֵינַן, נְקוּדָה זְעִירָא
 מְלַגְיוֹ, לְגַבְיָה הוּה שְׁלַח חֲצִים בְּרַחֲמֵי דְעֵינַן,
 מַטְרָה וְדָאִי שְׁכִינְתָא, דְּאִיהִי אֲגִינַת עַל יִשְׂרָאֵל
 מְחוּיָא בִישָׁא סַמָּא"ל.

וְרַמָּאן (דף 2 ע"א) דְּאִיהִי אֲגִינַת עֲלִיָּה, אֲתַמֵּר
 בֵּיהּ (תהלים צא ה) לֹא תִירָא מִפְּחַד לִילָהּ
 מִחֵץ יַעֲוֹף יוֹמָם, בְּאֲבָרְתוֹ יֶסֶף לָךְ, דָּא אֲבָר
 מִן חַחֵי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה, אֵינֻן
 ה"ה, דָּאֵת ז' אִיהוּ אֲבָרְתוֹ כְּלוּל י"ו, גּוּפָא
 דִּילִיָּה ו', רִישָׁא דִּילִיָּה י', גְּדַפּוּי ה"ה, וּבְגִין
 דָּא וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסוּחְרָה אֲמַתּוֹ,
 צְנָה וְסוּחְרָה שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, אֲמַתּוֹ
 דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, רִישָׁא דִּילִיָּה חֲכֻמָּה
 עֲלָאָה, צְדִיק אִיהוּ בְּצִלְמוֹ כְּדֻמוֹתוֹ, זַפְּאָה אִיהוּ
 מָאן דְּנָטִיר בְּרִית מִילָה, וְאוּרִייתָא דְאִיהוּ
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּתַרוּיָיהוּ מְגִינִין עֲלִיָּה,
 חַד בְּעֲלָמָא דָּא, וְחַד בְּעֲלָמָא דְאֲתִי.

תְּקוּנָא אַרְבֵּיסֵר

בְּרַאשִׁית, עֲלָה אֲתַמֵּר (שמות כג יט) רַאשִׁית
 בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יִי'
 אֲלֵהִי"ף, לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלָב אָמוֹ, תָּא חֲזִי
 חֲכֻמָּה עֲלָאָה עֲלָה אֲתַמֵּר (שם יג כ) קָדַשׁ לִי כָל
 בְּכֹר, דְּכָל בְּפוּרִים עַל שְׁמָה אֲתַקְרִיאוּ,
 וְשְׁכִינְתָא מִתְמָן אֲתַקְרִיאַת בְּכוּרָה, חֲכֻמָּה וְדָאִי

שְׂאָדָם שְׁעֵשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וְאַחַר
 כֶּף זָנֵב, שְׁהָאָדָם הִזָּה נִקְרָא רַע,
 וְזֶה כְּמוֹ זֶה, זֶה אָדָם הִרְאִשׁוֹן
 שְׁנַטְל מֵעֵץ הַחַיִּים, וְזֶה אָדָם
 שְׁנַטְל מֵעֵץ הַמּוֹת.

אַחַר שִׁיפְלַח חִץ פְּבִדוּ, זֶרַע יוֹרָה
 פּוּחֵץ לְגַבֵּי כְּלָה, יו"ד זֶרַע
 שְׁנַמְשֵׁף מִמֶּנּוּ, וְזֶה ז', וְנֶאֱמַר בָּהּ
 לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה, וְזוֹ בַת עֵינַן,
 בֵּית קַבּוּל לְזֶרַע שְׁהוּא ז' וְדָאִי.
 מַה זֶה מַטְרָה? זֶה יֵרַח בֶּן
 יוֹמוֹ, הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה, מַטְרָה
 הִיא וְדָאִי לְבַת עֵינַן, נְקוּדָה קְטַנָּה
 מִבְּפָנִים, אֲלֵיָּה הוּא שׁוֹלַח חֲצִים
 בְּאֲהַבַת הָעֵינַים, מַטְרָה וְדָאִי
 הַשְׁכִּינָה, שְׁהִיא מְגַנָּה עַל יִשְׂרָאֵל
 מְהַנְחֵשׁ הָרַע סַמָּא"ל.

וְרַמָּי שְׁהִיא מְגַנָּה עֲלֵיו, נֶאֱמַר בּוֹ
 לֹא תִירָא מִפְּחַד לִילָהּ מִחֵץ יַעֲוֹף
 יוֹמָם, בְּאֲבָרְתוֹ יֶסֶף לָךְ, זֶה אֲבָר
 מִן חַחֵי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו
 תִּחְסֶה, הֵם ה"ה, שְׂאוֹת ז' הִיא
 אֲבָרְתוֹ כְּלוּל י"ו, הַגּוּף שְׁלוֹ ו',
 הִרְאִשׁוֹ שְׁלוֹ י', כְּנָפָיו ה"ה,
 וּמִשׁוּם זֶה וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה
 צְנָה וְסוּחְרָה אֲמַתּוֹ. צְנָה וְסוּחְרָה
 שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחַתוֹנָה, אֲמַתּוֹ
 זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, הִרְאִשׁוֹ שְׁלוֹ
 חֲכֻמָּה הָעֲלִיוֹנָה, הַצְּדִיק הוּא
 בְּצִלְמוֹ כְּדֻמוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי הוּא מִי
 שְׁשׁוּמֵר בְּרִית מִילָה, וְהַתּוֹרָה,
 שְׁהִיא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׁשׁוּנֵיהֶם מְגִנִים עֲלֵיו, אֶחָד
 בְּעוֹלָם הִזָּה וְאֶחָד בְּעוֹלָם הַבָּא.

תְּקוּנָא אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

בְּרַאשִׁית, עֲלָה נֶאֱמַר רַאשִׁית
 בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יְהו"ה
 אֲלֵהִי"ף, לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלָב
 אָמוֹ. בֹּא וּרְאֵה, הַחֲכֻמָּה
 הָעֲלִיוֹנָה, עֲלָה נֶאֱמַר קָדַשׁ לִי
 כָּל בְּכֹר, שְׁכָל הַבְּפוּרִים נִקְרְאוּ
 עַל שְׁמָה, וְהַשְׁכִּינָה נִקְרְאָת מִשְׁם
 בְּכוּרָה, חֲכֻמָּה וְדָאִי, עֲלָה נֶאֱמַר

ראשית כל בפורי כל, ובנה בכורה הראשון של הכל, זהו ו' העמוד האמצעי.

בכורי אדמתך, שני עמודי אמת. מה זה אדמתך? שכינה תחתונה, והם כל בכורי כל מצד צדיק שהוא כל, והשכינה היא ארץ שבה גדלים וצומחים אילנות, שעליה נאמר צמח צדיק, שהוא עץ פרי, אילן גדול ורחוק, העמוד האמצעי, עשבים ודשאים שהם תלמידי חכמים, משם צומחים בגן, משום שהיא תורה שבעל פה.

ומי משקה ומרנה (ומגדל) בה אילנות ועשבים ודשאים? מעין גנים, שהיא חקמה, ראשית כל בכורי כל, ומאין יוצא מעין המים? מבית יהו"ה. זהו שכתוב ומעין מבית יהו"ה יצא, ומשום זה ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהו"ה אלהיך, וכן ראשית הצאן והכבשים. זהו שכתוב וראשית גז צאנך תתן לו.

וסמוך לו, לראשית בכורי אדמתך וכו', לא תבשל גדי בחלב אמו. מה זה אל זה? קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקול גדול ואמר: אליהו אליהו, רד לכאן ברשות רבונך והאר את עיני הזקנים הללו בדבר הזה, שלא יבאו לאכל בשר בחלב.

בינתיים בא אליהו, ירד ולא התעכב, אמר: מנורה הקדושה, והרי סוד זה ודאי הוא הסוד של לא תחרש בשר ובחמור יחדו, כשפכור שהוא ישראל, העמוד האמצעי, לא מביאים אותו לבית יהו"ה, מתערב חלב עם בשר וגורמים לערב שור בחמור, וזהו פלאים, מין בשאינו מינו.

עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפורי כל, וברא בוכרא דילה קדמאה דכלא דא ו' עמודא דאמצעיתא.

בכורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך שכינתא תתאה, ואנון כל בפורי כל מסטרא דצדיק דאיהו כל, ושכינתא איהי ארעא דביה גדלין וצמחין אלנין, דעלה אתמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו עץ פרי, אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא, עשבין ודשאין דאינון תלמידי חכמים מתמן צמחין בגן, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

ומאן אשקי וררי (נ"א ורבי) בה אלנין ועשבין ודשאין, מעין גנים, דאיהי חקמה ראשית כל בכורי כל, ומאין נפקא מעינא דמ"א, מבית יי', הדא הוא דכתיב (ויאל ד יח) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג ט) ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי' אלהיך, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא דכתיב (דברים יח ד) וראשית גז צאנך תתן לו.

וסמוך ליה לראשית בכורי אדמתך וכו' לא תבשל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי האי, קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקלא סגיא ואמר, אליהו אליהו נחית הכא ברשותא דמארך, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב, אמר בוצינא קדישא, והא רזא דא ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשר ובחמור יחדיו (דברים כב ו), כד בוכרא דאיהו ישראל עמודא דאמצעיתא, לא אתיין ליה לבית יי', חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, וְהָא שׁוֹר אֵלֶיהוּ, וְהָרִי הַשׁוֹר הוּא מִצַּד הַטְּהָרָה, וְהַחֲמוֹר מִצַּד הַטְּמֵאָה, זֶהוּ כְּלָאִים טוֹב וְרַע, אֲבָל חֵלֶב הוּא מִצַּד הַטְּהָרָה, וּבִשְׁוֹר מִצַּד הַטְּהָרָה? אָמַר לוֹ: וְדַאי כֶּף זֶה, אֲבָל הַסּוֹד הִנֵּה נוֹדַע בְּפִסְוִיק הִנֵּה, תּוֹצֵא הָאֲרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, שְׂאֵף עַל גַּב שְׁהִם מִצַּד הַטְּהָרָה, כְּלָם זָכַר וּנְקָבָה, וְהִם זוּגוֹת, וּמִי שְׁנוּטֵל מִמֵּי שְׂאִינוּ מִינּוּ, אוֹתוֹ בֵּן שְׁמֶרְכָב מְשַׁנִּיָּהֶם, עָלָיו נֹאמַר לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אָמוּ.

אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: בְּיַדִּי כְּעַת הַדְּבָר הוּא בְּמִקְוָמוֹ, וְזֶהוּ בְּרוּר הַדְּבָר, וְזֶהוּ מְלֹאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׂמָא יִקְדַּמְנוּ אַחֵר בְּרַחֲמִים, חֲטָא זֶה שְׁעָרַב אָדָם טָפָה בְּכוֹרָה בְּזוּיָג נְדָה שְׁפָחָה גוּיָה זוּנָה, זֶה גוֹרֵם שְׁנוּטֵל אַחֵר אֵת בַּת זוּגוֹ, וְהוּא מְדָה כְּנָגֵד מְדָה, וּמִשׁוּם כֶּף רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יְהוּ"ה אֵלֶיהִי, וְלֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אָמוּ, שְׂאוֹתוֹ בֵּן הוּא עֲרֻבוּבֵיָא שְׂיִוצָא כְּלָאִים, מֵאֲשֶׁה שְׂאִינָה מִינּוּ, שְׁהִיא כְּנָגְדוֹ, וּמִשׁוּם זֶה זָכָה? עֶזֶר, בַּת זוּגוֹ שְׁהִיא עֶזֶר לוֹ בַּתוֹרָה בְּמַצּוּה בִּירְאָה וּבְאֲהָבָה, עֶזֶר לוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאִם לֹא, אַחֵר שְׂאִינוּ מִינּוּ הִיא כְּנָגְדוֹ לְאֲבָדוֹ מְשַׁנִּי הַעוֹלָמוֹת, וְכָל זֶה גֵרֵם לוֹ מִשׁוּם שְׂלֵא שְׁמַר טָפָה קַדְמָאָה לְבַת זוּגוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, אִם חֲזַר בַּתְּשׁוּבָה, עָלָיו נֹאמַר וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְנוֹתֵן לוֹ בַּת זוּגוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהַ רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף, וְהִיא דְמוּת שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהִיא רְפוּאָה וְהִיא חַיִּים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ, וְאֲשֶׁתוֹ הִיא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, וְהָא שׁוֹר אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיִו, וְחֲמוֹר מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טוֹב וּבִישׁ, אֲבָל חֵלֶב אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדַכְיִו, וּבִשְׁוֹר מִסְטָרָא דְדַכְיִו, אָמַר לִיָּה וְדַאי הַכִּי הוּא, אֲבָל הִיא רְזָא אֲשֶׁתְּמוֹדַע בְּקֵרָא דָּא, תּוֹצֵא הָאֲרִץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ (בְּרֵאשִׁית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוֹן מִסְטָרָא דְדַכְיִו, כְּלָהוּ אִינוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאִינוֹן זוּגִין, וּמֵאֵן דְּנִטִּיל מְמָה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינָיָה, הַהוּא בַר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּוִיָּהוּ, עָלֵיָה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת כג יט) לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אָמוּ.

אָמַר בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא בְּיַדִּי אֵיְהוּ מְלָה בְּדוּכְתָהָ, וְדָא אֵיְהוּ בְּרִירָא דְמְלָה, וְדָא אֵיְהוּ, מְלֹאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר (שֵׁם כב כח), כְּמָה דְאֲתַמַּר שְׂמָא יִקְדַּמְנוּ אַחֵר בְּרַחֲמֵי, חוֹבָא דָּא דְעָרַב בַּר נֶשׁ טָפָה בּוּכְרָא בְּזוּוּגָא נְדָה שְׁפָחָה גוּיָה זוּנָה, דָּא גֵרִים דְּנִטִּיל אַחֵר בַּת זוּגִיָּה, וְאֵיְהוּ מְדָה לְקַבֵּל מְדָה, (דף ל ע"ב) וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יְיָ אֵלֶיהִי, לֹא תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אָמוּ, דֵּהֵהוּא בַר אֵיְהוּ עֲרֻבוּבֵיָא דְנִפְיָק כְּלָאִים, מֵאֲתַתָּא דְלָאוּ מִינָיָה, דְאֵיְהִי כְּנָגְדוֹ, וּבְגִין דָּא זָכָה עֶזֶר, בַּת זוּגִיָּה דְאֵיְהִי עֶזֶר לִיָּה בְּאוּרִייתָא בְּפִקוּדָא בְּדַחֲלוֹ וּבְרַחֲמֵי, עֶזֶר לוֹ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי, וְאִם לָאו, אַחֲרָא דְלָאוּ אֵיְהוּ מִינָיָה, אֵיְהִי כְּנָגְדוֹ, לְאוּבְדָא לִיָּה מִתְרִין עֲלָמִין, וְכָל דָּא גֵרִים לִיָּה בְּגִין דְּלָא נְטִיר טָפָה קַדְמָאָה לְבַת זוּגִיָּה.

וְעַם כָּל זֶה אִם חֲזַר בַּתְּיוּבְתָּא, עָלֵיָה אֲתַמַּר (ישעיהו ו י) וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, וְיִהְיֶיב לִיָּה בַּת זוּגִיָּה, דְאֲתַמַּר בְּהַ (משלי ג ח) רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף, וְאֵיְהִי דִיּוּקְנָא דְאוּרִייתָא, דְאֵיְהִי אֲסוּוֹתָא וְאֵיְהִי חַיִּים, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שֵׁם

בדמותה. זה שפֿתוב רֵאָה חיים עם אֵשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת. התורה היא טוב. זהו שפֿתוב פי לקח טוב נתתי לָכֶם, ואֲשֶׁתוּ היא בדמותה. זה שפֿתוב מֵצָא אֵשֶׁה מֵצָא טוב. סוף סוף עֲשֶׂרָה דְבָרִים נֶאֱמְרוּ בְּזֶה ועֲשֶׂרָה בְּזֶה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ הַחֲבָרִים.

תקון חמשה עשר

בְּרֵאשִׁית זֶה יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שִׁפְתוּב קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה ראשית תבואתה, ראשית בלי ערבוּבִיא אַחֲרָת, ומשום שֶׁהיא קִדְשׁ, אֵין לוֹ הֶרְפָּכָה מִמִּין אַחֵר, ומשום שֶׁהוא קִדְשׁ, אֵין לוֹ הֶרְפָּכָה שְׁצָרִיף בּוֹ שְׁמִירָה אֶל בֵּית זִגְנוֹ שֶׁהיא ה', ומשום זֶה ראשית תבואת ה', אֵין בּוֹ פָּגָם. זֶהוּ שִׁפְתוּב וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, אֵין בּוֹ פְּסֻלָּת, (צָרִיף לְהִיּוֹת שְׁמוֹר) פָּרִי זֶה לְמִלְךָ רְאוּי, ומשום כֶּף, כָּל אוֹכְלֵיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה.

שְׁזָהוּ עֵץ הַחַיִּים, שְׁפָרְיוֹ סֵם חַיִּים, בֵּית זִגְנוֹ שְׁמוֹרָה לוֹ בְּעוֹלָם הִזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהָ נֶאֱמַר וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, גַּם - לְרַבּוֹת בֵּית זִגְנוֹ, סֵם הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הִזָּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שְׁרוּצָה לְטַל אֶת בֵּית זִגְנוֹ, כְּמוֹ אוּרֵיהָ שֶׁהַקְּדִים אֶת דָּוִד, נֶאֱמַר בּוֹ כָּל אוֹכְלֵיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְהוָה.

שְׁבֵת זִגְנוֹ שֶׁל צְדִיק היא מֵצָה שְׁמוֹרָה, לְגַבִּי מֵצָה שְׁלָמָה עֲשִׂינָהּ, וּמִי גֵרָם אֶת זֶה שְׁתַּקִּיָּה בֵּית זִגְנוֹ מֵצָה שְׁמוֹרָה לְגַבִּיו? מִשׁוֹם שְׁשֹׁמֵר הַטְּפָה שְׁלוֹ, וּמִי שְׁפּוֹגֵם הַטְּפָה שְׁלוֹ, נִקְרָאת בֵּית

יח) עֵץ חַיִּים היא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְאַתְתִּיהָ אֵיהִי בְּדִיוֹקְנָהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (קהלת ט ט) רֵאָה חַיִּים עם אֵשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת, אוּרֵיָתָא אֵיהִי טוֹב, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי ד כב) כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם, וְאַתְתִּיהָ אֵיהִי בְּדִיוֹקְנָהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם יח ב) מֵצָא אֵשֶׁה מֵצָא טוֹב, סוּף סוּף עֲשֶׂר מְלִין אַתְמַר בְּהַאי, וְעֲשֶׂר בְּהַאי, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבָרֵיא.

תקונא חמיסר

בְּרֵאשִׁית דָּא יִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה ב ג) קִדְשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה ראשית תבואתה, ראשית בְּלֵא עֲרֻבוּבִיא אַחֲרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ קִדְשׁ, לֹא הוּוּהּ לִיהָ הֶרְפָּכָה מִמִּינָא אַחֲרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ קִדְשׁ, לִית לִיהָ הֶרְפָּכָה דְּצָרִיף בֵּיהּ נְטִירוֹ לְגַבִּי בֵּית זִגְנוֹ דְּאִיהִי ה', וּבְגִין דָּא ראשית תבואת ה', לִית בֵּיהּ פְּגִימוֹ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, לִית בֵּיהּ פְּסוּלָת, (צָרִיף לְמַהוּ נְטִיר) אֵיבָא דָּא לְמַלְפָּא אַתְחַזִּי, וּבְגִין דָּא (ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלֵיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְיָ.

דָּדָא אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, דְּאֵיבָא דִּילֵיהָ סֵם חַיִּים בֵּית זִגְנוֹ, נְטִירָא לִיהָ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי, עֲלָה אַתְמַר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת בֵּית זִגְנוֹ, סֵם חַיִּים דִּילֵיהָ, וְאִיהוּ נְטִיר לִיהָ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֵתִי, וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְנִטְלָא בֵּית זִגְנוֹ, כְּגוֹן אוּרֵיהָ דְּאֶקְדִים לְדָוִד, אַתְמַר בֵּיהּ (ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלֵיו יֵאָשְׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאִם יְיָ.

דְּבֵת זִגְנוֹ דְּצְדִיק אִיהוּ מֵצָה שְׁמוֹרָה, לְגַבִּי מֵצָה שְׁלִימָה עֲשִׂינָהּ, וּמֵאֵן גְּרִים דָּא לְמַהוּי בֵּית זִגְנוֹ מֵצָה שְׁמוֹרָה לְגַבִּיהָ, כְּגוֹן דְּנִטְר טְפָה דִּילֵיהָ, וּמֵאֵן דְּפָגִים טְפָה דִּילֵיהָ, אַתְקַרִּי בֵּית זִגְנוֹ מֵצָה פְּרוּסָה

זוגו מצה פרוסה, לחם עני, וסוד הדבר - כל מי שמזלזל בלחם או בפרורי לחם, שהם טפות בכזית, עניות רודפת אחריו, אלא צריך לשמר הטפות שלו שלא יזרק אותם במקום שלא צריך, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, כבדו את גשותיכם פי כן תתעשרו, והכבוד שלהן לשמר טפה ראשונה שלא יעשה בה פסולת.

שפסקת של אברהם ויצחק גרמו לאמה של עשו וישמעאל שהשתעבדו בבניהם בגלות, והנפיון שלהם באש וספין הציל אותם משרפה והרג שלהם.

יעקב, משום שלא היתה בו פסולת, נאמר בורעו בגלות, וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב. נאמר כאן בטח בדרך, ונאמר שם ביציאת הגלות יהו"ה בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, לא התערבו בבניו ערובי של גרים, ומשום זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, שעליהם, על זרע יעקב נאמר גפן ממצרים תסיע. מה גפן לא מקבלת הרפכה ממין אחר, כך זרעו היו שומרים אות ברית ולא מקבלים הרפכה ממין אחר, וכל מי ששומר אות הברית, זוכה למלכות, כמו שיוסף, וישראל בגלל ששומרים ברית זוכים למלכות, ונאמר בהם כל ישראל בני מלכים, ומשה משום ששמר את הברית, נאמר בו ויהי בישרון מלך. אשרי הוא מי ששומר הברית.

תקון ששה עשר

בראשית זו חלה, זהו שכתוב ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה, והרי פרושהו שאדם היה חלתו של עולם, ומנין לנו

לחם עני, ורזא דמלה כל מאן דמזלזל בנהמא, או בפירורין דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיף אבתריה, אלא צריך לנטרא טפין דיליה, דלא יזריק לון באתר דלא אצטריך, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו, ואוקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה, דלא יעביד בה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון בגלותא, ונסיונא דלהון באשא וספינא, שזיב לון משריפה והרג דלהון.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישכן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בטח בדרך, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) יי' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, לא אתערבון בבנוי ערבוכיא דגירים, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח, דעלייהו דזרע יעקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה ממין אחרא, פן זרעיה הוו נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא, וכל מאן דנטיר אות ברית זכי למלכו, (ד' לא ע"א) פגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישורון מלך, זכאה איהו מאן דנטר ברית.

תקוונא שיתסר

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו) וראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם

שחלה היא ראשית? שהכתוב מוכיח, זהו שכתוב ראשית ערסתכם תרימו תרומה ליהו"ה. מה זה חלה? אלא שבעה מינים הם - חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, שהוא דבש תמרים.

חטה הוא העץ שממנו אכל אדם הראשון, והוא לא הוציא משם חלה, ומשום זה לא חל בו ח', ושורה בו ח' ט' וגרם לו מות.

והחלה היא שכינה, פלולה משבעת המינים הללו, ובה חטא אדם הראשון. טפה זו י'. עסה צריך להוציא ממנה חלה, ומיד חל על אותה טפה, ונותן לו זרע פלול משניהם, שהוא ו', וסוד הדבר - ה"א לכם זרע.

וכמו שזה חלה היא ודאי מצוה שנצטווה לאשה, שבגללה מת אדם שהוא חלתו של עולם, צריכה היא להפריש חלה, ולהוציא אותה מעסתה, שהיא טפה שלה, להחזירה על האדם. והיא כבתה את גרו, שגאמר בו גר יהו"ה נשמת אדם, צריכה להדליק אותו כליל שבת בהתעוררות שלהבות של אהבה לבעלה, וסוד הדבר - מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, והתעוררות של חם של ליל שבת, מאשתו צריכה באהבה ויראה, וזהו אשה פי תזריע וילדה זכר.

היא שפכה את הדמים של אדם, נזרק דמה, ועל כל זה צריכה לשמר אותו מדם נדה, ומשום זה על שלשה דברים אלו נשים זהירות, בנדה ובחלה ובחולקת הנר. עד כאן סוד החטה, שממש חלה, חט"ה הוא סוד של עשרים ושנים אותיות התורה.

הנה, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה ליי', מאי חלה, אלא שבעה מינין אינון, חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, דהוא דבש תמרים. חטה אילנא איהו דאכיל מגיה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהי שכינתא, כלילא משבעה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך לאפקא מינה חלה, ומיד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע פליל מתרווייהו דאיהו ו', ורזא דמלה ה"א לכם זרע. (בראשית מז כז). ובגין דא חלה ודאי איהי פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהי לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהי טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהי אטפת שרגא דיליה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה כליל שבת, פאתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אשה פי תזריע וילדה זכר. (ויקרא יב ב).

איהי שפיכת דמים דאדם, אזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם נדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בנדה ובחלה ובחולקת הנר, עד כאן רזא דחטה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותריין אתוון דאורייתא.

תקונא שיבסר

תקון שבעה עשר

בראשית, עליה נאמר ראשית מעשר דגנך, וזו מלכות שהיא מעשר, והיא עשירית לעשר ספירות, ובשבילה מעשרים, ומוץ ותבן שהם הלבושים של החטה, בעולם הזה פטורים ממעשר, ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנקותו מן המוץ והתבן שהם ח"ט, והיא נשארת ה' נקיה. באותו זמן יהיה זורק בה טפה שהיא י'.

וכמו זה בזווגו של אדם, צריך לנקות טפה מחט"א, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה'. זהו שכתוב ה"א לכם זרע.

אבל בעולם הבא, החטה היא נקיה, היא ולבושה, והיא עשרים ושנים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה', שהיא תהיה נקיה בלי פסלת, ושני עשורים הם, שאמר הכתוב עשר תעשר, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרועות, שהם כהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, שכל הספירות עולות לעשר (בשכינה), עד שעולות למאה, והיא נעשית תרומה לכל המאה, ומשום זה שעור תרומה שנים ממאה, כנגד שני לוחות התורה, שהיא תורה שנתנה בארבעים ימים, וזהו תור"ה מ', ובה נעשו הספירות פלן עשרונים, שלשת האבות שלשה עשרונים, שני נביאי אמת הם עשרון עשרון.

תקון שמונה עשר

בראשית, בן"א שי"ת, הם שש דרגות של נבואה, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, וכמו שהם

בראשית, עליה אתמר (ע"י דברים יח ד) ראשית מעשר דגנך, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.

וכגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למהוי זרעא נקיה בה', הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבל בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה', למהוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשורין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשר, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון כהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינהא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתייהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן פלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בן"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית

שש למטה, כף הם שש למעלה, ואותם שש עולים לששים, באיזה מקום? ביסוד ח"י העולמיים, נשאר י"ד מן יסוד, זו שכינה תחתונה כלולה מארבעה עשר פרקים של היד שהם בחמש אצבעות, והם יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע עשרה אותיות של הקדוש ברוך הוא שפלולות בה, וזהו וכיד הנביאים אדמה.

ס"ו מן יסוד, הם כנגד שש הדרגות של הכפא, שנאמר בו שש מעלות לכפא, ואות ו' עולה ב', שהיא עטרה של הברית לששים, שש פעמים עשר, ועולים לששים כנגד ששים גלגלים שסוככים את הכפא, והכפא שם השכינה.

שהיא הדמיון ומראה של הכל, הדמיון, הרי נאמר וכיד הנביאים אדמה, ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט. על שם שכל הפרצופים של הנביאים הם רשומים בה, נקראת דמיון, ועל שם שכל האורות שלמעלה ממנה בה הם נראים, היא נקראת מראה. זהו שכתוב יהו"ה במראה אליו אתודע, בסתימת העינים נקראת מראה בחלום, וסוד הדבר - אני ישנה ולבי ער, ובפתיחת העינים הוא מראה בהקיץ, ושני ממנים שם, אחד סגרו"ן ואחד פתחו"ן, ומטטרו"ן שנקרא בשם שניהם, ממנה על שני המפתחות הללו. מצד של העמוד האמצעי, השכינה היא מראה בהקיץ, ומשה בצדו, שכתוב בו פה אל פה אדבר בו פה אדבר בו ומראה ו' לא בחידות, ותמונת יהו"ה יביט.

מן הצד של צדיק, שהוא אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא (כ"א

לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין לשתיין, באן אתר, ביסוד ח"י עלמין, אשתאר י"ד מן יסוד, דא שכניתא תתאה, כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע סרי אתוון דקודשא בריך הוא, דכלילן בה, ודא איהו וכיד הנביאים אדמה (הושע יב יא).

ס"ו מן יסוד, אנון לקבל שית דרגין דכרסיא, דאתמר ביה (מלכים א י יט) שש מעלות לכפא, ואת ו' סליק ב' דאיהי עטרה דברית לשתיין, שית זמנין עשר, וסלקין לשתיין לקבל שתיין גלגלין דסחרין לכרסיא, וכרסיא תמן שכניתא.

דאיהו דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר וכיד הנביאים אדמה, ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יי' יביט, על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון רשימין, אתקרי דמיון, ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה, בה אתחזיין אתקריאת מראה, הדא הוא דכתיב (שם ו) יי' במראה אליו אתודע, בסתימו דעינין, אתקריאת מראה בחלום, ורזא דמלה אני ישנה ולבי ער (שיר ה ב), ובפתיחו דעינין איהו מראה בהקיץ, ותרין ממנן תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם תרוייהו, ממנא על תרין מפתחין אלין. מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהי שכניתא מראה בהקיץ, ומשה בסטריה, דכתיב ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי' יביט.

מסטרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א) לעתיד לבא, אתקריאת מראה בחלום, והוא דאתחזיא

לעתיד לבא) נקראת מראה בחלום, והוא שנראה בה מצד הגוף, הוא יהו"ה העמוד האמצעי, שנשל

משני צדדים, והוא רוכב על ארבע חיות, שהם פני אדם, פני אריה, פני שור, פני נשר. יו"ד ה"א וא"ו ה"א נקרא מלפנים של הגוף, והוא אדם לשבת על הפסא.

רמי שהוא אדם - נראה לו בדמות אדם, למי שהוא כשאר החיות - נראה לו בדמות חיות הפסא, לכל אחד כפי כחו, ואל יתהלל המתהלל השכל אותו, אלא בשכינתו, שלא יכול להשיג אותו שום נביא וחזוה אלא עם השכינה, ויש אדם למעלה מאדם מצד של חכמה, כ"ח מ"ה ודאי, ונאמר בו חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכל החברים ואמר: רועה הנאמן, רבן של כל הנביאים, קום התעורר משנתך, שאתה הוא בכל הנביאים כמו השמש, שהלכנה והכוכבים מאירים ממנו, ואין להם אור מצד אחר, ובזמן שאתה נאספת מן העולם, נאמר בהם יחשכו ככבי נשפו, קום האר אורך.

ורא עוד, אלא בזמן שאתה נאספת מן העולם, בית הנבואה, שנאמר בה לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, היא סתומה, קום פתח אותה, שהיא בית עליון גנוז, שכל הגנוזים שלמעלה סתומים, שהמלך העליון שם, ואתה היית פבן בית, בנו של אותו הבית. בי"ת, ב' האם העליונה, י' חכמה, אבא, ת' תפארת, בן בית של מעלה, ואתה היית בדיוקנו, שבאותו בית לא הייתה רשות לנביא וחזוה להכנס לשם אלא ברשות, ואתה היית נכנס בלי רשות, כבן המלך שאין שם שער שסתום לו.

בה, מסטרא דגופא, איהו יהו"ה עמוּדא דאמצעייתא, דאתנטיל מתרין סטרין, ואיהו רכיב על ארבע חיוון דאינון פני אדם פני אריה פני שור פני נשר, יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתקרי מלגאו דגופא, ואיהו אדם לשבת על הפסא.

למאן דאיהו אדם אתחזיא ליה בדמות אדם, למאן דאיהו כשאר חיוון אתחזיא ליה בדמות חיוון דכרסיא, לכל חד כפום חיליה, ואל יתהלל המתהלל השכל ליה, אלא בשכינתיה, דלא יכיל לאשגא ליה שום נביא וחזוה אלא בשכינתא, ואית אדם לעילא מאדם, מסטרא דחכמה, כ"ח מ"ה ודאי, ואתמר ביה חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכלהו חבריא, ואמר רעיא מהימנא, רבן דכל נביאיא, קום אתער משנתך, דאנת איהו בכל נביאיא פגוונא דשמשא, דסיהרא וככביא מניה נהרין, ולית לון נהורא מסטרא אחרא, ובזמנא דאנת אתפנישת מעלמא, אתמר בהון (איוב ג' ט) יחשכו ככבי נשפו, קום אנהיר נהורך.

ורא עוד, אלא בזמנא דאנת אתפניש מן עלמא, ביתא דנבואה, דאתמר בה (שם) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, איהי סתימא, קום אפתח לה, דאיהי ביתא עלאה גניזא, דכל גניזין דלעילא סתימין דמלפא עלאה תמן, ואנת הוית פבן בית, בן דההוא ביתא, בי"ת, ב' אימא (דף לב ע"א) עלאה, י' חכמה אבא, ת' תפארת, בן בית דלעילא, ואנת הוית בדיוקניה, דבההוא בית לא הוה רשו לנביא וחזוה לאעלא תמן אלא ברשו, ואנת הוית עאל בלא רשו, פברא דמלפא דלית תמן תרעא סתימא ליה.

וְרָא עוּד, אֶלָּא דְנְבִיאָא אַחֲרֵינִין, לָא הוּוּ
עָאלין לְמַחְמֵי לְמַלְפָּא, אֶלָּא בְשַׁעֲתִין
יְדִיעָאן, וּבִיוֹמִין יְדִיעָאן, כְּגוֹנוּנָא דְאַשְׁפַּחְנָא
בְּאַהֲרֵן דְהוּוּ עֲלָאָה מְפֻלְהוּ, דְאַתְמַר בֵּיהּ (ויקרא
טו ב) וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, אֶלָּא בְּזֹאת
יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כָּל שָׁפָן אַחֲרֵינִין, וְאַנְתָּ
בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דְאַנְתָּ בְּעֵי
הַוִּית עֵייל לְמַחְזֵי לְמַלְפָּא.

וְרָא עוּד, אֶלָּא כָּל נְבִיאָא, הוּוּ חֲזִיין נְבוּאָה
דְלֵהוּן בְּאַבְרִין דְמַלְפָּא, כָּל חַד וְחַד
בְּאַבְרֵי יְדִיעָא וְלֹא יִתִיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְמַלְפָּא,
מְנַהוּן בְּנִימִין דְרִישָׁא, דְאַנוּן כְּכַבֵּיא וּמְזֻלֵי
דְלִית לוֹן חוּשְׁפָּנָא, מְנַהוּן בְּעֵינִין, מְנַהוּן
בְּאוּדְנִין, מְנַהוּן בְּאַנְפִין, מְנַהוּן בְּחוּטְמָא,
מְנַהוּן בְּפוּמָא מְנַהוּן בְּצוּאָר, מְנַהוּן בְּיַדִּים,
מְנַהוּן בְּקוּמָה דְאִיהוּ גּוּפָא, מְנַהוּן בְּשׁוּקִין,
מְנַהוּן בְּאוֹת בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְמַלְפָּא,
דְלֹא הָוּה לוֹן רִשׁוּ לְאַסְתַּפְלָא יִתִיר.

אַבְרָם מִשָּׁה בְּכָל אַבְר, וּבְכָל אֶתֶר הָוּה מְשִׁיג
נְבוּאָה דִילֵיהּ, וּבְכָל אַבְר וְאַבְר אִיהִי
הָוּה נַחְתָּא לְגַבֵּיהּ, מַה דְלֹא הָוּה הָכִי לְשִׁאָר
כָּל נְבִיאָא, דְכָל חַד סְלִיק לְאַבְר דִילֵיהּ,
דְנִשְׁמַתִּיהּ הָוּה אֲצִילוֹת מַהֲהוּא אַבְר, וְהַהוּא
אַבְר הָוּה לִיהּ אַבּוּי.

וּבְרַתָּא דְמַלְפָּא אִיהִי הִיכְלָא דְכָל אַבְר וְאַבְר,
מְצוּה דְכָל אַבְר וְאַבְר, אַדְנִי אִיהוּ
כְּחַשְׁפִין הִיכְלָל, וּבְגִין דָּא אַתְמַר (תהלים נא
יז) אַדְנִי שְׁפַתִי תִפְתַּח, יְהוּ"ה אִיהוּ בְּכָל אַבְר
וְאַבְר, אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוּ"ה בְּכָל אַבְר וְאַבְר
וְאִיהִי נְבוּאָה דְכָל אַבְר וְאַבְר, מְרָאָה דְכָל אַבְר
וְאַבְר אַתְקֵרִי, וְכָל אַבְר וְאַבְר אִית לִיהּ סְפִירָה
יְדִיעָא, הִיכְלָא דְכָלֵהוּ שְׁכִינְתָּא תַתָּא אַדְנִי,

וְרָא עוּד, אֶלָּא שְׁנַבֵּיאִים אַחֲרֵים
לֹא הָיוּ נְכַנְסִים לְרֹאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ
אֶלָּא בְשַׁעוֹת יְדוּעוֹת, וּבְיָמִים
יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּאַהֲרֹן
שְׁהִיָּה עֲלִיוֹן מְפֻלָּם, שְׁנֵאמַר בּו
וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
אֶלָּא בְּזֹאת יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
כָּל שָׁפָן אַחֲרֵים, וְאַתָּה בְּכָל שַׁעֲה
וְשַׁעֲה וּבְכָל יוֹם שְׁהִיִּת רּוּחָה,
הַיִּית נְכַנְס לְרֹאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ.

וְרָא עוּד, אֶלָּא כָּל הַנְּבִיאִים הָיוּ
רוּאִים אֶת נְבוּאָתָם בְּאַיְבָרֵי
הַמֶּלֶךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאַיְבָר
יְדוּע וְלֹא יוֹתֵר. מַהֶם בְּרֹאשׁ
הַמֶּלֶךְ, מַהֶם בְּנִימִים שֶׁל הֶרֶאשׁ,
שְׁהֶם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׁאִין לְהֶם
חֲשֻׁבוֹן, מַהֶם בְּעֵינִים, מַהֶם
בְּאַזְנוֹים, מַהֶם בְּפָנִים, מַהֶם
בְּחוּטָם, מַהֶם בְּפִה, מַהֶם בְּצוּאָר,
מַהֶם בְּיַדִּים, מַהֶם בְּקוּמָה שְׁהוּא
הַגּוּף, מַהֶם בְּשׁוּקִים, מַהֶם בְּאוֹת
בְּרִית, מַהֶם בְּלְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ,
שְׁלֹא הִיתָה לְהֶם רְשׁוֹת לְהַסְתַּפֵּל
יוֹתֵר.

אַבְרָם מִשָּׁה, בְּכָל אִיבְר וּבְכָל
מְקוֹם הִיָּה מְשִׁיג נְבוּאָתוֹ, וּבְכָל
אִיבְר וְאִיבְר הִיָּה הִיתָה יוֹרְדַת
אֵלָיו, מַה שְׁלֹא הִיָּה כִּף לְשִׁאָר
כָּל הַנְּבִיאִים, שְׁכָל אֶחָד עוֹלָה
לְאִיבְר שְׁלוֹ, וְנִשְׁמַתוֹ הִיתָה
אֲצִילוֹת מֵאוֹתוֹ הָאִיבְר, וְאוֹתוֹ
הָאִיבְר הִיָּה לוֹ אַבּוּי.

וּבֵת הַמֶּלֶךְ הִיָּה הִיכְלָל שֶׁל כָּל
אִיבְר וְאִיבְר, הַמְצוּה שֶׁל כָּל
אִיבְר וְאִיבְר, אַדְנִי הוּא
כְּחַשְׁבוֹן הִיכְלָל, וּמִשּׁוּם זֶה
נֵאמַר אַדְנִי שְׁפַתִי תִפְתַּח,
יְהוּ"ה הוּא בְּכָל אִיבְר וְאִיבְר,
אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוּ"ה בְּכָל אִיבְר
וְאִיבְר, וְהִיָּה נְבוּאָה שֶׁל כָּל אִיבְר
וְאִיבְר, הַמְרָאָה שֶׁל כָּל אִיבְר
וְאִיבְר נִקְרָא, וּלְכָל אִיבְר וְאִיבְר
יֵשׁ לוֹ סְפִירָה יְדוּעָה, הִיכְלָל שֶׁל

כלם, שכינה התפתוּנה אדנ"י,
וכמה מַמְנָן שומרי שְׁעָרִים הם
להיכל שלא יפְּנֹסוּ שָׁם נביאים
אֶלָּא ברשות.

קום רועה הנאמן, קום פתח
ההיכל, שְׁהָרִי כְּמָה בַּעֲלֵי נְבוּאָה
הם דּוֹפְקִים עַל הַשְּׁעָרִים שֶׁל
ההיכל, ואומרים אדנ"י שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, וְהִיא סְתוּמָה אֲלֵיהֶם, עַד
שֶׁאֲתָה תְּבֹא לְשֵׁם הַיָּם לֹא
נִפְתַּחְתָּ. לְמַלְךְ שְׁהִי צְרִיכִים
אוֹתוֹ עֲבָדָיו וְהַשְּׂרִים וְהַמַּמְנָנִים
וְשְׁלִישֵׁי הָאָרֶץ לְהִרְאוֹת עִמּוֹ, כֹּל
אֶחָד כְּפִי צְרִכּוֹ, וְכֹל אֶחָד כְּפִי
שֶׁלְטוֹנוֹ, וְכֹל אֶחָד כְּפִי עֶסְקוֹ.
מָה עֲשֵׂה הַמֶּלֶךְ? שָׁם אֵת הַכֹּל
בְּיַד הַגְּבִירָה, וְאָמַר, כֹּל מִי
שְׂרוּצָה לְבַקֵּשׁ בְּקִשְׁתּוֹ, יָבֹא
לְגַבִּירָה שֶׁהִיא הַבֵּית שְׁלִי, הַבֵּית
שֶׁל יי', הַהֵיכָל שְׁלִי. וְזֶהוּ אֵל
יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וְיִדְוַע אוֹתִי,
אוֹתִי, כִּי אִם בְּזֹאת.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּלֶם דּוֹפְקִים לִפְתָּח,
שְׁשֵׁם סַגְרוּ"ן שְׁסוּגְר, וְשֵׁם
פְּתַחוּ"ן שְׁפוּתַח. מִיָּד יָבֹא רוּעָה
הַנְּאֻמָּן וְיֹאמַר, אֲדַנְי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, קַמְ"ץ פְּתַח, זֶה סוּגְר
וְזֶה פוּתַח, שְׁפָתַי שְׁפָתִים (שְׁבֹא)
שְׁעָרֵי צְדָק, עֲלֵיהֶם נֹאמַר פְּתַחוּ
לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מִבְּפָנִים הִיא סְגוּלַת"א, סְגוּלַל,
הוּא בְּעֵלָה, וְהִיא סְגוּלַת"א
עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ, חֲל"ם, עֲלִיו
נֹאמַר אָבּוֹא בְּסֵם אוֹדָה יְהוָה, אָבּוֹ"א
הִיא עֲשׂוֹר, שֶׁהִיא נִקְדַּת חֲל"ם,
וְבוֹ אוֹדָה יְהוָה, שֶׁהוּא כְּתוּר עַל
כָּלֶם, זֶה - זֶה צְרִי, וְהֵם שְׁנֵי
עֲמוּנֵי אֲמַת. צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ,
זֶה צְדִיק שֶׁהוּא אוֹת בְּרִית
בְּשִׁנְיָהֶם, הוּא חִיר"ק פְּתַח צְר"י,
וְהוּא שוּר"ק, הַקֶּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵינָהֶם,
וּמִשּׁוּם זֶה אוֹדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי
לִי לִישׁוּעָה, זֹו שְׁכִינָה, שֶׁהִיא
מַצְדּוֹ שֶׁל הַצְּדִיק, שוּר"ק אֵל
בְּעֵלָה, הַקֶּשֶׁר שֶׁלוֹ.

וְכִמָּה מַמְנָן נְטוּרֵי תְרַעִין אֵינוֹן לְהֵיכָלָא, דְּלֹא
יַעֲלוּן תַּמָּן נְבִיאֵי אֶלָּא בְּרִשׁוֹ.

קוּם רַעְיָא מְהִימְנָא, קוּם אִפְתַּח הֵיכָלָא, דְּהָא
כְּמָה מְאָרִי דְנְבוּאָה אֵינוֹן דְּפָקִין לְתַרְעִין
דְּהֵיכָלָא, וְאָמְרִין אֲדַנְי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וְאִיהִי
סְתִימָא לְגַבִּייהוּ, עַד דְּאַנְתָּ תִּיְתִי תַמָּן אִיהִי לֹא
אֲתַפְתַּחְתָּ, לְמַלְכָא דְהוּוּ צְרִיכִין לִיהַ עֲבָדָיו
וְאִפְרַכְסוּי וּמַמְנָן וְשֶׁלְטָנֵי אַרְעָא לְמַחְזֵי עֲמִיָה,
כֹּל חַד כְּפּוּם צְרִכּוּי, וְכֹל חַד כְּפּוּם שֶׁלְטָנוּתִיָה,
וְכֹל חַד כְּפּוּם עֶסְקוּי, מָה עֲבַד מְלָכָא, שְׁוִי
כֹלָא בִידָא דְמַטְרוּנִיתָא, וְאָמַר כֹּל מָאן דְּבַעֲי
לְמַשְׁאֵל שְׁאֲלַתּוּי, יִיְתִי לְמַטְרוּנִיתָא, דְּאִיהִי
בֵּית דִּילֵי בֵּית יי', הֵיכָל דִּילֵי, וְהִיא אִיהוּ (יְרֵמִיָה
ט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וְיִדְוַע אוֹתִי,
כִּי אִם בְּזֹאת.

בְּתַחוּ"א זְמַנָּא דְּפָקִין כְּלַהוּ לְפְתַחָא, דְּתַמָּן
סַגְרוּ"ן דְּסַגְר, וְתַמָּן פְּתַחוּ"ן דְּפְתַח,
מִיָּד יִיְתִי רַעְיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא אֲדַנְי שְׁפָתַי
תִּפְתָּח, קַמְ"ץ פְּתַח, דָּא סַגְרִי וְדָא פְּתַח, תְּרִין
שְׁפָוּן (נ"א שְׁבֹא) שְׁעָרֵי צְדָק, עֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (שם)
קִיח טו) פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָק.

מִלְּגָאוֹ אִיהִי סְגוּלַת"א, סְגוּלַל אִיהוּ בְּעֵלָה,
וְאִיהִי סְגוּלַת"א, עֲטָרָה עַל רִישִׁיָה,
חֲל"ם עֲלֵיָה אֲתַמַּר (שם) אָבּוֹא בְּסֵם אוֹדָה יְהוָה,
אָבּוֹ"א אִיהִי עֲשׂוֹר, דְּאִיהִי נִקְוֶדַת חֲל"ם,
וְבִיָה (דף לב ע"ב) אוֹדָה יְהוָה דְּאִיהוּ כְּתוּר עַל
כָּלֶהוּ, זֶה דָּא צְרִי, וְאֵינוֹן תְּרֵי סְמִכֵי קְשׁוּט,
צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ (תְּהִלִּים קח ט), דָּא צְדִיק דְּאִיהוּ
אוֹת בְּרִית, בְּתַרְוִיָהוּ, אִיהוּ חִיר"ק תַּחוּת צְר"י,
וְאִיהוּ שוּר"ק, קְשׁוּרָא דְתַרְוִיָהוּ, וּבְגִין דָּא
אוֹדָךְ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה (שם כא), דָּא
שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי מַסְטָרָא דְצְדִיק שוּר"ק לְגַבִּי
בְּעֵלָה, קְשׁוּרָא דִילֵיָה.

וְאִיהִי חַרְ"ק תַּחֲוֹת צַרְ"י, תְּרִי סַמְכֵי קָשׁוּט,
וְאִיהִי סַגּוּ"ל תַּחֲוֹת תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהִי
חַל"ם לְעִילָא בְּכַתְרָא, וּבְגִין דָּא אַבְן מְאָסוּ
הַבּוֹנִים הֵיִתְהָ לְרֵאשׁ פְּנָה (שם), פְּלָהוּ אַמְרִין
מֵאֵת יִי' הֵיִתְהָ זֹאת הִיא נַפְלָאת
בְּעִינֵינוּ (שם), בְּזַמְנָא דְאִיהִי לְרֵאשׁ פְּנָה
אֲתַקְרִיאת רִישָׁא, וְעָלָה אֲתַמַּר (שיר 1 ו) רֵאשֶׁף
עָלִיךְ בְּפַרְמֶל.

בְּשַׁעֲרֵיהָ לְמַלְךְ, כְּמָה מְלָאכִים
וְכַמָּה נַשְׁמוֹת עוֹלִים עֲמָה, שְׁהִם
הַנִּימִים שְׁלָה, שְׁתַּלוּיִים מִמְנָה
כְּמוֹ עֲנָבִים בְּאֶשְׁכּוֹל, וְכַמָּה
מְלָאכִים וּנְשָׁמוֹת מְאִירִים
לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרְאִים עֵינֵי יְהוָה,
וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי
אִישׁ, וְכַמָּה מַצּוֹת עוֹלוֹת
לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרְאִת בְּכֻלָּם מַצּוֹת
יְהוָה בְּרַה מְאִירַת עֵינָים.

וְכַמָּה מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה,
שְׁנַקְרְאוּ אֲזַנֵי יְהוָה, שְׁמַמְנִים
עַל קוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת וְעַל שִׁיחַת
בְּנֵי אָדָם, לְשִׁמְעַת הַתְּפִלוֹת, וְכַמָּה
מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַקְרְאִים
פְּנֵי יְהוָה, שְׁנֹאמַר בְּהֶם וּדְמוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וּגּוֹמַר, מְאִירִים
בְּכַמָּה גְּוִנִים, וְכַמָּה מְלָאכִים
עוֹלִים עֲמָה שְׁנַקְרְאוּ רוּחוֹת
וְאֲשִׁים, שְׁנֹאמַר בְּהֶם עוֹשֶׂה
מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ
לְהַט, שְׁמַמְנִים עַל רִיחַ וְעֵשֶׂן
הַקְּרַבְנוֹת, וְהֵם בְּעֲלֵי הַחֹטֵם.

וְכַמָּה בְּעֲלֵי קוֹלוֹת וּדְבוּרִים שֶׁל
הַפֶּה עוֹלִים עֲמָה, שְׁנֹאמַר בְּהֶם
כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל
וּבְעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר, וְכַמָּה
בְּעֲלֵי צְוֹאֲרִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁשֵׁם
קְנָה וּוְשֵׁט, שְׁמַמְנִים עַל קְרַבְנוֹת
וּתְפִלוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֶם אֶת קְרַבְנֵי
לְחֻמֵי לְאִשִּׁי, וְאֵלּוּ נַקְרְאוּ
אֲשִׁי"ם, וְכַמָּה מְלָאכִים עוֹלִים

אֲתַקְרִיאוּ אֲשִׁי"ם, וְכַמָּה מְלָאכִין סְלַקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ מְאִירֵי דִינִין,

בְּרַסְלִיקַת לְגַבֵּי מְלָפָא, כְּמָה מְלָאכִין וְכַמָּה
נַשְׁמַתִין סְלַקִין עֲמָה, דְאֲנוּן נִימִין דִּילָה,
דְתַלְיִין מִינָה פְּעַנְבִין בְּאֲתַפְלָא, וְכַמָּה מְלָאכִין
וּנַשְׁמַתִין נְהַרִין קְדָמָהא דְאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יִי',
וְעֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (איוב לד כא) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי
אִישׁ, וְכַמָּה פַקּוּדִין סְלַקִין קְדָמָהא,
דְאֲתַקְרִיאת בְּכֻלָּהוּ מַצּוֹת יִי' בְּרַה מְאִירַת
עֵינָים (תהלים יט ט).

וְכַמָּה מְלָאכִין סְלַקִין עֲמָה, דְאֲתַקְרִיאוּ אֲזַנֵי
יִי', דְמַמְנֵן עַל קְלִין דְצִלוֹתִין, וְעַל
שִׁיחַת בְּנֵי הָאָדָם, לְמַשְׁמַע צִלוֹתִין, וְכַמָּה
מְלָאכִין סְלַקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ פְּנֵי יִי',
דְאֲתַמַּר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם
וּגּוֹמַר, נְהַרִין בְּכַמָּה גְּוִנִין, וְכַמָּה מְלָאכִין
סְלַקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ רוּחִין וְאֲשִׁין, דְאֲתַמַּר
בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי
אֵשׁ לְהַט, דְמַמְנֵן עַל רִיחָא וְתַנְנָא דְקְרַבְנִין,
וְאִינוּן מְאִירֵי דְחוּטְמָא.

וְכַמָּה מְאִירֵי דְקְלִין וּדְבוּרִין דְפוּמָא סְלַקִין
עֲמָה, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (קהלת י ב) כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבְעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר,
וְכַמָּה מְאִירֵי דְצְוֹאֲרֵי סְלַקִין עֲמָה, דְתַמְנֵן קְנָה
וּשֵׁט, דְמַמְנֵן עַל קְרַבְנִין וְצִלוֹתִין, דְאֲתַמַּר
בְּהוּן (במדבר כח ב) אֶת קְרַבְנֵי לְחֻמֵי לְאִשִּׁי, וְאֵלִין

אֲתַקְרִיאוּ אֲשִׁי"ם, וְכַמָּה מְלָאכִין סְלַקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ מְאִירֵי דִינִין,

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע

הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חבירו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. ובזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

החפץ חיים והחזון איש זי"ע

במכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזהר. (מפעל הזהר העולמי - 0548436784)

בכיסופא, בגו אינון דרגין עילאין, דאנא עאל בינייהו, דהא עד הכא לא אסתפלנא בהו.

— לימוד היומי - ט אלול —

תא חזי, מאי כתיב, (שיר השירים א) אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתפלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, צאי לך. גם בפרשת פקודי (דף רמז:): וזה לשונו: האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדוף אבתרה ואדבק (ספרים אחרים: בה), הכי יהבי ליה אגריה. ואי זכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלן שרפים דתחותה, כדן פלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת.

ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית ק"ב) דלית אגרא בההוא עלמא, פאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתפלנא ביקרא דמאריהו, ולית שיעורא לאגרא, דאינון דידיעי חכמתא, לאסתפלנא ביקרא דמאריהו. עד פאן לשונו.

ואין ספק פי לכאורה ישתומם בראותו מה שכתב בשני המאמרים הנזכר דאף על גב אית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעי דההוא עלמא. ואתדנת בכל יומא.

ג) אוי להם מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה, הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא לעולם, אוי לאזנים שפך שומעות ואוי לעינים שפך רואות, פי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועפוב כל דבר טוב

עוד כתב וזה פרוש המשנה, אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואמרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, פי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה

ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת כסותה הנה אין עלבון תורה גדול מזה, ולכן אוי להם מעלבונה של תורה שאינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, והם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא לעולם, אוי לאזנים שפך שומעות ואוי לעינים שפך רואות עדותו יתברך עלינו כמו שכתוב "ואביט ואין עזר ואשתומם ואין סומך" כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב כל דבר טוב.

ובמדרש משלי על פסוק "לא ירעב השם נפש צדיק", אמר רבי ישמעאל בא וראה כמה קשה יום הדין שעתיד הקדוש ברוך הוא לדון את כל העולם כלו בעמק יהושפט, וכיון שתלמיד חכם בא לפניו ואמר לו כלום עסקת בתורה, אמר הן ואמר לו הקדוש ברוך הוא הואיל והודית אמרו לפני מה שקראת ומה ששנית מכאן אמרו מה שקרא אדם? היא תפוס בידו שלא תשיגהו בושה וכלימה ליום הדין. היה רבי ישמעאל אומר אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה.

בא מי שיש בידו מקרא ואין בידו משנה הקדוש ברוך הוא הופך את פניו ממנו ומצרי גיהנם מתגרים בו כזאבי ערב והם נוטלין אותו ומשליכים אותו לגיהנם, בא מי שיש בידו שני סדרים או שלשה הקדוש ברוך הוא אומר לו בני כל ההלכות למה לא שנית אותם אם אומר להם הניחוהו מוטב ואם לאו עושים להם כמדדשו ראשון ראשון.

לימוד היומי - י אלול

בא מי שיש בידו הלכות אומר לו בני תורת כהנים למה לא שנית שיש בו טמאת שרצים, טמאה וטהרה, טמאת זבים, וטמאת לדה, ודיני ערכים וכו'.

בא מי שיש בידו תורת כהנים הקדוש ברוך הוא אומר לו בני חמשה חמשי תורה למה לא שנית שיש בהם קריאת שמע תפלין ומזוזה.

בא מי שיש בידו חמשה חמשי תורה אומר לו הקדוש ברוך הוא למה לא למדת אגדה ולא שנית שבשעה שחכם יושב ודורש אני מוחל ומכפר עוונותיהם, ולא עוד אלא בשעה שהן עונין אמן יהא שמיא רבא אפלו נחתם גזר דינם אני מוחל ומכפר עוונותיהם.

בא מי שיש בידו אגדה הקדוש ברוך הוא אומר לו תלמוד למה לא למדת שנאמר "כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא" ואיזה זה התלמוד.

ד) הקדוש ברוך הוא אומר: אין הנאה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבין ועוסקין בתורה ומציצין ומביטין ורואין והוגין בהמון התלמוד כסא כבודי, היאך הוא עומד

בא מי שיש בידו תלמוד הקדוש ברוך הוא אומר לו בני הואיל והתעסקת בתלמוד צפית במרכבה, צפית בגאווה, שאין הנאה בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים יושבין ועוסקין בתורה ומציצין ומביטין ורואין והוגין בהמון התלמוד כסא כבודי, היאך הוא עומד, רגל הראשון במה הוא משתמש שני במה הוא משתמש שלישי וכו' רביעי וכו' חשמל היאך הוא עומד וכמה פנים הוא מתהפך בשעה אחד לאיזה רוח הוא משמש, הברק היאך הוא עומד וכמה פנים של זה נראין בו כתפיו לאיזה רוח הוא משמש. כרוב היאך הוא עומד, גדולה מכלן כסא הכבוד היאך הוא עומד, עגלה כמין מלבן מתקן כמין גשרים כמה יש בו, כמה הפסק יש בין גשר לגשר, וכשאני עובר באיזה גשר אני עובר, באיזה גשר האופנים עוברין, באיזה גשר המרכבה עוברין, גדולה מכלן מצפוני ועד קדקדי כמה שעור בפסת ידי, כמה שעור בפסת רגלי, גדולה מכלן כסא כבודי לאיזה רוח הוא משמש בשלישי בשבת, לאיזה רוח הוא משמש ברביעי, לאיזה רוח הוא משמש, וכי לא זהו הדר, זהו גדלתי, זהו הדר יפיי שבני אדם מכירין את כבודי במדה הזאת עליו אמר דוד מה רבו מעשיך יהוה כלם בחכמה עשית, מכאן היה רבי ישמעאל אומר אשרי תלמיד חכם שמשמר תלמודו בידו כדי שיהא

לו פתחון פה להשיב להקדוש ברוך הוא ליום הדין לכה נאמר ארח לחיים שומר מוסר. עד כאן.

— לימוד היומי - יא אלול —

ה) מחיב לעסק בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשה מרפבה, כי אין הנאה להקדוש ברוך הוא מפל מה שברא בעולמו, רק בהיות בניו למטה עוסקים ברזי התורה ובספוריה ובדיניה ובמצוותיה

הרי מבאר בפרוש אפילו בדברי התנאים שאין האדם יוצא ידי חובתו בעסק המשנה והמקרא והתלמוד בלבד אלא הוא מחיב לעסק בכל יכלתו בסתרי תורה ובמעשה מרפבה כי אין הנאה להקדוש ברוך הוא מפל מה שברא בעולמו רק בהיות בניו למטה עוסקים ברזי התורה ובספוריה ובדיניה ובמצוותיה. עד כאן לשונו.

וכתב הרב "שפת אמת" וזה לשונו: אתם חכמי ישראל תופשי התורה והמחזיקים ותומכים בה הביטו וראו מקצת הקדמות שערכנו לפניכם שהוא כמלקט גרגירים מן הגרן כי אם נביא כל מאמרים המדברים במעלת החכמה הזאת תקצר היריעה מהכיל אבל תן לחכם ויחפם עוד ויבין דבר מתוך דבר ויתלהב בניצוץ הקדוש הנתון בו ויתקנא לשם יהוה צבאות.

ו) כל אחד ואחד ישית אל לבו כי בעבור התרשלותו מללמד בחכמה הזאת גרם פמה צרות לאחינו בני ישראל – שבמניעת למוד החכמה הזאת גורם עניותא וחרבא ובזה וכו', השם יסלק חרון אפו מעל עמו ישראל, אמן.

וכל אחד ואחד ישית אל לבו כי בעבור התרשלותו מללמד בחכמה הזאת גרם פמה צרות לאחינו בני ישראל כמו שעיינונו רואות תמידין כסדרן צרות תכופות ובאות עליו ועל אחינו בני ישראל הנפוצים בארבע פנפות הארץ זה רודה וזה מרדה

וְדַאי נְתַקִּים מֵאֲמַר הַמוֹבָא לְעִיל שְׁבַמְנִיעַת לַמּוֹד הַחֲכָמָה הַזֹּאת
גוֹרֵם עֲנִיּוּתָא וְחֲרָבָא וּבִזְהָ וְכוּ' הַשֵּׁם יִסְלַק חֲרוֹן אַפּוֹ מֵעַל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל, אֲמֵן.

אֲשֶׁר עַל כֵּן הָאִישׁ הִירָא אֶת דְּבַר הַשֵּׁם בְּעֵינָיו יִרְאֶה וּבִלְבָבוֹ יִבִּין
וְיַחוּס הֵן עַל נַפְשׁוֹ הַנִּשְׁבַּעַת וְעוֹמְדַת קִדְּם בּוֹאֶה לְעוֹלָם הַזֶּה שִׁילְמִד
בְּסִתְרֵי תוֹרָה כְּדֵי לְמִינְדַע לְמַרְיָה, וְלֹא יִצְטָרֵךְ לַחֲזוֹר בְּגִלְגוּל, וְהֵן
עַל נַפְשׁ בְּנֵי שְׂלֵא יַעֲנִשׁוּ עַל דְּבַר זֶה בְּמִנִּיעַת לַמּוֹדוֹ בְּחֲכָמַת
הָאֲמֵת, וְהֵן עַל נַפְשׁוֹת הָאֲבִיוֹנִים וְהָאֲמֻלָּלִים הַמְטָלִים בְּרַעֲב
וּבַחֲסוֹר כָּל בְּחֲסוֹרוֹן כִּיס הַקֶּשֶׁה מִכָּלֵם, וְהוּא הַגּוֹרֵם לָזֶה, וְהֵן עַל
אֲבוֹד כְּמָה נַפְשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱבְדוּ בַקְצוֹת הָאָרֶץ עַל יְדֵי
אוֹיְבֵי וְשׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד יֹאמֵר בְּשִׁלִּי הַצַּעַר הַזֶּה, וְיִתְנַדֶּה
בְּקוֹל מַר וְיֹאמֵר אָהָה מָה עָשִׂיתִי וּמָה גִרְמַתִּי צְרוֹת וְצָעָרִים
וּבִלְבוּלִים עַל קִצּוּרֵי בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וּמִנְעַתִּי עֲצָמִי וְאַחֲרִים כְּמוֹנֵי
מִלְלִמִּד בְּחֲכָמָה הַזֹּאת בְּשׁוּם צַד מִן הַצְּדָדִים אִם בְּלַמּוּד וְאִם בְּחִזּוּק
וְאִם בְּהִתְקַרְבוֹת וְאִם בְּמִנִּיעַת הַטּוֹב כָּל אֶחָד וְאֶחָד מָה שִׁיכְלַת בִּידוֹ
לַעֲשׂוֹת לְהִתְאַמֵּץ וּלְהִתְחַזֵּק בְּכָל חִזְק וּבְכָל תַּקְוָה לְעוֹרֵר לְבָבוֹת
אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁכְּתִבְנוּ אַחַת לְאַחַת וּיִפְנֶה לְבוֹ
לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּכָל יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו אֲשֶׁר חֵי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה כִּי לִכְךָ
נוֹצַר הָאָדָם הַקְּרוֹי בְּצִלָּם אֱלֹהִים וְיַעֲזְרֵנוּ עַל כְּבוֹד שְׁמוֹ וְתַקּוּתָנוּ
חִזְקָה שְׁדַבְּרִים אֵלּוֹ הַיּוֹצֵאִים מֵעַמְּקֵי הַלֵּב יִכְנָסוּ בְּלֵב הָאָדָם הַמְּבִין
בְּעֵין הַשֶּׁכֶל וּשְׁכָרוֹ כְּפוּל מִן הַשָּׁמַיִם. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

— לימוד היומי - יב אלול —

וְכַתֵּב עוֹד מוֹרִינוּ הַרְבַּ חַיִּים וְיִטְאֵל בְּהַקְדָּמַת שְׁעַר הַמְצוֹת וְזֶה
לְשׁוֹנוֹ: דַּע שֶׁכָּל נִיצוּצֵי נְשָׁמוֹת מְכָל נְשָׁמָה וְנִשְׁמָה מְחִיבֵת לְקַיֵּם כָּל
תְּרִי"ג מְצוּוֹת אִם לֹא אוֹתָם שָׂאִין בִּידוֹ וְכִלְתָּ לְקַיֵּמָם כְּמוֹ מַעֲשֵׂה
הַקְּרִבְנוֹת כָּלֵם שָׂאִין נוֹהֲגִים אַחַר הַחֲרָבָה, בְּכָל זְמַן שֶׁלֹּא הַשָּׁלִים
הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד רַמ"ח אֵיבָרִים וְגִידֵי נְשָׁמוֹתוֹ, הִנֵּה נְשָׁמַתוֹ
חֲסוֹר מִן הָאֵיבָרִים וְנִקְרָא בְּעַל מוּם וְעָלָיו נֹאמֵר כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא
יִגַּשׁ שָׂאִין לוֹ תַקּוּן עַד שִׁיחֲזוֹר בְּגִלְגוּל וְיִשְׁלִים כָּל הַתְּרִי"ג מְצוּוֹת וְכֵן
כְּתִב בְּשְׁעַר הַגִּלְגוּלִים הַקְּדָמָה י"א וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַשְּׁשִׁית הִיא מְצוּהָ

פְּרִטִית וְהִיא לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה וְהִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמְצוּוֹת כִּי תִלְמוּד
תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּל־מִן וְיֵשׁ בָּהּ ד' פְּרוּשִׁים שְׁסִימָנָם פְּרִד"ס פְּשֻט רְמֵז דְרָשׁ
סוּד וְצָרִיף לְטוֹרַח וְלְעֶסֶק בְּכָל־עַד מְקוּם שְׂיָד שְׁכָלוּ מִגַּעַת
וַיִּבְקֹשׁ לוֹ רַב שְׂיִלְמֵדָהּוּ וְאִם חֶסֶר אַחַת מֵאַרְבַּעַתֶּם כְּפִי הַשְּׂגָתוֹ
יִתְגַּלְגַּל עַל זֶה. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

ז) צָרִיף שְׂיִתְגַּלְגַּל עַד שְׂיִטְרַח בְּאַרְבַּע בְּחִינּוֹת שֶׁל פְּרִד"ס

עוֹד כָּתַב גַּם בְּעֵנֶן עֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁהִיא אֶחָד מִרַמ"ח מְצוּוֹת
עֲשֵׂה אִם לֹא הַשְּׁלִים אוֹתָהּ שֶׁהִיא עֵנֶן עֶסֶקוֹ בַּתּוֹרָה שֶׁהוּא רְאֵשִׁי
תְבוּת פְּשֻט רְמֵז דְרָשׁ סוּד בְּכָל בְּחִינָה מֵהֶם כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל לְהַשִּׁיג עַד
מְקוּם שְׂיָדוֹ מִגַּעַת לְטוֹרַח וְלְעֲשׂוֹת לוֹ רַב שְׂיִלְמֵדָנוּ וְאִם לֹא עֲשֵׂה כֵן
הָרִי חֶסֶר מְצוּנָה אַחַת שֶׁל תִּלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא גְדוּלָה וְשְׁקוּלָה כְּכָל
הַמְצוּוֹת וְצָרִיף שְׂיִתְגַּלְגַּל עַד שְׂיִטְרַח בְּאַרְבַּע בְּחִינּוֹת שֶׁל פְּרִד"ס.
עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ.

כֹּה דְבָרֵי הַקַּל מִבְּעַל חֵי

שְׂאוּל מִשֶּׁה סְלִימָאן דְּוֹד חֵי ס"ט

ח) בְּזָכוֹת לְמוֹד הַזְהָר הַקְּדוּשׁ יְבוֹא הַגּוֹאֵל

בְּזָכוֹת לְמוֹד הַזְהָר הַקְּדוּשׁ יְבוֹא הַגּוֹאֵל.

(רַבֵּי אֱלִיהוּ בֶן סוּלִימָן מֵאֲנִי, כִּסּוּא אֱלִיהוּ, שַׁעַר ד')

— פָּרָק לֵב —

נמצא שצריך האדם לעסק בתורה כל ימי חייו, ומי שהוא דחיקא ליה שענתא טובא בר מינן והוא טרוד מאד בפעלו ועבודתו על כל פנים לא יבצר מלקבוע עת ביום ובלילה ללמד בו, כי גדול קביעות עתים לתורה וכמו שכתב הרב פלא יועץ זכרוננו לברכה אות ק' מערכת קביעות, דקיימא לן כל הקבוע כמחצה על מחצה דמי ואם כן השם יתברך יחשב לאדם הקובע עתים לתורה כאלו עוסק בתורה חצי היום וקיימא לן רב חסד מטה כלפי חסד וקובע להם שכר הרבה כאלו למדו כל היום וכל הלילה, ומי ראה כזאת ושמע כאלה ולא תאווה נפשו לזכות בלמוד זה שהוא דבר חשוב ולקבוע זמן בלמודים כאשר תשיג ידו אם חוב לישראל שהוא חשוב הרבה שבזמן מועט הוא לומד כל מיני למוד והוא מסדר על פי הסוד מגוית האר"י זכותו יגן עלינו אמן ובונה בשמים עליותיו.

וכן למוד הזהר זכותו יגן עלינו אמן שהוא נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש וכמו שכתב הרב פלא יועץ זכרוננו לברכה אות ז' שאפלו לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה אפלו הכי הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חכמים זכרונם לברכה אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו עלי אהבה, וזה דומה לתינוק שאינו יודע לדבר ואינו מבטא רק חציין של תבות בלעגי שפה ואביו ואמו יצחקו עליו וישמחו לקולו אפלו באמת אנשים אחרים אינם מבינים מה שהוא אומר, כמו כן יושב בשמים ישחק וישמח כשרואה שהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמד אך אין דעתו משגת ולומד כמו שהוא יודע, זה ודאי עושה נחת רוח ליוצרו ובא בשכרו.

א) ללמד הזהר של הפרשה מידי שבוע בשבוע, עושה רשם גדול בשמים

מה גם אם יכול ללמד הזהר של הפרשה מידי שבוע בשבוע שהוא עושה רשם גדול בשמים, וכן למוד תהלים אשר התפלל עליו דוד המלך עליו השלום שיטל שכר עליהם כעוסק בנגעים ואהלות, ובפרט אם הוא לומד בבית הכנסת בעודו מעטף בציצית ומכתר בתפלין שהוא מצוה רבה, וכמו שרמזו חכמים זכרונם לברכה בכוננת הכתוב ציצית על כנפי בגדיהם סופי תבות 'תליים' מפל האמור אתה למד שעל ידי התורה אדם מקדש עצמו ונחשב לו כאלו קיים התורה כלה, וכאמור.

(גדלת מרדכי להרב מרדכי סגרון תשל"א - דרוש י"ג לחדש אדר)

לימוד היומי - יד אלול

ב) למוד הזהר הקדוש בכמה לילות

לכבוד מורנו הרב מוהרמ"ך [רבינו כלפון משה הכהן] זכר צדיק וקדוש לברכה [שאמרתי כמדמה בשנת ה'תש"ן]

איתא במדרש: לעולם הזקנים מעמידים את ישראל וכו' ומתי ישראל עומדים כשיש להם זקנים שנאמר שאל אביך ונגדך זקניך ויאמרו לך, שכל הנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל וכו'...

נולד בשנת ה'תרמ"ה ונלקח לבית עולמו בשנת ה'תשי"ז וכבן שבעים שנה יצא מגאבס וחי בארץ ישראל כשנתיים שלש שנים וזכה שנקבעה ישיבה על שמו בשם "ישיבת המעין" על ידי השתדלות בניו השם ישמרם ויחיים.

היה דרשן נפלא בעל לשון חרוץ מקסים מאד בדרשותיו. וראה זה פלא מה שרמזו בו בעלי הרמז, שהגימטריא של שמו כגימטריא של שם אמנותו: **רבי חיים חורי** גימטריא 504 כגימטריא של **דרש** 504 בדיוק.

תקנות רבות קבע בעיר גאבס וגם אחרי כן, א. תקון פרת. ב. למוד הזהר הקדוש בכמה לילות. ג. תענית הדבור כפי מה

שְׁכַתּוֹב בְּסֵפֶר מִצָּא חַיִּים עֲמוּד 37 - 38 שֶׁתִּקַּן אוֹתוֹ בְּגֵאבִס בְּשָׁנָה ראשונה 1. בְּתַחֲלַת חֲדָשׁ שְׁבָט. 2. יוֹם שֶׁבֶת בְּשַׁלַּח בְּשִׁבִיל שְׁהֲרַבָּה אֲנָשִׁים עוֹבְדִים בְּחַל וְרַק בְּיוֹם שֶׁבֶת יְכוּלִים לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַשְׁתַּתֵּף בְּתַעֲנִית הַדְּבִוּר. 3. יוֹם ה' פְּרִשֶׁת מִשְׁפָּטִים הַנִּקְרָא שֶׁבֶת הַפְּסָקָה. 4. יוֹם ז' בְּאֶדְר יוֹם פְּטִירְתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. ד. תִּקּוֹן ט"ו בְּשֶׁבֶט. ה. בְּקִשּׁוֹת. ו. ל"ג לְעֶמֶר. ז. לֵיל ט"ו בְּאָב. יסד בֵּית דְּפוּס בְּשֵׁם "תּוֹרָה וְחַיִּים" וְכַפִּי שֶׁשְׁמַעְתִּי שֶׁנִּדְפְּסוּ כַּחֲמִשִּׁים סֵפֶר מִכֶּסֶף הַקֶּפֶה סִפְרִים שֶׁל רַבָּנִים שֶׁנִּפְטְרוּ וְסִפְרֵי מוֹסֵר וּדְרוֹשִׁים. חֲלָקוֹ צְדָקוֹת וְעֲזָרוֹת לְאִין מִסֵּפֶר כָּל הַבָּא לְבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ עֲזָרָה לֹא הִזָּה יוֹצֵא רִיקוֹן וְנוֹתֵן לוֹ מָה שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ.

(סֵפֶר הַיְלּוּלָא דְצַדִּיקָיָא חֲלָק שְׁנֵי דְרוּשׁ א - הֲרַב כְּלַפּוֹן מֹשֶׁה הַכֹּהֵן טוֹנִיס שְׁנַת תש"נ)

— לימוד היומי - טו אלול —

— פָּרַק ל"ג עֲנָף א —

[ל"ג בְּעֶמֶר - ג"ל עֵינַי]

קוֹנְטֵרַס הַבֵּן אִישׁ חַי וְהַזְהָר

קוֹנְטֵרַס הַבֵּן אִישׁ חַי וְהַזְהָר

לְרַגֵּל הַלּוּלָת הַמֵּאָה שָׁנָה שֶׁל "הַבֵּן אִישׁ חַי" י"ג אֱלוּל

תַּרְס"ט — תַּשַּׁס"ט

ה"בֵּן אִישׁ חַי" חֲבֵר יוֹתֵר מִ-80 סִפְרִים בְּנִגְלָה וּבִנְסִתָּהּ,

וּבִינֵיהֶם: "סֵפֶר בְּנֵיהוּ: פְּרוּשׁ עַל תְּקוּנֵי הַזְהָר, מַעַל לַחֲמִשׁ

מֵאוֹת עֲמוּדִים וְסֵפֶר "סוּד יִשְׂרָאֵל", שְׁאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת בְּקַבְּלָהּ,

וספר "חוט המשלש" שאלות ותשובות בקבלה וספר "דעת ותבונה": הקדמות ללמוד הקבלה

פיוטו הידוע ביותר של רבי יוסף חיים הוא "ואמרתם פה לחיי" לכבודו של רבי שמעון בר יוחאי, פיוט זה נכתב בארץ ישראל ה'תרכ"ט, 1869 בציונו של הרשב"י והתפרסם והתקבל בכל קהלות ישראל.

הצדיק הקדוש החד בדרא מגלה לנו
שקימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל
להחזיק בלמוד הקדוש של
התקונים והזהר יחיד ורבים
מנער ועד זקן

בשער

א) ריח של קדשה וטהרה נודף מספריו

רבינו יוסף חיים בעל הבן איש חי זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, ידוע שכל ספריו של רבינו הגדול יוסף חיים, ובמיוחד ספר "בן איש חי", אפופים קדשה וטהרה עליונה, שממש כל ההוגה בספריו של רבינו מרגיש קדשה ועדון נפלא, ולשונו הזהב של רבינו מחדירה יראת שמים עמקה ומטהרת הלבבות, כפי שמרגיש כל אחד. ודבר זה הוא מן המפרסמות והנודעות אצל כל מי שלומד בספרי רבינו, וכמו שכבר העיד על זה במפרסם הגאון רבי יעקב דוד הוא הרידב"ז (רבה של סלוצק ואחר כך בצפת) שאמר שריח של קדשה עליונה וטהרה נודף מספריו של רבינו וכל הלומד בהם מרגיש בכך.